

حه زره تی
موحه ممه د

ژیانی پهنه مبران

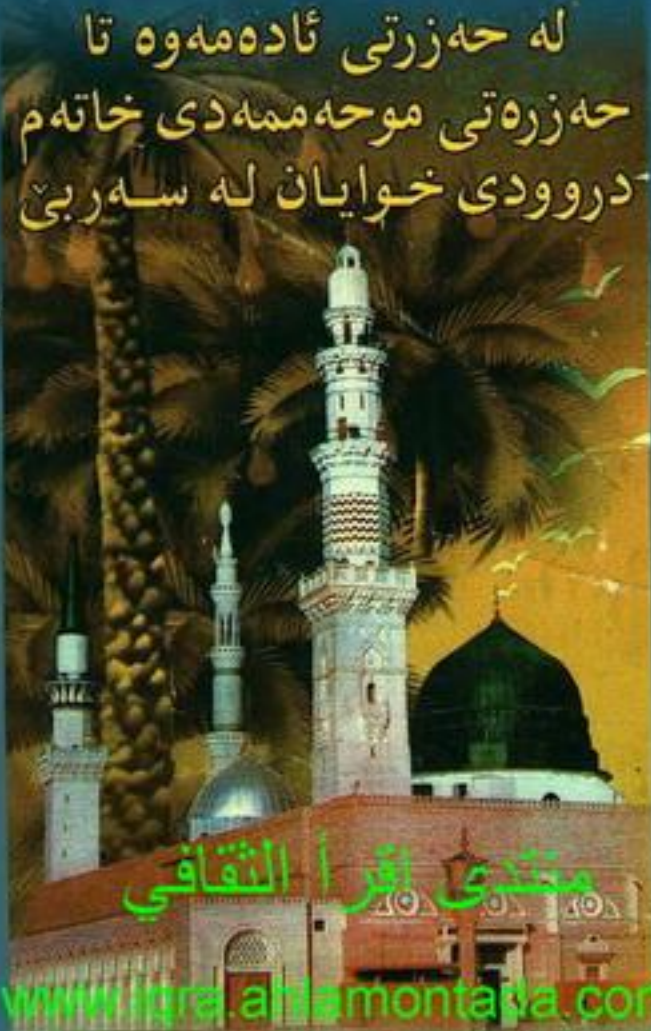
له هه زرتی ئاده مه وه تا
حه زره تی موحه ممه دی خاته م
دروودی خویان له سه ربی

حه زره تی
مووسا

حه زره تی
نوح

حه زره تی
عیسا

حه زره تی
ئیبراهیم

مکتبی اقرا الثقافي

www.igra.ahlamontana.com

دانراوی: ماموستا مه لا موحه ممه دی شه لماشی

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

پیشہ کی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، خُصُوصاً
 عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَ أَصْحَابِهِ وَ أَتْبَاعِهِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ آمِينَ.

موسولمانینہ «من الأشیاء المتفق».

نہوہ شتیکی ناشکرایہ و بیرو پای ہموو زانا یان لہ سہر نہوہیہ:

«أَنَّ كُلَّ شَيْءٍ لَهُ عِلَّةٌ تَوْجِدُهُ أَوْ ضَائِعٌ يَضَعُهُ».

کہ ہر شتیکی تۆ دە ی بینی و دروست دە کری لہ خۆوہ نابین بە لکو ہۆیہ ک ہە یە بۆ

دروست کردنی و یە کیکی دروستی کردوہ و دروستی دە کا.

«فَإِذَا نَظَرَ الْإِنْسَانُ إِلَى الْكُونِ وَاسْتَعْرَضَ مَا فِيهِ مِنَ الْكَائِنَاتِ».

جا ہەر کاتی ئینسان بە بیرو ہۆشەوہ رووانی بۆ ئەو ئەرزو ئاسمانە جوانەوہ بۆ ئەو

مانگ و پۆژ و ئەستیرە و بۆ ئەو ہەموو زیندەوہر و گیان لہ بەرانەو بۆ ئەو یاسا و نیرامە ی

جیہانە.

«حَصَلَ لَهُ عِلْمٌ ضَرُورِيٌّ بِأَنَّ هَذِهِ الْكَائِنَاتِ لَمْ تَوْجَدْ صُدْفَةً».

بۆی دەر ئە کەوئی کہ ئەو کەون و کائیناتە لہ خۆوہ نابین.

«بَلْ لَا بَدَّ مِنْ مُوجِدٍ أَوْجَدَهَا».

به لکو ده بی یه کینک هه بی دروستی کردین، جا که سیک بتوانی ئه و هه موو عالمه دروست بکا ده بی بشتوانی ئاگاداریان بکا و رزقیان بدا، که ئه وهش به خوا نه بی به کهس ناکری.

﴿فَيَجِبُ عَلَى كُلِّ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ أَنْ يَعْتَقِدَ أَنَّ اللَّهَ خَالِقُ لِدَا الْكَوْنِ﴾.

که واته واجبه له سهر هه موو ژن و پیاوئکی موسولمان که باوه ری وایی خالقی ئه و هه موو بونه و ره هه خواجه. ئه وهی که بۆم به بیان کردن ده لیلیکی عه قلی بوو له سهر خواجه تی خوا. هه وه ها به لگه و ده لیلی ته قلیش زۆرن له سهر خواجه تی خوا، بۆ نمونه خواوه ندی گه و ره له سوره ی «العنکبوت» دا ده فهرموی:

﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱).

واته خواوه ندی گه و ره کوراتی ئاسمانه کان و کوره ی زهوی دروست کردوه و بوونی ئه و کوراتانهش ده لیله له سهر خواجه تی خوا بۆ که سیک ئیمانی هه بی و موسولمان بی. ئه و به به لگه و ده لیل بۆتان ده رکه وت که خوا:

خالقی ئه جرام عولوی و سوفلیه	گیان به خشی حه یوان وه حشی و ئه هلیه
نه زم ئارای بینای قه سری عالمه	نووری شعوردهر به نی ئاده مه
نه موحتاج به کهس نه به خورد و خه و	عالمه سه راسه ر موحتاجن به ئه و
دایره ی ئیمکان له حه وزه ی دایه	زه مامی زه میان له قه بزه ی دایه
ده ریای سه لات و سه لامی بی په ی	شه پۆلدا بۆ سهر مسته فا په ی په ی (۲)

جا که زانیمان خواوه ندی گه و ره خالقی که ون و کائیناته و رازقی هه موو حه یواناته، ده بی ئه وهش بزاین که عاده ت الله وا جاری بووه:

﴿إِنَّ اللَّهَ أَرْسَلَ رَسُولًا مِّنَ الْبَشَرِ مُبَشِّرِينَ بِثَوَابِهِ وَ مُنذِرِينَ بِعِقَابِهِ﴾.

خواوه ندی گه و ره چه ند که سی رابه رو پیغمه مبه ر له ناو عالمه مدا هه لێژاردوه بۆ ئه وهی مژده ی خوژش بدن به و که سانه ی ئیمان و باوه ریان به خوا و پیغمه مبه ران رۆژی قیامه ت هه یه و ئه وانهش بترسینن که ئیمانیان نه.

(۲) له خه زنه ی جواهری مه لا ئه حمده ی قازی وه رگیراوه.

(۱) العنکبوت: ۲۴.

﴿يَبِينُوا الشَّرَائِعَ وَالْأَحْكَامَ وَالْحُدُودَ الَّتِي فِيهَا صَلَاحُ الْإِنْسَانِ وَ سَعَادَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾.

بۇ ئەھى بەيان بىكەن ئەو شەرىع و ياسا و بەند و حدودانەى كە دەبنە ھۆى سەر كەوتنى ئىنسان و خۇش بەختى دنيا و قىامەتى.

خواوەندى گەورە لە قورئانى پىرۇزدا لە سورەى «النحل» دا فەرموئەتى:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (۱).

واتە بە پراستى ئىمە نارەومانە بۇ سەر ھەموو مىللەتتىك پىغەمبەرىك كە پىيان پراگە بەنى عىبادەتى خوا بىكەن و خۇيان لە خەراپە و بت پەرەستى پارىزن. چونكە ھىچ كەس لى پىرسراو نىە تا دەستور و ياساى ئايىنى پى پرا نەگا. ھەروە كە لە سورەى «الإسراء» دا دەفەرموئەتى:

﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى تَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (۲).

ئىمە ھىچ عەبدى عەزاب نەدەين تا ياسا و دەستورائى دىنى بە ھۆى پىغەمبەرىكەوہ پرا نەگە بەنىن. دەلىلى عەقلىش لە سەر بوونى پىغەمبەران زۆرن. بۇ نموونە ئەگەر يەككە لە ئىمە بچىتە ئاوايەك و پىرسى ئاغاي ئەو دىيە كىيە و زۆر باش تەماشائى كار و ئومورائى بكا و بزائى كە ئەو ئاغايە دەستور و ياسا و قانونىكى بۇ داناون و گوتوبەتى: ئاگادار بن پىتان دەلىم ھەر كەسىك بەشى يەككە داگىر كا دەبىگرم، يان ئەوہى بى قسەبىم بكا دەرى دەكەم، ھەر كەسىك خوو پەروشتى جوان بى و لە قسەم دەرنەچى ئەوہ لام زۆر خۇشەويستە و ھەرچى داوا بكا پەكى ناخەم. ئەو كەسە دەزانى كە بۇ پراگە ياندنى ئەو دەستورائە ئەو ئاغايە پى وىستى بە پىاوتكى زۆر زانا و دانا و شەرىف و ئاقل و ئەمىن و پاك ھەيە تا ئەو ياسا و نىزامەى بۇ بەپىرئە بەرى و بەخەلكى پراگە بەنى.

ئەى ئەو ئەرز و ئاسمانە ئەو مانگ و پۆژ ئەستىرە جوانە ئەو ھەوا و ھەور و بەفرو بارانە ئەو مەعادىن و بەرد و دارانە ئەو گەرمى و ساردى و وشكى و تەپە ئەو جوانى جەوہ و بەحر و بەرىبە

ئەو کانی و ئاوه ئەو شەت و نەهره
 ئەم جۆره دەوره لەو سەیاراتە
 ئەو تەرزە گەپان بۆ زەبەتی ئەوقات
 ئەم بێ ئەوای و دەرد و میحەتە
 یا ئەم حەییوان و جینن و ئینسانە
 ئەم هەموو شارە ی پەر لە ئەجناسە
 ئەم فەهمو و نوتق و عەقل و حەواسە
 ساحبێ هەر وا حەوالە ی دەشتی
 نازانم تۆ چۆن دلت ناترسی
 بلیتی خالقێ وا تەوانا بێ
 لە ناو ئەو هەموو عالە ما بە شەر
 لە دلا چرای عەقلی بۆ هەلکا
 بە گوێرە ی قووی ئیدراک و نەزەر
 چۆن پوی حیسابی ئەبێ تینە کرئ
 بە موبە لیغدا یانی پیغه مبر
 بیان ترسینئ ئەگەر سەرکەش بن
 مەهتوک و پرسیوای پۆزی حیساب بن
 یا بە و کەسانە ساحب ئیمان
 موزدە ی بە هەشتیان بە مەحزی پەحمەت
 برا بزانه خالی لە گومان
 چاک و بەد بە بیان کراوه بۆ ئینسان
 ئەو سوودی دەریا لە مەدد و جەزەرە
 تەولیدی فوسول لەو حەزە کاتە
 بە مانگ و بە پۆژ بە سأل و ساعات
 ئەم دەولمە ندی و خوئشی و صیحەتە
 ئەم بەرزی و نزمی و زیاد ی و نوقسانە
 ئەم گشت عالە مە ی عالی ئەساسە
 ئەم زولم و عەدلە و ئەم درۆو پاسە
 دنیای کردوون بئێ سەرپەرستی
 بلیتی پاش خەلق ی لییان ناپرسی
 ئەساسیک ی وا جوانی دانابی
 پراژنئیتتۆ بە عیلم و هونەر
 تا فەرقی بەینی پاک و چەپەلکا
 بسناسئ ئومور لە نەفع و زەرەر
 باری ئەمانەت سەر شانی نەخرئ
 قانونی خویان چۆن نایەتە سەر
 لە سەعادهتی سبە ی بئێ بەش بن
 هەمیشە خواری حەبسی عەزاب بن
 موتعی ئەمر و نەهی و فەرمانن
 نەداتئ دایم بئێ دەرد وزەحمەت
 نابئ تەکلیفی لئ نەکرئ ئینسان
 موبە لیغ پەسول قانونیش قورئان^(۱)
 جا بە دەلیلی عەقلی و نەقلی بۆمان دەرکەوت کە هەر لە حەزەرەتی ئادەمرا تا فەخری
 عالەم هەزاران راپەر و پیغه مبر لە لایەن خواوہ پەوانە کراون و قورئان بە ئاشکرا باسی

(۱) هەر لە سەرچاوہ ی پیئشو وەر گیراوه.

بیست و پنج پیغمبر ده کا. چار پیکش عہرزی پیغمبران کرد قوریان چہند پیغمبر تا نیستا پرهوانہ کراون؟

فہرموی: سہت و بیست و چوار ہزار.

بہ لام خواہندی گورہ ہر باسی ہیندیکانی کردوہ ہر وہ کولہ سورہی «النساء» دا فہرمویہ تی:

﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾ (۱)

ہر لہ سہر مہ عناورہ مزی ٹہو ٹاہت و حہ دیسانہ یہ شیخی سہ عدی فہرمویہ تی: چندین ہزار سکہ ای پیغمبری زدند اول بہ نام آدم آخر بہ نام مصطفی جا لہ بہر گرنگی باسی بہ سہرہاتی ٹہو پیغمبرانہ کہ خواہندی گورہ لہ قورٹاندا باسی کردون.

﴿وَلَمَّا يُخَاطَبُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى رُسُولَهُ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ. بِقَوْلِهِ﴾.

لہ بہر ٹہوش کہ خوی گورہ لہ قورٹاندا پرودہ کاتہ پیغمبر و لہ سورہی «ہود» دا دہ فہرموی:

﴿وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنَبِّئُ بِهِ فُوَاذَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَ مَوْعِظَةٌ وَ ذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (۲)

واتہ باس و خہ بہری پیغمبرانہ بڑدہ گپڑمہوہ تا دلٹ نارام بن ولات ٹاشکرا بن و لہ بہ سہرہاتی پیغمبران و ٹومہتہ کانیاں موسولمانہ کانی ٹومہتی تو پھندو ٹاموژگاری و عیبرہت و ہرگرن. ہر وہ کولہ سورہی «یوسف» دا بہ ٹاشکرا قورٹان لہ زمان خواہ دہ فہرموی:

﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (۳)

واتہ بہ پاستی لہ گپڑانہوی باسی بہ سہرہاتی پیغمبراندا پھند و ٹاموژگاری و عیبرہت و ہرگرتن زورہ بڑدہ کہ سانہی خواہن بیر و ہوشن.

جا به یارمه تی خواوهندی گه وره له رۆژانی داهاتوودا مه جلیسه کانمان به باسی به سه رهاتی ئه و پیغمه مبه ره نازدارانه بۆن خوش ده کهین و ده پاز ئیننه وه به لکو له دنیا دا په ند و ئامۆزگاریان لی وه رگرین و ئیمانمان به خوا و پیغمه مبه ران و رۆژی قیامت پته وتر بی و خواوهندی گه وره ش به لوتف و که پهم و مه رحه مه تی خۆی له مه یدانای مه حشه ردا له ژیر سیبه ری ئالا و به یداخی پیغمه مبه ردا حه شرمان بکا.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ خُصُوصاً عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ
 آلِهِ وَاتِّبَاعِهِ أَجْمَعِينَ.
 وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی ئادهم

باسی «حه زره تی ئادهم» سه لامی خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلَي مَنْ تَبِعَهُمْ

بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

نَذْكُرُ جَدَّنَا آدَمَ عَلَي نَبِيِّنَا وَ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

باسی به سه رهات و پهیدا بوونی باپیره گه وره ی خو مان که حه زره تی ئادهم ده که یه بو
ئه وه ی بزانی که خوا وه ندی گه وره ئیسانی چون دروست کردوه و چ به هره یه کی داوه به
ئاده میزاد؟

«وَلَا نَأْوَلُ مَنْ قَصَّ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى عَلَيْنَا قَصَصَهُمْ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ مِنَ
الْأَنْبِيَاءِ آدَمَ أَبَوِ الْبَشَرِ عَلَيْهِ وَ عَلَي نَبِيِّنَا أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ السَّلَامِ».

وه چونکه خوا وه ندی گه وره له فور ئانی پیرۆزدا باسی به سه رهاتی حه زره تی ئادهمی
له پیش هه موو پیغه مبه راندا بو پیغه مبه ر گپراوه ته وه. حه زره تی ئادهم ئه وه ل که س و
ئه وه ل پیغه مبه ره، بۆیه له پیشدا به سه رهاتی ئه وه به یان ده که یه.

«اخوانی و ان لم یدکر القرآن لفظ النبوة بإزاء آدم كما ذکر بإزاء غيره من الأنبياء».

براکانم هرچند خوا له قورئاندا حه زره تی ئاده می به ئاشکرا به پیغمبر ناو نه بردوو و ه کو ناوی پیغمبره کانی تری بردوو.

«و لکن الله خاطبه بلا واسطه».

به لام خوی ته علا قسه ی له گه ل کردوو به بین واسیته.

«فأمره و نهائه». ئه مر و نه می بین کردوو.

«و أحل له و حرم علیه».

شتی بز حه لال کردوو و شتی لی حه رام کردوو.

«و هذا هو معنى النبوة».

ئوه ش معنای پیغمبری حه زره تی ئاده م ده گه به نن. وه قورئان له نۆ سوپه تدا له

بیست و بینج ئایه تدا ناوی حه زره تی ئاده می بردوو.

«تبدأ قصة خلق آدم في سورة البقرة» يتلك المحاوره بين الله و الملائكة».

چیرۆک و به سه رهاتی حه زره تی ئاده م له کاتی دروست کردنی را به شیوه ی گفتووگۆ

له به بنی خوا و مه لائیکه دا له سو ره ی «البقرة» دا ده ست بین ده کړی.

«وَ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً» (۱)

«قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ يُخْبِرُ الْمَلَائِكَةَ بِأَنَّهُ سَيَجْعَلُ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً هُوَ آدَمُ وَ ذُرِّيَّتُهُ».

خوای ته علا خه بهر ده دا به فریشتان که لیره به دواوه جی نشینیک دروست ده که م له

سه ر زه وی.

«وَ إِنَّهُ سَيَمَكِّنُهُمْ فِي الْأَرْضِ وَ يَجْعَلُهُمْ أَصْحَابَ السُّلْطَانِ فِيهَا».

وه خوا قوه و ت و قودره ت و توانایان ده داتی.

«لِيَكْشِفُوا مَا فِي هَذِهِ الْأَرْضِ مِنْ قَوِيٍّ وَ طَاقَاتٍ وَ كُنُوزٍ وَ خَامَاتٍ».

تا ئاوه دانی بکه نه وه و ده ستوو و باوی جیهان بدوژنه وه و هه ر چی له ناری دایه له

کان و که ره سه ی خوا ده ری بینن و به کاری بینن.

«وَلَكِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَعْجَبُوا مِنْ هَذَا النَّبِيِّ».

به لام مه لائیکه لهو خه به ره سه رسام مان.

﴿قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ﴾. (۱)

گو تیان: نهی خوی ای گه و ره نایا که سیکی وای تیدا دروست ده که ی که به دکر داری تیدا

بکاو خوینی تیدا بریزی؟

﴿وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ﴾. (۲)

له کاتیکدا که نیمه همیشه یادت نه که یین و ستایشت ده که یین و پاکت پانه گرین و بین

نه مریت ناکه یین.

مه لائیکه بزیه نهو قسه یان کرد چونکه لایان و ابوو نهوان له ناده میزاد باشتر و گه و ره تر

و زاناتر و لایق ترن بهو خه لاقه ته، نه ک به شیوه ی نارازی بوون به کاری خوا.

«وَلَكِنَّ اللَّهَ أَعْلَمُ بِالسِّرِّ الْمَغِيبِ عَنْهُمْ وَالْحِكْمَةِ الَّتِي اخْتَصَّ بِهَا فِي خَلْقِ آدَمَ

و هِيَ أَنَّهُ يَعْلَمُ مَا لَا يَعْلَمُونَ».

به لام خواوه ندی گه و ره جوابی دانه وه بهو نه هینیه که هه ر خو ی ده یزانی.

﴿قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾. (۳)

فه رموی نه وه ی من له باره ی ناده میزاده وه ده یزانم نیوه نایزانن و په ی پی نابه ن،

چونکه له دروست کردنی نادمیزاددا هه زاران نه هینیه نه رزو ناسمان نه دوزرته وه و

عیباده تی خوا زورتر نه کرئ و گه و ره بی خوا ناشکراتر نه بی، جگه له وهش بو دادگه ری و

میهره بان ی خواش شایسته نیه که نه م ناده می به بلیمه ته نه هینیه روو. له بهر نه وی که

هیندی جار به دی و خوین بریزی تیدا ده کات. نینجا مه لائیکه که زانیان خوا ناده می

دروست کرد به ریوایه تیک ده لاین گو تیان: جا خو لای خواوه ندی گه و ره هه ر نیمه

گه و ره ترین و نه وه ی نیمه دیومانه که س نایبینی.

«فَارَادَ اللَّهُ أَنْ يَرَى الْمَلَائِكَةَ رَأَى الْعَيْنِ أَنَّ هَذَا الْكَائِنَ الْجَدِيدَ الَّذِي صَعَّرُوا مِنْ

شَأْنِهِ هُوَ أَكْثَرُ مِنْهُمْ عِلْمًا وَأَوْسَعُ مَعْرِفَةً».

جا خوی ته‌علا وستی که به مه‌لائیکه نیشاندا که نهو ئاده‌میزاده‌ی به‌که‌می ده‌زانی زور له‌وان زانتر و شایسته‌تره بز نهو خه‌لافه‌ته.

﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ (۱).

خوای ته‌علا ه‌موو شتیکی فیری ئاده‌م کرد. واته به سروشت ناماده‌یی به‌کی وای دا به ئاده‌می که بتوانی ه‌موو شتیکی بدوزیته‌وه و ناوی تایبه‌تی بز داننی و بی‌ناسنه‌وه.

﴿ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ﴾ (۲).

له پاشان خوا نهو شتانه‌ی ه‌موو نیشانی فریشته‌کان دا.

﴿فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۳).

فه‌رمووی: ناوی نه‌مانه‌م پی‌بلین نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن که ئیوه له ئاده‌می باشتر و زانترن.
«وَلَكِنَّ الْمَلَائِكَةَ عَجَزُوا عَنِ الْإِجَابَةِ وَخَاطَبُوا رَبَّهُمْ مُعْتَذِرِينَ».

به‌لام لیره‌دا فریشته‌کان ه‌موو تیگه‌یشتن که شایسته‌ی نهو جی‌نشی‌یه‌نین و داننیان به‌زه‌بوونی و نادانی خو‌یاندان نا به‌رامبه‌ر به‌ئاده‌می.

﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ (۴).

گو‌تیان: خویبه‌تۆ پاکیت له ه‌موو هه‌له‌یه‌ک و هه‌رگیز کاری بی‌که‌لک ناکه‌ی و ئیمه هیچ نازانین نه‌وه نه‌بی‌که تۆ فیرت کردین. به‌پاستی هه‌ر تۆ زانای به‌بنده‌گان و دانای له کرده‌وه‌ی خو‌تدا.

جا که فریشته‌کان دانیان به نادانی خو‌یاندان هینا

﴿دَعَى اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى آدَمَ لِيَكُونَ مُعَلِّمًا لِّلْمَلَائِكَةِ﴾.

﴿قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ﴾ (۵).

خواوه‌ندی گه‌وره بز نه‌وه‌ی ئاده‌می و بلیمه‌تی ئاده‌می نیشاندا بانگی هه‌زهره‌تی ئاده‌می کرد و فه‌رمووی: نه‌ی ئاده‌م ناوی نهو شتانه‌یان پی‌بلنی. هه‌زهره‌تی ئاده‌م جوابی فه‌رمانی خوای دایه‌وه و ناوی شته‌کانی به‌یان کرد. ئینجا خوا‌رووی کرده مه‌لائیکه‌تان و فه‌رمووی:

﴿أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ أَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾. (۱)

مه گهر یم نه گوتن که من ناگادارم به نهینی ناسمانان و زهوی و بهوی که ناشکرای ده کهن و بهوی که دهی شارنهوه؟ جا له دواى نهوه که خوا فریشته کانی تیگه یاند له نرخ و پایه ی نادمی و له دووا نهوی که زانیان نادمی به سروشت زور نامادهن بو جی نشینی سهر زهوی. خوا فه رمانی پیدان به کورنوش بردن بو نادم. وه کو ده فه رموی:

﴿وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَ اسْتَكْبَرَ وَ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾. (۲)

واته نهی پیغه مبه ر یادی نه و کاته بکه وه که گوتمان: به فریشته کان کورنوش به رنه بهر نادم. هه موو کورنوشیان برد. شهیتان نه بی، خوئی به زل زانی کورنوشی نه برد له فه رمانی خوا ده رچوو. خواى ته عالا له گه ل نه وه شدا که ده یزانی بوچی شهیتان بین نه مری کردوه پرسپاری لی کرد:

﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ﴾. (۳)

فه رموی: نهی ئیبلیس چ بوو به هوی نهوه که کورنوشت نه برد بو نه و نادمه که به گه وره بی خۆم دروستم کردوه، ته که بورت کرد یان خۆت به زل زانی؟

﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَ خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾. (۴)

شهیتان گوتی: نهی خوايه من له نادم چاکترم نادم له خاکه و من له ناگرم ناگریش له قور و خاک باشتره.

﴿قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَاجِمٌ﴾. (۵) ﴿وَ إِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾. (۶)

جا خواى گه وره فه رموی: نهی شهیتان تو له به ههشت برپو ده ره وه تازه تو له ره حمه تی من بهری و تا پروژیه اههت به له عنت بی. شهیتان که زانی له قابی ره حمه تی خوا ده رکرا:

(۳) ص: ۷۵

(۲) البقرة: ۳۴

(۱) البقرة: ۳۳

(۶) ص: ۷۸

(۵) ص: ۷۷

(۴) ص: ۷۶

﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾. (۱)

گوتی: نهی خوای گه‌وره مؤله‌تم بده تا رۆزی قیامت نه‌مرم.

﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ﴾. (۲) ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾. (۳)

خوای فرموی: نه‌وا مؤله‌تم دای تا رۆزی خۆی.

﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾. (۴) ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾. (۵)

شه‌یتان که زانی خوای مؤله‌تی دا سۆیندی خوارد و گوتی: قه‌سه‌م به‌گه‌وره‌یی تو‌ئادهم و

نه‌ولاده‌کانی به‌سه‌هوو ده‌به‌م نه‌وانه‌ نه‌بی که به‌پاستی تو‌ده‌به‌رستن.

﴿قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا﴾. (۶)

خوای فرموی: برۆ به‌له‌عنت به‌که‌سیک دووای تو‌که‌وئ و به‌قه‌سی تو‌بکا نه‌وه

دۆزه‌خم بو‌تۆش و نه‌وکه‌سه‌ش داناوه. ئنجا کاتیک شه‌یتان له‌به‌هه‌شت ده‌رکرا حه‌زرتی

ئادهم به‌ته‌نها مایه‌وه، که‌س نه‌بوو هاوړئیی بی، به‌قوودرتی خوای خه‌وی لی‌که‌وت

خوای ته‌عالا له‌به‌راسوی چه‌پی حه‌زرتی حه‌ووی دروست کرد، که‌ حه‌زرتی ئادهم

وه‌خه‌به‌ر هات و چاوی به‌دایکه‌ حه‌ووا که‌وت پرسی تو‌کی‌ی؟ دایکه‌ حه‌ووا گوتی: من

حه‌ووام، بو‌نه‌وه‌ی دروست کراوم پینکه‌وه‌ پابوړین. ئینجا خوای ده‌فرموی:

﴿وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾. (۷)

گوتمان نه‌ی ئادهم خۆت و ژنه‌که‌ت له‌م به‌هه‌شته‌دا دانیشن.

﴿وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا﴾. (۸)

له‌هه‌موو خواری ده‌مه‌نی به‌کی بخۆن به‌تیر و ته‌سه‌لی.

﴿وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾. (۹)

شه‌یتان که‌خه‌به‌ری زانی خوای مه‌نعی کردوون له‌خواردنی به‌ری نه‌و داره‌ زۆر که‌یف

خۆش بوو.

﴿فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا﴾. (۱۰)

(۳) ص: ۸۱

(۶) الإسراء: ۶۳

(۲) ص: ۸۰

(۵) ص: ۸۳

(۱) ص: ۷۹

(۴) ص: ۸۲

(۷) و (۸) و (۹) البقرة: ۳۵. (۱۰) البقرة: ۳۶

به ههر نهوعی بوو خۆی گه یاندنی و سوتندی زۆری به درۆ بوو خواردن و به سه هوی بردن. ئه وانیش نه یان ده زانی که س ههیه بتوانی سوتند به درۆ بخوا باوه بیان کرد و چون بهری ئه و داره یان هینا و خواردیان. ئاده م و حه ووا له بیر یان چوو بووه که شه یان دوژمنیانه.

﴿فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ﴾. (۱)

به هۆی خواردنی بهری ئه و داره شه یان ئاده م و حه ووا ی له و خۆشی به دهر هینا که تیدا بوون. عه وپه تیان ئاشکرا بوو، زۆر خه جاله ت بوون. ئینجا خوا ده فهر مووی:

﴿وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾. (۱)

به ئاده م و حه ووا و شه یانمان گوت: بچنه خواره وه بوو سه ر زهوی بوو ئیشکردن و بوو دوژمنایه تی له گه ل شه یان و نه وه که یدا و له سه ر زهوی ئارام ده گرن و ده میننه وه تا ماوه ی زیاتان ته وواو ده بی.

حه زره تی ئاده م که زانی خوا له به هه شت ده ریان ده کا و زانی که گونا هیک ی زۆر زلی کرده، ده سستی کرد به گریان و پارانه وه و تۆبه و په شیمان بوونه وه.

﴿فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾. (۲)

خوا چهند ووتیه کی پارانه وه ی خسته دلی ئاده مه وه و حه زره تی ئاده م پر به دل پووی کرده باره گای خواو گوتی:

﴿قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾. (۳)

ئینجا خوا ی گه وره دووعا و پارانه وه که ی گیرا کرد و لیان خۆش بوو، جا ئاده م و حه ووا که هاتنه سه ر زهوی لیک دوور که وتنه وه، تا پاش ماوه به کی زۆر له کتوی عه په فات به کتریان دۆزه وه و به یه کتر شاد بوونه وه و له و پرۆزه وه به و پرۆزه ده لێن: پرۆزی عه په فه و به و کتیه ش ده لێن: کتوی عه په فات. ئینجا دووا ئه وه ی که چل هه زار کوپ و کچ و کوپه زا و کچه زای خۆی چا و پی که وت، له عومری تۆسه ت و سی سالییدا وه فاتی کرده به ربوایه تیک ده لێن له کتوی ئه بو قوبه یس نێزراوه.

له باسی به سه رهاتی چه زه تی ئاده م ئه و په ند و ئامۆژگاریه مان بۆ ده ر ئه که وئی که ئینسان له دووا خوا په ره سستی بۆ ئاوه دان کردنه وه ی زه وی دروست کراوه. ئه وه شمان بۆ ده ر ده که وئی که خو شه و سترین که س لای خوا که م وایه له هه زاران ئه سپارو و نه هیئتی غه یبی یه کی بزانی. ئه وه شمان بو ده ر ده که وئی که ئه گه ر خوای ته عالا ئاره زوو بکا شتیکی زۆر بچوکیش گه و ره ده کا. هه ر وه کو قوری چه زه تی ئاده می کرده ئه و ئینسانه و ئه وه نده ی زانیاری دایه مه لائیکه له زانیی عاجز بوون. ده بی ئه وه ش بزانی که ئینسان هه ر چه ند دانا و زانا بی نابی له خو ی بایی بی و به قسه ی شه ییتان به سه هو و بچی. ده بی ئه گه ر گوناھی کرد تۆبه بکا، وه ک چه زه تی ئاده م. جا داواتان لی ده که م به مأل و سهروه تی دنیا و زانیاری له خو تان بایی مه بن و له گونا ه تۆبه بکه ن به لکو خواره حمتان بی بکا.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْنَكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی ئیدریس

باسی «حه زره تی ئیدریس» سه لامي خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.

ئه وهی ژبان و به سه رهاتی ئه و پیغه مبه ره پایه به رزه که هه زره تی ئیدریسه ئه که یه بۆ ئه وهی په مند و عیبه رهت و ئامۆژگاری لێ وه رگرین.

«لَأَنَّهُ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ وَرَدَ ذِكْرُهُمْ فِي الْقُرْآنِ بَعْدَ آدَمَ».

چونکه هه زره تی ئیدریس له و پیغه مبه رانه یه که خوی گه وره له قورئانی پیرۆزدا ناوی بردوون و له دووا هه زره تی ئاده م ئه و بوو به پیغه مبه ر.

«وَهُوَ أَوَّلُ مَنْ نَزَلَ عَلَيْهِ الْمَلَكُ جِبْرِيلُ بِالْوَحْيِ».

حه زره تی ئیدریس یه که م پیغه مبه ر و ئه وه ل که سه که له لایه ن خواوه هه زره تی جبریل به وه حی سی (۳۰) سه حیغه ی بۆ هیناوه. بۆ ئیرشاد و هیدایه تی ئه ولادی قابیلی کورپی هه زره تی ئاده م.

«لِيَزْجَعُوا عَنْ غِيْبِهِمْ وَ كُفْرِهِمْ وَ يَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ وَ يَسْپِرُوا حَسْبَ شَرِيعَتِهِ».

بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ست له‌ بت په‌رستی و کوفر هه‌لگرن و تۆبه‌ بکه‌ن و به‌ گوێره‌ی ئایینی ئه‌و په‌فتار بکه‌ن. ئه‌و چه‌زهره‌ به‌ شه‌ش په‌شت ده‌گاته‌ چه‌زهره‌تی ئاده‌م و عومری مباره‌کی بیست ساڵ بوو که‌ باپیره‌ گه‌وره‌ی چه‌زهره‌تی شیس وه‌فاتی کرد.

﴿وَالْقُرْآنَ لَمْ يَذْكُرْ شَيْئًا مَّفْصَلًا عَنْ حَيَاتِهِ وَتَعَالِيهِ﴾.

قورئان به‌ درێژی باسی ژیان و به‌سه‌رهات و یاسای دینی چه‌زهره‌تی ئیدریسی نه‌کردوه. به‌لام له‌ سی ئایه‌تدا باسی ده‌کا و ده‌فه‌رمووی:

زۆر سایبر و راست‌گۆ و پایه‌به‌رز بووه‌ لای خواوه‌ندی گه‌وره. هه‌ر وا که‌ له‌ سوره‌ی

«مریم» دا ده‌فه‌رمووی:

﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾. (۱) ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾. (۲)

واته‌ ئه‌ی پیغمبر تو به‌ هۆی قورئانه‌وه‌ یادی چه‌زهره‌تی ئیدریس بکه‌وه‌ و بۆ ئۆمه‌ته‌که‌ت به‌یان بکه‌ که‌ چه‌ند پیغمبرێکی راست و راست‌گۆ بووه‌ و پوتبه‌ و مه‌قامی لای خواوه‌ به‌ هۆی عیباده‌ته‌وه‌ چه‌ند به‌رز بووه‌. به‌لام هیندی‌ک له‌ عوله‌مای ته‌فسیر و میژوو ده‌لێن باپیری چه‌زهره‌تی ئیدریس زۆر پیاوێکی به‌ دین و خواوه‌ن چه‌سه‌ب و نه‌سه‌ب و که‌مال و جه‌مال بووه‌. خه‌لک له‌ رۆژه‌لات و رۆژئاوا دا ده‌چونه‌ خزمه‌تی و دیاری و سه‌وقتێکی زۆریان بۆ ده‌برد. پاش ئه‌وه‌ی که‌ وه‌فاتی کرد له‌ ئیرانرا کۆمه‌لێک هاتن بۆ زیاره‌تی. به‌لام که‌ زانیان وه‌فاتی کردوه‌ گه‌رانه‌وه‌ و دیاری و سه‌وقتیه‌که‌یان له‌ گه‌ل خۆیاندا برده‌وه‌. کوره‌کانی زۆریان پێ ناخۆش بوو که‌ زانیان ئه‌و خزمه‌ته‌ی جاران ناکرین. شه‌یتان که‌ ئه‌و خه‌به‌ره‌ی زانی خۆی برده‌ سه‌ر شکلی پیاوێکی پیرو و چۆ لای ئه‌ولاده‌کانی و گوتی: ده‌زانن که‌ خه‌لک زۆرتان لێ قه‌سه‌؟ چونکه‌ له‌ دور ولاتانرا دین و چاویان به‌ باوکتان ناکه‌وێ.

ئه‌وانیش گوتیان: جا چار چه‌یه‌؟ گوتی: یێنن په‌سم و سوپه‌تی باوکتان دروست که‌ن و له‌ دیوه‌که‌ی خۆیدا دای نین، با خه‌لک زیاره‌تی بکه‌ن. ئه‌وانیش به‌ قسه‌یان کرد تا به‌و هۆیه‌وه‌ بت په‌رستی به‌ره‌ به‌ره‌ په‌ره‌ی ستاند. له‌و کاته‌دا چه‌زهره‌تی ئیدریس له‌ «بابل» دا بوو،

خواهندی گه و ره به حه زره تی جبریلدا وه حی بۆ نارد و کردیه پیغه مبه ر.

«فَتَنَّهُ الْمُفْسِدِينَ عَنْ مُخَالَفَةِ شَرِيعَةِ آدَمَ وَ شَيْطَءٍ».

حه زره تی ئیدریس خه لکی مه نع کرد له بت په رسته ی و بانگی کردنه وه بۆ پهیره وی کردن له شه ریه تی حه زره تی ئاده م و حه زره تی شیس.

«فَأَطَاعَهُ أَقْلُهُمْ وَ خَالَفَهُ جُلُؤُهُمْ».

که میک له خه لکه که دوای که وتن و زوربه ی خه لکه که له قسه ی ده رچوون و ده ستیان له بت په رسته ی هه ل نه گرت.

«فَخَرَجَ هُوَ وَ أَتْبَاعُهُ حَتَّى وَافُوا مِصْرَ».

حه زره تی ئیدریس ناچار بوو له گه ل موسو لمانه کان «بابل» به جی بیلی و بچی بۆ «میسر» له بابل وه رویشت تا چوونه «میسر».

«يَدْعُو الْخَلَائِقَ إِلَى الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ طَاعَةَ اللَّهِ».

له وی ده ستی کرد به بانگ کردن خه لک بۆ خوا په رسته ی و له گه ل وه زیفه ی پیغه مبه ریشدا ده ستی کرد به بهرگ دروین و خه یاتی، که نه وه ل که سینک بوو لیباسی دروه. چونکه تا نه و کاته خه لک هه ر پیستی حه یواناتیان له بهر ده کرد. حه زره تی ئیدریس له گه ل هه ر ته قه لیکدا ناوی خوای ده برد و زکری خوای ده کرد. خولاسه به قه د هه موو موسو لمانه کانی نه و کاته عیاده تی خوای ده کرد. تا وا ناو بانگی له نه رز و ئاسمان بلاءو بۆوه که رۆژیک حه زره تی ئیزرائیل عه رزی باره گای نه قده سی کرد و گوتی: نه ی خوای گه و ره! زۆر ئاره زو ده که م ئیزنم بده ی بچم بۆ زیاره تی ئیدریس.

خوا ئیزنی دا. حه زره تی ئیزرائیل خۆی برده سه ر شکلی پیاویک چوو بوو به میوانی حه زره تی ئیدریس، حه زره تی ئیدریس سأل دوازه ی مانگ به رۆژو ده بوو. ئیواره که به ربانگیان هینایه پیش میوانه که نانی نه خوارد، تا سئی رۆژ هیچ ئیواره به ک نانی نه خوارد، رۆژی سئی به م حه زره تی ئیدریس فه رموی: ده بی ناوی خۆتم پی بلی ی، نه ویش له جوابدا گوتی: من ئیزرائیل ئیجازه م له خوای ته عالا وه ر گرتوه که بیم ماوه به ک ره فاقه تی تۆ بکه م. حه زره تی ئیدریس گوتی: باشه، به لآم به و شه رته براده ریت ده که م که

گیانم بکینسی و زیندوم بکه یه وه، با بزائم گیان کیشان چهند ناخوشه، تا زیاتر عیباده تی خوا بکه م. ئیزرائیل گوتی: ناخر به بی ئه مری خوا ناتوانم گیانی که س بکیشم. نیدا له غه یه وه هات که ئه ی ئیزرائیل بی ئه مری مه که. ئیزرائیل گیانی چه زره تی ئیدریس کیشا و زیندووی کرده وه، ئیزرائیل لی ی برسی گیان کیشان چۆنه؟ گوتی: وه کو به زیندوی پیستت له بهر دارنن وایه. ئنجا چه زره تی ئیدریس ههستا باوهشی به ئیزرائیلدا کرد و پهیمانی برایه تیان بهست. چه زره تی ئیدریس گوتی: پیم خوشه به رزم که یه وه بو ئاسمان و گه شتیک بکه ین. ئه ویش هه لی گرت و بردی بو ئاسمان. له وئی چه زره تی ئیدریس فهرمووی: زور چه ز ده که م چاوم به دوزه خ بکه وئی. چوونه بهر ده رگای جه هه ننه م و مالکی جه هه ننه م ده رگای بو کردنه وه و ته ماشایان کرد و گه رانه وه. ئنجا گوتی: زورم پی خوشه چاوشم به به هشت بکه وئی. ههستان چونه بهر قاپی به هشت و «دق الباب» کرد و «رضوان» ی به هشت به پیربانه وه هات و ده رگای به هشتی بو کردنه وه. چه زره تی ئیدریس چۆ ناو به هه شته وه تا ماوه یه ک نه هاته ده ره وه، ئیزرائیل بانگی کرد: ئه وه بو نایه ده ره وه؟ له جوابدا گوتی: خوا فهرموویه تی:

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ (۱)

واته هه موو گیان له بهر نک ده بی تالی مردن بچیزئی، من چیزتم، خوا له نایه تیکی که دا فهرموویه تی:

﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا﴾ (۲)

ده بی هه موو که س دوزه خ بیینی. خو من چوومه ناو دوزه خه وه، دوباره فهرموویه تی:

﴿وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ﴾ (۳)

که سیک چو بو به هه شت تازه نایه ته وه ده ره وه، منیش تازه ناگه ریمه وه.

﴿قَالَ اللَّهُ لِمَلِكِ الْمَوْتِ دَعُهُ فَإِنَّهُ يَأْذَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَ بِأَمْرِي لَا يَخْرُجُ﴾.

خوا فهرمووی: ئه ی ئیزرائیل لی ی گه ری چونکه ئه وه به قسه و ئیزنی من چۆته به هه شت و به ئه مری منیش نایه ته ده ره وه. جا به گوهری ئه ور بوایه ته ئیستا زیندووه.

عومری موباره کی «۳۶۵» سأل بوو که بهرز کرایه وه بۆ ئاسمان، حەزرەتی ئیدریس که سیک بوو که نووسینی به قهلم داھینا، ههروهها ئه ووه ل که سیک بوو که دهستی کرد به خه یاتی و جل و بهرگ دروین. چونکه له پئش زهمانی ئه ودا عاده تی خه لک و ابوو پیستی حه یوانیان له خۆیا نه وه ده پیچا. ههروهها ئه ووه ل که س بوو که عیلمی نجووم و ئه ستیره ناسی و ریازیاتی زانیوه و ته رازو و میزانی داناوه و ئه سله حه ی دروست کردوه. له باسی به سه رهاتی حەزرەتی ئیدریسی پیغه مبه رداعلیه عليه السلام ئه وه مان بۆ روون ده بیته وه که هه ر ئینسانیک دلی له گه ل خوا و به نده کاندای پاک بچ پوتبه ی لای خوا وه ندی گه و ره بهرز ده بیته وه. هه ر که سیک عیاده تی خوا بکا نا ئومید نابی له که په می خوا. ئه و ئامۆزگاره شمان ده ست ده که وئی که ده بی بنیاده م تا ده توانی بۆ سه ره رزی دنیا و قیامه ت هه و ل بدا. هه ر وه کو ئیدریس پیغه مبه ره له گه ل ئه وه شدا که پیغه مبه ره بوو له ماوه ی ته مه نیدا دهستی له کار هه ل نه گرت، شه و و پۆژ خه ریکی په ند و ئامۆزگاری خه لک و کار و کاسبی و عیلم و زانیاری بوو، بۆ پئش که وتنی به ره ی ئاده میزاد. چه ند نمونه یه ک له ئامۆزگاره کانی:

ده ی فه رموو چاکه له گه ل به نده گانی خوادا له هه موو شوکرانه یه ک گه و ره تره. ههروهها ده ی فه رموو: قه ت حه سوودی به مالی خه لک مه به ن، ده ی فه رموو: به به شی خۆتان رازی بن، ده ی فه رموو: خۆتان له کار و قسه ی خه راپ بپاریزن، دو یاره ده ی فه رموو: ئه گه ر دو عاتان کرد به دل له بهر خوا وه ندی گه و ره وه پارتین.

ئه وه بوو به کورتی باسی زیان و به سه رهاتی حەزرەتی ئیدریس. ئومید ده که م بۆ راستی و راست گوویی و خوا ناسی و خزمه ت چاو له و پیغه مبه ره نازداره بکه ن، به لکو خوا وه ندی گه و ره مه رته ی دنیا و قیامه تتان بهرز کاته وه.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی نوح

باسی «حه زره تی نوح» سه لامي خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، وَ عَلَى مَنْ تَبِعَهُمْ
بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

موسولمانینه گوئی راگرن بۆ مانای ئه و ئایه تانه که باسی هه زره تی «نوح» ده که ن و په نند
و ئامۆژگاری لی وه رگرن و شوکرانه ی خواوه ندی گه و ره بکه ن.

راوی ده ئی له دووا ئه وه ی که هه زره تی ئیدریس نه ما شه یتان دووباره به ده رفه تی
زانی هه ستا و خۆی برده سه ر شکلی پیاوئکی به دین و چوو بۆ لای نه وه و نه تیجه کانی
هه زره تی ئیدریس و گوئی: نامه ردونه که م! ئه وه بۆ هه زره تی ئیدریستان فه رامۆش کردوه
و له بیر خۆتان بردۆته وه؟ وه رن با وئنه یه کتان بۆ دروست که م که وه ک ئه و بچی و قسه
کردن نه بی هه یج جیاوازیان نه بی. شه یتان وئنه یه کی هه زره تی ئیدریسی بۆ دروست کردن
و خه لکه که زۆریان حورمه ت لی ده گرت، تا به و بۆ نه وه به ره به ره په رستیان و بت په رستی
بلاو بۆ وه. ئنجا «۱۷۵» سال پاش وه فاتی هه زره تی ئیدریس خواوه ندی گه و ره له عومری
په نجا «۵۰» سالیدا هه زره تی نوحی کرده پیغه مبه ر و ناردی بۆ سه ر بت په رسته کان.

ههروه کو خوی گهوره له ئه ووه لی سوره ی «نوح» دا ئه ووه مان بۆ باس ده کاو ده فهرمووی:

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾. (۱)

به راستی ئیمه چه زه ته ی نوح مان په وانه کرد بۆ سه ر قه ومه که ی و پیمان گوت: قه ومه که ت ناگادار بکه و بلی ده ست له کوفر و بت په رستی هه لگرن، تا عه زابی سه ختیان تووش نه بووه.

﴿قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾. (۲)

چه زه ته ی نوح گوتی: ئه ی قه ومی من به راستی من ناگادارتان ده که مه وه که له لایه ن خواوه ئه مرم بی کراوه.

﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا﴾. (۳)

که پیتان راگه یه نم ئیمان به خوا بیتن و ده ست له بت په رستی هه لگرن و به قسه ی من بکه ن. ئه گه ر به قسه م بکه ن:

﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾. (۴)

خواوه ندی گه وره له خراپه و گوناختان خو ش ده بی و تاکاتی خو ی ده تان هیلته وه.

﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾. (۵)

به لام ئه گه ر خوا کاتی بۆ شتیکی دیاری کرد ئه وه به یک سانی به دووا ناکه وئی، خوزگه ئه وه تان زانییا و به قسه تان بکر دمايه.

﴿لَقَدْ لَبِثَ نُوْحٌ فِي قَوْمِهِ زَمَانًا طَوِيلًا﴾

چه زه ته ی نوح ماوه به کی زۆر له ناو قه ومه که ی دا مایه وه.

﴿يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عِبَادَةِ اللَّهِ﴾.

بانگی ده کردن بۆ خوا په رستی، هه ر وه کو خوی گه وره له سوره ی «العنکبوت» دا ده فهرمووی:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا﴾. (۶)

(۳) نوح: ۳.

(۲) نوح: ۲.

(۱) نوح: ۱.

(۶) العنکبوت: ۱۴.

(۴) و (۵) نوح: ۴.

ئیمە حەزرەتی نووح مان بە پیغەمبەری نارد بۆ سەر قەومە کە ی و ماوهی نۆسەت و پەنجە سأل له ناویاندا مایه وه.

﴿وَلَكِنْ هَذِهِ الْمُدَّةُ لَمْ تُؤْتِ ثِمَارَهَا﴾.

بە لام له و ماوه یەدا و ئەو نۆسەت و پەنجە سألە هیچ سەمەرە ی نەبوو.

﴿فَلَمْ يُؤْمِنْ بِرِسَالَتِهِ إِلَّا الْقَلِيلُ مِنْهُمْ﴾.

ئیمانیا ن بێ نەهینا دەستە یە کی کەم نەبێ. له سورە ی «هود» دا دەفەر مووی:

﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا﴾. (١)

بیا و ماقوول و دەو له مەند و گەورە کانیان گوتیان: له بەر چەند هۆرە ک ئیمە تۆ بە پیغەمبەر نازانین. یە کەم تۆ ئینسانێکی وه ک ئیمە دەخۆی و دەخۆیە وه، چۆن پیغەمبەر دەبێ وه ک ئیمە بێ؟ لایان وا بوو پیغەمبەر دەبێ فریشتە بێ.

﴿وَمَا تَرَاكَ أَتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادْبِئِ الرَّأْيِ﴾. (٢)

گوتیان: دووهم له بەر ئەوهی ئەوانە ی وه دووا تۆ کە وتوون هەموویان فەقیر و هەزار و بێ عەقلن و هەروا بە بێ بیر کردنە وه وه دووا تۆ کە وتوون، نازانن حەق و ناحەق چی یە.

﴿وَلَوْ كَانَ حَقًّا مَا تَقُولُ لَكُنَّا أَسْبَقَ إِلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالْإِقْتِدَاءِ بِهَذَاكَ﴾.

گوتیان: ئەگەر ئەوهی تۆ دەلێ ی حەق بووایە چۆن ئیمە کە خواوە ن بیر و هۆشین له پیش ئەوان دا ئیمانمان بە تۆ نەدینا و وه دووات نەدە کە وتین.

﴿وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ﴾. (٣)

دوبارە گوتیان: خۆ ئیوه کە خۆتان بە موسو لمان دەزانن هیچتان له ئیمە زیاتر نی یە و لامان وایە درۆ دە کەن و له درۆزانان.

له گەل ئەوه شدا حەزرەتی نووح هەر بەردەوام بوو له سەر دەعوەتی قەومە کە ی و هەولێ دەدا بۆ پازی کردنیان و جوابی قسە کانی دەدانە وه و دەیفەر موو:

﴿أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ﴾. (٤)

ئایا زۆرو لا سەیرە کە له لایەن خواوه یە کێک له خۆتان بکری بێ پیغەمبەر و یاسای ئاسمانیتان بۆ بێنی، هیچ لاتان عەجایب نەبێ.

﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ﴾ (۱).

گوتی: نهی قومى من نه گهر ده لیل و به لگه ی ناشکرا و بؤ بینمه وه که خوی گه وره منی کردوه به پیغمبر ئیوه ده لین چی؟ به لام به داخه وه به هژی مال و سه روه ت و سامان و پوتبه و مه قامه وه په رده ی په شی به سه ر عه قل و چاوتان دا کیشراره و حه ق نابین.

﴿يَبْدُلُ نُوحٌ مُنْتَهَىٰ وَسِعِهِ﴾.

حه زره تی نوح ته وای تو وانای خوی به خه رج ده دا.

﴿وَاجْتَهَدَ بِغَايَةِ امْكَانِهِ﴾.

هه رچی له تو وانایی دا بوو کردی.

﴿وَطَالَ الزَّمَنُ وَهُوَ يُرَاوِحُهُمْ بِالْعِظَةِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾.

له ماوه ی نوسه د و په نجا سال دا به دزی و ناشکرا ناموزگاری گه له که ی ده کرد.

﴿وَهُمْ لَا يَزِدُّوْنَ إِلَّا إِعْرَاضًا﴾.

به لام نه وان پوژ له دوی پوژ هه خرابتر پویان لی و ه رده گپرا.

له دووا نه و هه موو گفتو گو به کافره کان گوتیان:

﴿قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَآكْفَرْتِ جِدَالِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (۲).

نه ی نوح دپاره تو زور کیشه له گه ل ئیمه دا ده که ی ده نه گه ر پاست ده که ی چیت له ده ست دئ بیکه؟ هه زره تی نوح فه رمووی: ئیوه زور بی عه قلن، من چیم له ده ست نایه، منیش وه ک ئیوه ئینسانم، هه موو شتیک به ده ست خواجه، نه گه ر بی هه وئ تووشی عه زابتان ده کا.

تا هه زره تی نوح ناموزگاری بکردنایه نه وان ده ستیان ده کرد به لیدانی و زوریان لی نه دا. جا که زانی بانگ کردن و ناموزگاریه که ی هیچ فائیده ی نیه و پوژ له دووا پوژ کافرتر ده بن و زیاتری ناپه حه ت ده که ن. خوا فه رمووی:

﴿إِنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ﴾. (۱)

نه‌وانه نه‌بی که ئیمانیان هیناوه تازه که‌سی دی ئیمان ناهینتی، ده‌ستی کرد به گریان و دو‌عا کردن له گه‌له که‌ی و گوتی:

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾. (۲) ﴿فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا﴾. (۳)

ئهی خوای گه‌وره خۆت ناگاداری، من شه‌و و پوژ و له‌یل و نه‌هار بانگی نه‌و گه‌له‌م کرده بو خواناسی به‌لام نه‌وان پوژ له دو‌ا پوژ به ده‌عوته که‌ی من کافرتر ده‌بن.

﴿رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾. (۴)

ده‌ی گوت: ئهی خوای گه‌وره داوا ده‌که‌م دو‌عام گیرا بکه‌ی و به‌کیتک له‌و قومه‌ کافره له سه‌ر زه‌وی نه‌هتلی تا تووی کافران نه‌میتنی.

«اسْتَجَابَ اللَّهُ لِذُعَائِهِ».

خواه‌ندی گه‌وره دو‌عا که‌ی گیرا کرد.

﴿وَأَرَادَ سُبْحَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُهْلِكَ قَوْمَهُ الْمُكَذِّبِينَ أَنْ يُهَيِّئَ لَهُ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ بِرِسَالَتِهِ

أَسْبَابَ النِّجَاةِ﴾.

خوای گه‌وره وستی له پیش نه‌وه‌دا که کافره‌کان به هیلاک بچن رینگای نه‌جات بو چه‌زره‌تی نوح به خۆی و مال و مندال و موسولمانه‌کانه‌وه بدوژنته‌وه. فه‌رموی:

﴿وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ﴾. (۵)

ئهی نوح که‌شتی نه‌جات‌ده‌ر دروست بکه به نه‌مری من و له ژیر چاودیری ئیمه‌دا، به‌لام تازه چی دی بو نه‌و زالمانه له به‌ر خوا مه‌پارێوه چونکه نه‌مری غه‌رق بوونی نه‌و زالمانه‌مان سادر کرده.

﴿وَ يَصْنَعِ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ﴾. (۶)

چه‌زره‌تی نوح له ژیر چاودیری چه‌زره‌تی جو‌برائیل دا به نه‌مری خوا ده‌ستی کرد به دروست کردنی که‌شتی کافره‌کان ده‌چوون گالته‌یان بی ده‌کرد و ده‌یان گوت: له سه‌ر پیغه‌مبه‌ری را بویه دارتاش؟ زو‌ریان ناره‌حه‌ت ده‌کرد و پی‌ی بی ده‌که‌نین.

(۳) نوح: ۶.

(۲) نوح: ۵.

(۱) هود: ۳۶.

(۴) هود: ۳۸.

(۵) هود: ۳۷.

(۴) نوح: ۲۶.

﴿قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ﴾. (۱)

حهزره تی نوح ده یفرموی: گالتهی خۆتان بکه ن رۆژیک دئی ئاواتان گالته پی بکه ینه وه. خوا له قورئاندا ده فرموی: ههزره تی نوح که شتی به که ی ته واو کرد و جاوه پروان بو؛

﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ﴾. (۲)

ههتا خوا ئه مری فرموی: علامهت و نیشانهی تۆفان ئاشکرا بو، به ریوایه تیک ده لاین: خوا وه حی کرد بۆ ههزره تی نوح که هه کاتی ته ندوری نانی له گره پیچاندا پر بو له ئاوه نیشانهی تۆفانه.

رۆژی ژنی ههزره تی نوح نانی ده کرد، به ئه مری خوا ته ندور پر بو له ئاوه، ژنه هاواری کرد. ههزره تی نوح زانی کاتی غهزه بی خوایه فرموی:

﴿قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾. (۳)

ههسته له هه موو نیرو مییه ک دووان به ره ناوه که شتی به که و مأل و خیزان و موسولمانه کانیش. به لام ئه وانه ناکه عهزاب ده یان گرتیه وه، تا ئه وان خۆیان پیچایه وه، ئاسمان وه ک کونده ی سه ره و ژیر ئاوی ده پزاند و ئه رز ئاوی هه لده قوولاند و شه پۆلی ئاوه رزو ئاسمان و دنیای پر کرد.

﴿وَقَالَ اذْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُزْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَنَفَّورٌ رَحِيمٌ﴾. (۴)

حهزره تی نوح فرموی: مه ترسن و ناوی خوا بینن و بزائن که پوشتن و گه ران و راهه ستانی که شتی به ده ست خوایه، که شتی سه ر ئاوه که وت.

﴿وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ﴾. (۵)

شه پۆلی ئاوه ک کتیه به رز ئه بوونه وه و که شتی به م لاوه ئه ولادا ده فراند و به ک له دوا ی به ک کافر غه رق ده بوون. ههزره تی نوح خۆی که شتی به وان بو، ته ماشای کرد ئه وا

(۴) هود: ۴۱.

(۲) و (۳) هود: ۴۰.

(۱) هود: ۳۸.

(۵) هود: ۴۲.

که نعلانی کورپی له بهر شه پۆلی ئاو پاده کا بۆ سه رکیو، به لام ده قیقه به ده قیقه شه پۆله کان لئی نزیکتەر ده بنه وه. له و کاته دا ده ربای په حمی هاته جۆش و دهستی کرد به جۆش و خرۆش. فرمیسک له چاوانی وه ک دانهی مرواری ده هاتنه خوار به سه رومهت و ریشی موباره کی دا له تاو که نعلانی کورپی.

﴿وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ اِزْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ (۱)
خۆی پێ پانه گیرا و بانگی کرد و فه رمووی: ئه ی کورپی من وه ره سوار به له گه له ئیمه و ده ست له کوفر و کافران هه لگه ره. به لام که نعلان جوابی باوکی دایه وه و گوتی:

﴿قَالَ سَاوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَّغْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ﴾ (۲)

گوتی: ده چم بۆ سه ره ئه و کیوه به رزه له توفان رزگارم ده کا. حه زره تی نوح دهستی کرد به گریان و فه رمووی:

﴿لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ﴾ (۳)

ئه ی کورپی من هه یج شتی ک ئه و پۆ ناتوانی هه یج که س له عه زایی خوا خه لاس کا مه گه ر که سیک خوا په حمی پێ بکا. ئه وان له و گه فتو و گۆیه دا بوون که شه پۆل که نعلانی پفاند و ئه و باوک و فه رزه نده ی لیک دیدار ئاخیرهت کردن. حه زره تی نوح ئه وه نده ی تریش خه مگین و نا په حهت بوو، ده گریا و ده پاره یه وه له بهر خواو ده یفه رموو:

﴿رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ﴾ (۴)

ئه ی خوا ی گه و ره خۆ که نعلان کورپی منه و خۆشت وه عدهت دا هه رچی ئه هلی تۆ بێ نه جاتی ده بێ. له و کاته دا خوا وه حی کرد و فه رمووی:

﴿قَالَ: يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ﴾ (۵)

ئه ی نوح که نعلان به ئه هلی تۆ حساب ناکرێ، چونکه ئیمانی نه هیناوه. ئه ی نوحا حه زره تی نوح تۆ به و ئی. زۆری کرد و پاش چل شه وو چل پۆژ خوا فه رمووی:

(۴) هود: ۴۵.

(۲) و (۳) هود: ۴۳.

(۱) هود: ۴۲.

(۵) هود: ۴۶.

﴿يَا أَرْضُ اْبْلَعِي مَائِكَ وَيَا سَمَاءُ اَقْلِعِي وَغِيْضُ الْمَاءِ وَ قُضِيَ الْاَمْرُ﴾. (۱)
 نهی نهرز ناوی خؤ هه لمزه وه و نهی ناسمان ناوه کهت هه لکیشه وه. نهرز ناوی
 خؤی قووت دایه وه و ناسمان هه لی کیشایه وه. ده تگوت قهت باران نه باریه وه.
 ﴿وَاسْتَوَتْ عَلٰى الْجُوْدِیِّ﴾. (۲)

که شتی هه زه تهی نوح له سه رکبوی جوودی له نگه ری گرت و نه جاتیان بوو. به لام به
 ریوایه تیک ده لئین له پاش ماوه یه ک هه زه تهی نوح و سنی کوپ و سنی بوو که کهی نه بین
 موسولمانه کان هه موویان مردن. خواله و شهش نه فهره په ره ی به ئاده میزاد دایه وه و خاکی
 کوردستان بۆوه به لانک و بیشکه ی دووه می ئاده میزاد و به شهر و هه زه تهی نوح حیش له
 عومری «۱۰۵۰» سالیدا وه فاتنی کرد و مه رقه دی موباره کی له شاری «موسله».

وَ صَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
 وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی هوو

باسی «حه زره تی هوو» سه لامي خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ
وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَىٰ مَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ.

با له باسی ژيان و به سه رهاتی هه زره تی هوو پیغه مبهه و به سه رهاتی قهومی عاد که
حه زره تی هوو کرا به پیغه مبهه و روانه کرا بو سه ریان، په ند و نامۆژگاری زۆر وه رگړین.
ئه و زاته موباره که به حهوت پشت ده چپته سه سه سامی کورپی هه زره تی نووح. خوای
ته عالا کردی به پیغه مبهه و په وانهی کرد بو سه سه قهومی عاد که تائیغه په ک بوون له بهینی
«عوممان» و «حه زره موت» دا نیشته جی بوون و به ناوی باپیره گه وره یان که ناوی عاد بوو
ناونران. به لام ئیستا وولاتی قهومی عاد هه سه زرخ و چه وو پرمله و ئاوه دانی لی نیه.

خوای گه وره ئه وه نده ی ناز و نیعمه ت به سه ردا رشتبون مه گه سه هه سه خوا بزانی!
سه سه چاوه و کانیاو و جو و جو باری باشیان هه بوو، خه له و خه سه مانیان زۆر باش و به بیت و
به ره که ت بوو، باغ و باغاتیان زۆر باره و هه ز بوو، له به ردی تاشراو به ردی مه سه سه قه سه سه و

خانوو و بینای باشیان دروست کردبوو، به ده نیککی که له گهت پرهنگ و پرخسارنکی سوور و سپی و جوانیان هه بوو، له خه نکی ئه و زمانه زور به خووه تر و ساغ تر و بالآ به رزتر بوون، ئه وهی خوا دابووی به وان نهی دابوو به کهس. به لام سه ره رای ئه و هه موو ناز و نیعمه ته هه یج کاتئ بیریان له وه نه ده کرده وه داخوا ئه و هه موو به هر به یانه له کیتوه پی گه یشتوه، نه یان ده زانی خواجه ک هه یه و بالآ دهستی هه موو که سیکه، هاتبوون به دهستی خوین چهند به ردیان تاشی بوو کردبوینن به بت و ده یان په رستن. له کاتی خوشی و شادی دا ده چون کورنوشیان بۆ ده بردن و له کاتی تنگ و چه له مه شدا داوای یارمه تیان لی ده کردن. تا به ته وای مه غرور بوون و ده ستیان کرد به به ده ئه خلایق. جا ئه وه بوو خوای گه وره چه زره تی هودی کرده پیغمبر و بانگی کردن بۆ خواجه رهستی ههروه کو خوای ته عالا له چهند سووره تی قورئاندا به سه رهاتی چه زره تی هود و قهومی عادمان بۆ ده گیریته وه. به تایه تی سوپه تیککی له قورئان به ناوی سوورهی «هود» ناو بردوه.

﴿وَالِی غَادِ آخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾. (۱)

خوا ده فه رمووی: ئیمه برایه کی خوینانمان به ناوی هوده وه کرده پیغمبر و په وانه مان کرد بۆ سه ره قهومی عاد. ده عوه تی کردن و گوئی: قهومی من رو بکه نه عبادت و خوا په رستی و ده ست له بت په رستی هه لگرن، چونکه خوا نه بی کهس شایانی ئه وه نیه کورنوشی بۆ بیرئ و من پیغمبره ری خوام.

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾. (۲)

پیاو ماقووله کانیا گوتیان: ئیمه لامان وایه تۆ ئه قل سووکی و درۆ ده که ی پیغمبره ری.

﴿قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾. (۳)

چه زره تی هود زور به نه رم و زور له سه ره خووبه ئه ده به وه جوابی دانه وه و فه رمووی:

ئهی گه لی من، من ئه قل سووک نیم و درۆزن نیم، به لکو پیغمبره رم له لایه ن خواوه.

﴿أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾. (۴)

(۳) الأعراف: ۶۷.

(۲) الأعراف: ۶۶.

(۱) هود: ۵۰.

(۴) الأعراف: ۶۸.

دهستور و یاسای خوا ییتان بی راده گه به نم و ئاموژگاری که رنکی ئه مینم بو ئیوه. ئه وه بو لاتان سهیره که خوا یه کیک له خوتان بکا به پیغه مبه ر و ده عوه تان بکا بو خوا به رستی و له غه زه بی خوا بتان تر سینتی؟

بو شوکری ئه و خوا به ناکه ن که ئیوه ی له جیگای قهومی نوح داناوه و به دهن و له شی ساغ و ملکینکی زوری داوئی؟ به لام له گه ل ئه وه شدا خوا نا به رستن.

که چی له گه ل ئه و هه موو ئاموژگاری به شدا گه له که ی هه ر زیاتر بی ئه مریان ده کرد و زورتر خه ریکی بت په رستی و دنیا په رستی ده بوون. ئه وه نده به مال و سهروه ت و سامانی دنیا و روتبه و مه قام مه غرور بوون لایان وابوو که هه تا هه تابه ئه و مال و سهروه ته یان ده بی و قهت نامرن. زور به داخه وه زور به ی خه لکی ئیستاش وایه و وایر ده که نه وه. حه زره تی هود پوژنک پرووی کرده گه له که ی و فه رمووی:

﴿ اَتَّبِعُونَ بِكُلِّ رِيحٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴾. (۱) ﴿ وَ تَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴾. (۲)

ئه ی گه لی من ئه وه بو ئه وه نده غافلن له سه ر هه ر ته پو ل که یه ک قه سر نیک به رز ده که نه وه؟

﴿ وَ اِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴾. (۳)

کاتی که رقیستان هه ستاو ده ستان به سه ر فه قیر نیک دا روشت وه ک زالمی خه راپ وان.

﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ اطِيعُوا ﴾. (۴)

ته قوای خوا بکه ن و به قسه ی من بکه ن ئه و هه موو کانی و جوگه و کارخانه و دروست کردون. لاتان وایه قهت نامرن و دنیا هه ر بو ئیوه به و هه ر بو ئیوه ده بی؟

﴿ وَ اتَّقُوا الَّذِي اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴾. ﴿ اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَ بَنِيْنَ ﴾. ﴿ وَ جَنَاتٍ وَ عُيُونٍ ﴾. (۵)

بو شوکرانه ی ئه و خوا به ناکه ن که ئه و هه موو ملک و مال له و کچه و کوره و باغ و باغاته و کانی و سه رچاوه و قه سرو قسووره ی داوئی.

(۳) الشعراء: ۱۳۰.

(۲) الشعراء: ۱۲۹.

(۱) الشعراء: ۱۲۸.

(۵) الشعراء: ۱۳۲ - ۱۳۴.

(۴) الشعراء: ۱۳۱.

﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾. (۱)

فهرمووی: من زور ده ترسم پوژنیک خوا تووشی عه زابینکی زور گه وره تان بکا.
﴿قَالُوا يَا هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾. (۲)

کافره کان گوتیان: خو تو به لگه و ده لیلی ناشکرات نیه له سهر نهو ده عوایه. ئیمه دهست له بت په رستی و خوایه کانمان هه ل ناگرین به قسه ی تو و ئیمانت پی ناهینین.
﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ﴾. (۳)

گوتیان: ئیمه لمان وایه هیندیک له خوایه کانی ئیمه دهستیان لی وه شان دووی و شیت بووی، بویه نهو قسه پر و پوچ و به تالانه ده که ی.
﴿قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ﴾. (۴) ﴿مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ﴾. (۵)

حزهره تی هوود جوابی دانه وه و فهرمووی: خوا شاهیده له سهر پاستی نه وه ی من ده ی ئیم و درو ناکه م، ئیوه ش به شاهید بن که من به ریم له کوفری ئیوه جا که یفی خوژانه هرچی له دهستان دی له گه ل خوایه کاتاندا بیکه ن و ده قیقه یه ک پامه وه ستن.
﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾. (۶)

من هیچ له ئیوه ناترسم و موبالات و پی ناکه م، چونکه من ئومیدم به و خوایه یه که ههست و خوستی منیش و ئیوه شی به دهسته، به لکو؛
﴿مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا﴾. (۷)

هرگیان له به ریک که له نه رزو ئاسماندا هه یه ناو چاوانی به دهست خوایه و هرچی له گه لیان بکا ده سه لاتی هه یه.

﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ﴾. (۸)

کافره کان گوتیان: ئیمه نهو قسانه مان پی هیچ نین، ئاموژگاریمان بکه ی و ئاموژگاریمان نه که ی هه ر پیمان یه ک وایه. ئنجا غه زه بی خوا وه جو ش هات و نیشانه ی به هیلاک

(۱) الشعراء: ۱۳۵. (۲) هود: ۵۳. (۳) و (۴) هود: ۵۴.

(۵) هود: ۵۵. (۶) و (۷) هود: ۵۶. (۸) الشعراء: ۱۳۶.

چوویان نه وه بوو خوی ته عالا سئ سأل بارانی بۆ نه باراند و قاتی و گرانیان که وته ناو، حه زره تی هوو د پوژنک پیاو ماقوله کانی کۆ کردنه وه و فهرمووی:

﴿وَايَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ ثَابُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾. (۱)

ئه ی قهومی من وهرن داوای لی بوردتان له خوا بکهن و تۆبه له گوناح بکهن خوا بارانتان بۆ ده بارنئ. له جوابدا گوتیان: دهست له خوا به کانمان هه ل ناگرین چهند کهس ده نئیرین بۆ شاری مه کهکه داوای بارانمان بۆ بکهن. چهند که سیکیان نارد بۆ مه کهکه و پاش چهند پوژ خوا وه حی کرد بۆ حه زره تی هوو د که کاتی به هیلاک دانیان هاتوه و په له هه ورئکی چلکنی نارد هه ریان.

﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ غَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا غَارِضٌ مُّمَطِرُنَا﴾. (۲)

کاتی کافره کان چاویان به هه وره که کهوت زۆر دلخوش بوون گوتیان: ئه وه هه وره روی له ئیمه به و بارانمان بۆ ده بارنئ، دیاره دوعای پیاوه کانمان قبول بووه. به لام حه زره تی هوو د فهرمووی:

﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾. (۳)

دلخوش مه بن ئه وه هه وره نیه تا بارانتان بۆ بیارنئ، ئه وه بایه کۆله که ی به ستوه و به غه زبه وه ناردیه تی. خه لکه که گوتی: ئه ی هوو د خۆ تۆ گوتت بایه و باش فینکمان ده کاته وه، حه زره تی هوو د فهرمووی: ئاخه ئه وه بایه بای غه زبه به.

﴿تَدْمَرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾. (۴)

به ئه مری خوا هه موو شتیک و ئران ده کا. ئنجا خوا ئه مری کرد به حه زره تی هوو د که خۆی و موسولمانه کان له ئاوابی دور که ونه وه. هه ره کو خوا له قورئاندا ده فهرمووی:

﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾. (۵)

له کاتی هاتنی به لا و غه زه ب بۆ سه ره قهومی عاد ئیمه حه زره تی هوو د و موسولمانه کانمان نه جات دا.

﴿وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ﴾. (۱) ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَائِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا﴾. (۲)

به لأم قهومی عاد تم‌ماشایان کرد بای غه‌زهب گاه‌گهل و مه‌په‌که‌ی له سه‌حرا به ورد و درشته‌وه پیش خۆ داوه. هاتن ژن و مأل و مندال و پاته‌له‌که‌یان هرچی مابوو کرده ژورانه‌وه، لایان وا بوو تازه با ناتوانی زه‌فهریان بی به‌ری، به‌لام کاتی به خۆیان زانی بای سه‌پسه‌ر به خۆیان کۆشک و ته‌لار و مأل و مندالیانه‌وه به هیلاکی بردن که حه‌وت شه‌و و هه‌شت رۆژی خیاند.

﴿فَفَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ﴾. (۳)

ئه‌گه‌ر چاوتان لی بووایه ده‌ت‌دی که وه‌ک دار خورما به‌په‌رگ و پریشه‌وه هه‌ل‌که‌نی ناوا به‌لادا ده‌هاتن و ناسازی خۆیان و وه‌لاتیان نه‌ما.

ئنججا به‌ریوایه‌تیک ده‌لین چه‌زهرتی هود له‌گه‌ل موسولمانه‌کان چوه (حه‌زهره‌موت) تا وه‌فاتی کرد. به‌ریوایه‌تیک که‌ش ده‌لین چوو بۆ مه‌ککه و له‌عومری «۱۵۰» سألیدا له‌وئی وه‌فاتی کرد و قه‌بری موباره‌کی لای حیجری چه‌زهرتی ئیسماعیله.

جا له‌باسی به‌سه‌رهاتی چه‌زهرتی هود و قه‌ومی عاد ئه‌و په‌ند و نامۆزگاری به‌ده‌بی وه‌رگرین که موسولمانی راسته‌قینه‌ده‌بی وه‌ک چه‌زهرتی هود بی و کافره‌کان به‌شیت و بی‌عه‌قلیان ناو ده‌برد، که چی ئه‌و به‌زمانی خۆش جوابی ده‌دانه‌وه. نابیی وه‌ک قه‌ومی عاد به‌مأل و دارایی بنازین و له‌خوا و غه‌زه‌بی خوا غافل بین و بزاین خوا هه‌ر ئه‌و خوا به‌یه‌وه‌ر کاتی ئاره‌زو بکا هرچی ئاره‌زووی لی بی ده‌یکا.

موسولمانینه‌بۆیه‌خوا له‌سوره‌ی «یوسف» دا‌فرموویه‌تی:

﴿وَلَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولَى الْأَلْبَابِ﴾. (۴)

واته له‌باسی به‌سه‌رهاتی پیغمبراندا په‌ند و نامۆزگاری و عیبه‌ت هه‌یه بۆ ئینسانی ژیر که په‌ندیان لی وه‌رگرئ. هه‌روه‌ها له‌باسی قه‌ومی عاد و چه‌زهرتی هوددا ئه‌وه‌شمان ده‌ست ده‌که‌وئ که نابیی ئینسان مالی خۆی بۆ چاو لی که‌ری خه‌رج کا و ده‌بی وه‌زعی ئابوری و ئیقتسادی موراعات بکا.

نومید ده که م روو بکهنه خواو پهنده له ژبانی نهو پیغه مبه رانه وه رگرن به لکو خوای
ته عالا بز خاتری گه وره بی خوئی و حورمه تی نهو پیغه مبه رانه لیمان خوش بی.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی سآلح

باسی «حه زره تی سآلح» سه لامی خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَ عَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

حه زره تی سآلح پیغه مبه ره له یه کئی له تائفه کانی قهومی سه موود و له نه ولادی سامی کورپی حه زره تی نوحه. خواوه نندی گه وره کردی به پیغه مبه ره و ناردی بۆ سه ره قهومی سه موود که له بهینی شاری مه دینه و شامدا نیشته جیی بوون و نیستاش عه لامهت و نیشانهی خانوه که یان ماوه و به وولاته که یان ده لئین «فج الناقه». قهومی سه موود بت په رست بوون، زۆر ده و له مه مند و خواوه ن ده سه لات بوون، مه رو مالاتیان زۆر بوو، باغ و باغاتیان زۆر خواوه ن بهر بوو، ده غلّ و داتیان زۆر باشی ده بری، زور بهی خانوه کانیان له به رد هه لّ که ندرا بوون، زۆریان حه ز له خواردن و خواردنه وه و بهرگ و لییاسی جوان بوو، زۆر شه هوهت په رست و هه وه سه باز بوون. خوی ته عالا حه زره تی سآلحی کرده پیغه مبه ره و ناردی به سه ربان.

وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ﴿١﴾

حزرتی صالح چوو خه لکه که ی کۆ کرده وه و فهر مووی: نه ی گه لی من، من فرستاده م له لایه ن خواوه، وهرن مهردی خوا بن به قسم بکه ن، دهست له و بت په رستی به هه لگرن و رو بکه نه خوا په رستی و شهر یکی بۆ په یدا مه که ن خوا نه بی که سی دی خوامان نی به. چۆن ده بی کورنوشی بۆ نه به ن و نه ی په رستن.

﴿هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾ (۲)

که ههر نه و ئیوه ی له خاک دروست کرده و نه سبابی ئاوه دان کردنه وه ی زه وی داوئی. خوا به ک که خوا هنی نه و هه مو و ناز و نیعمه ته و فهزل و گه وره یی به بزور شایانه و واجه له سه رمان که بی په رستین.

﴿فَاسْتَعَفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ﴾ (۳)

له به رامه ر نه و خه رایی به و نه و گوناچه ی که تا ئیستاش کردوتانن داوای لی بوردنی لی بکه ن. خوای من له عهبدو بهنده گانی نزیکه و زور زوو به دهنگیانه وه دی و جوابی دووعایان ده داته وه. به لام قهومی سه موود گوئی خویان که پر کرد و قفلی دلیان داخست و چاویان له راست حه ق کوئر کرد و باوه پریان بی نه کرد.

﴿قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾ (۴)

بیاو ما قوله کان گوئیان: نه ی صالح خو تۆ بیاو یکی زور عاقلی، ئیمه لامان و ابو که ههر ئاگر تک هه لایسی تۆ ده ی کوز ئییه وه و له هه موو ته نگ و چه له مه یه کدا فریامان ده که وه ی، که چی قسه ی واده که ی بیاوی بی عه قلیش نای کا، تازه ده لی ی وهرن دهست له و خویانه هه لگرن که ساله های ساله باب و باپیرانی ئیمه ده یان په رستن؟ ئیمه باوه رمان به قسه ی تۆ نیه و دهست له خوا به کانمان هه ل ناگرین. حزرتی صالح فهر مووی:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ﴾ (۵)

عبادهت و ته قوای خوا بکه ن و به قسم بکه ن، خو تان ده زانن من له خو تانم و قازانجی ئیوه م ده وی.

﴿أَتْرَكُونَ فِي مَا هُمْنَا آمِنِينَ﴾. (۱)

نایا لاتان وایە خوا لیتان دەگەرێ هەتا هەتایە ئەو باغ و باغاتە و ئەو خەلە و خەرمانە و ئەو کۆشک و تەلارە بۆ ئێوە بێ؟ وایە مەزانن. تا سەر نای خۆن. ئنجا بە هۆی کۆششی حەزرەتی سەڵح لە ئامۆژگاریەکانیدا و دەست هەلنەگرتن، هیندیک لە فەقیر و هەزار و دەست کورته کانیش ئیمانیا ن هینا. بەلام دەولەمەندەکانیان گوتیان:

﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾. (۲)

ئەو قسە بێ مەعنایانە چین دەیان کە ی؟ لامان وایە دەستیان لێ وەشان دووی یان سەحریان لێ کردووی، دەنا.

﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾. (۳)

خۆ تۆ بنیادەمیکی وەک ئیمە، بە حەسەب و نەسەب لە ئیمە گەورەتر نی، بە مال و سەر و تیش ناگە یە ئیمە، زۆر بیاوی و اشمان هەن بۆ پیغەمبەری لە تۆ لایق ترن، ئەگەر خوا پیغەمبەر دانێ لەوانی دادەنی؟

حەزرەتی سەڵح گوتی نەدایە قسە ی دەولەمەندەکان و شەو و رۆژ خەریکی ئامۆژگاری کردنی گە لە کە ی بوو.

ئنجا دەولەمەندەکان کە زانیان ئامۆژگاریەکانی زۆر دل گیرن و لەوانە یە خەلک باوهری پیکەن و ئەوان دەسەلات و گەورەییە کە یان لە دەست دەرچی ناچار بۆ ئەو ی زوربە ی خەلکە کە دووای نە کەون، گوتیان:

﴿قَاتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾. (۴)

دە ئەگەر راست دە کە ی موعجیزە یە کمان نیشان بدە تا باوهرت بێ بکەین. حەزرەتی سەڵح فەرمووی: باشە چ موعجیزە یە ک داوا دە کەن؟ گوتیان: بە یانی جەژمانە و دە چین لەو دەشتە کۆ دە بیئەو تۆ هاواری خوای خۆت بکە و ئیمەش هاوار دە کە ی نە بوتە کانمان، کێ هە مان جوابی درایەو هە مومان دووای دە کەوین، حەزرەتی سەڵح فەرمووی: باشە. چونە شوپنە دیاری کراو هە کە و کافرە کان زۆریان هاواری بوتە کان کرد و پارانەو هە دە دەنگ نە هاتن، لەو کاتە دا جەندە عی کوری عەمر کە ریش سپیان بوو پرووی کردە

حزرتی سألح و گوتی: ده نه گهر راست ده که ی تو پیغمبره ی له و برده حوشتریک با بینه دهری و می بی و له پیش چای نه و خه لکه بزئ و به شی هموو خه لکه که ی شیر تیدا بن تا ثیمانت پی بیین! له و کاته دا به فرمانی ره بی جهلیل حزرتی جو بره نیل هاته خواری و فهرمووی: خوا ده فهرمووی:

﴿إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ﴾. (۱) ﴿وَتَبْتَهِمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ﴾. (۲)

به حزرتی سألح بلئ نه ترسی و دوعا بکا، تیمه دوعای گیرا ده که ی، نه و وشتره مان له و برده دا خه لئ کردوه بو نه وهی بیته فیتنه بو نه وان، به لام په یمانیان لی وه رگری که هیچی لی نه که ن ههر شیره که ی بو نه وان خه لاله، نه گهر بیکوزن یان بیفه و تینن خوا غزه بیان لی ده گری. ههروه ها بیان بلئ ده بی ناوی بیره که یان بکه نه نوره پرژیک بو وشتره که و پرژیک بو خویان و مهر و مالاتیان هه که سی به شی خوی ده خوا. حزرتی سألح نه و په یمانه ی له گه ل کردن و نه وانیش قبولیان کرد. نجا حزرتی سألح هه ستا دهستی کرد به دوعا کردن و موسولمانه کانیش ده یان گوت: ثامین، له ناکاوئک به نه مری خوا برده که ناله یه کی لی هات و شهق بوو. وشتریکی لی هاته دهری که تا نه و کاته که س به چای خوی وشتری میبی و جوانی نه دیوو، له پاش ماویه ک به چکه یه کی بوو.

﴿قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾. (۳)

جا حزرتی سألح شوکری خوی کرد و روی کرده خه لکه که و گوتی: نه ی خه لکینه نه وه حوشتری خویه و هه پرژه نا پرژیک نوره ناویه تی:

﴿وَلَا تَمْسُوها بِسوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾. (۴)

فهرمووی: به لام نابئ نیازی خه رابتان دهر حهق نه و حوشتره هه بی، ده نا تووشی غزه بی خوا ده بن. قهومی سه موود نۆ به ره باب بوون، له ورژه دا زوربه ی به ره بابییکیان موسولمان بوون، نه و حوشتره زه مانئیک مایه وه تا له نۆبه ی خویدا ده چۆ سه ر بیراوه که و هه موو ناوی بیره که ی ده خواره وه، له نۆبه ی نه ودا هیچ حه یوانئیک نه ده وئرا بچته سه ر

(۳) الشعراء: ۱۵۵.

(۲) القمر: ۲۸.

(۱) القمر: ۲۷.

(۴) الشعراء: ۱۵۶.

ئاوه که. موعجیزه ی گه و ره له وه دا بوو که ئاوه که ی ده خواری ده وه و ده یان دوشی به شی
 هه موو مائیک و هه موو که سی شیری تیدا بوو. ئاوه که هه مووی ده بوو به شیر، ئه و
 موعجیزه گه و ره یه دلّی کافر هه و ره کانی ته زاندا و ده ترسان که ته وای خه لکه که وه دوای
 که ون و پایه و روتبه و مه قامی ئه وان نه مینیی. پوژنک موسولمانه کانیان کۆکر دنه وه و گوتیان:
 ﴿أَتَعْلَمُونَ أَنَّ ضَالِحًا مُرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ﴾. (۱)

ئایا ئیوه لاتان وایه که سالح پیغه مبه ره و ئیمانان پییه؟

﴿قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾. (۲)

له جوابدا گوتیان: به لئی ئه وه ی ده ی لئی ئیمانان پییه، کافر هه کان گوتیان:

﴿إِنَّا بِالذِّمِّ آمَنَّا بِهِ كَأَفْزُونَ﴾. (۳)

ده نا ئیمه ئیمان به و سالحه ناهینین و باوه پرمان پی نیه، کافر هه کان که زانیان تازه هیچیان
 بۆ ده گه لّ چه زره تی سالح و موسولمانه کان ناکرئی و مه پ و مالاته که شیان زۆر که وتۆته
 ته نگ و چه له مه وه و له نۆبه ی حوشتره که دا نه ده و ئران بچنه سه ر ئاوه که، له به ینی
 خۆیاندا پراریان دا که چه زره تی سالح بکوژن. به لام خواوه ندی گه و ره به هۆی چه زره تی
 جویره ئیله وه چه زره تی سالحی ئاگادار کرد و نه یان توانی پیلانه که یان به رنه سه ر. که زانیان
 چه زره تی سالح به پیلانه که ی زانیون و ناتوانن له به ر خزم و موسولمانه کان بیکوژن هاتن
 ته کبیریان کرد و گوتیان: به یانی نۆره ئاوی حوشتره که به له هه ر تائفه یه ک نه فه ر ئکیان
 هه لّ بژارد و ئاره قیان ده ر خوارد دان و به شیر و تیره وه ناردیانن بۆ کوشتنی حوشتره که.
 له و کاته دا که حوشتره که سه ری نابۆ ناو بیره که و ئاوی ده خواری ده وه قیدار ناوئیک
 تیرئکی هاویشت و له گه رده نی حوشتره که ی دا. ئنجا له پاشه وه پرا مصدع ناوئیک به
 شمشیر سه ری بری و کوشتیان.

هه ره وه ها و یستیان به چکه که شی بکوژن، به لام بۆیان نه گیرا و رای کرد و وه دوای
 که وتن تا گه یشته لای ئه و به رده ی که دایکه که ی لئی هاتبۆ ده ره وه، به قودره تی خوا
 به رده که شه ق بوو به چکه حوشتره که چۆوه ناوی و وئیک که وته وه و هیچیان بۆ ده گه لّ

نه کرا. جا نه وه په که ده لاین «نه وه چیه له دایکې هاته دهر و چوو دهنه نکې به وه»، خولاسه ی که لام.

﴿فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ (۱).

حوشتره که یان سهر بری و بې نه مری خویان کرد و په یمانه که یان شکاند. به وه شه ده ستیان هل نه گرت گوتیان:

﴿وَقَالُوا يَا ضَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۲).

نه ی سالح ده نه گهر راست ده که ی پیغمبره ی با نه وه عه زابه ی که ده ت گوت، بیته سهرمان، حه زره ته ی جو بره ئیل هات و فهر مووی: بیان بلئی سې روژیان ژیان ماوه.

﴿فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعَدُّ غَيْرِ مَكْدُوبٍ﴾ (۳).

حه زره ته ی سالح فهر مووی: تا سې روژی دی رابو یرن. خوزان ده بیننه وه.

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا ضَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ (۴).

قورثان ده فهر مووی: خوا ده فهر مووی: کاتې به نه مری یمه به لا نازل بوو نه مرمان کرد به حه زره ته ی سالح و موسولمانه کان له و جیگایه دور که ونه وه و نه جاتمان دان. به لام.

﴿وَ أَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾ (۵).

به نه عره ته یه کی حه زره ته ی جو بره ئیل ته واوی کافره کان مردن دلیان له ت بوو به جه هه ننه م مووشه پرره ف بوون. حه زره ته ی سالح و موسولمانه کان کوچیان کرد بو شام و له عومری په نجا و هه شت سالیدا له شام وه فاتې کرد.

نه وه بوو باسی به سهره اتی حه زره ته ی سالح و قهومی سه موود نومید ده که م په ند و عبیره ت و ناموژگاری لی وه رگرن تا له دنیا و قیامه تدا سهر که وتوو بن و خوا له به لا و موسیبه ت بمان پاریزئ.

و صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

(۴) هود: ۶۶.

(۳) هود: ۶۵.

(۱) و (۲) الأعراف: ۷۷.

(۵) هود: ۶۷.

حه زره تی ئیبراهیم

باسی «حه زره تی ئیبراهیم» سه لامی خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ أَبِي الْأَنْبِيَاءِ وَعَلَى سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَعَلَى سَائِرِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.

ئه وه باسی به سه رهاتی هه زره تی ئیبراهیم خه لیل اللهیه

ئه و زاته به رز و پیرۆزه به نو پشت ده چینه وه سه هه زره تی «نوح» پیغه مبه ر و دوو
هه زار و سه د سال دوو تو فانی هه زره تی نوح له دایک بوه قسه ی راستیش ئه وه به که له
باکوری عیراقی ئیستادا واته له شاری «فدارام» له کوردستان له دایک بووه. هه ر چه ند
قورپان به ئاشکرا باسی جیگه و کاتی له دایک بوونی نه کردوه، به لام میژوونوس و
عوله مای ته فسیر هیندیکیان ده لێن له کاتیکدا دنیا پر ببوو له بت په رستی، کوفر و
گومراهی په ره ی سه ندبر سو رستی نه مابوو، «نمرود» که پاشای ئه و ولاته بوو،
داوای خوا به تی ده کرد، هه زاران بت به رسترا، به ئه مر و ئیراده ی خوا روژنک «نمرود»
له سه ر ته ختی جه واهیر دانیشتبوو، سه ده ها زانا و مونه ججم و پراهیب و ئه ستیره ناس

دایکی و دایکی گه رایه وه بو مأل. بۆ به یانی «نمروده» که له خه وه هه ستا ته ماشای ناو چاوانی نازه ری کرد و گوتی: نازه ره ئه و رۆ ناو چاوانت زۆر جوان و نورانیه چ قه وماوه؟ نازه ره کورپوشیکی بۆ برد و گوتی: قوربان ئه وه نیشانه ی خۆ شه وستی بته کانه و عیباده تی زۆر مه. ئنجا «نمروده» وه کو رۆژان چوو له سه ره ته ختی سه له ته نه ت دانیشت و ره هبان و مونه ججم و ئه ستیره ناسی بانگ کردن و گوتی: ینم بلین داخوا ئه و منداله چۆته ره حه می دایکی یه وه یان نا؟ ئه ستیره ناسان ته ماشای رمل و ئوستورپ لایان کرد و گوتیان: ئه ی پاشا قه زاکاری خۆ ی کردوه و ئه و شه و ئه و نوتفه یه چۆته ناو ره حه می دایکی یه وه. «نمروده» ده ستوری دا که هه ر ژنیک سکی پره ناگاداری بکه ن که منداله که ی بوو ئه گه ر کورپ بوو بیکوژن، هه ر ژنیک له و چه ند مانگه ی دواییدا کورپی بوو کورپه که یان کوشت. به لام که خوا ئاره زووی له شتیک بوو به که س مه نع ناکرئ، جا دایکی حه زره تی ئیبراهیم که ئۆ مانگ و ئۆ رۆزه ی ته واو بوو ده ستی کرد به گریان و گوتی: جا چی بکه م خۆ ئه گه ر بزائن کورزه ده ی کوژن، هه ستا به دزیه وه خۆ ی گه یانده ئه شکه و تیک و له وئ کورپکی بوو، زۆر بۆ حالئ خۆ ی و منداله که گریا. به لام هیچ چاری نه بوو کراسیکی ده منداله که وه پێچا و له ئه شکه و ته که دا به جئ هیشت و گه رایه وه بۆ مأل. به لام هه ر وه کو ده لئین و گوتویه نه: که خوا وستی شتیک بکا سه به بی بۆ ده ره خسیئنئ، خوا حه زره تی جو بره ئیلی نارد و ده ستی منداله که ی له کراسه که هینایه ده ری و قامکی شه هاده ی منداله که ی خسته ده می منداله که وه و ده ستی کرد به مژینی.

وه ک مه مکی دایکی شیرئ لئ ده هات. له پاشان هه موو هه فته یه ک دایکی ده چوو سه ری لئ ده دا و ده گه رایه وه، تا پازده مانگ له ئه شکه و ته که دا مایه وه. رۆژیک نازه ره له خیزانه که ی ده پرسئ و ده لئ ئه ری سکه که ت چی لئ به سه ره هات؟ ژنه که ی گوتی: وه ره با پیت بلیم، به دزیه وه چوون بۆ ئه شکه و ته که، نازه ره که چاوی به منداله که که وت زۆر که یف خۆش بوو، بردیانه وه بۆ مأل، رۆژ به رۆژ نیشانه و علامه تی گه وره بی له بیر و باوه ری ئاشکرا ده بوون، هه ر وه کو قورئان ده فهرموی:

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾ (۱)

واته هەر له مندالی را بیر و باوهر و عهقل و شعورمان دا به ئیبراهیم و ئیمه ده مان زانی ده بیته چ پیاویک، ئنجا که زانی باوک و باپیر و خه لکه که بت و سه نه م و مانگ و پوژ و نه ستیره ده په رستن زوری پی ناخوش بوو. ده یگوت: نابیی خوا شتیک بی به ده ست دروست کرابی، تا خوا کردی به پیغمبر و ده سه حیفه ی بو نارد پر بوون له ناموزگاری. حه زره تی ئیبراهیم به پیوستی سه ر شانی زانی که له پیش هه مو و که س دا باوکی بانگ بو خوا په رستی. به لام ویستی به زمانی شیرین و به نه ده ب قسه له گه ل باوکی دا بکا، فه رموی:

﴿يَا اَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾ (۲)

ئه ی باوکه بوچی عبادت بو شتیک ده که ی که روحی له به ردا نیه و هیچ نابینی و ناتوانی نه خیرتان پی بگه یه نی، نه تووشی شه رتان بکا؟
حه زره تی ئیبراهیم فه رموی:

﴿يَا اَبَتِ اِنِّي قَدْ جِئْتُكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي اِهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾ (۳)

ئه ی باوکه له لایه ن خواوه شتیکم پی گوتراوه و ده ی زانم که تو نایزانی وه ره به قسه م بکه و ده ست له بت په رستی هه لگره و وه ره سه ر رنگای راست. گوتی:

﴿يَا اَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا﴾ (۴)

ئه ی باوکه شه یتان بی ئه مری خوی کردوه به قسه ی مه که

﴿يَا اَبَتِ اِنِّي اَخَافُ اَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا﴾ (۵)

ئه ی باوکه زور ده ترسم به هژی بت په رستی و وه دوا که وتنی شه یتان تووشی عه زابی خوا بیی.

به لام ئه و هه موو ناموزگاری به جوانانه هیچ سوودی یان نه بوو، نه ک هه ر سوودی یان نه بوو، به لکو ئازه ر زور به ناشیرینی و تووره ییه وهش جوابی دایه وه و گوتی:

﴿قَالَ: اَرَاغِبُ اَنْتَ عَنِ اٰلِهَتِي يَا اِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ لِاَرْجَمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي

مَلِيًّا﴾ (۶)

(۳) مریم: ۴۳.

(۲) مریم: ۴۲.

(۱) الأنبياء: ۵۱.

(۶) مریم: ۴۶.

(۵) مریم: ۴۵.

(۴) مریم: ۴۴.

ئایا تۆ ئیماننت بە خوای من نیه و پرووی لی وەر دەگێری؟ زۆر سەیرە ئەگەر دەست لەو قسانە هەل نەگری و واز نەهێنی پەجمت دەگەم و بەردەبارانت دەگەم و لە مائی مندا جیبت ناییتەو. بەلام لەگەڵ ئەو شدا حەزرەتی ئیبراهیم حورمەتی باوک و فرزەندی نەشکاند و بە پەرۆشەووە فەرمووی:

﴿قَالَ: سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَفِيزُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾. (۱)

ئەو باوکە لە لایەن منەووە هیچ زەرەرت بێ ناگا و لە خواش داوا دەگەم عەزابت نەدا. خوا وەعدەئێ داووە بە من حورمەتم بگرتی و جوابی دوام بداتەو. ئنجای ئیوارەیهک حەزرەتی ئیبراهیم لەگەڵ کۆمەلێک لە خەڵکەکان پراوەستا بوو، چاوە پروانی هەل و فرسەتیک بوو، دەشی زانی کە خەڵکەکان هەر وەک بت پەرستن مانگ و پڕۆژ و ئەستێرەش دەپەرستن.

﴿فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي﴾. (۲)

کە شەو داهاات بۆ ئەوێ پێیان بەلمیینی کە مانگ و پڕۆژ و ئەستێرە بۆ پەرستن نابن، روی کردە ئاسمان و ئیشارەئێ بۆ ئەستێرەیهک کرد و گوتی: ئەو خوای منە.

﴿فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ﴾. (۲)

بەلام کە ئەستێرەکان ئاوا بو گوتی هەر خۆشم ناوی چ جاییکی بپەرستم، چونکە ئەوێ ئاوا بێ بۆ خواپەتی دەست نادا.

﴿فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾. (۳)

بۆ شەوی دواپێ کە مانگ دەرکەوت گوتی ئەو خوای منە، بەلام کە ئەویش ئاوا بوو گوتی مانگیش بۆ پەرستن نابێ ئەگەر خوا هیدایەتم نەدا منیش گوێم دەبم.

﴿فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾. (۴)

(۳) الأنعام: ۷۷.

(۲) و (۲) الأنعام: ۷۶.

(۱) مريم: ۴۷.

(۴) الأنعام: ۷۸.

ثنجا به یانی پرۆزی سئیم که پرۆژ ده رکهوت پرۆی کرده خه لکه که و پرۆی کرده پرۆژ و گوتی: ئەو خوای منه له مانگ و ئەستیرهش گه وره تره به لام که ئیواره داهات و پرۆژ ئاوا بوو گوتی ئەویش بۆ پهرستن نابێ. گوتی: خه لکینه به شاهید بن من بهریم له و خویانه که ئیوه ده یان پهرستن.

﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾. (۱)

گوتی: من بۆ پهرستن پرۆ ده که مه ئەو خویاه که نەرز و ئاسمانی دروست کردوه، من خۆم له گومراهی دور ده خه مه وه و شه ریک بۆ خوا پیدا ناکه م. چه زه ته ئیبراهیم شه و پرۆژ خه ریکی ئامۆزگاری خه لکه که بوو، به لام هیچ فائیده ی نه بوو.

جا خه بهری ته بلیغاتی بلأو بۆوه و نه مرود زانی و چه زه ته ئیبراهیمیان بانگ کرد و نه مرود گوتی ئیبراهیم ئەو خویاه تۆی کردوه به پیغمبر و خه لک بانگ ده که ی بۆ پهرستنی کئییه و ده توانی چ بکا؟ فه رموی: خوای من ئەو که سه به خه لک ده مرئسی و زیندویان ده کاته وه. نه مرود گوتی:

﴿أَنَا أَحِبُّهُ وَأُمِّتٌ﴾. (۱)

جا منیش ده توانم خه لک بمرئیم و زیندویان بکه مه وه، ئەمری کرد دوو پیاویان هێنان مه حکوم به ئیعدام بوون. یه کیکیان کوشت و ئەوی دیان ئازاد کرد نه مرود گوتی: ئەوم مراند و ئەمیانم زیندو کرده وه، چه زه ته ئیبراهیم هه رچه ند ده یزانی جوابه که راست نیه به لام بۆ بۆردانی نه مرود فه رموی:

﴿فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ﴾. (۲)

خوای من ئەو خویاه به هه موو پرۆژێک له پرۆژه لاته وه پرۆژ ده با بۆ پرۆژ ئاوا، ده تۆش که راست ده که ی خوای له پرۆژ ئاوا وه بیگێره وه بۆ پرۆژه لات.

﴿قَبَّهَتِ الَّذِي كَفَّرَ﴾. (۳)

نه مرود بۆری خوارد و سه ری بهر دایه وه و قسه ی نه کرد، چه زه ته ئیبراهیم به بن

دهنگی ههستا چۆ دهره وه، له کات و دهره تیک ده گه پاره ده ستیک بگه به یتته بوته کان و بیان شکینێ. تا پۆژنیک پۆژی جه ژنیان بوو له و پۆژه دا هه موو خه لک له شار ده چوونه دهره وه و له جیژن گایه که یان کۆ ده بونه وه، تا ئیواره پاریان ده بوارد و ئیواره که ده گه پاره وه له پێشدا ده چوونه بتخانه سو جده و کورنۆشیان بۆ بته کان ده برد و سه ر و پارویان له و ته عامه ده خوارد که بۆ متفهرک بر دبو یانه بتخانه. له کاتی پۆشتمندا به حه زره تی ئیبراهیمیان گوت و ره با بجین بۆ جیژن گایه که مان و بزانه دینی ئیمه چۆنه.

﴿فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ﴾. (۱) ﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾. (۲)

حه زره تی ئیبراهیم ته ماشای عیلمی نه ستیره ناسی کرد و گوتی: من نه خۆشم ناتوانم له گه لتان بيم، جا چونکه زور به ی خه لکه که عیلمی نه ستیره ناسیان ده زانی و له نه خۆشی زۆر ده ترسان.

﴿فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ﴾. (۳)

لێ دور که و تنه وه و جییان هیشته. حه زره تی ئیبراهیم سویندی خوارد و گوتی:

﴿وَ تَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ﴾. (۴)

قه سه م به خوا دووا رویشتمندان ده چم هه موو بته کان تیک ده شکینم.

﴿فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾. (۵) ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ﴾. (۶)

دووا پۆشتمنی خه لکه که چۆ بتخانه و ته ماشای کرد نه نواعی بت و سه نه م له به رد و دار دروست کراون و له هه موو جۆره خوارده مه نی و میوه جاتیک له به رده می بته کان دانراوه، به گالته وه گوتی: نه وه بۆ ناخۆن؟ بۆ قسه ناکه ن؟

﴿فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾. (۷)

ئنجا به مسته کۆله و پیلاره دای گرتن، که ماندو بوو ته ورئکی هینا و هه مووی تیک شکاندن، بته گه وره که یان نه بێ. له پاشان ته وره که ی به شانی بته گه وره که دا کرد و هاته ده رێ گوتی جا با بینه وه له بته کان پیرسن دا خوا کئی شکاندونی. ئیواره که گه پاره وه له

(۳) الصّافات: ۹۰.

(۲) الصّافات: ۸۹.

(۱) الصّافات: ۸۸.

(۶) الصّافات: ۹۲.

(۵) الصّافات: ۹۱.

(۴) الأنبياء: ۵۷.

(۷) الأنبياء: ۵۸.

پیشدا چورونه بتخانه ته ماشایان کرد بته کانیان هه موو تیک شکاون بته گه وره که یان نه بی،
گوتیان:

﴿قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (۱)

که سیک وای له خوابه کانمان کردوه زور زالمه ده بی کئی ئه و بی ئیحتیرامی بهی به
خومان و خوابه کانمان کرد بی؟

﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَدُكُرُّهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾ (۲)

به عزیزکیان گوتیان ئیمه به یانی گوئمان له کورنکی گه نج بوو پیی ده لئین ئیبراهیم
باسی خوابه کانمانی ده کرد و لومه ی ئیمه ی ده کرد که ده یان به رستین. بی و نه بی ئه و کوره
ئه و کاره ی کردوه.

﴿قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾ (۳)

نه مرود و پیاو ماقوله کان تووره بوون و گوتیان بچن ئه و کوره پینن با له پیش چاوی
خه لک دادگای بکه یین و شاهیدی له سه ر بدن و به جهزای خوی بگه یه نین.

﴿فَأَقْبُوا إِلَيْهِ يَزِقُونَ﴾ (۴)

به په له چوون هینیان.

﴿قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ (۵)

نه مرود و حاکمه کان گوتیان ئه وه تو وات له خوابه کانئ ئیمه کردوه ئه ی ئیبراهیم؟

﴿قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ﴾ (۶)

حه زره تی ئیبراهیم زور به ئارامی فه رموی: من وام لئ نه کردون، به لکو ئه و بوته
گه وره وای لئ کردون. نه مرود و کافره کان سه ریان به ردایه وه و گوتیان:

﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَهْ هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ﴾ (۷)

تو گائته مان پئ ده که ی ده نا ده زانی ئه و خوابانه قسه ناکه ن زمانیان نیه، حه زره تی
ئیبراهیم گوتی: جا بو چی شتیک ده په رستن که هیچی به ده ست نیه مال و ترانته، بو عاقل

(۳) الأنبياء: ۶۱.

(۲) الأنبياء: ۶۰.

(۱) الأنبياء: ۵۹.

(۶) الأنبياء: ۶۳.

(۵) الأنبياء: ۶۲.

(۴) الصافات: ۹۴.

(۷) الأنبياء: ۶۵.

نابن. ئنجا که زانیان به قسه و به لگه نای و یرنی گوتیان:

﴿قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ (۱)

ئه گهر ده تان هه وئ یار مه تی خوا به کانمان بده ن ئیبراهیم بسووتینن ده نا ده ستیان لی هه لئا گری. جا با لیره دا خوا حافیزی له چه زره تی ئیبراهیم بکه ی ن و تا مه جلیسی سبه ی نی هه مو و لابه ک به خوا ده سیترین.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی ئیبراهیم

باسی «حه زره تی ئیبراهیم» سه لامی خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ
وَالْمُرْسَلِينَ.

گوئ گرینه با بچینه وه سه ربی به سه رهاتی هه زره تی ئیبراهیم.

﴿قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ﴾ (۱)

کاتیکی هه زره تی ئیبراهیمیان هیئا بۆ لای نه مرود بۆ سووتاندن هه مووره ئیان هاته سه ره ئه وه گوئیان: بینایه کی زۆر گه وه بکهین له دارو بۆ په ند و عیبه رت ئیبراهیمی تیدا بسوتینن. به ئه مری نه مرود جاریندا که ته واوی خه لک ده ست بکه ن به بینا دروست کردن و دار کۆ کرده وه، به ماوه ی چه ند مانگ بینایکی زۆر گه وه بیان دروست کرد و داری زۆریان کۆ کرده وه، ته نانه ت ژنی نه خو ش له سه ر خو ی نه زر ده کرد ئه گه ر چاک وه بی بچی کۆ له دارێک بیئێ بۆ مه نجه نیقی هه زره تی ئیبراهیم. ژنی حامیله ده بیگوت: ئه گه ر حه مله که م کوڕ بی شه رت بی کۆ له دارێک بیتم.

(۱) الصافات: ۹۷.

ئنجبا به ئه‌مری نه‌مرود پوژیک جارچی چاری دا ته‌واوی خه‌لکی وولات کۆ بوونه‌وه و ئه‌وه‌موو داره‌یان له‌ ناو بیناکه‌دا له‌ لیژنه‌ دا و ئاگریان تی به‌ر دا و و بلیسه‌ی ده‌چۆ ئاسمان. بالدار نه‌ی ده‌توانی کیلۆمه‌تریک نیزیک وه‌بێ بالی ده‌پروزا. وستیان چه‌زرتی ئیبراهیم بخه‌نه‌ ناو ئاگره‌ که، به‌لام که‌س له‌ توانایدا نه‌بوو له‌ ئاگره‌ که‌ نزیک بیته‌وه، هاتن مه‌نجه‌نیقیان دروست کرد که‌ ئاله‌تیککی چه‌ریه‌. چه‌زرتی ئیبراهیمیان له‌ سه‌ر دانا و به‌ چه‌ند نه‌فه‌ر ده‌ستیان لی کیشا و هاویشتی‌یانه‌ ناو ئاگره‌ که. له‌ و کاته‌دا خوای گه‌وره‌ فه‌رمووی: ئه‌ی مه‌لایکه‌ ده‌رگای حه‌وت ته‌به‌قه‌ی ئاسمان بکه‌نه‌وه ته‌ماشای دۆستی من بکه‌ن چۆنم داوه‌ته‌ ده‌ست دوژمن و خه‌ریکه‌ بی سووتیتی. مه‌لایکه‌ ده‌ستیان کرد به‌ گریان و قور پتوان و به‌ سوچه‌دا که‌وتن و گوتیان: ئه‌ی خوای گه‌وره‌ خو خۆت زانا و عالمی له‌ سه‌ر پشتی ئه‌رز هه‌ر چه‌زرتی ئیبراهیمه‌ که‌ سوچه‌ت بۆ به‌رئ و ئه‌ویشته‌ داوه‌ته‌ ده‌ست نه‌مرود بی سووتیتی؟ خوا فه‌رمووی: ئه‌ی جویره‌ئیل له‌ گه‌ل حه‌فتا هه‌زار مه‌لایکه‌ بچۆ سه‌ر زه‌وی بۆ لای دۆستی من و داوای هه‌رچی کرد بی دلێ مه‌که‌ و ئه‌گه‌ر په‌نای بۆ هینای په‌نای بده‌، ده‌نا لیتی گه‌رئ. چه‌زرتی جویره‌ئیل هاته‌ لای چه‌زرتی ئیبراهیم و گوتی: چی داوا ده‌که‌ی تا داوا بکه‌م؟ فه‌رمووی: هیچ کارم به‌ تۆ نه‌ کارم به‌و خوایه‌یه‌ که‌ که‌ون و کائیناتی به‌ ده‌سته‌. ئنجبا که‌ هاویشتیانه‌ ناو ئاگره‌ که‌ مه‌لایکه‌ی ئه‌رز و ئاسمان ده‌ستیان کرد به‌ گریان و قور پتوان. به‌لام خواوه‌ندی گه‌وره‌ له‌ هه‌موو کاتیکدا فریای دۆستی خۆی ده‌که‌وئ. فه‌رمووی:

﴿قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾. (۱)

ئه‌ی ئاگر سارد وه‌به‌ و دۆستی من به‌ سه‌لامه‌تی ئاگاداری بکه‌. خوا ئه‌مری کرد به‌ چه‌زرتی جویره‌ئیل چوو له‌ گه‌ل چه‌زرتی ئیبراهیم له‌ ناو ئاگره‌ که‌دا دانیشته‌ و بۆیان بوو به‌ باغ و باغاتیککی زۆر سه‌وز و جوان، ئه‌و پشکۆ سور و گه‌شانه‌ بوون به‌ گه‌وه‌هر و دوپ و مه‌رجان. راوی ده‌لئ: چه‌زرتی جویره‌ئیل زۆر به‌ سه‌رسامی ته‌ماشای چه‌زرتی ئیبراهیمی ده‌کرد. چه‌زرتی ئیبراهیم فه‌رمووی: یا جویره‌ئیل بۆ وا تیم پامای؟ چه‌زرتی جویره‌ئیل

فەرمومۇ: ھەر چەند لە گەورەبىي خوا سەرسامم، بەلام سەبرگرتنى تۆزىياترى سەرسام كىردوم، كە لەو حالە ناخۆشەدا ھاوارى كەست نەكرد و پەنات بۆ خوا نەبى بۆ كەس نەبرد. ھەزرەتى ئىبراھىم فەرمومۇ:

«حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ».

ئىنا خەلكە كە كە تە ماشايان كىرد ئاگرە كە بۆتە باغ و باغات و ھەزرەتى ئىبراھىم لە گەل پىاوتكى سەر و سىما جوان لە ناو ئاگرە كە دا پىاسە دە كا سەرسام بوون و كۆمە ئىك بە دزى نەمروود ئىمانيان ھىنا. يەككى لەوان ھەزرەتى (لوت) ى برازاي ھەزرەتى ئىبراھىم بوو. يەككى تر سارا خاتونى ھەپەمى بوو، پراوى دەلى نەمروود كە واى چاوپى كەوت ناردى بە شوپىن ھەزرەتى ئىبراھىمدا و لىي پىرسى ئەو كى بوو لە ناو ئاگرە كە دا لە گەلت بوو؟ فەرمومۇ: ئەو ھەزرەتى جوپرەئىل بوو خوا ناردبوى بۆ ئاگادارى من. نەمروود گوتى: بە راستى خوايە كەت زۆر گەورەبە تازە بۆ خاترى ئەو ھىچت لى ناكەم.

ئىنا ھەزرەتى ئىبراھىم عىراقى بە جى ھىشت و پوشت بۆ شام و لە شارى ھەپان نىشتە جى بوو ھەزرەتى لوت و سارا خاتون و چەند موسولمانىشى لە خىزمەت دا بوون. لە پاش ماوہەك گرانى كەوتە ولاتى شام و ھەزرەتى ئىبراھىم لەوتش بارى كىرد و چوو بۆ مىسر. پوژىك پىاوتكى دوو زمان لاي فىرەون گوتى: پىاوتك ھاتوۋە بۆ مىسر ژىتكى پىيە تا ئىستا چاوى بىنا دەمى مىسرى دافرەتى وا جوانى نەدىوہ. فىرەون ناردى بە دووا ھەزرەتى ئىبراھىمدا و لىي پىرسى ئەو ژنە چىتە لە گەلتە؟ ھەزرەتى ئىبراھىم فەرمومۇ: خوشكە «واتە لە دىندا» فىرەون گوتى: دەبى ئىمشو ھى پارزىنى و بۆ منى بىئىرى، ھەزرەتى ئىبراھىم زۆر بە غەمبارى ھەستاتەوہ بۆلای سارا خاتون كارەساتى بۆ گىپراپەوہ و ئەو ژن و پىاوہ موسولمان و غەرىبە دەستيان كىرد بە گرېان و پارانەوہ لە بەر خواو دوعايان دەكرد و دەيان گوت: ئەى خواى گەورە لە ئاگرى نەمروود نەجات داين لە بەلای فىرەوتىش بمان پارزە. لەو كاتەدا پىاوہ كانى فىرەون ھاتن بە زۆرى سارا خاتونيان برد بۆ بارەگاي فىرەون و لىياسى جوانيان لە بەر كىرد و برديان بۆ فىرەون بەلام خواوہندى گەورە بۆ ئەو ھى ئەو ژن و مىردە دلېان لىك نەگورى پەردە ھى لە بەبىندا لا

بردن و چارویان له به کتر بوو شه و که فیرعون چۆ هۆدهی سارا خاتون و ته ماشای کرد
 ئافره تی وا جوانی نه دیبوو به لام زۆر غه مبار و غه مگین و مه حزونی هاته پیش چاو له دلی
 خویدا گوتی: خو تازه له دهستم ناچی، چۆوه دیوه کهی خوئی و خهوی لی کهوت، له
 خه ودا پییان گوت: ئه و ئافره ته میردی ههیه، ئه گهر به یانی به سه لامه تی ئه و ژنه نه ده یه وه
 دهستی خاوه نی تهخت و بهخت له دهست دهچی، ئه و شه وه سی جار وه خه بهر ده هات
 و ده نووسته وه و هه مان خه ونی ده دی یه وه، به یانی زوو پول و پاره یه کی زۆر و چند سه ر
 مه پ و مالآت و حوشتری بو حه زره تی ئیبراهیم نارد و جاره یه ییکیشی به ناوی هاجره
 خاتون دا به سارا خاتون بو خزمهت کردنی و داوای لی بردنی لی کردن. ئه و خوا به ی
 که حه زره تی ئیبراهیمی له ناگری نه مرود نه جات دا ههروه ها له دهست زولم و زۆر و
 عه یب و عاری فیرعه ونیشی نه جاتدان. ئنجا له میسریش باریان کرد و گه پانه وه بو
 فه له ستین و جاکه له دووا چند سال مه پ و مالآتیان زۆر بوو حه زره تی ئیبراهیم حه زره تی
 لوتی نارد بو وه لاتی ئه رده ن و خوئی له فه له ستین مایه وه، حه زره تی ئیبراهیم له سارا
 خاتون هه یچ ئه ولادی نه بوو، زۆری پی خو ش بوو خوا کورپکی سألحی بداتی، دو عای
 کرد و فه رمووی:

﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (۱)

واته ئه ی خوای گه و ره ئه ولادی سألحم بده یه و بی به شم مه که، له م لاشه وه سارا
 خاتوون به یینیک بوو له حه زره تی ئیبراهیم گه یشتبوو که زۆری ئاره زوو هه یه خوا
 کورپکی بداتی، ده شی زانی که خوئی ئه ولادی نابی. پرۆژیک به حه زره تی ئیبراهیمی
 گووت: خو تازه من ئه ولادم نابن با تۆش وه جاخ کو تر نه بی وه ره هاجره ماره بکه و به لکو
 خوا کورپکت بداتی، حه زره تی ئیبراهیم هاجره خاتونی ماره کرد.

پاش نۆ مانگ و نۆ پرۆژ و نۆ سه عات و نۆ ده قیقه و نۆ سانیه کورپکی بوو ناویان نا
 ئیسماعیل به لام له پاش چند پرۆژ هه ر وه کو عاده تی هه مو ژینک وایه سارا خاتوون
 حه سوودی به هاجره خاتوون برد و گوتی: ئه گهر هاجره به خوئی و مندالکه یه وه

وولاتی فهلهستین به جی نه هیلن خۆم ده کوژم. له ماشه وه حه زره تی جویره ئیل هات و وه حی بۆ هینا که هاجهره خاتوون و ئیسماعیل له وولاتی فهلهستین را به رێ بۆ خاکی حیجاز به یانی زوو حه زره تی ئیبراهیم کوونده ئاوێک و هه مانه یه ک خورما و هاجهره خاتوونی ژنی و ئیسماعیل کوپێ هه لگرت و بردنی تا ئه و جیگایه که ئیستا مائی به یته. له غه یبه وه بانگ کرا که یا ئیبراهیم له و جیگایه دایاننێ و به جیان بیله چونکه ئه وه جیگای مائی به یته و جی ته وافی موسولمانانه. حه زره تی ئیبراهیم له وئی دای نان و به بێ ده نگه گه پرایه وه، دایکی ئیسماعیل زۆری بانگ کرد و هاواری ده کرد و ده گریا و ده یگوت: ئه وه بۆ له و چۆل و هۆله به بێ که سی به جیمان دێلێ؟ بۆ به زه یته به و دایک و فرزه نده دا نایه ته وه؟ حه زره تی ئیبراهیم به سواری حوشتره که فرمیسکی وه ک دوپ و مرواری به سه ر پشی موباره کی دا هه لده وه راندن و به دل وه ک مه نجه ل ده کوئی و وه ک سه ماوه ر دلێ هاتبۆ جۆش و ئاویری نه ده دایه وه تا ئاخری هاجهره خاتوون چاکی که واکه ی گرت و گوتی: تو خوا ئه وه خوا ئه مری فه رموه به بێ که سی به جیمان بیلی؟ فه رموی: به لێ، ئنجا هاجهره خاتوون به چاوی پر له گریانه وه گوتی: ئه گه ر خوا ئه مری پێ کردوی خوا حافیزه ت بێ. له کاتی که دا ئه و ژن و میرده لێک جیا بوونه وه به گریانه وه لێک وون بوون. حه زره تی ئیبراهیم له حوشتره که دا به زی روی کرده ئاسمان و گوتی:

﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ﴾. (۱)

ئه ی خوای گه و ره من مأل و مندالی خۆم له و شیوه بێ ئاو و سه وزه و زه راعه ت لای مائی به یته به جی هیشتوه.

﴿رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾. (۲)

بۆ ئه وه ی عیبا ده تی خوا بکه ن.

﴿فَاجْعَلْ أَفْتِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾. (۳)

ئه ی خوای گه و ره کۆمه لێک ئاده میزاد بنیره بۆ لایان و رزقیان بده ئومید ده که م

شوکرانه‌ی ناز و نیعمه‌تی تۆ بکه‌ن، ئەو دووعایه‌ی کرد و بۆ فه‌له‌ستین گه‌راپه‌وه.

ئنجال له‌ پاش چه‌ند ساڵ و چه‌ند جار چوونی بۆ لای ئیسماعیلی کوری و دروست کردنی مالی به‌یت پۆژنک دو‌عای کرد و گوتی: خواجه تا خۆم داوای مردن نه‌که‌م نه‌مرم. پۆژنک له‌ پۆژان چاوه‌پروانی میوانانی ده‌کرد. ته‌ماشای کرد ئەوا به‌ گه‌رمای نیوه‌پۆ پیاوونکی پیر به‌ره‌و مالی چه‌زهره‌تی ئیبراهیم دئ. فه‌وری که‌رنک و پیاوونکی نارد و چوو کابرا پیره‌ی هینایه‌ دیوه‌خانێ و زۆر به‌ خیر هاتنیان کرد، کاتیک نانیان بۆ دانا کابرا پیره‌ جاری وا بوو بۆ لوتی ده‌برد. ئنجا ده‌یخسته‌ ده‌میه‌وه، چه‌زهره‌تی ئیبراهیم لێی پرسی ئەوه بۆ وا ده‌که‌ی و وانان ده‌خۆی؟ میوانه‌ پیره‌ گوتی: له‌ به‌ر پیریان، چه‌زهره‌تی ئیبراهیم گوتی: عومرت چه‌ند ساڵه‌؟ پیره‌ گوتی: دو ساڵ له‌ تۆ به‌ عومرت‌م، چه‌زهره‌تی ئیبراهیم گوتی: بۆ که‌ دو ساڵی دی تئ پهری منیش وام لئ دئ؟ کابرا پیره‌ گوتی: به‌لئ. چه‌زهره‌تی ئیبراهیم دو‌عای کرد و گوتی: ئەی خوای گه‌وره‌ داوا ده‌که‌م که‌ پێش ئەوه‌ وام لئ بئ گیانم بکێشه‌. کابرا پیره‌ هه‌ستا و چۆ پێش چه‌زهره‌تی ئیبراهیم گوتی: دو‌عات گیرا بوو، من ئیسرائیلیم بۆ گیان کێشانی تۆ هاتووم، پۆحی کێشا و وه‌فاتی کرد و له‌ عومری دوو سه‌د ساڵیدا به‌ رپوایه‌تیک له‌ عومری ۱۷۵ یان ۱۹۵ ساڵیدا وه‌فاتی کرد، له‌ لای سارا خاتونی ژنی له‌ شاری «حبرون» که‌ ئیستا پێی ده‌لئین «مدینه‌ الخلیل» ته‌سلیم به‌ خاکیان کرد و نازتیان.

جا موسولمانینه‌ نه‌گه‌ر بیر له‌ باسی زیان و به‌سه‌رهاتی ئەو پیغمبهره‌ گه‌وره‌یه‌ بکه‌ینه‌وه‌ ده‌توانین هه‌زاران په‌ند و عیبه‌ته‌تی لئ وه‌رگیرین. هه‌ر زاتیکه‌ی وه‌ک چه‌زهره‌تی ئیبراهیم ده‌توانئ به‌ تاقه‌ سواره‌ له‌ ناو هه‌زاران کافر و زالمی وه‌ک نه‌مرود ئەسه‌پی خۆی له‌ مه‌یدانی دین‌داریدا لینگ‌ بده‌، هه‌ر چه‌زهره‌تی ئیبراهیم ده‌توانئ بۆ زولمی نه‌مرود خۆی پاگرئ و هاواری که‌س نه‌کا، له‌ کاتیکدا چه‌زهره‌تی جوهره‌ئیل له‌ ناوئاگره‌ که‌دا چۆ لای وپن گوت: چ ده‌لئێی دا بیکه‌م له‌ جوابدا گوتی: ئەوه‌نده‌م به‌سه‌ که‌ خوا ئاگای له‌ حاله‌م، هه‌ر چه‌زهره‌تی ئیبراهیم ده‌توانئ بۆ په‌زا بوونی خوا ده‌ست له‌ باوک و که‌س کار هه‌لگه‌ری و بچئ بۆ غه‌ریبی و له‌وئش له‌ به‌رامبه‌ر زولم و زۆری فیره‌وه‌ندا خۆی پاگرئ، هه‌ر چه‌زهره‌تی ئیبراهیمه‌ ده‌توانئ هاجه‌ره‌ خاتوونی ژنی و کۆریه‌ ساواکه‌ی بۆ په‌زا بوونی خوا

به ری له چۆل و بیابان به جیان بئلی. هه ره زه ره تی ئیبراهیمه ده توانی له به ره زای خوا کوری جگه ره گۆشه ی و به ری دلی سه ره بیری و بیکا به قوربانی، نه گه ره به چاوی دل ته ماشای زیان و به سه ره هاتی چه زه ره تی ئیبراهیم بکه ین ده بی ئیمانمان به خوا پته و تر بین و سوجه ی شوکر به رین و به قه زه و قه ده ره رازی بین و له کاتی ته نگ و چه له مه دا خو مان را گرین و سایه ر بین تا خوا وه ندی گه وه ره وه کو چه زه ره تی ئیبراهیم له هه موو به لاو موسیبه ت و فیتنه ی زالمه ن نه جاتمان بدا و په حه مان پی بکا.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی ئیبراهیم

باسی «حه زره تی ئیبراهیم» سه لایمی خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.

له ده سه کانی پیشوودا گوتمان که هه زره تی ئیبراهیم له میسر گه رایه وه بو فه له ستین و به قسه ی سارا خاتوون هاجه ره خاتوونی ماره کرد و کوریککی جوانی بوو ناویان نا ئیسماعیل، له پاشان سارا خاتوون زۆر ناره حهت بوو، داوای له هه زره تی ئیبراهیم کرد که هاجه ره خاتوون به خۆی و به کۆرپه که به وه له فه له ستین دوور بخاته وه، هه زره تی ئیبراهیمیش به وه حی له لایه ن خواوه و به قسه ی سارا خاتوون، هاجه ره خاتوون و ئیسماعیلی کورپی برد بو ولاتی حیجاز و له و جیگایه که ئیستا مالی به یت و «کعبه الله» به به جی هیستن و بو خۆی گه رایه وه بو فه له ستین. جا با له مه جلیسی ئه و پووشماندا به ئه ده ب دانیشین و گۆی پاگرین بو باسی به سه رهاتی هه زره تی ئیسماعیل و به دل په ند و نامۆزگاری لی وه رگرین.

راوی ده لی که هه زره تی ئیبراهیم گه رایه وه به ره و فه له ستین هاجه ره خاتوون وه داوی

کهوت و زوری بانگ کرد. به‌لام حه‌زرتی ئیبراهیم جوابی نه‌دایه‌وه تا هاجه‌ره خاتون گوتی: نه‌وه خوا نه‌میری پئی کردووی من و نه‌وکۆرپه ساوايه بئی که‌س و بئی دهر له‌و چۆل و هۆل و نازهر قه‌هاره به‌جئی بئلی؟ له‌کاتی‌کدا که‌هر دووکیان ده‌گریان حه‌زرتی ئیبراهیم دلئی وه‌ک مه‌نجه‌ل ده‌کوئی و فرمی‌سکی وه‌ک دانه‌ی مرواری به‌سه‌ر پ‌ریشی موباره‌کی دا هه‌ل ده‌وه‌راندن ف‌رمووی: به‌لئی به‌نه‌میری خوايه، هاجه‌ره خاتون به‌په‌رۆشه‌وه گوتی نه‌گه‌ر خوا نه‌میری پئی کردووی په‌رۆخوا حافیزی تۆش و ئی‌مه‌ش بئی. هاجه‌ره خاتون چوو کورپه‌که‌ی له‌سه‌ر کۆشی دانا و به‌مه‌حزونی دانیش‌ت و ده‌ستی کرد به‌شیردانی کورپه‌که‌ی و روی کرده‌قایی که‌ره‌می خوا.

تا ئاوی کونده‌که‌ته‌واو بوو هه‌ر باش بوون، به‌لام زوری پئی نه‌چوو خۆی و کورپه‌که‌ی له‌تینوان تینان بۆ هات، ته‌نانه‌ت وای لئی هات شیریشی له‌مه‌مکا نه‌ما. نه‌شیری تیدا مابوو بیدا به‌کورپه‌که‌ی، نه‌ئاو هه‌بوو لیوی پئی ته‌پکا. زۆر غه‌مبار و نارپه‌حه‌ت بوو، چاوی به‌رینانی نه‌ده‌دا له‌کاتی‌کدا کورپه‌که‌ی لیوی وشک ببوون ته‌ماشای بکا، له‌تاوان هه‌ستا و کورپه‌که‌ی دانا و چوو بۆ سه‌ر کیتی «سه‌فا» بۆ نه‌وه‌ی که‌سیک په‌چاوکا، یان چۆره‌ئاوئکی ده‌ست که‌وئ، به‌لام نه‌که‌سی په‌چاو کرد و نه‌ئاوی چاو پئی که‌وت له‌ئاوی کورپه‌که‌ی رای کرده‌وه بۆ دۆله‌که‌، دوباره‌خۆی بۆ رانه‌گیرا و قه‌راری نه‌گرت چوو بۆ سه‌ر کیتی «مه‌پوه» له‌وئش نه‌که‌سی چاو پئی که‌وت نه‌ئاوی ده‌ست که‌وت، هاته‌وه‌بۆ لای کورپه‌که‌، تا حه‌وت جار هه‌ر ده‌چۆ سه‌ر کیتی سه‌فا و ده‌گه‌رایه‌وه‌بۆ لای کورپه‌کۆرپه‌که‌ی، دووباره‌رای ده‌کرده‌وه بۆ سه‌ر کیتی مه‌پوه و ده‌گه‌رایه‌وه، تا که‌په‌تی ئاخ‌ری له‌سه‌ر کیتی مه‌پوه ده‌ستی کرد به‌گریان و له‌به‌ر خوا ده‌پارایه‌وه و ده‌ی گوت: نه‌ی خواي گه‌وره، نه‌و مندالله جگه‌ر گۆشه‌م قورگ و گه‌روی وشک بوو، نه‌شیرم تیدایه‌گه‌روی پئی ته‌پکه‌م نه‌ئاو ده‌ست ده‌که‌وئ، خۆ هه‌یج خوارده‌مه‌نیش نیه‌بیده‌مئ، نه‌ی خواي گه‌وره‌په‌حم به‌حالی نه‌و دایکه‌غه‌ریب و بئی که‌سه‌بکه‌، په‌حم به‌حالی نه‌و تیفله‌ساوايه بکه‌، له‌غه‌یبه‌وه گوتی له‌ده‌نگیک بوو، به‌لام نه‌ی ده‌زانی ده‌لئی چی، دوباره‌گوتی پ‌اگرت و ده‌نگه‌که‌ی بیسته‌وه، له‌ئاوی کورپه‌که‌ی رای کرده‌وه بۆ لای که‌ته‌ماشای کرد حه‌زرتی جو‌برائیل

شابالی لە نزیک حەزرەتی ئیسماعیل لە عەرزی داو و ئاو هەڵ دەقۆڵی، هاجەرە خاتون
 کە ئەووی دی لە خۆشیان وەخت بوو گەشکە بگرێ، چوو بە لاماری کونده کەوی دا و
 گورج پەری کرد لە ئاو، ئنجا کورپە کەوی تێراو کرد و خۆی تێر و پەری خوار دەو و بە ئاو کەوی
 گوت: زەمزەم واتە لە جیگای خۆت راوێستە.

پێغەمبەر لە حەدیسدا فەرموویەتی: پەحمەتی خوا لە دایکی حەزرەتی ئیسماعیل،
 ئەگەر نە یگوتایە زەمزەم تا پۆژی قیامەت دەبوو بە سەر چاوەبەک و جاری دەبوو، بە لام
 لەو کاتەو لە جیگای خۆی راوێستاو و لە بەری ناپوا. لەو کاتەو تا پۆژی قیامەت
 موسولمانان بە متفەرک دەبخۆنەو و شارە و شار دەی بەن.

ئنجا حەزرەتی جویرائیل فەرمووی: ئەی هاجەرە خاتون مەترسە و لێرە وەمێنە،
 ئاو دەانی دکەوتتەو ئەو وولاتە و ئەو کورپە تۆ دەبیتە پێغەمبەر و لە گەڵ حەزرەتی
 ئیبراھیمی باوکی بە ئەمری خوا ئەو جیگایە دەکات بە مائی بەیت و «کعبە الله». زۆری پێ
 نەچوو کۆمەلێک لە تائیفەیی جورە میان بە نزیک وێدا دەپۆشتن، تەماشایان کرد تەیر و
 بآئندە لەو دەور و بەرە هات و چۆیان دەکرد و کۆ دەبوونەو و دادەبارین. کاروانیەکان
 خۆبەخۆ گوتیان: خۆ تا ئیستا ئەو مەلەبەندە هیچ ئاوی لێ نەبوو، قاسیدیکیان نارد تەماشای
 کرد ئاوا ئافرەتێک بە خۆی و مندالێکەو لە سەر کانی یەک دانیشتوو، کابرا بە پەلە
 گەرایەو موزدەیی دا بە کاروانیەکان و خەلکە کە هاتن بۆ لای هاجەرە خاتون و لیبان پرسی
 تۆچ کەسی و لێرە چ دەکەوی؟ هاجەرە خاتون بە سەرھاتی خۆی و ئیسماعیلی کورپی و
 پەیدا بوونی ئاوی زەمزەمی بۆ گێرپانەو، خەلکە کە زۆریان پێ خۆش بوو، گوتیان باشە
 ئەگەر ئیجازەمان بدەیی ئیمە دینە لات و ئاو کە شمان بە ئیجارە بدەییە با تۆش شتیکت
 دەست کەوئ، هاجەرە خاتون گوتی باشە، جورەمیەکان هاتن و ئاو دانیان کردەو.

ئنجا حەزرەتی ئیسماعیل گەرە بوو، لە جورەمیەکان فیزی زمانی عەرەبی بوو، لە
 پاشان ژنی لێ خواستن و دوازدە کورپی بوو، کە پێغەمبەری ئیمە دەچیتەو سەر قیداری
 کورپی. حەزرەتی ئیبراھیم لە فەلەستینەو جار جار سەری لە هاجەرە خاتون و
 ئیسماعیلی کورپی دەدا و دەچوو بۆ لای، جارێک لە خەودا پێیان گوت دەبێ بەیانی زوو

ئیسماعیلی کورپت سەر بپرئ و بیکه‌ی به قوربانی، خو دیاره خه‌ونی پیغمبرانیش راسته، ئه‌و پرۆژه به‌یانی زوو که له خه‌و هه‌ستا گورسیک و چه‌قۆبه‌کی هه‌لگرت و ئیسماعیلی کورپی بانگ کرد و گوتی وه‌ره با برۆین قوربانی بکه‌ین! حه‌زره‌تی ئیسماعیل وه‌دوا باوکی که‌وت.

شه‌یتان خه‌به‌ری زانی چوو بۆ لای هاجه‌ره خاتوون و گوتی: تۆ نازانی ئیبراهیم خه‌یالی وایه بۆ خه‌وئیککی به‌ درۆ ئیسماعیل سەر بپرئ؟ هاجه‌ره خاتوون گوتی: ئه‌گه‌ر خوا ئه‌م‌ری پێ کردبێ من پازیم. ئنجا شه‌یتان له‌ سێ جیگا هاته سەر پێنگای ئیسماعیل و گوتی: تۆ نازانی باوکت ده‌تبا سهرت بپرئ و بتکا به‌ قوربانی؟ حه‌زره‌تی ئیسماعیل گوتی: ئه‌گه‌ر خوا ئه‌م‌ری پێ کردبێ هه‌زار روح و گیان به‌ قوربانی په‌زای خوا ده‌که‌م، شه‌یتانی په‌جم کرد و به‌ردبارانی کرد، جا له‌و کاته‌وه په‌جمی شه‌یتان بۆته واجب له‌ سەر هه‌موو حاجی به‌ک له‌و سێ جیگایه‌ که‌ ئه‌و شه‌یتانی لێ په‌جم کردوه، ئنجا که‌ گه‌یشته «مینا» حه‌زره‌تی ئیسماعیل له‌ باوکی پرسى ئه‌ی باوکه‌ ئه‌وه‌ کوا حه‌یرانی قوربانیه‌ که‌؟ حه‌زره‌تی ئیبراهیم به‌ گریان‌وه و به‌ دلێ بریان‌وه فه‌رمووی:

﴿يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ إِنِّي أَدْبَحُكَ فَأَنْظِرْ مَاذَا تَرَى﴾. (١)

ئه‌ی کورپی خو‌شه‌و‌ستم له‌ خه‌ودا پێنان گوتم تۆ بکه‌م به‌ قوربانی بزاتم تۆ ده‌لێ ی چی و بپروانه بزانه چی ده‌بینی.

﴿قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾. (٢)

گوتی: ئه‌ی باوکه‌ چیت ئه‌م‌ر پێ کراوه بیکه و پامه‌وه‌سته، به‌ ئومیدی خوا من زۆر سا‌بیر ده‌بم.

﴿فَلَمَّا أَسْلَمَا وَ تَلَّهُ لِلْجَبِينِ﴾. (٣)

کاتیک ئه‌و باوک و فرزه‌نده ته‌سلیمی قه‌زا و قه‌ده‌ر بوون و حه‌زره‌تی ئیبراهیم حه‌زره‌تی ئیسماعیلی له‌ عه‌رزێ دا بۆ سەر بپرن. حه‌زره‌تی ئیسماعیل فه‌رمووی: ئه‌ی باوکه‌ خو‌ت ده‌زانی روح زۆر خو‌شه‌و‌سته وه‌ره ده‌ست و قاچم توند بیه‌سته با نه‌جو‌لیم و

لە سەر پرووان رامکێشه با چاومان لە چاوی یە کتر نەبێ و پەرحم و میهرەبانی باوک و فرزەندیمان نەبزوئ و بێ ئەمری خوامان بێتە سەرئ، دووبارە فەرمووی: ئەی باوکە وەسیەت بێ کراسە خوێناوە کەم بۆ دایکم بەرەوێ توو خوا با بۆنێهوە کا، چونکە هیچ کورپی دیکە ی نە دلی پێ خۆش کاو سەبووری پێ بێ، ئینجا لە کاتیکدا کە فرمیسک وە ک مرواری بە سەر ریشی موبارە کیدا هەڵدەوهرین و دلی جۆشی گرتبوو دەست و قاچی حەزرەتی ئیسماعیلی بەست و پای کیشا و چەقۆی ئەلماسی لە سەر قورگ و گەردەن دانا و ناوی خوای لێ هینا و دەستی لێ کیشا، لە و کاتەدا مەلائیکە ی ئەرز و ئاسمان دەستیان کرد بە گریان، دووایان دە کرد و لە بەر خوا دەپارانەوێ دەیان گوت: ئەی خوای گەورە رەحم بە حالی ئەو پیاوێ پیرە بکە، پەرحم بە حالی ئەو مندالە بێ گوناخە بکە، پەرحم بە حالی ئەو دایکە غەریب و بێ کەسە بکە، حەزرەتی ئیبراھیم بە هەموو تاقەتی خۆی دەستی لێ کیشا بەلام بە قودرەتی خوا چەقۆی ئەلماس مووی لار نە کردەوێ. حەزرەتی ئیسماعیل فەرمووی: ئەی باوکە پەرحم پێ مە کە، نووکی چەقۆ کە لە گەردەنم تووند بکە و پالی پێو نێ، لە و کاتەدا لە لایەن خواوە بانگ کرا:

﴿وَتَذِيْنَاهُ أَنْ يَا اِبْرَاهِيْمُ﴾ (۱) ﴿قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا﴾ (۲)

ئەی ئیبراھیم خەوێ کەت راست بوو راستت گیرا. دەست لە سەر بپێنی حەزرەتی ئیسماعیل هەلگرە.

حەزرەتی ئیبراھیم کە ئەو دەنگە ی بیست سەری بەرز کردەوێ تەماشای کرد حەزرەتی جوورائیل هات و بەرانیکی هینا و فەرمووی: خوا سەلامت لێ دە کا و دەفەرموئ: ئەو بەرانی سەر بپێئ لە باتی حەزرەتی ئیسماعیل.

ئینجا ئەو باوک و فرزەندە ناو چاوانی یە کتریان ماچ کرد و بەرانی کەیان سەر بپێ و شوکرانە ی خویان کرد و بەرەو مال گەرانەوێ و حەزرەتی ئیبراھیم گەراپەوێ بۆ فەلەستین لە پاش بە یینیک هاجەرە خاتوون وەفاتی کرد. ئینجا خواوەندی گەورە حەزرەتی ئیسماعیلی کرد بە پیغەمبەر لە سەر جەرپە مەکان و خەلکی حیجاز، هەر وە کو خوا لە قورئاندا باسی ئەوێ دە کا کە حەزرەتی ئیسماعیل پیغەمبەر بوو و دەفەرموئ:

﴿وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾. (۱)

واته نهی پیغمبر به هوی قورئانه وه باسی هزره تی ئیسماعیل بۆ ئوممه ته کهت بکه که چند پیغمبر یکی راست بووه و قهت خیلافی وه عده ی نه کرده، هر به لئینکی دابن بردویه تی به سهر، ماویه کی زور نه و باوک و فرزند لیک دور بوون نه له حیجاز و نه له فهله ستین به لام جار جار ده چوو سهری له هزره تی ئیسماعیل ده دا. جار یک هزره تی جویره ئیل هات بۆ لای هزره تی ئیبراهیم و فرمووی: خواوه ندی گوره سلامت لی ده کا و ده فرمووی: بچی له و جیگایه که ئیستا مالی به یته خانویه ک دروست بکه ن له گه ل هزره تی ئیسماعیلی کوری، بۆ نه وی خه لک زیاره تی بکه ن و عیاده تی خوی تیدا بکری.

هزره تی ئیبراهیم هه ستا چوو بۆ حیجاز و به هزره تی ئیسماعیل شاد بۆوه و به کترین ماچ کردو و فرمووی: نهی ئیسماعیل نه و که ره ته بۆ کارنکی زور گرنگ هاتووم ده بی یارمه تیم بده ی، هزره تی ئیسماعیل فرمووی: نهی باوکی خوشه و بست چی نه مر ده که ی ناماده م، ئنجا هزره تی جویره ئیل هات نه و جیگایه که ئیستا مالی به یته بۆی ده ست نیشان کردن، ههروه کو خوا له قورئاندا ده فرمووی:

﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ﴾. (۲)

کاتیک جیگای مالی به یتمان بۆ هزره تی ئیبراهیم دیاری کرد ده ستیان کرد به دروست کردنی، هزره تی ئیبراهیم بوو به وه ستا و هزره تی ئیسماعیل بوو به شاگردی.

﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ﴾. (۳)

له کاتیکدا هزره تی ئیبراهیم و هزره تی ئیسماعیل دیواریان بهرز کرده وه مالی به یتیان ته و او کرد گوتیان:

﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. (۴)

نهی خوی گه و ره نه وه ی فرمووت کردمان، لیمان وه رگه ره، ئنجا له لایه ن خواوه گوترا.

﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ﴾ (۱)

ئەى ئیبراهیم خەلک بانگ بکه با یین بۆ حەج و زیارەت و تەوافی ئەو بەیتە، حەزرەتى ئیبراهیم فەرمووی: ئەى خوای گەورە جا چۆن دەنگی من بە گوئی خەلک رادە گا؟ خوا فەرمووی:

﴿يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ (۲)

ئەى ئیبراهیم تۆ بانگ بکه و من دەنگە کەى تۆ بە گوئی خەلک رادە گە بەنم، ئە گەر لە زگی دایکیان دابن، یان لە پشتی باوکیاندا، یان لە سەر دنیا بن، حەزرەتى ئیبراهیم بانگی کرد و فەرمووی: ئەى پوحنیەتى هەموو ئادەمیزادان خوای گەورە مألئ «کعبە الله» ی بو ئیوہ دروست کردوہ وەرن حەج بکەن. جا ئەوہى خوا حەجى بە نەسبب کردبئ روحنیەتى جوایى داوہ تەوہ لە هەموو گۆشە و کەنارى جیھاندا بە پیادە و بە سوواری دەچئ حەج دەکا.

ئەجا حەزرەتى ئیبراهیم خوا حافیزی لە حەزرەتى ئیسماعیل کرد و گەرایەوہ بۆ فەلەستین. حەزرەتى ئیسماعیلش ئامۆزگاری خەلکی دە کرد تا لە تەمەنى سەت و سى و حەوت سألیدا وەفاتى کرد و لە نزیک مألئ بەیت ئیژراوہ. موسولمانینە باسى حەزرەتى ئیسماعیلشمان لئره دا تەواو بوو ئومئد دە کەم پەند و ئامۆزگاریتان لئ وەر گرتبئ.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی ئیسحاق

باسی «حه زره تی ئیسحاق» سه لامي خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.

گوئی پراگرن بو باسی له دایک بوون و ژبان و به سه رهاتی هه زره تی ئیسحاق پیغه مبهه
و په نه و نامۆزگاری لی وه رگرین.

له نامۆزگاری پیشوماندا گوتمان: که هه زره تی ئیبراهیم «خلیل الله» خوا حافیزی له
هاجهره خاتوون و هه زره تی ئیسماعیلی کوپی کرد و گه پرایه وه بو فه له ستین با شه وه ش
زانین که هه زره تی ئیبراهیم عاده تی وا بوو، قهت به ته نی نانی نه خوار دووه و زۆر نان بده
بووه، وارنکهوت که به ریوایه تیک پازده رۆژ و به قهولیک ههوت شهو و ههوت رۆژ
میوانی نه هاتن، زۆر ناره ههت بوو، رۆژیک له رۆژان له مال هاتبۆ دهره وه چاره پوانی
میوانانی ده کرد، که پوانی شهوا کۆمه لیک میوان به ره و مالی شهوان دین، زۆر پی خوشحال
بوو، له دووره وه به پیلایه وه چوو، زۆری به خیر هاتن کردن و وه پیشیان کهوت بو مال وه و
له میوان خانه که دا دانیشتن، جا شه وه یه که خوا وه ندی گه وه له قورنانی پیروژدا له سوهری
«هود» دا شه و باسه مان بو ده گیرته وه و ده فه رموی:

﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ﴾ (۱)

واته به راستی رهسول و فرستاده‌کانی تیمه چون بوون به میوانی حه‌زرتی ئیبراهیم بو مؤزده پیدانی و سه‌لامیان کرد و حه‌زرتی ئیبراهیم زور به جوانی جوابی سه‌لامه‌کی وانی دایه‌وه و زور به خیره‌هانتی کردن و زوری پی خوش بوو، چونکه چهند پرور بوو نانی نه‌خواردبوو، له لایه‌کی تریشه‌وه تا نه‌پرورزه میوانی وا جوان و نه‌جیب و به‌ئده‌بی نه‌هاتبوون. هه‌ستا چوو بو حه‌ره‌م سه‌را و نه‌مری کرد گویره‌که‌یه‌کی قه‌له‌ویان سه‌ر پری و برژاندیان و فه‌رمووی: چونکه تا ئیستا میوانی وام نه‌هاتوون ده‌بی هه‌ر خوم خزمه‌تیان بکه‌م.

﴿فَمَا لَبْتَ أَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ حَنِيدٍ﴾ (۲)

زوری نه‌خایاند حه‌زرتی ئیبراهیم هاته‌وه سفره‌ی پاخست و گوشتی گویره‌که‌ی برژاوی هیتا و له پیش میوانه‌کانی دانا و گوتی: فه‌رموون نان بخون و خوشی له به‌ر خۆیه‌وه ده‌ستی کرد به نان خواردن، که سه‌ری به‌رز کرده‌وه.

﴿فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ﴾ (۳)

ته‌ماشای کرد میوانه‌کانی بی ده‌نگ دانیشتون و نان ناخون.

﴿نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ (۴)

زوری پی ناخوش بوو ترسیکی زوری ری‌نیشت، چونکه نه‌زه‌مانه عاده‌ت وا بوو میوان بچوبایه بو هه‌ر مالتیک و نانی نه‌خواردایه نه‌وه مه‌عنای وایه فکری ده‌رحه‌ق به خیزانی نه‌و ماله‌ خه‌رابه، حه‌زرتی ئیبراهیم گوتی: نه‌وه بو نان ناخون؟ گوتیان: تیمه به بی به‌ها - واته به بی نه‌وه‌ی قیمه‌تی نانه‌که بده‌ین - نای خۆین. حه‌زرتی ئیبراهیم گوتی: باشه پاره‌که بده‌ن گوتیان: نرخه‌ی نه‌و نان و خوانه‌چی به و چه‌نده؟ فه‌رمووی «بسم الله» کردنه له پیش ده‌ست پی کردندا و «الحمد لله» گوتنه له پاش لی بوونه‌وه‌دا. میوانه‌کان گوتیان: به راستی شایانی نه‌وه‌ی که خوا به دۆستی ناو بردووی و ناوی ناوی «خلیل الله» ئنجا زانیان که حه‌زرتی ئیبراهیم زور ده‌ترسی گوتیان:

﴿قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لُّوطٍ﴾ (۵)

یا ئیبراهیم هیچ مه ترسه ئیمه مه لائیکه ی خواین ده چین قهومی حه زره تی لوت به هیلاک ده بهین، خواوه ندی گه وره ئه مری پی کردین و فهرمووی: ئه ی مه لائیکه ی نه ئه وه حه وت شه و پوژه حه زره تی ئیبراهیم به پوژووه و نانی نه خوار دووه، چونکه میوانی نه چوون، ئیوه بچن و بینه میوانی به لکو پوژووه که ی بشکیننی و موژده شی بدهنی به خوی و خیزانی که کورپنکیان ده بی ناوی ئیسحاق ده بی و ئه ویش کورپنکی ده بی ناوی به عقوب ده بی و زوربه ی پیغه مبه ران له ئه ولادی ئه وان ده بن..

﴿فَبَسَّرْنَاهَا بَاسْحَاقٍ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ (۱)

هه ره کو قورپنان ده فهرمووی: ئیمه موژده مان دا به سارا خاتوون و حه زره تی ئیبراهیم که کورپنکیان ده بی به ناوی ئیسحاق و کوره زایه کیان ده بی به ناوی یعقوب. له کاتی ئه و گفتوگۆ به شدا سارا خاتوون له پشت ده رگا خوی گرتیوو پراوه ستا بوو، که زانی ئه وان مه لائیکه ی مژده ی کورو کوره زایان بو هیناوه و فکریان خه راپ نه وه کو قورپنان بو مان باس ده کا و ده فهرمووی:

﴿وَأَمْرَآتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ﴾ (۲)

سارا خاتوونی خیزانی پراوه ستا بوو که زانی پیاو خه راپ نین و مژده ی واشیان پییه دهستی کرد به پیکه نین.

﴿قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَللَّهُ وَآنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ (۳)

و له ده می خوی پاکیشا و گوتی: ئه یارۆ جا چۆن من تازه مندالم ده بی، من بوومه پیره ژن و میرده که شم ئه وه تا بوته پیره پیاو، به راستی زۆر قسه یه کی عه جائب ده که ن که ده لئین تو له عومری نه وه د سالیدا و ئیبراهیم له عومری سه د سالیدا مندالتان ده بی.

﴿قَالُوا أَتَعْجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ﴾ (۴)

مه لائیکه ته کان گوتیان: ئایا ئیوه ئه ی سارا خاتوون لاتان عه جایه که له و سینن و سألده مندالتان بیی به ئه مری خوا؟ نازانن که خواوه ندی گه وره هه موو کارنکی له ده ست

دی؟ به تایبته تی ئه ی ئه هل و بهیتی ئیبراهیم ئه وه بهر هکته و په حمه تیکه خوا له گه ل ئیوه دا ده یکا بۆ ئه وه ی ستایشی بکه ن.

ئجما مه لایکه ته کان هه ستان خوا حافیزیان کرد و پرۆشتن. ئه و شه وه نوتفه ی چه زره تی ئیسه ق له په حمه می دایکیدا قهراری گرت و له پاش نۆ مانگ و نۆ پرۆژ و نۆ ده قیقه و نۆ سانیه چه زره تی ئیسه ق به وه له دبوو. ورده ورده گه وره بوو، خوا وه ندی گه وره کردی به پیغمبر بۆ بانگ کردنی خه لکی شام و دهستی کرده ئامۆژگاری خه لک. خوا وه ندی گه وره له سوره ی «الصافات» دا ده فهرمووی:

﴿وَبَشِّرْ نَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾. (۱)

واته ئیمه به هۆی مه لایکه تانه وه مزده مان دا به چه زره تی ئیبراهیم که سارا خاتون کورپنکی ده بی و ده بکه ی نه پیغمبر و زۆر صالح ده بی.

جا ئه وا وه فامان به وه عده کرد و کردمان به پیغمبر بۆ سه ر خه لکی شام. چه زره تی ئیبراهیم زۆری پێ ناخۆش بوو که چه زره تی ئیسه ق ی کورپی ژن له که نعیان بخوازی، چونکه ده ی زانی زۆر له خوا نه تر سن. پرۆژیک ئه میندار پکی هه بوو بانگی کرد و فهرمووی: ده بی بچی بۆ عیراق و کچی بتوئیلی برام بۆ ئیسه ق بخوازی، ئه ویش له گه ل چه ند که سدا هاتن بۆ عیراق و ره فقه تی کچی بتوئیلیان بۆ خواست و هینایان بۆ فه له ستین، له و کاته دا سارا خاتونی دایکی وه فاتی کرد بوو، له پاش تازیه ته واو بوون ره فقه تیان لێ ماره کرد و به قودره تی خوا تا بیست سال هیه مندا لیان نه بوو، ئجما له پاش بیست سال ره فقه تی خیزانی حامیله بوو دوو کورپی به زگیک بوون، په کیکیان ناو نا عیس و ئه وی تریان ناو نا به عقوب که به ئومیدی خوا له کۆر و مه جلیسه کانی داها تو دا بۆتان به یان ده کم که زور به ی پیغمبره کان له ئه ولادی چه زره تی ئیسه ق و چه زره تی به عقوبی کورپی.

چه زره تی ئیسه ق له دوا ده ردی سه ری و ناره حه تی زۆر و کۆر بوون له ته مه نی سه د و هه شتا سالی دا وه فاتی کرد و گۆرپی موباره کی له فه له ستین له «خلیل الرحمن» ه لای مه رقه دی چه زره تی ئیبراهیمی باوکی.

حه زره تی لوت

باسی «حه زره تی لوت» سه لامي خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.

گوئی گریته ئه وه باسی ژبان و به سه رهاتی لوتی پیغه مبه ره ئومید ده که م په ند و عیبه رهت و ئامۆژگاری باش و به نرخی لی وه رگرن خوی گه وره فه رموویه تی:

﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولَى الْأَلْبَابِ﴾ (۱)

له باسی گپرا نه وه ی ژبانی پیغه مبه راندا په ند و ئامۆژگاری زۆر هه یه بۆ که سیک خاوه ن بیر و هۆش بی. له باسی به سه رهاتی هه زره تی ئیبراهیمی «خلیل الله» داگو و تمان: ئیبراهیم چوو بۆ میسر هه زره تی لوتی برازای له خزمه تدا بوو، ئیمانی به هه زره تی ئیبراهیم هینا بوو، له گه رانه وه شدا بۆ فه له ستین هه ر له خزمه تیدا گه رایه وه.

پاوی ده لی له پاش چه ند ساا... مام و برازایه ده وه له مه ند بوون و مه ر و مالا تیان زۆر بوو، وای لی هات به سه ری هه وه نه ده وه وانه وه، زۆر جار شو وانه کانیان به شه ر ده هاتن له

(۱) یوسف: ۱۱۱.

سهر مؤله مهرو دهراوه مهروو له وه پگا، تا رۆژنیک چه زه ته ئیبراهیم چه زه ته لوتی برازی بانگ کرد و فهرووی: وام پئی باشه مهرو و مالاته که مان لیک دوور که و تته وه، جا خۆت سه ریشک به کۆی به باش ده زانی بچۆ بۆوی، چه زه ته لوت و ولاتی نه رده نی ئیستای هه لێژاردو و مالی بار کرد و چوو بۆ شاری سدوم. له و زه مانه دا و ولاتی نه رده نی بریتی بوو له پینج شار که پیمان ده گوتن: موئنه فیکات خه لکی نه و شارانه تا بلی ی کافر و بئی دین و به د نه خلاق و دزو و روگرژ و خوا نه ناس بوون، خه یانه تیان له گه ل برای خۆشیا نندا ده کرد، زۆر بئی حورمهت بوون، نه گه ر غه واره یه ک، غه ر یه یه ک پنگای بکه و تابه ناویان خه راپه یان له گه ل ده کرد و هه تیوباز بوون، خواوه ندی گه و ره به هۆی چه زه ته لوتی جویره ئیله وه وه حی نارد بۆ چه زه ته لوت و کردی به پیغمبر و ده سته کرد به بانگ کردنی خه لک بۆ خوا په رسته و دوور که و تته وه له خه راپه، هه ر وه کو له سو ره ی «الشعراء» دا خوا بۆ مان باس ده کا و ده فه رمووی: چه زه ته لوت فه رمووی:

﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ (۱)

ئه ی خه لکینه به راستی من فرستاده ی خوام بۆ سه ر ئیوه و خه یانه تان له گه ل ناکه م و نه مینم.

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ (۲)

له خوا بترسین و به قسم بکه ن و له قسم ده ر مه چن.

﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (۳)

له به رامه ر نه و بانگ کردن و پئی را گه یان دنه شدا داوای هه چتان لئ ناکه م.

﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۴)

پاداشتی بانگه وازی من هه ر له سه ر خوا یه و خوا پاداشتم ده داته وه.

﴿أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (۵)

به لام خه لکه که نه وه نده له ئینسانیهت و نه ده ب و یقار و حورمهت دوور بوون و دوور که و تبه و نه وه، نه ک هه ر جواییان نه دایه وه به لکو به تووره یه وه گو تیان:

(۱) و (۳) الشعراء: ۱۶۴.

(۲) الشعراء: ۱۶۳.

(۴) الشعراء: ۱۶۲.

(۵) الشعراء: ۱۶۵.

﴿قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾. (۱)

ئه گهر ده ست له و قسانه هه لئه گری و چیدی له سه ری برۆی له و وولاته ده رت ده که یه. حه زره تی لوت زۆر به ئیمان هه فه رمووی:

﴿قَالَ إِنِّي لَعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ﴾. (۲)

من له هه ره شه ی ئیوه ناترسم و کرده وه ی ئیوه م زۆر پێ ناخۆشه و له کۆلتان نامه وه و تا ماوم ئامۆزگاریان ده که م. به لām پۆژ له دوای پۆژ خه لکه که به بێ دین تر و به د ئه خلاق تر ده بوون و به ئاشکرا خه رابه یان زیاتر ده کرد. به و هه موو پهن د و ئامۆزگاری به ی حه زره تی لوت چه ند که سیک نه بێ موسو لمان نه بوون. ته نانه ت ژنه که ی ئیمانی نه هینا.

حه زره تی لوت که زانی ده ست له کاری فاحیشه هه لئا گرن دووعای کرد و له بهر خوا پارابه وه و فه رمووی: ئه ی خوای گه و ره خۆت زانا و عالمی تا من ئامۆزگاریان زیاتر بکه م و زیاتر بیان تر سیتم ئه وان کافر تر و بێ شهرم تر ده بن، فه رمووی: ئه ی خوا به دووعام گیرا بکه ی عه زابیان بۆ نازل بکه ی. خوا وه ندی گه و ره دووعای گیرا کرد و ئه مری کرد به حه زره تی جویره ئیل له گه ل چه ند مه لائیکه بچن میوانی حه زره تی ئیبراهیم بن و مزده ی بده نی که سارا خاتوون کوری ده بێ و له و ترا بچن قهومی لوت به هیلاک به رن، ئه وه بوو که له باسی حه زره تی ئیبراهیمدا تا ئه و جیگایه باسما ن کرد که حه زره تی ئیبراهیم نه ی ناسین تا خۆیان ئاشکرا کرد و مزده یاندا به سارا خاتوون که کۆریان ده بێ.

﴿قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾. (۳)

گو تیان: ده جین قهومی لوت به هیلاک ده به یه. حه زره تی ئیبراهیم فه رمووی: ئاخه ر لوتی برا زام و چه ند موسو لمانیان له ناودان ئه وانیش تووشی عه زاب و غه زه ب ده بن. حه زره تی جویره ئیل فه رمووی:

﴿يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ

مَرْدُودٍ﴾. (۴)

(۳) العنكبوت: ۳۱.

(۲) الشعراء: ۱۶۸.

(۱) الشعراء: ۱۶۷.

(۴) هود: ۷۶.

ئەى ئیبراهیمی (خلیل الله) واز لەو قسانە بێنە، تازە خوا ئەمری کردووە بە عەزابدانیان و
 ڕەدبوونەوێی نیه، دووبارە حەزرەتی ئیبراهیم خۆی ڕا نەگرت و فەرمووی:
 ﴿قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا﴾ (۱)

ئاخر لوت بە خۆی و بە موسولمانەکان لە ناویاندا.
 ﴿قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهٗ إِلَّا امْرَأَتُهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ (۲)
 مەلاییکەتەکان گوتیان: ئیمە باشتر دەزانین وولاتی ئەردەن چەند موسولمانی لێن.
 حەزرەتی لوت و موسولمانەکان و منداڵەکانی یان نەجات دەدەین، ژنەکەى نەبێ کە
 تووشی عەزاب دەبێ.

ئنجما مەلاییکەتەکان خوا حافیزیان کرد و بەرەو وولاتی ئەردەن کەوتنە ڕێ. هەر وەکو
 خوای گەورە لە سورەى «هود» دا دەفەرمووی:

﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا﴾ (۳)
 لە کاتی کدا فرستادەکانی ئیمە چوون بوونە میوانی حەزرەتی لوت زۆری بە خێر هاتن
 کردن. بەلام زۆر دل تەنگ و غەمبار بوو. لەو دەترسان خەلکە کە بزاتن و بەرۆکیان بگرن و
 ناره حەتیان بکەن.

﴿وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾ (۴)
 لە دلی خۆیدا گوتی: دیارە ئەرپرۆژێکی زۆر ڕوو بە شەپە. زۆری نەخایاند ژنەکەى
 بە دزیووە بە خەلکەکەى ڕاگەیاندا کە چەند کۆپی گەنجی قۆزیان میوانن.
 ﴿وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ﴾ (۵)

کە خەبەریان زانی بە ڕاکردن هاتن بۆ بەر دەرگای مالى حەزرەتی لوت و داوای
 میوانەکانیان کرد.

﴿قَالَ يَا قَوْمِ هُوَ لَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ
 مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ﴾ (۶)

(۴) هود: ۷۷.

(۳) العنكبوت: ۳۳.

(۱) و (۲) العنكبوت: ۳۲.

(۵) و (۶) هود: ۷۸.

حه زره تی لوت به توور په بیوه پرووی کرده گه ووره کانیان و گوتی: بۆ خاتری خوا
حه یاتان بی، شهرم بکه، قسه ی وا مه که، وهرن که تا ئیستا کچه کانم ده قایل ئیوه
نه ده دین ماریان بکه و ده ست له کاری فاحیسه هه لگرن و ئابزوم مه به، نه وه پیاویکی
ئاقلتان تیدا نه یارمه تیم بدا؟

﴿قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكُمْ مِنْ حَقٍّ وَ إِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ﴾. (۱)

خه لکه که ههر وازیان نه هیئا و گوتیان: تۆ ده زانی که کارمان به کچه کانت نه و ده زانی
داوای چی ده که ی، حه زره تی لوت زۆر نار په حه ت بوو، ده ستی کرد به گریان و پرووی
کرده میوانه کان و گوتی:

﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾. (۲)

نه گهر له ئیوه پابدیایه و بمزانیایه ده سته و کهر ده که و ده ست ده که نه وه به گز نه و
خه لکه ده چووم، به لām وا دیاره ئیوه ناتوانن شهر بکه، په نا ده گرم به خوا له شهر ی نه و
کافرا نه و خوا بمان پارێزێ.

ئجما مه لاییکه ته کان که زانیان خه لکه که زۆر بی حه یان و واز ناهینن و حه زره تی لوتیش
زۆر نار په حه ته و ده ستی لی هه لگرن و خه ریکن ده رگای مالی حه زره تی لوت بشکینن و
بچه زوره وه. حه زره تی جویره ئیل ئیجازه ی عه زابی له خوا ی گه وره وه رگرت و بالی لیک
دان و هه موویان کوێر بوون و سه رگه ردان بوون و نه یان ده زانی پروو له کوێر که. هه ووه کو
خوا ی گه وره له سوره ی «القمر» دا ده فهرمووی:

﴿وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَافِيَةٍ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَ نَذِرِي﴾. (۳)

کاتی که کافره کان و سستیان خه راپه له گه ل میوانه کانی دا بکه کوێر مان کردن و گومان:
ده عه زابی خوا بچێزن. به لām چونکه خوا ی گه وره به ته وای عه زه بی لی گرتبوون له و
حاله شدا ده یان گوت به راستی میوانه کانی لوت زۆر ساحیرن و به سیحر ئیمه یان کوێر
کردوه و سه ر ده ر ناکه ی.

﴿قَالُوا يَا لَئِذَا رُسُلُنَا يَدْعُونَكَ لَأْتِنَّا كَافِرِينَ يَا لَئِذَا رُسُلُنَا يَدْعُونَكَ لَأْتِنَّا كَافِرِينَ﴾. (۴)

خزبان ناشکرا کرد و گوتیان مه ترسه ئیمه به شهر نین مه لائیکه ی خوا و فرستاده ی خواین، هاتوین تو رزگار بکهین له دهست ئه و قهومه و نه هیلین دهستیان بگاته تو و نه زیه تت بدن. حه زره تی لوت که زانی مه لائیکه ن و خوا دو عاکه ی گیرا کردووه وه ک گوئیکی سیس گه شایه وه و گوتی: ده به قورباتان بم هه ر ئیستا به هیلاکیان بهرن هه تا زووه.

حه زره تی جو بره ئیل فهرمووی:

﴿فَأَسِرْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾ (۱)

تو شهوی بمینی خوت و منداله کانت و موسولمانه کان له شار بچه دهره وه و ناوور مه دهنه وه، به لام ژنه که ت مه به له گه ل خوت چونکه عه زابه که ئه ویش ده گریته وه، ههروه ها فهرمووی: په له مه که چونکه کاتی عه زابیان دیاری کراوه بهری به یانیه، ئایا به یانی نزیک نیه؟

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَافِلَهَا﴾ (۲)

خوای گه وه ده فهرمووی: له کاتی کدا ئه مرمان کرد به مه لائیکه تان بو به هیلاک دانی قهومی لوت و وئران کردنی شاره کانیان، مه لائیکه له بهری به یانیدا له شه قه ی بالآیان داو ئه و شارانه یان به خانوو به ره و گیان له به ره وه بهرز کرده وه بو ئاسمان و سه ره و بنیان کردنه وه و خاپوریان کردن.

﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِنْ سِجِّيلٍ مَنْصُودٍ﴾ (۳) ﴿مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ (۴)

خو ده فهرمووی: ئه وه ی له ناو شاره کانشیدا نه بوو بهرد له دوای بهرد به سه مرماندا باراندن و سه نگبارانمان کردن به بهردی ره شی نیشانه کراو بو په ند و عبیره ت، تا یه ک نه فهریان نه ما و مردن.

﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ (۵)

ئه و جو ره عه زابدانه له لایه ن خواوه دوور نیه بو ئه و که سانه ی زولم بکه ن و زالم بن.

راوی دەلێ چوارسەد هەزار لەو پینج شارەدا بەو غەزەبە بە هیاک چوون و ئیستا جینگای ئەو پینج شارە بۆتە بەحر و پێی دەلێن «البحر المیت» ئنجا حەزرەتی لوت لە پاش ماوەیک وەفاتی کرد و گۆزی موبارەکی لە فەلەستینە.

ئەو بوو باسی حەزرەتی لوتی کۆری هاپانی برازای حەزرەتی ئیبراهیم و بە هیاک چوونی قەومە کە ی. ئومید دەکەم پەند و عیبرەتی لێ وەرگرن و وەک حەزرەتی لوت پێزو حورمەت لە میوان بگرن و خۆتان لە هەموو جۆرە خەراپە یەک بپاریزن. تا وەکو قەومی حەزرەتی لوت و موسوڵمانەکان بتان پارێزی لە غەزەبی خۆی.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی یه عقوب

باسی «حه زره تی یه عقوب» سه لامی خودای له سه ربی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ. وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰی جَمِیْعِ الْاَنْبِیَاءِ وَالْمُرْسَلِیْنَ وَ عَلٰی عِبَادِ
اللّٰهِ الصّٰلِحِیْنَ.

براکانم ئه وه باسی حه زره تی «یه عقوب» ی پیغه مبه ره، با به دل په ند و عیبه ره و
نامۆژگاری لی وه رگرین.

ئه و زاته موباره که کوری حه زره تی «ئیسحاق» ی کوری حه زره تی ئیبراهیم
«خلیل الله» یه. دایکیشی ناوی «ره فقهت» ی کچی «بتوئیل» ی کوری «ناحور» ی برای
حه زره تی ئیبراهیمه. حه زره تی «ئیسحاق» ی پیغه مبه ره که «ره فقهت» ی ماره کرد له پاش
بیست سال ژن و میردی خوی ته عالا به سکیک دوو ئه ولادی دانئ. ئه و ریوایه ته ی که
ئیتسا سه باره ت به و دوو کوره بۆتان ده گئیرمه وه و هه رچه ند له وانه نیه پاست بی، به لام
ئه گه ر واش بی بۆ قودره تی خوا هه ر که مه و دور نیه.

ده ئین کاتیک دایکی حه زره تی یه عقوب که وته ژان و مندال بوون دوو مندالی له

سگدا بوو، ئەو دوو کۆرپە لە سکی دایکیاندا لێیان بوو بە شەرپە یعقوب وستی لە پیش عەیسدا لە دایک بێ و پیتە سەر دنیا، بەلام عەیس سوپندی خوارد و گوتی: ئەگەر تۆ لە پیش مندا بێ من لە سگی دایکدا دەمێنمەووە تا دایکم دەمرێ. یعقوب خۆی دواخست و عەیس لە پیشدا بوو. دەلێن: هە لە بەر ئەو یە بە عەیس دەلێن عەیس چونکە عیسانی کردو بە یعقوب دەلێن یعقوب چونکە لە عەقەب واتە لە دووایە هاتە دەرەووە. حەزرەتی ئیسحاق عومری شپست سأل بوو که خوا ئەو دوو کورپە ی دانێ. کاتیک ئەو دوو کورپە بە دایک و باب گەورە بوون. حەزرەتی ئیسحاق عەیس خۆشتر دەویست و دایکیان یعقوبی خۆشتر دەویست عەیس دەستی کرد بە پراو کردن و هەمیشە هە راوی دەکرد. پوژژیک حەزرەتی ئیسحاق «عەیس» ی کورپی بانگ کرد و فەرمووی: ئە ی کورپی خۆشەوێستم ئیمرو زۆرم ئارەزوو لە گوشتی حەیانە بچۆ بۆ پراو که بائیکم بۆ بکە تا لە پاداشتیدا ئەو دوو عایەت بۆ بکەم که باوکم بۆ منی کرد لە کاتی خۆیدا. عەیس دەستی دایە تیر و کەوان و پویشت بۆ پراو، «رەفقەت» ی دایکیان چونکە یعقوبی خۆشتر دەویست، که ئاگای لە وگفتووگۆیە بوو لە دوا پویشتنی عەیس کورپی پای کردە دەرەووە بە یعقوبی گوت: هەستە گورج حەیانیک سەر بپرە که بائیک ی زۆر نایاب بکە و بی هینە خزمەتی با ئەو دوو عایەت که با پیرت بۆ باوکتی کردو باوکیشت بۆ تۆی بکا. حەزرەتی یعقوب بە قسە ی دایکی هەستا چوو حەیانیک سەر برپی و گۆشتە که ی برژاند و هینای لە پیش باوکی دانا و باوکی دەستی کرد بە خواردنی و لە بەر خوا پارایەووە و فەرمووی: ئە ی خوای گەورە داوا دەکەم که لە ئەولادی ئەو کورپەم چەند پیغمبەر و پاشای بە ناو بانگ پیدا بین و دنیا پر بکەن لە دادگەری و عەدالەت و خواپەرستی بۆ بکەنەو لە سەر زەوی. ئیوارە که عەیس هاتەووە حەیانە کۆتیک کوشتوو گۆشتی برژاند و هینای بۆ خزمەت باوکی. حەزرەتی ئیسحاق زانی که رەفقەتی دایکی فیلی لە عەیس کردووە و دوو عاکە ی که قەرار وا بوو بۆ عەیس بکا بۆ یعقوبی کرد. پووی کردە عەیس و فەرمووی: ناپەرە حەت مەبە دوو عات بۆ دەکەم که ئەولادی تۆ لە دنیا دا لە هەموو کەس زۆرتر بن. بەلام عەیس زۆر ناپەرە حەت بوو پەقی هەستا و گوتی: دەبێ پوژژیک یعقوب هەر بکوژم.

لەم لاوە رەفقەتی دایکیان شەو و پوژ خەوی لێ نەدە کەوت و لەوە دترسا پوژنیک عەیس یەعقوب بکوژئی، خۆی رانەگرت یەعقوبی بانگ کرد و گوتی زۆر حەز دە کەم سەفەرئیکی لای خالت بکە و ماوەیە ک لە عیراق وە مینی بە لکو عەیس ی براشت ئە و پرق و غەزەب و غەزەزی لە دلدا نە مینی بۆ بە یانی یەعقوب چۆ خزمەت باوکی و عەرز ی کرد قوربان هاتووم بۆ شکایەت لە دست عەیس ی برام، چونکە لە و کاتەو تۆ دوو عات بۆ کردووم هە پە شەم لێ دە کا و دە لێ دە تکوژم. حەزرەتی ئیسحاق زۆر نارە حەت بوو، زۆری پێ ناخۆ بوو کە دوو برا بایە تیان بگاتە ئە و رادە و بە نییان ئە وە ندە ناخۆش بێ خە یالی کوشتنی یە کتر بکەن. هە ناسیکی دوور و درێژی هە لکیشا و پشوی خواری دە وە دە ستی کرد بە گریان و فەر مووی: ئە ی کوری خۆم وە کو دە مینی من تازە پە کم کە و توو، مووی رە شم لە سەر و پێشدا نە ماو، پشتم دوولا هاتۆ تە وە، تاقە تم لێ بپراو، شەو و پوژ چاوە روانی مردن دە کەم بیئتە میوانم، ئە گەر بایە کە ت زوئمت لێ بکا یان بت کوژئی من هیچ دە سە لاتیکم نی، کوپ و خزم و کەس و کاری ژنە کە ی زۆرن، دووبارە لە تۆش بە تاقە ت ترە و تۆ نای و ترییی، وای بە مە سلە حەت و چاک دە زانم بە دزی برا کە ت پڕۆ ی بۆ عیراق بۆ مالی «لابان» ی خالت و ماوە یە ک لای وە مینی و کچیکیشی لێ بخوازی، ئومید دە کەم ئە گەر بە قسە م بکە ی لە برا کە ت سەر کە و تووتر بی و خۆش گوزەر اتتر بی و خوا ئاگاداریت بکا.

نە سیحەت و ئامۆژگاری یە کە ی باوکی کاری کردە سەر بی و هە ستی و زۆر دلی پێ خۆش بوو، هە ستا خوا حافیزی لە باوک و دایکی کرد و بە رە و عیراق بە تاقی تە نی کە و تە پئی، لە پێگادا تووشی زۆر شیو و دۆل و هە وراز و نشیو و بە رزی و نزمی و رێنگای سەرە و ژێر و سەرە و ژوور بوو لە زۆر جیگا رێنگای لێ هە لە دە بوو، شە و پە روی زۆر کرد و هەر بە و بۆ نە ش ناو برا بە ئیسرا ئیل واتە شە و پوژ، چونکە تا ئە و سە فەرە ی نە کرد کەس بە شە و بە پێگادا نە دە پوژشت، ئیستاش بە ئە و لادە کانی دە لێن «بە نی ئیسرا ئیل» واتە کوری یە عقوبی شە و پوژ، زۆر کاتی واش دە بوو رادە وە ستا و دە یگوت: دە لیم وە گە پیم، بە لام کە بیری لە قسە کانی باوکی و ئامۆژگاری یە کانی دە کردە وە دە ستی دە کردە وە بە پوژشتن. پوژنیک زۆر

ماندو بیوو ویستی تاوئیک وه‌حه‌سئ و ئیسراحت بکا، پالیدا به به‌ردنکه‌وه و سه‌ری وه به‌ردنیک کرد و خه‌وی لئ که‌وت، له خه‌ویدا خه‌وئیک زور خۆشی دی، له خه‌وه‌که‌یدا په‌یژه‌یه‌ک له زوور سه‌ریه‌وه نه‌سب کرابوو بۆ ئاسمان و په‌یتا په‌یتا مه‌لائیکه‌هات و چۆیان پیدا ده‌کرد. هه‌روه‌ها له خه‌وه‌که‌یدا خه‌وی ته‌عالا وه‌حی کرد بۆ لای و فه‌رمووی: ئه‌ی یه‌عقوب من خه‌وی تو و باب و باپیری تو و ئیبراهیم و ئیسه‌حاق و هه‌موو که‌ون کائناتم، موژده‌ بی ئه‌و وولاته‌ پیرۆزه‌ که‌ بریتیه‌ له وولاتی که‌نعان واته‌ فه‌له‌ستین ده‌بیته‌ ملکی تو و ئه‌ولادی تو و پیت و به‌ره‌که‌ت ده‌خه‌مه‌ مال و مندال و سه‌روه‌ت و سامانی تو و ئه‌ولاده‌ کائته‌وه. له خه‌وه‌سته‌ به‌ ئاسوده‌یی پرۆبۆسه‌ فه‌ره‌که‌ت من ناگاداریت ده‌که‌م و به‌ مراد و ئاره‌زووی خۆت ده‌گه‌ی، یه‌عقوب که‌ له خه‌وه‌که‌ی خه‌به‌ری بۆوه و وه‌خه‌به‌ر هات شاده و ئیمانیکه‌ به‌ حه‌قی هینا و به‌ دلێ پر له خۆشی و شاده‌یه‌وه‌ که‌وته‌رئ، تا گه‌یشته‌ خاکی عیراق و چوو بۆ شاری «فدارام» تووشی هه‌ر که‌سیک ده‌بوو لئ ده‌پرسی و ده‌یگوت: ئه‌رئ «لابان» ی کورئ «بتوئیل» ده‌ناسی؟ له جوابدا ده‌یان گوت: کئ هه‌یه‌ لابان نه‌ناسی، ئنجا گوتی: به‌ خه‌یری خۆتان مائی لابانم نیشان بده‌ن، گوتیان: ئه‌وه «راحیل» ی کچی لابانه‌ به‌ره‌و ئیره‌ دئ. یه‌عقوب که‌ ته‌ماشای کرد تا ئه‌و کاته‌ ئافه‌رتی وا جوان و شوخ و شه‌نگ و رنک و پئکی نه‌دیوو، دلێ که‌وته‌ خه‌یال و خه‌ته‌روه‌ و زمانی لال بوو له خۆشیان، چوو بۆ لای راحیل و وگوتی: ده‌زانی من و تو خزمیکه‌ زور نزیکین؟ من «یه‌عقوب» ی کوری هه‌زه‌رتی ئیسه‌حاقم و دایکیشم کچی باپیری تو‌یه. راحیل زوری به‌ خه‌یر هاتن کرد و له‌ گه‌لی چۆوه‌ بۆ مائی خۆیان و یه‌عقوب خۆی به‌ خالی ناساند و ئه‌و خال و خوارزایه‌ به‌ یه‌ کتر شاد بوون و یه‌ کتریان ماچ کرد. ئنجا یه‌عقوب به‌ ته‌واوی به‌ سه‌ر هاتی خۆی و هۆی هاتی بۆ لای خالی گه‌پرایه‌وه‌ و گوتی: به‌ تابه‌تی باوکم فه‌رمویه‌تی: ده‌بی کچی خالت بخوازی و ئیستاش ده‌بی پراخیم لئ ماره‌ بکه‌ی، خالی گوتی: باشه‌ به‌و شه‌رته‌ حه‌وت سال شوانیم بۆ بکه‌ی. یه‌عقوب حه‌وت سالی شوانی بۆ خالی کرد و که‌ حه‌وت ساله‌ ته‌واو بوو خالی له‌ جیاتی راحیل «لیای» کچه‌ گه‌وره‌ی لئ ماره‌ کرد و بۆمی رازانده‌وه‌ و ده‌پالی کرد، به‌ یانی زوو یه‌عقوب چوو بۆ لای خالی و نا‌ره‌زایی خۆی ده‌ربری

و گوتی: من داخوازی پراحیلیم کرد که چی تو لیات ده پال کردوم! خالی گوتی: ئاخیر له شه ریه تی ئیمه دا دروست نیه تا خوشکی گه وره له وئ بئ خوشکی بچوک ماره بکری و شو بکا. به لام ته گهر ههر په لپ و بیانوش ده گری ههوت سالی دیش شوانیم بۆ بکه تا پراحیلیشت لئ ماره که م، له شه ریه تی ئیمه دا دروسته دوو خوشک به سه رتیکه وه بینه ژنی پیاوئک. سه رو نه هیشینم ههوت سالی دیشی شوانی بۆ خالی کرد و پراحیلیشی لئ ماره کرد و دوو جاریه شی دا به دوو کچه کانی بۆ قهره واشی و خزمهت کردنیان، نه وانیش ههر دوو جاریه که یان به یه عقوبی میردیان به خشی و یه عقوب بوو به خاوه نی چوار ژن. له پاش بیست سال مانه وه لای خالی و دوو ته وه ی که بوو به خاوه نی چوار ژن و یازده کور، پوژتیک یه عقوب غوربه تی هه ستا و یادی دایک و باوک و وه ته نی کرده وه و داوای له خالی کرد ئیزنی بدا پرواته وه بۆ فه له ستین و خالی ئیجازه ی دا.

پاوی ده لئ به ژن و مندال و سه روهت و سامان وه رئ کهوت بۆ فه له ستین و خواحافیزی له خالی و خه لکی «فدارام» کرد. کاتیک له فه له ستین نزیک بوونه وه، یه عقوب ته ماشای کرد کۆمه لیک سواره وه دیار که وتن، که سه رنجی دانئ عه یسی برای ناسیه وه، یه عقوب به کور و پیاو و شوانه کانی گوت: ته گهر نه و سوارانه لیان پرسین نه و مه رو مالانه ئی کییه؟ بلین ئی یه عقوبی غولامی عه یسی کوری حه زره تی ئیسحاقه. سواره کان پرسیان کرد و نه وانیش وایان جواب دایه وه عه یس که ناوی یه عقوبی بیست فرمیسکی به چاواندا هاتنه خواری و گوتی یه عقوب غولام نیه برای منه و له روحم خو شه وستره.

که یه کتریان ناسیه وه باوه شیان به یه کتردا کردو و یه کتریان ماچ کرد و پیک شاد بوونه وه و به خو شی و شادی چوونه خزمهت حه زره تی ئیسحاقی باوکیان و ره فقه تی دایکیان. له پاش بیست سال لیک دوور که وتنه وه نه و باوک و دایک و فرزه نده به یه ک شاد بوونه وه. ئنجا خواوه ندی گه وره حه زره تی یه عقوبی کرد به پئغه مبه ر و له پراحیلی دایکی حه زره تی یوسف و بونیامینی بوو، حه زره تی یه عقوب بوو به باوکی دوازه کور و له دوایدا به هۆی کوره کانیه وه تووشی زور خه فتهت و نار هه تی و کوئربوون و کوئره وه ری بوو، که له باسی

هزه ته یوسفی کوریدا انشاء الله باسی ده کهین.

جا له ئاخری عومری دا چوو بو میسر و له وئی له عومری سه د و شیصت سالیدا
وه فاتی کرد و هزه ته یوسف جه نازه ی باوکی هینایه وه بو فه له ستین و له خه لیلی
ره حمان له خزمهت هزه ته ئیبراهیم و هزه ته ئیسحاق به خاکیان سپارد.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی یوسف

باسی «حه زره تی یوسف» سه لای خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.

جواترین چیرۆک باسی زیان و به سه رهاتی هه زره تی یوسفی کوری هه زره تی به عقبی کوری هه زره تی ئیسحاقی کوری هه زره تی ئیبراهیمی «خلیل الله» به. پاوی ده لێ پۆژنک ههوت جووله که له گه ل هه زره تی عومه ردا که وتنه گفتووگۆو گوتیان «ته و پات» له «قورئان» گه وره تره چونکه ته و پات باسی هه زره تی یوسفی تێدایه به لام تا ئیستا قورئانی ئیوه باسی نه کرده. هه زره تی عومه ر جوابی بی نه درایه وه هات بو لای پیغه مبه ر و گفتوگۆ به که ی گێرایه وه. پیغه مبه ر تۆژنک پاما و زۆری نه خایاند هه زره تی جویره ئیل هات و سوره ی هه زره تی یوسفی به خه لات بو پیغه مبه ر هیتا و خوا فه رموی:

﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ﴾ (۱).

ئەي پيغمبر ئيمه جوانترين چيرۆك كه باسي ميژو و ژياني به سهرهاتي حەزره تي يوسف بۆت دەگيڤينهوه هەرچەند تا ئيستا تۆ ئەو باسەت بە خەياليشدا نەهاتوو و نەت بيستوو. لە باسي حەزره تي يەعقوبدا بۆم باس کردن كه حەزره تي يەعقوب دوو ژن و دوو جاري يەي هەبوون، لەو چوار ئافره ته دوازده كورپي بوو، لە پراحيلى كچي خالى دوو كورپي بوون بە ناوي يوسف و بونيامين. حەزره تي يەعقوب يوسفى لە هەموو كورپه كاني خوشتەر دەويست. حەزره تي يوسف ئەوەنده جوان بوو كه دەتوانين لە باسي جواني ئەودا بلين ئەوهتي دنيا دنيايه و دايك مندالى دەبي جواني وا نەهاتۆته سەر دنيا و هيچ دايكتيك كۆرپه ي وای بە باوه شه وه نەگرتوه. دەلین: ئەوەنده جوان بوو پۆژيک ته ماشا ئاوئنه ي کرد و بە خۆي گوت: ئەگەر تۆ عەبد و بەنده بويتايه بە کەس نەدە کپاي. بۆ شه وي خه وني دي و به ياني زوو هاته خزمەت باوكي و خه و نه كهي بۆ گيڤايه وه، وه كو قورئان دەفەر موئ:

﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ (۱)

يوسف چۆ خزمەت باوكي و عەرزى کرد ئەي باوكه خوا وه خيڤرى بگيڤي له خه ومدا يازده ئەستيره و مانگ و پۆژ هاتن سوجده يان بۆ بردم، حەزره تي يەعقوب يان بە وه حى، يان بە فەراسەت زاني كه ئەو خه و نه گه و رهي يوسف ده گه بيني و خوا ده يكا به پيغمبر.

﴿قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْضُ زُؤْيَاكَ عَلَيَّ إِخْوَتَكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا﴾ (۲)

فەر موئ: ئەي كورپي بچكۆله و شيرين و نازدار و خو شه و يستم ئەو خه و نه بۆ براكانت مه گيره وه مه بادا حەسوديت پي بهرن و به لايه كت به سەر بينن.

﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (۳)

چونكه به راستى شه يتان دوژمنيكي زۆر ئاشكرايه بۆ ئينسان و ده ترسم به سه هويان بهري.

﴿وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ (۴)

فەرمووی: ئەی کورپی خۆم ھەر وەک خوا ئەو خەونە ی نیشانداوی و گەورەیی تۆ دەگەینی، ھەر وەهاش خوا فیری عیلمی لیک دانەوہی خەوانت دەکا.

﴿وَيْتِمٌ نِعْمَتُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾. (۱)

خوا ناز و نەعمەتی زۆر بە سەر تۆدا دەرزینی و دەتکا بە پیغەمبەر، ھەر وەها براکانیشت دەکا بە پیغەمبەر، ھەر وەک لە پیش تۆدا پزاندی بە سەر باوکە گەورەکانی تۆدا کە حەزرەتی ئیبراھیم و حەزرەتی ئیسحاق بوون، فەرمووی: پۆلە بە پاستی خوا زانایە و ئیش لە جینگای خۆیدا دەکا. ئنجا پۆلە لە دواي پۆز براکانی بۆیان دەردەکەوت کە باوکیان یوسفی لەوان خۆشتر دەوی، پۆزێک ھەر دە براکە کۆ بوونەو و گوتیان:

﴿إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾. (۲)

نازانین بۆ چی باوکمان یوسف و بنیامینی لە ئیمە خۆشتر دەوی؟ خۆ ئیمە لەوان گەورەترین و توانامان لەوان زۆرترە و دنیا دیدەترین و دەتوانین خزمەتی باوکمان باشتەر بکەین و باشتربشی دەکەین، دەبی باوکمان بۆیە یوسف و بنیامینی لە ئیمە خۆشتر بوئ چونکە دایکی وانی لە دایەکانی ئیمە خۆشتر دەوی؟ گوتیان: جا ئیمە چ گوناخیکمان ھەبە؟ ديارە باوکی ئیمە لە حەق لای داوہ.

﴿أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَ تَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا ضَالِحِينَ﴾. (۳)

بەکیکیان گوتی: وەرن یوسف بکوژن یان بیبەنە دەشت و سەحرایەکی دوور باگورگ و درندە بیخۆن، ئەو کاتە باوکمان دلی دیتە سەر ئیمە و یوسفی لە بێر دەچیتەو و لە پاشانیشت تۆبە دەکەین و خوا لیمان خۆش دەبی و دەبینە پیاوی چاک.

﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا إِنَّمَا وَالْقُوَّةُ فِي غِيَابَةِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهَا بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾. (۴)

(۳) یوسف: ۹.

(۲) یوسف: ۸.

(۱) یوسف: ۶.

(۴) یوسف: ۱۰.

یهوزا که نه هموایان عاقلتر و داناتر و له سهر خوتر بوو ههستایه سهر پئی و گوتی: نهی براینه تیمه کوره پیغمبرین، نهوهی حزره تی ئیبرایهیمین، له لای خوی خومان به ناقل و به دین دهزاین، پیاو کوشتن نه به عقل دروسته نه به دین، یوسفیش مندالیک بی گوناچه و هیچی خهرایی نه کردوه، نه گهر به قسهی من ده کهن به ههر فیلیک بی بیبهن بیخه نه ناو نهو بیره که له سه رینگای کاروانیانه، به لکو که بو ناو هه لئینجان چوونه سهر بیره که دهری بیننهوه و له گه ل خویان بیبهن بو وه لاتی خویان جا نه و کاته تیمه به ناره زووی خومان ده گهین و له گوناھی پیاو کوشتنیش رزگارمان ده بی، هه مووان ته گبیره که یان پئی باش بوو، بو به یانی چوونه خزمهت باوکیانو گوتیان:

﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ﴾. (۱)

نه باوکی تیمه تو بو له تیمه نه مین تی و یوسف له تیمه دور ده خه یته وه؟ خو تیمه هه موومان کوری توین و یوسف برامانه و خو شمان ده وی و ناگاداری ده کهین.

﴿أَزْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَزْتَعِ وَيَلْعَبِ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾. (۲)

به یانی هه موومان ده چین بو دهشت و سه حرا یوسفیشمان له گه ل بنیره با بو خوی شت بخوا و یاری بکا و بای بالی خوی بدا و هه وای نازاد هه لمژی، تیمه ش ناگاداری ده کهین.

﴿قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذُّبُّ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ﴾. (۳)

باوکیان فهرموی: ناخر من ئولفه تم به یوسفه وه گرتوه، نه گهر لیم دور که و ته وه زورم په روش ده بی و بوی مه حزون و بی تاقت ده بم. له وهش ده ترسم ئیوه خافلی کهن و گورگ بیخوا.

﴿قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذُّبُّ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ﴾. (۴)

هه موایان سوئندیان خوارد و گوتیان: نه گهر گورگ بیخوا له کاتیکدا تیمه هه موومان به

(۳) یوسف: ۱۳.

(۲) یوسف: ۱۲.

(۱) یوسف: ۱۱.

(۴) یوسف: ۱۴.

سەر یەكەوهین و بە تاقەتین، دەبی ئیمە پیاو نەیین بیلین تووشی ناپەحەتی بیو حەزرەتی یەعقوب زۆر بە نابەدلی ئیجازە ی دان لە گەل خۆی بەرن. یوسفی بانگ کرد و دەباوەشی گرت و ناو چاوانی ماچ کرد و بە گریانەوه گوتی: برۆ لە گەلیان خوا ئاگادارت بی نەوه ک نەت بینمەوه.

﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلَهُ فِي غِيَابَةِ الْجُبِّ﴾ (۱)

کاتیک یوسفیان برد، یوسف زۆر بە شادی و یاری کردنەوه دەروشت تا دور کەوتنەوه، براکانی دەستیان کرد بە لیدانی، یوسف دە ی گوت: بۆ چی لیم دەدەن چ گوناحیکم کردوو، دە گریا و دە ی گوت: خۆ باوکم منی بە ئیوه سپارد و سوتندتان بۆ خوارد، خۆ منیش برای ئیوه م، هیچ نەبی لە بەر خاتری باوکم وازم لی یینن، هیچ فائیدە ی نەبوو، زۆر بە بی پەحمی لیانم دەدا. یوسفیان برده سەر بیرە کە و پوتیان کردوو و فریانی دایە ناو بیرە کەوه. پیش ئەوه ی بگاتە بن بیرە کە خوی تەعالا حەزرەتی جویرە ئیلی نارد و لە حەوا گرتیوه و بە سپاوی لە سەر بەردیکی دانا. حەزرەتی یوسف لە ناو بیرە کەدا زۆر غەمبار بوو، زۆری بە زەیی بە خۆیدا هات.

﴿وَ أَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (۲)

خو دە فەرموی: لەوکاتەدا خستمانە دلێوه کە خەم مەخۆ و نەترسی خەلاست دە کەین و پرۆژیک دئ ئەو خەراپە بە چاوی براکانتدا بدەیتەوه و ئەوان موحتاجی دەستی تۆ بن و دەستە و نەزەر لە پیشت راوهستن نەت ناسنەوه، تۆ ئەوه نەندە مەرته بەت بەرز دەبی. یوسف لە چالە کەدا بوو، ئەوانیش هاتن بەرخیکیان سەر بری و کراسی یوسفیان بە خوینە کە ی خویناوی کرد.

﴿وَ جَاءُوا آبَاهُمْ عِشَاءً يَسْكُونَ﴾ (۳)

ئێزارە هەموویان بە گریانەوه هاتنەوه بۆ لای باوکیان و گوتیان:

﴿قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَ تَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ﴾ (۴)

ئە ی باوکە ئیمە خەریکی یاری کردن بووین یوسفمان لای شتوومە کە کانمان بە جی هیشتبوو، تا پیمان زانی گورگ خوارد بووی و ئەو خەم و ناپەحەتیە ی بۆ بە جی هیشتین.

﴿وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾. (۱)

هرچند نه گهر پاستیش بلئی بن تو هر باوه پرمان پی ناکه ی.

﴿وَجَاءُوا عَلِيَّ قَمِيصَهُ بِدَمٍ كَذِبٍ﴾. (۲)

کراسه خویناویه که یان له پیش باوکیان دانا و گوتیان: نه وه کراسه که یه تی که له خویناوه که یدا شه لال بووه. حه زره تی یه عقوب که ته ماشای کراسه که ی کرد له هیچ لایه که وه نه دراوه و نه قرنجاوه زانی درو ده که ن و گورگ نه ی خواردوه.

﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً﴾. (۳)

فهرمووی: درو ده که ن نه وه خوینی یوسف نیه و بوئی خوینی یوسفی لی نایه، ئیوه کارئیکی زور خه راپ و زور گه و ره تان کردوه و به که می ده زانن.

﴿فَصَبَّرْ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ﴾. (۴)

فهرمووی: من سه بر ده گرم و هاوار ناکه م و له خوا داوا ده که م که درو و پاستی ئیوه ناشکرا بکا. له پاش سی شه و سی پوژ کاروانی میسریان له مه دیه ن گه رابوونه وه و به ره و میسر ده چوونه وه ریگایان لی هه له بوو، رییان که وته تزیک نه و بیره که یوسفی تیدا بوو، کاروان چیه کان مالیکی کوری زه عری خوزاعیان نارد بو سه بر بیره که، که تا شه وان بار ده خه ن نه م ناویان بو هه لئین جی، وه کو قورئان ده فهرمووی:

﴿وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَىٰ دَلْوَةً﴾. (۵)

کاروانه که هات و ده ستیان کرد به بار خستن و مالیک چوو دو لچه که ی داهیشه ناو بیره که و یوسف چو ناو دو لچه که وه و مالیک که هه لی کیشایه وه زور قورس بوو، که ته ماشای کرد کورئیکی زور گه نج و جوان و لاو چاک له ناو دو لچه که ی دایه، له خویشان گه شه ی گرت و هاواری کردو گوتی:

﴿قَالَ يَا بُشْرَىٰ هَذَا غُلَامٌ﴾. (۶)

موزده بین نه ی کاروانچینه نه وه غولامیکه تا ئیستا که س جوانی وای نه دیوه. کاروان چیه کان لی ی کو بوونه وه و سه رسام مان گوتیان: تو ناده میزادی، په ری زادی، فرشته ی چیت؟ گوتی: ناده میزادم و بردیان لای خویمان دایان نا.

راوی ده لئی به هوذای برای په رۆشی بوو، هه موو رۆژیک ده هاته سه ر بیره که و نانی بۆ دینا، ئه و رۆژه هات ته ماشای کرد یوسف له ویدا نه ماوه، که روانی ئه و لای کاروانچیه کان دانیشتوو، به غار له ترسان چۆوه و به براکانی گوت و هه موویان هاتن، گوتیان: ئه و کورپه عه بد و غولامی ئیمه یه و پرای کردوو، یان لیمان بکرن، یان بمانده نه وه، یوسف له ترسان ده نگکی نه کرد.

یوسفیان به مالیک فرۆشت به پاره یه کی زۆر که م و گه پاره نه وه بۆ ماڵ و کاروانیه کان یوسفیان برد بۆ میسر، ناو بانگی جوانی یوسف له شاری میسر بلاو بووه، خه لک ده سه ته ده سه ته به ره و مالی مالیک را ده خزین بۆ ته ماشا کردنی یوسف، مالیک حه مامی به یوسف کرد و لیباسی ئاوریشمی له بهر کرد و کلاوی زێرینی له سه ر نا و له سه ر کورسیکی جه و اهیز به ندی دانا و جارچی جارچی دا که هه ر که سه ده خۆی را ده بیینی بێ جوانترین و زانترین و گوی گرتین و شه رمیوین ترین و به حه یاترین عه بد و به نده بکری بچیتته مالی مالیک. ته و اووی خه لکی شاری میسر به فه قیر و ده وله مه ند و ژن و پیاوه وه رووی کرده مالی مالیک. هه ر که سه چاوی به جه ماڵ و جوانی یوسف ده که وت شیت و حه یران و سه رسام ده بوو، له ته ماشا کردنی تیر نه ده بوو. ده لێن ته نانه ت پیری ژنیک گلۆله رسیکی هه بوو هه ر بۆوه ی پیری بلین کریاره، هاتبوو ده ی گوت: منیش موشته ریم. تاجر و ده وله مه ندان له سه ر یه کتر زه میان کرد، تا ئاخری عه زیزی میسر به پاره ییکی زۆر یوسفی کری و بر دیه وه ماله وه.

﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ اَكْرَمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ اَنْ يَنْفَعَنَا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا﴾. (۱)

عه زیزی میسر به زوله یخای گوت: ده بی زۆرت ئاگا له یوسف بی، نابیی وه ک عه بدان ته ماشای که ی با لامان وه مینی، رۆژیک دئی سوودی بۆمان هه بی، یا ده ی که ین به کوری خومان. زوله یخا که چاوی به یوسف که وت موچرکیکی له به ری پشان را هات و له تۆقی سه ری ده ر چوو، به دل عاشقی یوسف بوو، شه و و رۆژ خه ریکی خزمه ت کردنی

یوسف بوو، کام خوارده‌مه‌نیه باش بووايه و کام لیباسی جوان بووايه و کام گلاوه زورتر به گه‌وه‌هر و مرواری جوانتر برآزایه‌وه بۆی ئاماده ده‌کرد، ئه‌وه‌نده یوسفی خوش ده‌ویست تا حهوت سال نهی هیشت هیچ کارنک بکا. ئاقیبهت زوله‌یخا سه‌بر و ئارام و قهراری لئی هه‌لگیرا و کیردی گه‌یشته ئیسقان به‌لام تا زوله‌یخا زورتری ده‌لاوانده‌وه یوسف زیاتر لئی دور ده‌که‌وته‌وه و پرووی تیی نه‌ده‌کرد. زوله‌یخا به‌وه‌موو خوین گه‌رمی و شوخ و شه‌نگیه‌وه پوژ له‌ دوای پوژ له‌ تاوی یوسف زه‌رد و زه‌عیف و کز و لاوازتر ده‌بوو.

پوژنک پیرئ‌ژنیک که زور جار ده‌هات بۆ لای، گوتی: ئه‌ی به‌ سه‌ده‌قه‌ت بم و ده‌به‌رت گه‌ریم ئه‌وه بۆ وا زه‌رد و زه‌عیف بووی و په‌نگی روانت نه‌ماوه؟ ئه‌یه‌ر پوچیت لئی قه‌وماوه؟ زوله‌یخا تا ئه‌وکاته لای که‌س نه‌ی درکانده‌بوو، گوتی: چیت لئی وه‌شارم، یوسف دلئی بردووم و ئارام نه‌ماوه و قهرارم لئی هه‌لگیراوه له‌ تاوانی، به‌لام هه‌ر چه‌ند ده‌که‌م و ده‌کریم پوم تیی نا‌کا و جوابم ناداته‌وه. پیرئ‌ژن گوتی: ئه‌ی مه‌له‌که‌ی میسر من ته‌گبیرنکت بۆ ده‌که‌م و له‌و غه‌مه‌ رزگارت ده‌که‌م، به‌لام ده‌بئی دل‌ت به‌ پاره‌وه نه‌بئی، زوله‌یخا هه‌ر هه‌ستا و کلیلی خه‌زنه‌ی عه‌زیزی میسری دایه‌ ده‌ست پیرئ‌ژن و گوتی: ها‌چی ده‌که‌ی و چ خه‌رج ده‌که‌ی بیکه! پیرئ‌ژن وه‌ستا و به‌نا و عه‌مه‌له و کرئ‌کاری بانگ کردن و له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا قه‌سرئ‌کیان دروست کرد که حهوت هۆده به‌ سه‌ر یه‌که‌وه بوون و حهوت ده‌رگا له‌ سه‌ر یه‌ک داده‌خران، ته‌واوی دیواری ژوره‌کاتیان به‌ وینه‌ی یوسف و زوله‌یخا پازئ‌ندرا بوونه‌وه، ته‌نانه‌ت سه‌قف و فه‌رشی هۆده‌کانیش هه‌ر به‌ په‌سم و وینه‌ی یوسف و زوله‌یخا کاشی کاری کرا بوون، سه‌ره‌ پای ئه‌وه‌ش به‌ فه‌رش و دۆشه‌کی پازاوه به‌ گه‌وه‌هر و مرواری پر فه‌رش کرابوون، عود و شه‌مع و عه‌به‌ریان تیندا داگیرسانده‌بوون و هه‌ل‌کرده‌بوون و ته‌ختیکی زئ‌رییان له‌ ناوه‌ پاستی ژوری حه‌وته‌مدا دانا بوون، که‌ ئه‌و ته‌داره‌که‌ ته‌واو بوو، زوله‌یخا کلیلی به‌ ده‌سته‌وه‌گرتن و یوسفی بانگ کرد و چوونه‌ ژوره‌وه. زوله‌یخا له‌ چوونه‌ ژوره‌وه‌دا ده‌رگا‌کانی یه‌ک له‌ دوا یه‌ک داده‌خست، یوسف که‌ چۆ ژوره‌وه‌ و ته‌ماشای کرد زانی که‌ ئه‌و ده‌زگایه‌ له‌ به‌ر خاتری ئه‌وو بۆ به‌ سه‌هوو بردنی وی پازئ‌ندراوه‌ته‌وه، له‌ دل‌دا قهراری دا که‌ ئه‌گه‌ر زوله‌یخا له‌ت و کوتیشی بکا جوابی نه‌داته‌وه.

﴿وَأَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾ (۱)

زوله یخا دووا ئەو هی چوونە ژورەوہ روی کردە یوسف و گوتی: وەرە خەریک بە خۆم بو تۆ ئامادە کردووە و ئەو دەزگایەم لە بەر خاتی تۆ پازاندوتەو، چ دەبێ ئەگەر بە چاوی موشتەری تەماشام بکەم و برینی ئەو دڵە غەمبارەم بە گۆشەیی چاوت سارژێ کەم؟ یوسف لە جوابی زوله یخادا گوتی: دەترسم لە پڕۆژی قیامەتدا لە گەڵ کۆمەڵی گوناح کاراندا حەشرم بکری و لای خۆشی من کۆرە پیغەمبەرم چۆن دەبێ کاری خەراپ بکەم. زوله یخا گوتی: دە تۆزێک وەرە باوہ شەمەوہ با سە بوریم بێ و تۆزێک فەرامۆشیم بشکێ، یوسف گوتی: ئاخەر لە ئاگری جەھەننەم دەترسم، زوله یخا گوتی: دەستم دەیە با بە سەر دڵمدا بیهێنم و فەرەحیم بە دڵدا بێ، یوسف گوتی: ئاخەر لە ترسی خوا ناوێرم، زوله یخا گوتی: بە خوا جوانی، یوسف گوتی: ئەو هی منی دروست کردووە لە من جوانترە، زوله یخا گوتی: مووہ کانت زۆر دڵگیر و جوانن، یوسف گوتی: چ فائیدە لە گۆرپدا زوو هەڵدەوێرن. زوله یخا گوتی: بو چی تۆ هیچم بە قسە ناکەم؟ یوسف گوتی: لە بەر دوو شت. یە کەم لە ترسی خوا؛ دووہم لە بەر عەزیزکە پیاوہتی لە گەڵ من کردووە. جا با لێرەدا حەزرەتی یوسف بە خوا بسپێرین و لە مەجلیسی بەیانیدا دەچینەوہ خەزمەتی و لە بەشیکی دیکە ی زبانی ئەو پیغەمبەرە نازدارە دەگەین

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی یوسف

باسی «حه زره تی یوسف» سه لامی خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.

له به شی دوئیدا گوتمان: که ناخرین قسهی حه زره تی یوسف نه وه بوو فه رموی: نمه ک به حه رامی ناکه م عه زیز بیاوه تی له گه ل مندا کردوه. زوله یخا له جوابدا گوتی: هیچ له عه زیز مه تر سه من شه ره تیکی وای ده ده می که تا پوژی قیامت سه به رز نه کاته وه و توش ده که مه میرات گری عه زیز، گوتی: خو تو ده لئی خوی من که ریمه نه گه ر به قسه م بکه ی له پاشان ته وای گه نجینه و دور و گه وه هر و له عل و مه رجان و زیپر و زیو و جه و اهیراته که م له پنگای خوادا ده که م به خیر و خیرات و ده ی ده م له که فاره تی گوناچه که ت و خوا عه فووت ده کا، یوسف له جوابدا گوتی: خوی من پشوه و به رتیل وه رناگری.

﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَ هَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ﴾. (۱)

زوله یخا هر خه یاللی کاری خه رایی ده کرد و یوسف خه یاللی به قسه نه کردنی و خز پاراستن، تا خوا به لگه ی نه جات بوونی نیشان دا.

راوی ده لئی له و کاته دا زوله یخا چار شیوه که ی به سهر بتیک دادا و دای پۆشی، یوسف پرسى ئه وه بۆ چیت دا پۆشی؟ زوله یخا گوتی: ئه وه خوا مه، زۆری شهرم لئی ده که م، با له و کاته دا چاوی لئی نه بم، یوسف گوتی: ئه ی زوله یخا تو شهرم له و بته ده که ی که هیچ نازانی و هیچ نایسنی و هیچ نابیننی به لام من ده بی شهرم له و خواجه نه که م که خه بیر و و به سیره و ناگای له ئاشکرا و نه هیننی هه به؟ ئه وه ی گوت و پرووی وه رگتیرا و به ره و ده رگا پای کرد. زوله یخا به قیژاندن و هاوار کردن وه دووای که وت، به لام به ئه مرى خوا یوسف ده چۆ بن هه ر ده رگا به ک ده رگا که له خۆرا ده کرایه وه و له سهر پشت ده که وت تا گه یشته بن ده رگای حه وته م.

﴿وَأَسْتَبِقًا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفِيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ﴾ (۱)

له بن ده رگای حه وته م گه یشتنه به کتر و زوله یخا له پاشه وه را ئیخه کراسه که ی گرت و بۆ پاشه وه ی راکیشا و کراسه که ی دراند. له و کاته دا عه زیز گه یشته بن ده رگا و به سهر ئه وه کاره ساته دا که وت، زوله یخا چاوی به عه زیز که وت بی سنی و دوو پرووی کرده عه زیز و گوتی:

﴿قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۱)

جه زای ئه وه که سه چه که له گه ل خیزانی تو دا بی هه وی خه رابه بکا؟ جه زای هیچ نیه ئه وه نه بی یان زیندانی بکری، یان زۆری عه زاب بده ی. عه زیز پرووی کرده یوسف و گوتی: من تو م به کورپی خۆم له قه لهم دا بوو، به ئه مینم دانا بووی له مألیدا، که چی تو تاوام پاداشت ده ده یه وه؟ خه یانه تم پی ده که ی و نامووسم ده به ی، یوسف گوتی: قوریان به قسه ی ژنان باوهر مه که، زوله یخا درۆ ده کا، خه تا له لایه ن ئه وه یه، ئه وه په لاماری منی داوه، من له ده ستانی رام کردووه.

﴿قَالَ هِيَ رَأودَتْنِي عَنْ نَفْسِي﴾ (۲)

عزیز گوتی: هیچ به لگه و ده لیلت به دهسته وهن که تو تاوان بار نی؟ یوسف ئیشاره ی بو مندالیکی خزمی زوله یخا کرد و گوتی: له و منداله پرسن راستی یه که تان پی ده لئی و درو و راستی من و زوله یخا درده خا.

﴿ وَ شَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا ﴾ (۱)

له منداله که بیان پرسی و منداله که وه ده نگ هات و گوتی:

﴿ إِنَّ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقْتَ وَ هُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴾ (۲)

ئه ی عزیز ته ماشا که ن نه گه کر اسه که ی یوسف له پیشه وهره درایی ئه وه زوله یخا راست ده کا و یوسف درو ده کا.

﴿ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبْتَ وَ هُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴾ (۳)

ئه گه ره له پاشه وهره درا بو ئه وه زوله یخا درو ده کا و یوسف راست ده کا.

﴿ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِّنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴾ (۴)

عزیز که ته ماشای کرد کر اسه که ی له پاشه وهره درا بو و پووی کرده زوله یخا و گوتی: ئه وه خه تای تویه و مه کری تویه به راستی مه کری ژنان گه وهره یه.

﴿ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَن هَذَا وَ اسْتَغْفِرِي لَدُنِّكَ إِنَّكَ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴾ (۵)

گوتی: ئه ی یوسف ئه و قسه و باسه له بیر خۆت به ره وه و باسی مه که با خه لک نه زانی. روشی کرده زوله یخا و گوتی: توش تویه بکه و وه پارئی و داوای لی بوردن بکه چونکه به راستی تو خه تاباری.

راوی ده لئی له پاش شه ش حهوت مانگ ژنانی میسری به تایبه تی ژنی وه زیر و ساقی و په رده دار و ناشپه زچی و میرناخور به و خه به ره بیان زانی و ده ستیان کرد به لومه کردنی زوله یخا.

﴿ وَ قَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَن نَّفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ (۶)

(۴) یوسف: ۲۸.

(۳) یوسف: ۲۷.

(۱) و (۲) یوسف: ۲۶.

(۶) یوسف: ۳۰.

(۵) یوسف: ۲۹.

ژنه کان له ناو خزیاندا گوتیان: ده لاین: زوله یخا عاشقی غولامیکی عیبری بووه له تاوانی وهخته شیت بڼ و ده لاین: پړوژیک په لاماریشی داوه، به لام غولامه که جوابی ناداته وه.

﴿قَلَمًا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكَنًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا﴾. (۱)

زوله یخا که زانی ژبانی میسری زانی ویانه و غه بیته و لومه ی ده کهن، میوان داریکی بو کردن و زور به ی ژنه کانی ده عوه ت کرد، له کاتی کدا که ژنه کان له سهر کورسی په ننگا و په ننگ پالیان دا بووه و میوه یان له پیش دانرا، هر یه کی چه قزیه ک و ترنجیکیان به ده سته وه گرت و خهریکی پاک کردن و قاش کردن بوون، زوله یخا یوسفی حه مام له میش کرد بوو، لباسی جوانی له بهر کرد بوو، کولای مورپه سه ع به دوز و یاقوت و مرواری له سهر نابوو.

﴿وَقَالَتِ اخْرِجْ عَلَيْنَهُنَّ﴾. (۲)

به یوسفی گوت: هه سته بچو بو ناو نه و ژنانه و ناویان بو به ره.

﴿قَلَمًا رَأَيْتَهُ أَكْبَرُتُهُ وَقَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾. (۱)

که ژنه کان چاویان به یوسف کهوت حه په سان و هوشیان لای خویمان نه ما و اقیان و پرما، له باتی پاک کردن ترنج قمکی خویمان بری و پشتی ده سستی خویمان هه موو تاشی و ده ست و په نجه و کوشیان خویناوی بوو، که یوسف چو دهره وه وه هوش هاتنه وه و خویمان ناوا دی گوتیان: «الله اکبر» نه وه ناده میزاد نیه، فرشته یه. ئنجا زوله یخا له چه پله ی دا و گوتی:

﴿قَالَتْ فَذَا لِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ﴾. (۲)

نه وه یه که ئیوه لومه ی من ده کهن له سهر خو شه ویستی نهو، نه ی ئیوه به چاوپېی که وتینیک بو واو به سهر هات؟ له کاتی کدا نه وه چند ساله له مالی منداگه وره بووه و شه و

و رۆژ له لاهه، ئه ی بۆ لۆمه ده کهن؟ به راستی من عاشقی بووم و په لامارم داوه و ئه و جوابم ناداتهوه، ئه وه ش بزانه که تازه خۆشه وستی من ناشکرا بووه و خه لک زانیویه تی.

﴿وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيَسْجَنَنَّ وَ لَيَكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ﴾ (۱)

ئه گه ره به قسه م نه کا و جوابم نه داته وه ده ی خه مه زیندانه وه و زه لیلی ده که م. ژنه کان گوتیان: یوسف بانگ بکه وه با نامۆزگاری بکه یه به لکو به قسه ت بکا و له قسه ی ئیمه ده ره نه چی. دوو به شی بۆیه ش وایان گوت که جار ئکی دی به جه مآلی یوسف شاد بن. دوو باره یوسفیان بانگ کرده ژوره وه و ژنه کان لیکرا پرویان کرده یوسف و گوتیان: بۆ له قسه ی زوله یخا ده رده چی و به قسه ی ناکه ی؟ ده ترسین رۆژ ئک به دل تووره ببی و زیندانته کا.

﴿قَالَ رَبِّ السَّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (۲)

یوسف له جوابی ژنه کاندای سه ری به رز کرده وه بۆ ئاسمان و گوتی: ئه ی خوای گه وه ره خۆت دانا و زانای داوای چیم لی ده کهن و به چیم ده ترسین، زیندان به وه موو تاریکی و نا خۆشی یه وه لای من خۆشتره له وه ی داوام لی ده کهن ئه گه ره له مه کری ئه و ژنانه م رزگار نه که ی ده ترسم شه ی تان به سه هوم به ری و تووشی زه لله م بکا و به قسه یان بکه م و به نه زان له قه له م بدریم.

﴿فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (۳)

خوای ته عالا جوابی نزا که ی دایه وه و له مه کری ژنه کانی مه حفوز کرد.

﴿ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ (۴)

ئنجال له پاش ئه وه ی که به وه موو به لگانه که بریتی بوون له شاهیدی مندآکه و درانی کراسه که ی له پشته وه پرا و ده ست برینی ژنانی میسری له باتی ترنج، بۆیان ده رکه وت چه زره تی یوسف پا که و زوله یخا خۆی ده یزانن چی کردووه و تازه هه موو خه لکی میسر زانیویه تی و لۆمه یان ده کهن. عه زیز و زوله یخا بریاریان دا یوسف به رنه به ندیخانه. غولام

(۱) یوسف: ۳۲.

(۲) یوسف: ۳۳.

(۳) یوسف: ۳۴.

(۴) یوسف: ۳۵.

و دست و پیوهندیان بانگ کردن و لباسی کزن و در او یان له بهر یوسف کرد و دهستیان کلهچه کرد و به بازاری میسریندا گنپرا و جارچی جاری دا که ههر که سیک خه یانتهت له گهل گه و ره ی خوی دا بکا ناوای به سهر دئی، به لام زوربه ی خه لک که چاویان به جه مال و نه دهب و و شکلی یوسف ده که وت ده یان گوت: نه و قسه وا نیه، یوسفیان برده به ندیخانه و دایانه دهست کار به دهستانی زیندان. به ندی یه کان که چاویان به حه زره تی یوسف که وت کردیان به که یف و شادی و هه لپه پرکتی، له خوژی حه زره تی یوسف ناخوژی زیندانیان له بیر چووه، به لام حه زره تی یوسف له لایه ک دلی ناره حهت بوو چونکه به روالهت گرتبوویان و دهستیان که له پیچه کردبوو ده ی گوت: له وانیه نه و که سانه ی ناگیان له حه قیقه تی به سهرهاتی نه و نیه بلین خه تاباره، به لام له لایه کی تره وه دلخوژی خوی ده دایه وه و ده ی گوت: بز کوره پیغمبرینک گرتن و که له پیچه کردن و تاریکایی به ندیخانه زور باشتره له وه که توشی گوناح بی. نجا خواوه ندی گه و ره حه زره تی جویره نیلی نارد و فهرمووی: به یوسف بلنی غم نه خوا نه واکردم به پیغمبر و دهست بکا به بانگ کردنی به ندی یه کان بز خوا به رستی، نه و اعلمی خه ون لیک دانوه و زور شتی غه بی و نه هینیم بی به خشی.

﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبُنَّا بِنُؤْيِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱)

وا رینکه وت له گهل گرتنی حه زره تی یوسف دوو کوری گه نجی میسری که به کیکیان ساقی مهلیکی میسر بوو، نه وی تریان ناشپه زی بوو گیران و حه و الهی به ندیخانه یان کردن. که ته ماشایان کرد له به ندیخانه دا کورینک هه یه رپوژ تا ئیواره خه ریکی ناموزگاری به ندی یه کانه و قسه له شتی غه بی ده کا و مه عنای خه ونان لیک ده داته وه. عاده تیشه بنیادهم له کاتی تنگ و چه له مه دا زور خه ون ده بیننی به یانی نه بوو چه ند خه ون بز حه زره تی یوسف نه گنپره وه و مه عنایان بز لیک نه داته وه.

شەوێک ئەو دو پیاوێ خەونیان دی و بەیانی هاتن بۆ خەزەمت حەزرەتی یوسف و
 یەکیان گوتی: من ئەو شەوێ لە خەومدا تریتم دەگوشی و دەمکرد بە شەراب، ئەوی تریشیان
 گوتی: منیش لە خەومدا سەبەتیکم نان لە سەر دانا بوو و تەیر و بەلندە دەهاتن نائەکیان
 دەخوارد. گوتیان: مەعنا ی ئەو خەونانەمان پێی بێی لامان وایە تۆ زۆر پیاوی باشی و
 هەرچی بێی راست دەکەیت و وەرپاست دەگەرێ.

﴿قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا
 عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ﴾. (۱)

حەزرەتی یوسف بە فەرستەتی زانی و دەستی کرد بە ئامۆژگاری ئەو دوو کەسە و
 فەرمووی: خواوەندی گەورە نەعمەتی زۆری بە هۆی ئیمانەوه داوێ بە من و شتی غەیبی و
 نەهێنی زۆر دەزانم، پێش ئەوێ خواردن و بۆبێ دەزانم چیه؟ ئەو زانینەشم بە هۆی
 ئەوێهە کە خۆم پاراستووێ لەو میللەتە کە ئیمانیا بە خوا و دووا پۆژ نیە، دوو پیاوێ کە
 گوتیان: بۆ ئەتۆ خەلکی میسر نی و لە سەر ئاینی ئیمە نی؟ حەزرەتی یوسف فەرمووی:

﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ
 شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾. (۲)

من لە سەر ئاینی باب و باپیرانم کە حەزرەتی ئیبراھیم و حەزرەتی ئیسحاق و
 حەزرەتی یەعقوبن. ئیمە خوا دەپەرستین. شەریک بۆ خوا پەیدا ناکەین، خوا ناز و
 نەعمەتی زۆر داوێ بە ئیمە و بە خەلک، بەلام زۆر بە داخوێ زۆرێ خەلک شوکرانە ی
 خوا ناکەن دووبارە فەرمووی:

﴿يَا صَاحِبِي السَّجْنِ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾. (۳)

ئە ی پەقیانی من هەر لە ئیوێ دەپرسم ئادەمیزاد خوا یە ک بیەرستێ باشترە یان چەند
 خوا؟ دیارە هەر خوا یە ک باشترە.

﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
 سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾. (۴)

(۱) یوسف: ۳۷.

(۲) یوسف: ۳۸.

(۳) یوسف: ۳۹.

(۴) یوسف: ۴۰.

فهرمووی: ئیوه خوا ناپه‌رستن، به‌لکو چه‌ند شتی‌ک ده‌په‌رستن که خۆتان و باب و با پیرتان دروستیان کردوف و ناوتان لی ناون و خوا هیچ ده‌سه‌لاتیکی نه‌داوه به‌و بت و سه‌نه‌مانه، خوا نه‌مری کردوو که هه‌ر ئه‌و په‌رستن و دین هه‌ر دینی خوا به، ئینجا له‌ دووا ئه‌و هه‌موو په‌ند و ئامۆژگاری به‌ فهرمووی:

﴿يَا صَاحِبِي السُّجْنِ أَمَا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا﴾. (۱)

ئهی دوو هاوریی به‌ندیخانم تۆ که له‌ خه‌وتدا تریت ده‌گوشی و ده‌تکرد به‌ شهرباب به‌یانی به‌ر ده‌بی و ده‌چی به‌وه سهر وه‌زیفه‌که‌ت ده‌ست ده‌که‌یه‌وه به‌ شهرباب گیران له‌ مه‌جلیسی مه‌لیک په‌بیاندا. پرووی کرده ئه‌وی دیشیان و فهرمووی:

﴿وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُضَلُّ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾. (۲)

تۆش که له‌ خه‌وت دا نانت له‌ سهر سهر دانا بوو ته‌یر و بالنده ده‌هاتن ده‌یان خوارد، به‌ داخه‌وه له‌ قه‌نارت ده‌دن و ئه‌وه‌نده به‌ داره‌وه ده‌می‌نی به‌وه بالنده دین و می‌شکی سهرت ده‌خۆن، کابراکه زانی مه‌عنای خه‌ونه‌که‌ی وا بو لیدرایه‌وه گوتی: من درۆم کرد هیچ خه‌ونم نه‌دیوه، چه‌زهره‌تی یوسف فهرمووی:

﴿قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾. (۳)

تازه کار له‌ کار ترازو و خوا قه‌له‌می پێدا هینا و درۆ بکه‌ی یان نا هه‌ر ئه‌وه‌یه.

﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾. (۴)

چه‌زهره‌تی یوسف پرووی کرده ئه‌وه‌یان که لای وا بوو به‌ر ده‌بی و فهرمووی: لای مه‌لیک باسی من بکه و بلی کورپکی بی گونا‌حیان گرتوو و له‌ زیندا‌ندایه به‌لکو ئه‌مر بکا و به‌رم ده‌ن. گوتی: باشه.

جا خه‌ونه‌که‌یان وه‌راست گه‌را و ساقی به‌که‌یان چۆوه سهر کاری خۆی و ئه‌وی دیشیان له‌ دار دا، به‌لام هه‌ر وه‌کو عاده‌تی زوربه‌ی خه‌لک وایه ئه‌گه‌ر له‌ ناخۆشیدا که‌وته‌ خۆشیانه‌وه خه‌لکیان له‌ بیر ده‌چیته‌وه.

﴿فَأَنسَأهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السُّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ﴾. (۵)

ته ویش له خوۆشی خوۆی شه یتان قسه که ی چه زره تی یوسفی له بیر برده وه و تا جهوت سالان چه زره تی یوسف له زندانا مایه وه.

جا با هه ره که چه زره تی یه عقوو بمان له خه م و خه فه تدا به جی هیشت و زوله یخامان به دل سووتای و دل شکاوی به جی هیشت چه زره تی یوسفیش له باوه شی گهرمی باوکیرا و له مالی عه زیزی میسر و پیش زوله یخا را له به ندیخانه به جی بیلین، نه گهر خوا یارمه تی داین سبه ینی ده چینه وه خزمه تی.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی یوسف

باسی «حه زره تی یوسف» سه لامي خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.

با سه ربك له شاری میسر بدهین و بچینه وه خزمهت حه زره تی یوسف و گوئی پاگرین

بۆ به شیکی دی له و داستانه که خوا له قورئاندا فهرموویه تی:

﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (۱)

واته له باسی گپرانه وهی به سه هاتی بیغه مبه راندا. یان حه زره تی یوسف و برابه کانیدا

په ند و نامۆژگاری زۆر به نرخ هه یه بۆ که سنی خاوه ن دل و بیر و هۆش بی.

جا با بچینه سه ربه ته که مان و بلتین که خوا وه ندی گه وره وستی یه کیک گه وره بکا،

یان له ناخۆشی و ته نگ و چه له مه یه ک پزگاری بکا له پیشدا نه سبابی بۆ ربک ده خا، هه ر

وه کو نه گه ر ئیراده بکا تووشی ناخۆشی یه ک بی ربی لی ون ده کا. ده لئین: له دووا جهوت

سال مانه وهی حه زره تی یوسف له زینداندا شه ربک پاشای میسر و فیرعه ونی میسر

(۱) یوسف: ۱۱۱.

مهلیک په بیان خهوتیکی زور عه جایی دی، به یانی که هاته باره گا وه زیر و ووزه پرا و فالگره وه و ئستیره ناس و ساحیر و زاناکانی کۆ کرده وه، هر وه کو قوربان ده فهرمووی:

﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَ سَبْعٌ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنَّ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ﴾^(۱)

مهلیک پرووی کرده خه لکه که و گوتی: خه لکینه من شه و له خه ومدا حهوت گای قه له و

له ناو به حرکی و شک هاته دهره وه و دووا به دووای ئه و انیش حهوتی کزو و له پرو و لاواز هاتن، حهوت گا قه له وه که بیان خواردن، که چی هیچ زگیان گه وره نه بوو، گوتی: ههروه هاله خه وه که مدا حهوت گووله گهنمی سهوز و شین هاتن و له پاش ئه و انیش حهوت گوولی زهرد و ووشک هاتن له حهوت هه زه که بیان هالان و وشکیان کردن، گوتی: ئه ی کۆمه لئ زانایان ئه گهر معنای خه ونان لیک ده ده ته وه وهرن ته عبیری ئه و خه ونه م بۆ لیک وه دهن، له پاش به بینیک پامان و دامان زاناکان معنای خه ونه که بیان نه زانیو گوتیان:

﴿ قَالُوا أَضْغَاثٌ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ ﴾^(۲)

ئه ی مهلیک ئه و خه ونه خهوتیکی تیکه له و درویه، ئیمه ته عبیری خه ونی وانا زانین.

﴿ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴾^(۳)

ساقی مهلیک که گوئی له خهون گیرانه وه که ی مهلیک بوو، ههروه ها که زانی زاناکان نه بیان توانی و نه بیان زانی معنای خه ونه که لیک وه دهن و زانی مهلیک زوری مه تله به، مه معنای خه ونه که بزانی، له ناکاو لیک خه ونه که ی خۆی و ئاشپهز و نانه وای مه لیک و هبیر که وته وه که له زینداندای دیویان و حه زه ته یوسف معنای خه ونه که ی بۆ لیک دا بوونه وه و وه راست گه پرا، به په له چۆ بهر ده می مه لیک و گوتی: قوربان من له به ندیخانه له گه ل نانه واکه ی جه نابت خه ونمان دی، کور لیک به ناوی یوسف له گه ل ئیمه گیرا بوو ته عبیری خه ونانی زور باش ده زانی، ئیمه چوینه لای خه ونه که ی بۆ لیک داینه وه زور راست ده رچوو، چۆنی گوت و او بوو، ته نانه ت که من له به ندیخانه هاتمه دهره وه رای سپاردم که به جه نابت بلیم که ئه و کوره بی تاوان گیراوه، به لام به داخه وه له بیرم چۆ وه عه رزت بکه م،

(۱) یوسف: ۴۳

(۲) یوسف: ۴۴

(۳) یوسف: ۴۵

نه گهر بفرموی ده چم خه ونه که ی بو ده گیر مه وه و نهو به راستی مه عنای لی ده داته وه و من عه زتان ده کم، مه لیک گوتی: هه ر ئیستا رامه وه سته بچو نه گهر له زیندانا ما بوو بو ی وه گیره و جوابه که مان زوو بو بیته وه، کابرا هه ستا چوو بو لای چه زره تی یوسف و دووا چاک و چونی و نازو و گله یی گوتی:

﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَ سَبْعِ سُنبُلَاتٍ حُضِرٍ وَأَخْرَجَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ﴾. (۱)

ئه ی نهو یوسفه ی که هه رچی فهرموت راست بوو وه راست گه را، هاتووم ته عبیری خه ونی مه لیکم بو لیک وه ده می که له خه وی دا حه وت گای کزو و له ر حه وتی قه له ویان خواردن و حه وت گوله گه نمی زهرد و ووشک له حه وتی سهوز و شین هالاون و له بنیان بردون، دا بچم بو مه لیک و خه لکه که ی وه گیرم، با هه م مه عنای خه ونه که بزنان هه م زانیاری و گه وره یی توش بزنان.

﴿قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا مِمَّا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ﴾. (۲)

چه زره تی یوسف فهرموی: بچو بیان بل ی هه ر وه ک عاده تی سالان جووت و گا بکه ن، کاتیک زه راعه ت و خه له و خه رمانیان پ ی گه یی و درویانه وه به نه ندازه ی نانی خو بان نه بی گیره ی نه که ن، هه ر به گوله وه و به قه لدا سو وه هه لی گرن و نه مباری بکه ن.

﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُوْحَصِّنُونَ﴾. (۳)

فهرموی: ئنجا له دوا ی نهو حه وت ساله حه وت سال قات و قری و گرانی ده بی، ده غل و دان ده ست ناکه وی، وه زعی مالی نابوری خه لکی ده که وپته خه ته ره وه، نهو کاته ئیوه نهو ده غل و دانه ی به گوله وه هه لتان گرتوو هه ره به ره به یهینن بهر کوتی بکه ن و بیخون، نهو هه نده وه هیلن که ده ی که ن به توو.

﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَ فِيهِ يَعَصِرُونَ﴾. (۴)

(۱) یوسف: ۴۶.

(۲) یوسف: ۴۷.

(۳) یوسف: ۴۸.

(۴) یوسف: ۴۹.

فهرمووی: ئنجا سالی دووا ئەو چوارده سألە سالیکی زۆر پر پیت و بەرە کەت دەبی، باران زۆر دەباری، دەغڵ و دان و میوه جات زۆر دەبی، خەلک دەکەوتتە هەرزان و خۆشی یهوه. ساقی مەلیک هاتەوه و تەعبیری خەونە کە ی بۆ مەلیک گیرایهوه.

﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ ﴾. (۱)

مەلیک مەعنای خەونە کە ی زۆر بە دل بوو، زانی کە ئەوه ی ئەو تەعبیره بزانی زۆر عاقلە، گوتی: بچن بۆم بانگ کەن.

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ اِلَى رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالَ النُّسُوءِ اللّٰتِي قَطَعْنَ اَيْدِيَهُنَّ اِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴾. (۲)

کاتیک پیاوی مەلیک چۆ بۆ بەندیخانە و گوتی: مەلیک مەعنای خەونە کە ی زۆر بە دل بوو و دەیگوت: لە زیندان ییتە دەری و بی بۆ لام، حەزرتی یوسف چونکە بی گوناح گیرا بوو، ئەو حەوت سألەش زۆری خەفەت خواردبوو، ئە ی دەوست منەتی بە سەردا بکەن و بلین بە پیاوہتی بەرماندا، فەرمووی: من ئاوا لە زیندان نایەمە دەری، بچۆو بە مەلیک بلی بچن لەو ژنانە پرسیار بکەن کە زولە یخا میوانداری بۆ کردون دەستی خۆیان بری داخوا بۆ چی دەستی خۆیان بری و چ خەتایە کیان لە من چاوی کەوت؟ من لە زیندان نایەمە دەری تا بۆ مەلیک و خەلکە کە ئاشکرا ئەبی کە من لە خۆرا گیراوم، خوی من ئاگاداری مەکری ئەو ژنانە یە.

پیاوی مەلیک هاتەوه و ئەو قسانە ی حەزرتی یوسفی گیرانەوه، مەلیک ئەمری کرد زولە یخا و ژنەکانی بانگ کردن و گوتی:

﴿ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ﴾. (۳)

بە سەرھاتی ئیوہ لە گەل یوسف چۆن بوو؟ تەماعی لە ئیوہ کرد یان ئیوہ تەماعتان لە یوسف کرد؟ ژنەکان گوتیان: گەورە یی بۆ خوا ئیمە کورپی وا بە شەرم و حە یامان نەدیوہ و هیچ خەراپە یە کیشمان پیوہ نەدیوہ و نەمان زانیوہ.

﴿قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوِدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (۱)

له ناو ژنه کاندای زوله یخا خوئی بۆ رانه گیرا و هه‌ستایه سهر پپی و له کولی گریانی دا و گوتی: ئە‌ی مه‌لیک بۆ له شاهیده‌کان ده‌پرسی ئیستا ئە‌وا حق ناشکرا بوو، یوسف هیچ خه‌تایه‌کی نه‌بوو، هه‌رچی کراوه من کردوومه، من به‌گیان و دل عاشقی یوسف بووم و خوۆم بۆ رانه‌گیرا و خوۆم بۆ داگیر نه‌کرا به‌لام یوسف جوابی نه‌دامه‌وه و له داخان من کارئیکی وام کرد عه‌زیز زیندانی بکا، دانیشتوانی مه‌جلیسه‌که لیک پرا سهرسام بوون و ده‌ستیان کرد به‌گریان، به‌لام عه‌زیز زۆر خه‌جاله‌ت بوو، زۆری پپی ناخۆش بوو، زوله‌یخای ته‌لاق دا و زۆری نه‌خایاند له داخان مرد، ئنجا ملیک که ئە‌مه‌ی دی نه‌وه‌نده‌ی دیش دلی چۆ سهر چه‌زره‌تی یوسف و ناردی به‌وه به‌دوای دا و گوتی:

﴿وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُونِي بِهِ اسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ (۲)

بچن یوسف له زیندان ییننه‌ده‌ری و هه‌مام له میشی بکه‌ن و لیباسی جوانی له به‌رکه‌ن و بۆم یینن ده‌یکه‌م به‌پیاوی تایبه‌تی خوۆم.

نوینه‌ری مه‌لیک چوو کاره‌ساتی بۆ چه‌زره‌تی یوسف گێپرا به‌وه و هینایان بۆ لای مه‌لیک، که چاوی به‌ چه‌زره‌تی یوسف کهوت و قسه‌ی له‌گه‌ل کرد زۆری وه‌به‌ر دلی کهوت و به‌دانا و زانای هاته‌پیش چاو. پرووی کرده‌ چه‌زره‌تی یوسف و گوتی: ئە‌وا له‌ورۆ به‌دوواوه توۆم کرده‌ پیاوی تایبه‌تی خوۆم و له‌جیگای عه‌زیزم دانای.

ئنجا مه‌لیک به‌ته‌واوی خه‌ونه‌کانی بۆ گێپرا نه‌وه و فه‌رمووی:

﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْم﴾ (۳)

ئە‌ی مه‌لیک من بکه‌ به‌ وه‌زیری مالی‌یه و داریی زۆر باش ئاگاداری زه‌پراعت و ده‌غ‌ل و دان ده‌که‌م و له‌و سالانه‌دا ناهیتلم بسته‌زه‌وئیک به‌یار بی و ناهیتلم که‌س زولم له‌که‌س بکا و که‌س له‌برسان بمری. مه‌لیک چه‌زره‌تی یوسفی کرده‌ وه‌زیری مالی‌یه. ﴿بَيْنَ

الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ». تا دوئین له زیندانداندا بوو، ئیمپرو بوو به عه‌زیری میسر و وه‌زیری مالی‌یه. دوئین له سهر حه‌سیر بوو ئه‌و پوژ چۆته سهر سه‌ریر.

ئنجاهه‌وت سال له سهر‌یه‌ک شه‌و و پوژ هه‌دادانی نه‌بوو، به سهر‌ته‌واوی جوتیاره‌کانی میسر دا ده‌گه‌را، زور‌یه‌ی کیلگه‌کانی پین کیلان، سال له دووا سال ده‌غل و دان و پیت و به‌ره‌که‌ت زیاتر ده‌بوو، چه‌ند خانوو هۆلی گه‌وره‌ی دروست کرد و پری کردن له گه‌نم و جو به‌کاو و دانه‌وه، دووا ئه‌و حه‌وت ساله به‌قودره‌تی خواله‌ناکا و نک برسی‌یه‌تی و گرانی و قات و قپی پووی کرده سهر دنیا، که‌س تیری نه‌ده‌خوارد، به‌تایبه‌تی له میسر و شام و فه‌له‌ستین دا زورگرانی و قاتی بوو. حه‌زره‌تی یوسف ده‌ستی کرد به‌ئهمبار شکاندن و گه‌نم و جو فروشتن. تا پاره‌یان به‌ده‌سته‌وه بوو به‌پاره، ئنجا به‌خشل و ئالتون، که‌ ئه‌ویشیان برا به‌بزن و مه‌ر و حوشتر و گا و مانگا و وه‌لاغه‌به‌رزه و که‌ر و هیستر، له‌پاشان به‌مال و ملک.

ئنجاکه‌هیچیان به‌ده‌سته‌وه نه‌ما خویان په‌هنی گه‌نم و جو ده‌کرد و ده‌بوونه‌عه‌بد و به‌نده‌ی حه‌زره‌تی یوسف. پوژنیک حه‌زره‌تی یوسف به‌مه‌لیک په‌بیاتی گوت: ده‌لی‌ی چی سه‌باره‌ت به‌و مال و ملک و خه‌لکه؟ مه‌لیک گوتی: ئاره‌زووی خۆته، چۆنت پین چاکه‌وا بکه، حه‌زره‌تی یوسف هه‌موو عاله‌مه‌که‌ی کو کرده‌وه و گوتی: ئه‌وا له‌پری خوادا ئازادم کردن و مال و ملک و پول و پاره و داراییه‌که‌م به‌خۆتان به‌خشیه‌وه. به‌و‌کاره‌عه‌زیری میسر واته حه‌زره‌تی یوسف ئه‌وه‌نده‌ی دیش لای خه‌لک عه‌زیزتر بوو، ناو بانگی پیاوه‌تی به‌دنیا دا بلاو بووه، خه‌به‌ری ده‌غل و دانی میسر و پیاوه‌تی وه‌زیری مالی‌یه‌ی میسر گه‌یشته فه‌له‌ستین. پوژنیک حه‌زره‌تی یه‌عقوب که‌له‌تاوی حه‌زره‌تی یوسف کوپتر ببوو، ئه‌وه‌نده‌گریا بوو شه‌و و پوژ به‌خه‌یالی ئه‌وه‌وه‌ده‌زیا. کورپه‌کانی بانگ کرد و گوتی: هیئدیک پاره‌به‌رن و بچن بو میسر، ده‌لین له‌وئ ده‌غل و دان ده‌ست ده‌که‌وئ و وه‌زیری مالی‌یه‌که‌یان زور کورپکی عادلّه و قیل له‌که‌س ناکا. بونامین که‌کورپه‌چوکه‌ی بوو بو‌خزمه‌تی باوکیان به‌جیان هیشت و هه‌ر ده‌براکه‌ته‌داره‌کی سه‌فه‌ریان گرت و سواری حوشتران بوون به‌ره‌و وولاتی میسر که‌وته‌پری. که‌گه‌یشته‌شاری میسر ئیشک چی و قه‌ره‌وولان که‌ته‌ماشای سهر و شکلیان کردن په‌نگ و پرو و لباس و زمانیان

نەوێک بوو، گرتنیان و بردنیان بۆ بارەگای حەزرەتی یوسف و دەرکەوان چۆ خزمەتی
عەرزێ کرد قوربان دە کەس هاتوون زۆر وەک یەک دە چن، دیارە غەربن، زمانیان
جۆرێکە، هاتوون بۆ خزمەت جە نابت دە فەرمووی چی و ئەمرت بە چی یە؟ فەرمووی: با
بینە ژورەو.

﴿ وَ جَاءَ إِخْوَهُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَ هُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴾ (۱)

چوونە ژورەو و سەلامیان کرد، حەزرەتی یوسف جوابی دانەو بە خێر هاتنی کردن.
کە تەماشای رەنگ و رووخسار و گفتو و گۆ و لیباسی کردن ناسینیو، بەلام لە بەر ئەوێ
زۆر لە میژ بوو ئەوان ئە میان نە دیوو، گەورە بیوو، بەرگ و لیباسی گۆرا بوو، لە کۆشکی
وەزارەت دا بوو، نە یان ناسی یەو، حەزرەتی یوسفیش خۆی لێ ئاشکرا نە کردن، فەرمووی:
چونکە ئێو غەربن دوو سێ رۆژ میوانی من. ئە مری کرد بردیانە هۆ دە ی تاییەتی.

رۆژێک بانگی کردن بۆ کۆشکی وەزارەت و فەرمووی: خۆتان دە زانن من زۆرم
حورمەت لێ گرتوون، حەق مە یە پرسیارێکتان لێ بکەم، گوتیان: فەرموو، فەرمووی:
راستیم یێ بلێن ئێو کێن و چ کارەن؟ من لە ئێو کە وتوو مە شکەو چونکە ئێو بەو شکل
و هەیکەل و لیباسەو وەک جاسووسی پاشایەک دە چن، ناردبنی بۆ جاسووسی، گوتیان:
ئە ی عەزیزی میسر ئیمە دوو زادە برا بووین، کۆرپی حەزرەتی یە عەقوب یێغە مەربن، برا
چووکە مەمان ناوی بونیامینە و لە خزمەت باوکماندا بۆ خزمەت کردنی بە جیمان
هێشتوو، براهە کیشمان ناوی یوسف بوو لیمان وون بوو، ئیمەش دە براین ناو بانگی
پیاوێتی جە نابتان بیستوو هاتوون بۆ خزمەت تۆ بۆ گەنم کڕین و جاسوس نین،
حەزرەتی یوسف فەرمووی: باشە چۆنتان باوەر یێ بکەم و کووا بە لگە و شاھید لە سەر
قەسە کاتان؟ گوتیان: ئە ی عەزیزی میسر خۆت دە زانی ئیمە غەربین و کەس نامان ناسی تا
شاھیدی مان بۆ بەدا، تۆ داوای شتیکی وامان لێ بکە بکری.

﴿ وَ لَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ اِتُّونِي بِاِخٍ لَكُمْ مِنْ اَبِيكُمْ اَلَا تَرَوْنَ اَنِي اُوفِي الْكَيْلَ
وَ اَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴾ (۲)

کاتیک باره گه نیمان بۆ داگرتن فہرموی: باشه که چوونہوہ ئہو برا باوکی یہی کہ دەلین بۆ خزمەتی باوکمان بە جیمان ہیشتووہ بیہینن تا باوہرتان بۆ بکەم، نابینن چەندتان گەنم زیاد بۆ تێ دە کہم و چۆنم میوانداری بۆ کردن.

﴿فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ﴾. (۱)

ئەگەر براکەتان نەهینن ئەو سەفەرە گەنمتان نادەم و ناھێلم بەو و ولاتەدا بیئەوہ.

﴿قَالُوا سَتَرْنَاوَدُّ عَنَّا آبَاءَهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ﴾. (۲)

گوئیان: ھەرچەند لامان وایە باوکمان دلێ نایە بینیری و ئیزنی نادا، بەلام ئیمە زۆر کۆشش دە کہین بە لکو دلێ نەرم بۆ.

﴿وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يُرْجَعُونَ﴾. (۳)

لە کاتی بار داگرتندا بە پیاوہ کانی گوت: ھەر کہ سە پارە کہی خۆی بۆ بخەنەوہ ناو بارە کہی، با کہ چوونہوہ و پارە کہیان دۆزیوہ و چاکە ی منیان بۆ ئاشکرا بوو تەماع بیان گری و زوو بگەرێنەوہ.

﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نُّكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾. (۴)

کاتیک بە خۆشی و شادی گەرانیوہ و چوونہوہ خزمەت باوکیان، چاکە و پیاوہتی عەزیزی میسریان بۆ گێراپەوہ، گوئیان: بەلام عەزیزی میسر و عەدە ی لێ ستاندوین کہ ئەو سەفەرە بو نیامینیش لە گەل خۆمان بەرین چونکە لیمان کەوت بۆ شکوہ و گوتمان ئیمە کوری حەزرتی یە عقیوین و براپەکی چوکیشمان ھە یە، گوتی: ئەگەر براکەتان ھینا دەزانم راست دە کہن دەنا نە دە غلخان بۆ دە فروشم نە دلیم بیئە و ولاتی میسر.

﴿قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا آمَنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾. (۵)

حەزرتی یە عقیوب فہرموی: ئایا پیتان باشە بە ئەمیتتان بزانی و تەسلیمتان بکەم ھەر وکو یوسف شتی وانا کہم خوا ئاگاداری ھەموو کار و کردوہیە کہ و پەحمی زۆرە

(۳) یوسف: ۶۲.

(۲) یوسف: ۶۱.

(۱) یوسف: ۶۰.

(۵) یوسف: ۶۴.

(۴) یوسف: ۶۳.

ئومید ده که م ناگاداری یوسفی کردین.

﴿وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَنَا وَنَزِدُكَ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلُ يَسِيرٍ﴾ (۱)

کاتیگ چوون باره کانیاں هه لپچرین و ته ماشایان کرد هه موو پاره کانیاں له ناو باره گه نمه کاندایه، له خۆشیان هاواریان کرد و گوتیان: ئه ی باوکه ئیمه که ده مان گوت عه زیز پیاوته ی زۆر له گه ل کردوین درۆمان نه ده کرد، ته ماشای پاره ی گه نمه که ی بۆ خستووینه وه ناو باره کان، ئه گهر بونیامینیش له گه ل بنیری ئه و که پهرته زۆرتر دینین ناگاداری بونیامینیش ده که یین و باری وشتره که ی ئه ویش زیاد دینین.

﴿قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ (۲)

ئبجا چونکه قهزا و قهدهر کاری گرنگ و به سه رهاتی سه بیران به ده سه ته وه بوو، حه زره تی یه عقوب دلی نهرم بوو، فه رمووی: ئه گهر سوئندم بۆ بخۆن به بی خه یانه ت ده ی هیننه وه و هه چی لی ناکه ن مه گهر خوانه خواسته دوژمن ده وره تان بگری و له به یبتان به ری ئه و ده ی نیرم.

ئه وانیش سوئندیان بۆ خوارد و حه زره تی یه عقوب فه رمووی: ئه ی کوپینه ئاموژگارتان ده که م به یه ک ده روزه دا مه چنه ناو شاری میسر با به چاوه وه نه بن.

جا با لیره دا حه زره تی یه عقوب به کویری و جه رگ برآوی و به ئومیدی گه پانه وه ی کوپه کانی به جی بیلین و کوپه کان به ری بکه یین و بزاین که عه زیزی میسریش هه ر چاوه پروانی براکانی ده کا و تا سه یینی هه موو لایه ک به خوا بسپیرین و ئه گهر خوا یارمه تی داین به یانی ده چنه وه خزه مه تیان.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی یوسف

باسی «حه زره تی یوسف» سه لامی خودای له سه ر بی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
له به شی رابوردودا گوتمان کوره کان خوا حافیزان له باوکیان کرد و به ره و میسر
که وتنه ری.

﴿وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ﴾ (۱)

کاتیگ گهینه شاری میسر به قسه ی باوکیان کرد و بوونه چوار دهسته و به هر چوار
دهروازه ی شاردای چوونه ناو شار. هه زره تی یوسف غولام و دهست و بی وهندی له سه ر
هر چوار رییه که دانا بو، بو ئه وهی که فهله ستینه کان - واته براکانی - هاتنه وه بیان به ن بو
خزمه تی، پیاوه کانی کۆیان کردنه وه و بردیانن بو باره گای عه زیز و عه رزیان کرد قوریان
فهله ستینه کان هاتونه وه و یازده که سن ئه مرت به چی به؟ فه رمووی: با بیته ژووره وه.

﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ﴾ (۲)

(۲) یوسف: ۶۹.

(۱) یوسف: ۶۸.

کاتیک چوونه ژورهه سه لامیان کرد. حه زه تی یوسف زور پین خوشحال بوو، به تایه تی به چاو پین کهوتنی بونیامین نهو پاره ی که خرا بووه ناو باره کانیان له گهل خویان بردبویانهوه، چونکه به حه رامیان ده زانی. ههروه ها میزه ریک که حه زه تی یه عقوب له حه زه تی ئیبراهیم را به میرات بوی ما بوزه به دیاری بو عه زیزی میسری نار دبوو له پیش عه زیزیان دانا، حه زه تی یوسف پاره که ی دانه وه و فهرمووی: بو خوتان خهرجی که ن، به لام که چاوی به میزه ره که کهوت له بهر خویه وه دهستی کرد به گریان و زوری پین خوش بوو. ئجاکاتی نان خوار دن هات، نانیان دانا و فهرمووی: دوو دوو له سه ری که سینی نان بخون، هه موویان دوو دوو چوونه سه ری سینی یه ک. بونیامین مایه وه، عه زیز فهرمووی: من نهو برا بچوکه شتان پیکه وه نان ده خون بونیامینی برد و چو هوده ی تایه تی خوی و دهستی کرد به قسه کردن له گهل بونیامین و فهرمووی: باوکت ناوی چیه و چونه؟ بونیامین گریا و گوتی: قوربان باوکت پیغمبره و ناوی یه عقوبه، به لام له وه تی یوسفی برام وون بووه له تاوانی کوپر بووه و چوته ناو ژوریکسی تاریکه وه و ژیانی له خوی حه رام کردوه. حه زه تی یوسف خوی پین داگیر نه کرا و له هاره ی گریانی دا و هه ستا بونیامینی له باوهش گرت و گوتی: مزده پین من یوسفی براتم، بونیامین له خوشیان پین هوش بوو، که وه هوش هاته وه حه زه تی یوسف فهرمووی: غم مه خو شوکر بو خوا، خوا سه دقات پاداشتی داوینته وه، لای براکان دهنگ مه که به لکو به هه ر فیلیک پین لای خوم بت هیلمه وه.

﴿فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِزُّ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ﴾. (۱)

له پاش سنی رۆژ میوانداری نه مری کرد بهو ئالتونه ی که ئاری پین ده خوارده وه و کردبووی به عه یاره بوگه نم و جو پین فرۆشتن باره گه نمیان بو داگرن و به پریان بکه نه وه. به نه هیئی به پیاوه که ی گوت: به دزیه وه کاسه که بخاته ناو باره که ی بونیامینه وه، چی فهرموو، کرا و خوا حافیزیان کرد و کهوتنه ری، چه ند کیلو میتر له شار دوور که وتبوونه وه، وه دووایان کهوتن و بانگیان کردن نه ی کاروان چینه، مه پون ئیوه دزیتان کردوه.

﴿قَالُوا وَاقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ﴾. (۲)

که گویان له بانگه وازه که بوو ئاورپان دایه وه و گوتیان: چیتان لی وون بووه؟

﴿قَالُوا نَفَقِدُ صُرُوعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ﴾. (۱)

پیاوه کانی عه زیز گوتیان: عه یاره که ی مه لیکمان وون بووه، هه ره که سیک بیداته وه بارئکی گه نم بو داده گرین. به رده سته که ی عه زیز گوتی: من که فیل و زامنی باره گه نمه که.

﴿قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ﴾. (۲)

گوتیان سوئند به خوا ئیوه ده زانن ئیمه بو ئه وه نه هاتووین خه رابه بکه ی و دز نین.

﴿قَالُوا فَمَا جَزَاءُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ﴾. (۳)

پیاوه کانی عه زیز گوتیان: ئه گه ر باره کان گه راین و له ناو باری یه کیکتان دا بوو جه زای

چییه؟

﴿قَالُوا جَزَاءُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾. (۴)

گوتیان: له شه رع ی ئیمه دا جه زای ئه وه که سه که دزی ده کا ئه وه یه بیته عه بد و به نده ی

خاوه ن شته که، گوتیان: باشه.

﴿فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ آخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ آخِيهِ﴾. (۵)

به رده ست و کار به ده سته که ی حه زره تی یوسف ده ستی کرد به بار پشکنین له باری برا گه وره که یانرا ده ستی کرد به گه ران تا گه یه سه ر باری بونیامین که پشکنیان له ناو باره که ی ئه و دا بوو، ده ریان هینا. برا کانی که وایان دی، زور خه جاله ت بوون، له ناو خوئیاندا ته گبیریان کرد و گوتیان: وه چاکه بگه رپنه وه بو لای عه زیز و داوای لی بکه ین له جیاتی بونیامین یه کیک له ئیمه بگه رپنه وه، ده نا باوکمان باوه رمان پی ناکا و ده لی ئه ویشتان وه ک یوسف به فیل له ناو برد، هه موویان گه رانه وه و عه ززی عه زیزیان کرد قوربان زورت پیاوه تی و چاکه له گه ل کردوین، ئه و پیاوه تیه شمان له گه ل بکه، له باتی بونیامین یه ککی له ئیمه بگه رپنه وه، حه زره تی یوسف فه رمووی: ئاخه به شه رع ی خوئان دروست نیه یه کیک ی تر بگیری و بکری به به نده ی خاوه ن شته که، فه رمووی: تو خوا ئیوه لای خوئی خوئان به کوره پیغه مبه ر ده زانن هیچ شه رم نا که ن دزی ده که ن؟

(۳) یوسف: ۷۴.

(۲) یوسف: ۷۳.

(۱) یوسف: ۷۲.

(۵) یوسف: ۷۶.

(۴) یوسف: ۷۵.

﴿قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُنْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾. (۱)

گوتیان: قوریان نه گهر بونیامین دزیش بکا هیچ عه جایی نیه چونکه برابیه کی دیشی هه بوو هه روا دز بوو، نهو له دایکی ئیمه نیه، هه زه تی یوسف به قسه که یان زور تیک چوو، زوری پی ناخوش بوو، له دلی خویدا گوتی: ته ماشا چند خهراپن، نهو هه موو خهراپه یان له گه ل کردم که چی به دزیشم داده تین، له بهر خویره وه فهرمووی: خو تان دزن که متان له باو کم دزی، خوا ده زانی که ئیوه راست ناکه ن، به لام با وایی.

﴿قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾. (۲)

دوو باره گوتیان: نهی عه زیز بونیامین باو کیککی زور پیری هه هیه و زوری بونیامین خوش ده وئی، نه گهر بچینه وه و بونیامینمان پی نه بی نه وه ندهی دیش په کی ده که وئی، داوا ده که یان له باتی نهو یه کیک له ئیمه بگئیره وه.

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لظَالِمُونَ﴾. (۳)

حه زه تی یوسف فهرمووی: په نا به خوا چو ن نهو که سه ده گرم که بی گوناح بی؟ هه نه وه ده که مه به نده که کاسه که ی له ناو باره که دا بووه، نه گهر به قسه تان بکه م له ریزی زلمان له قه له م ده دریم، هه چه ند پارانه وه فائیده ی نه بوو.

﴿فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾. (۴)

کایتیک نا ئومید بوون له وه که عه زیز جواییان بداته وه، چوونه گو شه یه ک ده ستیان کرد به ته گبیر کردن، برا گه وره که یان هه لیدایه و گوتی: ئیوه نازان و له بیرتان نه ماوه که باو کتان سوئندی دان و خوی کرده شاهدی که ناگاداری بونیامین بکه ن و به سه لامه تی بیبه نه وه، ئیوه ده زانن چتان به یوسف کرد و چو تان له به یان برد؟ باو کم ئیستاش برینی دلی سارژ

(۳) یوسف: ۷۹.

(۲) یوسف: ۷۸.

(۱) یوسف: ۷۷.

(۴) یوسف: ۸۰.

نه بووه و فرمیسکی چاوانی وشک نه بوونه وه، برینیکی که ی دهر جه رگی ده که نه و جگهر
گۆشه بیکی دی لی دوور ده خه نه وه. من له و شاره ناچمه ده ری تا باوکم نه لی وه ره وه، یان
خوا کارنکی وانه کا بگه رتمه وه، خوا له هه موو دادگه رنک دادگه رتره.

﴿إِرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا
كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ﴾ (۱)

گوتی: ئیوه بچنه وه لای باوکم و پی ی بلین کوره که ت دزی کرد بوو بئ ناگاداری ئیمه،
به چاوی خو مان دیمان که کاسه که یان له ناو باره گه نمه که ی دهر هیتنا، نه گهر و امان بزانیایه
له گه ل خو مان نه ده برد. ئاپروی مهش به ری، به قسه و ته گبیری برا گه وره که یان هه ر نو
براکه گه رانه وه به ره و فه له ستین، له و ماوه شدا چه زه تی یه عقوب زور دل ته نگ بوو،
هه موو پوژنک پیاونکی ده نارد سه ر پی ی کاروانی میسر بو ئه وه ی که هاتنه وه مژده ی
بداتی، پوژنک کابرا به غار دان هاتنه وه خه به ری دایه و گوتی: قوریان هاتنه وه به لام هه ر نو
کوری تو له گه ل کاروانه که دایه.

چه زه تی یه عقوب زور ناره حه ت بوو، کاتیک گه بینه وه مال و کاره ساتیان بو باوکیان
گه رپه وه گوتیان: نه گهر باوه پشمان پی ناکه ی.

﴿وَسْتَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعَجْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ (۲)

بو درو و راستی ئیمه پیاونک بئیره بو میسر پرسیار بکا دا خوا راست ده که یان
درو؟ له و کاروانیانهش پرسه که له گه لمان بوون.

﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعاً
إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ (۳)

چه زه تی یه عقوب به و خه به ره برینی کۆن و نوئی تیکه ل بوو، جارنکی دیشی
جه رگ پرا، پرووی کرده کوره کان و به تووره ییه وه فه رمووی: ئه و قسه ش هه ر خو تان
سازتان کردووه، هه ره و درو تان ساز کرد و گو تان: گورگ خواردی، ده نا
نه گهر ئیوه پیلان و بو ساز نه کردی. ئیز چوو زانی بونیامین دزی به تی؟ به لام من سه بر

نه‌بی هیچ چاره‌م نیه، نومید ده‌که‌م خوا رۆژنیک بی به‌وسئ کوره‌م شاد کاته‌وه، خوا خۆی ناگای له‌حالی منیش و نه‌وانیشه.

﴿وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَا عَلَىٰ يُوسُفَ وَابْتِئِصْتُ عَيْنَاهُ مِنَ الْحَزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ (۱)

به‌به‌سه‌رهاتی بونیامین‌ه‌زه‌ته‌ی یوسفی‌بی‌که‌وته‌وه، پوو‌ی له‌کوره‌کان‌وه‌ر گپ‌را و‌گوتی: نه‌ی داخی‌گرانم بۆ یوسف، هه‌ستا چۆوه «بیت‌الاحزان» که‌یه‌وه و نه‌وه‌نده‌گریا و مه‌حزوون بوو سۆمای‌چاوانی‌داهات و چاوی‌سپی‌بوون و له‌دلدا زۆر له‌کوره‌کانی‌توره و قه‌لس بوو، به‌لام‌ناشکرای‌نه‌کرد، رۆژنیک‌یه‌کیک له‌کوره‌کان‌چۆ‌خزمه‌تی ته‌ماشای‌کرد نه‌وه‌نده‌گریاوه‌زهرد و زه‌عیف‌بووه و په‌نگی‌پرووانی‌نه‌ماوه و چاوی‌نه‌وه‌نده‌ی‌دیش‌کوێر‌بوون، چۆوه‌به‌براکانی‌پاگه‌یاند و چوونه‌خزمه‌تی.

﴿قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُمُوا تَذَكَّرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾ (۲)

ده‌ستیان‌کرد به‌گریان و‌گوتیان: نه‌ی‌باوکه‌لای‌خۆی‌تۆ‌پیغمبه‌ری و‌ه‌حیت‌بۆ‌دئ‌لای‌خوا، به‌سه، به‌س‌یادی‌یوسف‌بکه‌وه، فه‌سه‌م‌به‌خوا‌نه‌وه‌نده‌ت‌یادی‌یوسف‌کر‌دوه و ده‌ی‌که‌ی‌تا‌خۆت‌نه‌خۆش‌ده‌که‌ی‌یان‌خۆت‌به‌هیلاک‌ده‌ده‌ی.

﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِيَّ وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَ أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۳)

له‌جوا‌بیاندا‌فه‌رمووی: خۆ‌من‌ده‌ردی‌دلێ‌خۆم‌لای‌ئیه‌ناکه‌م، ده‌زانم‌لۆمه‌ی‌ئیه‌هه‌ر‌ده‌رده‌که‌م‌زیاد‌ده‌کا، من‌شکایه‌تی‌ده‌ردی‌خۆم‌و‌به‌یانی‌ناپه‌حه‌تیم‌لای‌خوا‌ده‌که‌م، نه‌وه‌ی‌من‌له‌خواوه‌ده‌یزانم‌ئیه‌نايزان.

پاوی‌ده‌لێ‌هه‌زه‌ته‌ی‌یه‌عقوب‌له‌خه‌ودا‌له‌هه‌زه‌ته‌ی‌جویره‌ئیلی‌پرسی‌داخوا‌یوسف‌ماوه‌یا‌نه‌ماوه؟ هه‌زه‌ته‌ی‌جویره‌ئیل‌فه‌رمووی: تا‌خه‌ونه‌که‌ی‌نه‌یه‌ته‌دی‌و‌پیک‌شاد‌نه‌بنه‌وه‌و‌براکانی‌کور‌نوشی‌بۆ‌نه‌به‌ن‌نامرئ، بۆ‌یه‌هه‌زه‌ته‌ی‌یه‌عقوب‌به‌کوره‌کانی‌گوت: ﴿يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَخَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَ أَخِيهِ وَ لَا تَأْيَاسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْيَاسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ (۴)

(۱) یوسف: ۸۴.

(۲) یوسف: ۸۵.

(۳) یوسف: ۸۶.

(۴) یوسف: ۸۷.

ئەو قسانە هیچ نین، بچن لە یوسف و بونیامین بگەرێن بە لکو بەو زوانە خەبەرمان بزانن، لە کەرەمی خوا نا ئومێد مەبن، ئێوە موسوڵمانن، هەر کافر لە رەحمی خوا نا ئومێدە. کۆرەکان بە قسە ی باوکیان کرد و هەریەکە بنباریکی شت لە حوشترە کە ی هەلبەست و لێ ی سوار بوو، بۆ جاری سێ یەم بەرەو میسر کە وتنە پڕی.

﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلْنَا الضَّرَّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَ تَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾. (۱)

چوونە میسر و براگەرە کە یان دیووە و چوونە خزمەت عەزیز و عەرزبان کرد قوربان، برسی یە تی تینی بۆ خۆمان و مالا و مندالمان هیناوە، ئیستاش بە هاو و مالاکی زۆر کە ممان پێ یە، کە می ئیمە و کەرەمی تۆ.

و هک جاره کانی پیشوو بارە گەنمان بۆ داگرە، پیاووە تیشمان لە گەل بکە بونیامین مان بدەو، باوکی و هخته دلێ بتوقی لە تاوانی، خوا پاداشتی پیاو چاکان و خیرۆمەندان بە فیرۆ نادا، کە ئەو نەندە پارانەو و زانی باوکی زۆر ناپه حەتە بەزەیی هاتەو و بونیامینی بانگ کرد و بە گریانەو و پرووی تی کردن و فەر مووی:

﴿قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ﴾. (۲)

ئایا دەزانن لە پرووی نەزانی نەو چتان بە سەر یوسف و بونیامینی برای دا هینا و چتان لە یوسف کرد و دلێ بونیامیتان چۆن بە دووری یوسف ئاگر تی بەر دا؟ کە ئەو قسە یان لە عەزیز بیست و هک لە بانیک بەر دەبن سەرسام بوون و واقیان و پر ما و بە پەشوکارییەو گوتیان:

﴿قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفَ وَ هَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِي وَيَصْبِرُ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾. (۳)

بۆ تۆ یوسفی؟ فەر مووی: یوسفم و ئەو هەش بونیامینی برامە! خوا پرەحمی پێ کردین لە بە لای ئێوە نەجاتی داین و بە هیلاک نەجووین و گەرە و دەوڵە مەندی کردین. کە سیک خۆی لە خەرپە پاریزی و سابیر بی خوا پرەنجی بە زایع نادا، براکانی لە بەر خەجالەتی

(۱) یوسف: ۸۸.

(۲) یوسف: ۸۹.

(۳) یوسف: ۹۰.

وهك ميژوڪي له رزين و سهريان بهر دا به وه و ده ستيان كرد به گريان و گوتيان:

﴿قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ آتَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَ اِنْ كُنَّا لَخٰطِئِيْنَ﴾ (۱)

قه سه م به خوا خوا تو ي هه لېزارد له ناو ټيمه دا و به رزي كرده وه، ټيمه خه تابارين و زولمان له ټيوه كرد، ده بي ليمان بيوري.

﴿قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَ هُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ﴾ (۲)

فه رموي: تازه لومه تان ناكم، خوا بتان به خشي، نه و له هه موو كه س په حمي زورتره و به په حمتره. ټنجا چه زره تي يوسف و براكاني ټيك شاد بوونه وه و ټه مري كرد برديانن بو چه مام و ليباسي تازه يان له بهر كردن و ده عوه ټيكي شاهانه ي ساز كرد و پياو ماقوول و گه وره كاني ميسري بانگ هيشتن كرد و خه لك له به سه رهاتي چه زره تي يوسف حالي بوون و نه وه نده ي ديشيان لا گه وره تر و خو شه و ستر بووه.

﴿اِذْهَبُوا بِقَمِيصِيْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِيْ يٰ اَتَتْ بَصِيْرًا وَاْتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِيْنَ﴾ (۳)

له پاشان چه زره تي يوسف فه رموي: هيچ را مه وه ستن بر ټونه وه نه و كراسه ي من بهر ن به سه رده م و چاوي باوكمي دا بينن چاوي چاك ده بنه وه، باوكم و هه مو مال و منداال و كه س و كار و مه ر و مالا تان بينن بو ټيره، به ټه مري چه زره تي يوسف به خو شي و شادي لي ي سوار بوون و به ره و فه له ستين كه وتنه ري.

جا با ليره دا چه زره تي يوسف و هه موو لايه ك به خوا سپيرين و خوا حافيزيان لي بكه ين نه گه ر خوا يارمه تي داين و ماين سبه يني ده چينه وه خزمه تيان و هيند ټكي دي له باسي به سه رهات و ژبانان بو په ند وه رگرتن ده خو ټينه وه.

وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلٰى جَمِيْعِ الْاَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِيْنَ.
وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ.

حه زره تی یوسف

باسی «حه زره تی یوسف» سه لامي خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
﴿وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِبْرُ قَالَ أَبُوهُمَ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَن تَفْتَنُونِي﴾ (۱)

دوینی گوتمان: هه زره تی یوسف به براكانی گوت: ههستن پرۆنه وه خزمهت باوكم و ئوكراسه بهرن به سهه چاوانیدا بینن چاوی چاك ده بنه وه، كوره كان سوار بوون و به ره وه له ستین به خۆشی و شادی كه وتنه پڕی، بۆ نه وهی هه رچی زوتر خه به ری سه لامه تی هه زره تی یوسف و گه یشتنی به مه قامی وه زارهت و سه لامه تی بو نیامین و مژده ی چاو چاك بوونه وه، بدهن به باوكیان، له م لاشه وه كه قافلّه كه ی كاروانی كوره كان له شاری میسر ده ركه وت هه زره تی یه عقوب له «بیت الاحزان» ه كه یدا به غه مباری دانیشتبوو هاته ده ریی و له ناو كوره زا و كچه زا كان و بووكه كانیدا دانیشت و له پاشان هه ستا دو ركات نوژی كرد و دهستی كرد به گریان، تا هیژ و توانای له به ردا بوو گریا، له پاشان له نكاویك نه عه ره ته ییكی

لیندا و فرمووی: قه‌سه‌م به خوا من بونی کراسی یوسفم له بن لووتی دئی و بونی ده‌که‌م نه‌گه‌ر به بئ عه‌قلم نه‌زانن.

﴿قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِي ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ﴾. (۱)

گوتیان: سویند به خوا تو هه‌ر له سه‌ر گومراهی کۆنی خۆتی، به‌س خۆت بکوژه، تازه یوسفی چی و خه‌یالی یوسف له سه‌رت ده‌رکه.

﴿فَلَمَّا اَنَّ جَاءَ الْبَشِيْرَ الْفَاٰهُ عَلٰى وَجْهِهِ فَاَزْتَدَّ بَصِيْرًا قَالِ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنِّيْ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ﴾. (۲)

زۆری نه‌خایاندا به‌هوزای کورپی به‌غار دان‌گه‌یشته‌جی و مژده‌ی حه‌زرتی یوسفی و پایه و مه‌قامی دا به‌باوکی و حه‌زرتی به‌عقوب له‌خۆشیان‌گه‌شکه‌ی گرت و هه‌ستا به‌هوزای له‌باوه‌شی گرت و فرمووی: چ‌خه‌به‌ره؟ حالیم‌که، به‌هوزا ته‌واوی کاره‌سات و به‌سه‌رهاتی بۆ‌گتیرابه‌وه و کراسه‌که‌یان به‌سه‌ر چاواندا هیئا به‌ئه‌مری خوا چاوی وه‌ک زه‌مانی‌گه‌نجی پرووناک بوونه‌وه.

﴿قَالُوا يَا اٰبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا اِنَّا كُنَّا خٰطِئِيْنَ﴾. (۳)

ئنجا‌که‌ کورپه‌کان هه‌موویان‌گه‌ینه‌جی چوون ده‌ستی باوکیان ماچ‌کرد و عه‌رزبان‌کرد داوای لئی‌بوردن ده‌که‌ین به‌پاستی تیمه‌خه‌تابارین.

﴿قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾. (۴)

حه‌زرتی به‌عقوب فرمووی: با‌بچینه‌میسر و بزانه‌م یوسف‌گه‌ردنی‌نازاد‌کردون‌جا ئه‌وکاته له‌خوای‌گه‌وره‌ده‌پاریمه‌وه‌عه‌فوتان‌بکا.

ئنجا‌پرووی‌کرده‌کورپه‌کان و فرمووی: خۆتان و مال و مندالتان‌ناماده‌بکه‌ن، مالیان‌تیک‌نا و سواری‌حوشتران‌بون و به‌که‌یف و ئاهه‌نگ‌به‌ره و میسر‌که‌وته‌پری، پزیشتن‌تا‌گه‌ینه‌نزیک‌شاری‌میسر‌له‌ولاشه‌وه‌مه‌لیک‌په‌بیان و حه‌زرتی یوسف‌به‌خۆیان‌و‌به‌هه‌موو‌وه‌زیر و ئه‌میر و زوربه‌ی سه‌رباز و خه‌لکی‌شاره‌وه‌چه‌ند‌کیلۆمیت‌هاتبوون‌به‌

(۳) یوسف: ۹۷.

(۲) یوسف: ۹۶.

(۱) یوسف: ۹۵.

(۴) یوسف: ۹۸.

پیلیانه وه، تووته که و باله بان دهشت و سه حرای پر کردبوو، که له دوره وه چاوایان به یه کتر کهوت هر دووک لایان دا بهزین، چه زره تی یه عقوب و چه زره تی یوسف که ماوهی ههشتا سال بوو لیک دور که وتبونه وه، په لاماری یه کتریان دا و یه کتریان ده باوشی گرت و پیک شاد بوونه وه. یا خوا هه موو باوک و فرزند و کهس و کارنک ناوا پیک شاد وه بن، هر یه کتریان ماچ ده کرد و ده گریان ته واوی وه زیر و ووزه را و خه لکه که له کابزپاندا، ده تگوت: پژوی چه شره، ئنجا به ره و شار که وتنه ری.

﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَبْوِيهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ﴾ (۱)

کاتیک گهینه «دار الحکومة» چه زره تی یوسف باوک و دایکی له سه ره جواهر به بند دانان و له خوی نزیک کردنه وه و پرووی کرده براكانی و گوتی: سوپاس بو خوا به سه لامه تی و نه مینی هاتینه شاری میسر به ئومیدی خوا تازه ناخوشی نابینن.

﴿وَرَفَعَ أَبْوِيهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجْدًا وَقَالَ يَا أَسْتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْتُ رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ (۲)

له کاتیکدا که باوک و دایکی له سهر کورسی دانیشتبون و براكانی به ده ستوری نه و کاته کورنووشیان بو چه زره تی یوسف برد، چه زره تی یوسف خه ونه که ی زه مانی مندالی وه بیر که وتنه وه، فهرموی: نه ی باوکه، نه و سوجه بردنه ی براكانم مه عنای خه ونه که مه خوا هیتایه دی، شوکر و سوپاس بو خوا که نه و هه موو چاکه ی له گه ل من و ئیوه دا دووا نه و هه موو به سه ره اته منی له زیندان هیتایه ده ری و نه و پایه و مه قامه ی داومی و ئیوه ی له سه حرای فه له ستینرا هیتایه ئیره، دوا نه وه ی که شه یتان له به بینی من و براكانمدا کردی، خوا خوی دانا و زانا و چه کیمه. هه رچی ئاره زو و بکا ده یکا.

ئنجا فهرموی:

﴿رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾. (۱)

ئەى خىواي گەورە تۆ مال و مولك و پوتبە و مەقامت دامى و فيرى عىلمى خەونانت كىردم، ئەى ئەو كەسەى ئەرز و ئاسمانت دروست كىردوو تۆ وەلى نىعمەتى منى لە دنيا و قيامەتدا، خىوايە بە موسولمانىم بمرىنى و لە گەل پياوہ چاكاندا حەشرم بگەى، سوجدەى شوكرى برد و لە خزمەت باوكيدا پراى دەبوارد. پوژنىك باوكى دەلى باشە ئەوا من هەوالى تۆم نەدەزانى ئەى تۆ بۆ هېچ نامەت بۆ من نەدەنارد و ئەحوالت نەدەپرسىم؟ حەزرەتى يوسف فەرموى: دا ئەو سندوقەم بۆ بىين، كە بزىان هيتنا و سەريان هەلپچرى پىر بوو لە نامە، فەرموى: هەر كە نامەم دەنووسى و دەمويست بۆت بنىرم حەزرەتى جوپرەئىل دەهات و دەى فەرموو: سەبر بگەرە خوا دەفەرموى: وەختى لىك ئاشكرا بوون و مولاقات نەهاتوو.

﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾. (۲)

ئىنجا حەزرەتى يەعقوب بىست و چوار سال بە خوڤشى و شادى لە مىسر ماپەو، تا كاتى تەواو بوو، نەخوڤ كەوت، لە نەخوڤشى يە كەيدا وەسىەتى كىرد بۆ حەزرەتى يوسف، فەرموى: هەر كاتىك مردم كفنم بگە و تەرمە كەم بەرەو بۆ لاى باوك و با پىرانم لە فەلەستىن. كە وەفاتى كىرد دووا شتن و كفن كىردنى خستيانە ناو سندوقىكى بەردى مەپمەر و حەزرەتى يوسف لە گەل پياوہ گەورە كانى مىسر برديان بۆ فەلەستىن، بە قودرەتى خوا كە گەينە فەلەستىن ئەو پوژە عەيسى برا گەورەى كە لە سكىك ببوون وەفاتى كىرد بوو، پىكەو تەسلىم بە خاكىان كىردن، لە تەمەنى «سەد و چل و حەوت سالىدا». حەزرەتى يوسف و مىسرىە كان گەپانەو بۆ مىسر.

جا با تۆزنىك لە باسى زولەيخا بدوین و بزانىن دلنىك كە بە وەسلى دولبەرى خۆى نەگا لە هەموو خوڤشى و ناخوڤشى يە كەدا هەر وەكىكە و ئازادە، تازە غەمىكى دى داوینى ناگرئ و خوڤشى يە كى دى پرووى تى ناكا ئەگەر دنيا بىتە دەرباى خەم و خەفەت و شەپۆلى غەم

وهك كټو بهرز وه بن ټهوا داوټنی ته پړ نابیی و ده ست له بیرى خوی هه ټناگرئ، نه گهر زه مانه پړ بی له خوښی و شادی ټه و پرووی لی وهر ده گپړئ و به قهده هودا موویه ك له نارزه وی غمی دلداره كهی كه م نایته وه، له پاش مردنی عهزیز زوله یخا له تاو چه زره تی یوسف دنیای له پیښ چاو وهك كولانه مریشك تنگ و تاریك بیوو، ټه و زوله یخابهی كه له پړژانی بوونی له گه ټ عهزیزدا پړ ټ پاره و سهروهت و سامان و خهزنه و جه و اهتیرات و زپړ و ټه سبابی جوانی و پړابواردن یار و یاوهری بوو، سیبهری عهزیز چه تری سهری بوو، بالای وهك عه ره عر بوو، پرووی وهك مانگی شهوی چوارده ده ده ره وشا، فه خری به سه زه وی دا ده كرد له کاتی پړوشتندا، کاتیک عهزیز مرد ټه و دوکان و بازاره ی لی ټیک چوو، خو شه ویستی چه زره تی یوسف زوری یو هینا، خه یالی چه زره تی یوسف نه بی هاوده می نه بوو، دلی هیلانه ی خو شه ویستی ټه و بوو، چی ی هیچی دی ټیدا نه ده بزه، سه بر و نارامی لی پړا، خه و و خواردنی نه ما، به چاو فرمیسکی خوټنی ده باراند و ده گریا و ده یگوت: خوژگه به ټاوات و نارزه وی خو م ده گه یستم ده یگوت: ناخ نه مردووم پړوژی له باتی جاریک سه د جارم ده دی، به لام له خو م لی قه و ماوی ټیستا له هه موو لایه ك بی به شم، دوو كه لی هه ناسه ی بهری پړوناکی مانگ و پړوژی گرتبوو، وه كوو هه ور سیبهری له سه ر كړد بوو، جاری وا بوو ده ی نالاند و كه پته ی واش بوو به نینو ك سه ر و پرووی خوی ده رپنه وه، ټه و جوانیه ی نه ما، زه ردو و لاواز بوو، كه زبه په شه کانی وهك شیرى سپیان لی هات، ټه و نه ده گریا چاوی كوټر بوون، ټه و به ژن و بالا جوانه ی وهك خه ده نگی وهك مالی كه وان دوولا هاتبزه، خه یالی شه و پړوژی هه ر یادی چه زره تی یوسف بوو، تا پاره ما بوو هه ر كه سیك ناوی چه زره تی یوسفی له لا بېردایه چنگیکى زپړ و زیوو ده دایه، تا هیچی به ده سه وه نه ما، خه ټك كه وایان زانی باسی چه زره تی یوسفیان له لا نه ده كرد، زوله یخا ټاخری هاته سه ر پړنگای چه زره تی یوسف و له قامیش هؤده خانوټکی دروست كړدو و شه و پړوژكار و پیشه ی هه ر گریان و نالان بوو له و «بیت الاحزانه» دا ټیواره به ك پرووی كړده ټه و بته كه ده ی په رست و گوتی: قیله ی من، ټه وه عومریكه ده تپه رستم، پړوناکی چاوانم نه ما، به چاوی خو ت ټاپرو چوونی منت دی، تا كه ی ټاوا بژیم و تا كه ی له جه مالی

یوسف دوور بم، تا به یانی ئەو شەوێ گریا و قورپی وەسەری دەکرد، کە پۆژ هەلات و دەنگی سمی ئەسپی حەزرەتی یوسفی بیست، چۆ سەر پێنگای و دەستی کرد بە گریان و نالە، بۆ ئەوێ حەزرەتی یوسف بە حالی بزانی، بە لām غولām و خزمەت کەران دەریان کرد و نەیان هێشت دەنگی بگاتە حەزرەتی یوسف، بە دل شکاوی گەپاوە و چوو بته‌کە ی هینایە پێشەو و ورد و هاپری کرد و پرووی کردە ئاسمان و گوتی: ئەی خوای گەورە تۆبە، تازە تۆ نەبێ کەس ناپەرستم، دلّم سوتاوێ جەرگم پراوێ بینای چاوێ نەماو، داوا دەکەم تۆبەم قبول کە ی و دوام گیرا بکە ی و بە جەمالی یوسف و و بینای چاوان شادم بکەیتەو، ئیوارە کە حەزرەتی یوسف گەپاوە دووبارە چوو سەر پێنگای و دەستی کردووە بە گریان و بە دەنگی بەرز گوتی: پاکێ و خاوتنی و گەورەیی بۆ ئەو خوایە ی پاشا دەکا بە بەندە و بەندە دەکا بە پاشا، ئەو قسە لە دلّی حەزرەتی یوسف داکاری گەر بوو، فەرمووی: ئەو پیرێژنەم بۆ بەرنە مألەوێ تا خۆم دیمەو، پیرێژنیان پێش خۆ دا و بردیان، عەرزێ حەزرەتی یوسفیان کرد قوربان پیرێژنمان هیناو، فەرمووی: چی دەوێ بیدەنێ، عەرزیان کرد قوربان داوای دیداری جەنابت دەکا، فەرمووی: با بیته ژوورەو، کە چۆ ژوورەو ئەوێ نەبێ کەنی حەزرەتی یوسف سەرسام ما، فەرمووی: تۆ کێ ی و ناوت چی یە؟ پیرێژن گوتی: گەورەیی بۆ خوا من ئەو کەسەم کە تۆم دی تەواوی گەنج و گەوهر و دلّ و گیان و سەرۆت و مالّ و جوانی خۆم وەقفی تۆ کرد، بە لām بە داخووە تۆ کە پایە و مەقامت چاو پێ کەوت منت لە بیر چۆو، حەزرەتی یوسف کە زانی زولە یخایە وای بە سەر هاتووە، دەستی کرد بە گریان و فەرمووی: ئەی زولە یخا بۆ وات بە سەر هاتووە؟ کوا جەمالّ و جوانیە کەت؟ گوتی: لە دووری تۆ هەمووم لە دەست چوو، فەرمووی: ئەی بۆ وا پشتت چەمیو تەو؟ گوتی: لە بەر باری دووری تۆ دا، فەرمووی: ئەی بۆ کۆتێر بووی؟ گوتی: زۆر گریام بۆ تۆ تا کۆتێر بووم، فەرمووی: مالّ و سەرۆت کەت چی لێ هات؟ گوتی: هەر کەسێک ناوی تۆی لا بێردما یە چنگێکم ئالتون دەدا یە تا تەواو بوو، فەرمووی: باشە ئیستا بۆ چی هاتووی و چی داوا دەکە ی؟ گوتی: تا سویندم بۆ نەخۆی کە بە قسەم بکە ی دەنگ ناکەم و هیچ نالێم! فەرمووی: سویند بە خوای حەزرەتی ئیبراھیم هەرچی داوا

بکه‌ی و له ده ستم بی به قسه ت ده که م، زوله یخا گوتی: ده مه وی دوو عام بۆ بکه‌ی چاوم چاک وه بن و چۆنت به جوانی دیوم ئاوام لی بیته وه! حه زه تی یوسف پرووی کرده ئاسمان و له بهر خوا پاراپیه وه و فه رمووی: ئه‌ی خوای گه‌وره خۆت ده زانی زوله یخا داوای چیم لی ده کا. پاوی ده لی به قودره تی خوا ئیستا دوو عاکه‌ی ته‌واو نه کردبوو مووه سپیه کانی ره‌ش بوونه وه، چاوی هه‌لینا و پشتی راست بۆوه، له دوو چل سال بۆوه به کچی هه‌زده سال، حه زه تی یوسف که ئه‌وه‌ی دی سو جده‌ی شوکری برد و پروی کرده زوله یخا و فه رمووی: چیدی داوا ده که‌ی بلی! گوتی: ده مه وی به وه سلّت شاد بم و ماره م که‌ی! حه زه تی یوسف سه‌ری به‌ردایه وه و جوابی نه‌دایه وه؛ له و کاته‌دا حه زه تی جویره ئیل هات و فه رمووی: خوا سه‌لامت لی ده کا و ده فه رمووی: به حری به خشایشی ئیمه بۆ زوله یخا هاتۆته جوّش، ئیمه له عه‌رش له توّمان ماره کردوه، توّش دلّی مه‌شکینه و ماره‌ی که. حه زه تی یوسف که ئه‌و نیده‌یه‌ی بیست ته‌واوی خه‌لکی شاری میسری به مه‌لیک و وه‌زیر و فه‌قیر و ده‌وله‌مه‌ند بانگ هیشتن کرد و به شه‌رعی باب و باپیرانی زوله یخای ماره کرد، له مانگرا تا ماسی و له شارا تا گه‌دا پیرۆزبایان لی ده کرد، زوله یخا له خۆشیان گه‌شکه‌ی گرتبو و هه‌ر ئه‌وه‌تا نه‌ده‌مرد، ده‌یگوت: ده‌بی ئه‌وه‌ی به چاوه‌ی بینم راست بی؟ یان خه‌ونه؟ شه‌وی که حه زه تی یوسف په‌رده‌ی لادا و چۆ ژوره وه زوله یخا له خوشیان بی هۆش بوو، له پاشان به بۆنی حه زه تی یوسف وه‌هۆش هاته‌وه و بیک شاد بوون، خواوه‌ندی گه‌وره دوو کوپ و کچیکی دانی، کوپه‌کان ناویان ئیقرا ئیم و میشا بوو، کچه‌که‌ش ره‌حمه بوو که بوو به ژنی حه زه تی ئه‌یوب ماوه‌ی چل سال پیکه‌وه رایان بوارد.

شه‌ویک حه زه تی یوسف له خه‌وی‌دا به خزمه‌ت باوک و دایکی گه‌یشت فه‌رموویان زوو وه‌ره بۆ لامان زۆرت ئاره‌زوو ده‌که‌ین؟ به‌یانی که له خه‌و هه‌ستا خه‌ونه‌که‌ی بۆ زوله یخا گێراپیه وه، زوله یخا موچرکیکی له به‌ری بی‌ی راهات له توقی سه‌ری چۆ ده‌ری، ده‌ستی کرد به‌گریان و گوتی: ئه‌ی خوای گه‌وره دووباره تووشی غه‌م و خه‌فه‌ت و دوریم ده‌که‌یه‌وه؟ خوایه ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل یوسف نامرم با من له پیش ئه‌ودا بمرم. وه‌ک شیتانی لی هات، پۆژی دوایی حه زه تی یوسف لیباسی وه‌زیری له به‌ر کرد و سوواری ئه‌سه‌پی

کویت بو، که پی‌ی چه‌پی نایه ئاوه‌زه‌نگی یه‌وه حه‌زره‌تی جو‌بره‌ئیل گه‌یشته لای
 فه‌رمووی: په‌له مه‌که مؤلّه‌ت نادرئ‌ئ پییه‌که‌ی که‌ت بخه‌یه ئاوه‌زه‌نگی یه‌وه، حه‌زره‌تی
 یوسف چونکه بۆ خۆی دووعای مردنی کردبوو زۆری پین خوش بو، له خۆشیان دنیای
 له بیر چۆوه‌وه، روی کرده ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لی بوون فه‌رمووی: وه‌سیه‌ت پین له‌ زمان منه‌وه
 خوا حافیزی له‌ زوله‌یخا بکه‌ن و گه‌ردنی ئازاد پین، ئه‌وه‌ی گوت و حه‌زره‌تی جو‌بره‌ئیل
 سیوئکی به‌ ده‌سته‌وه بوو دای به‌ حه‌زره‌تی یوسف بۆنی پیوه‌ کرد و له‌ عومری «سه‌د و
 بیست سالی‌دا» وه‌فاتی کرد، شین و گابۆری خه‌لکی شاری مبسر ده‌گه‌یه ئاسمانی
 هه‌وته‌مین، زوله‌یخا که‌ خه‌به‌ری حه‌زره‌تی یوسفی بیست سی شو و پوژان پین هۆش
 که‌وت، که‌ وه‌هۆش هاته‌وه‌ گوتی: کوا یوسف دووباره‌ پین هۆش بۆوه، که‌ هاته‌وه‌ سه‌ر خۆ
 وه‌ک شیتانی لی هات هه‌موو سه‌ر و پرچی خۆی رنیه‌وه و ئاخیری له‌ تاوانی عومری
 درئۆی‌دا به‌ حازریان و مرد، خه‌لکی شاری میسر له‌ سه‌ر جه‌نازه‌ی حه‌زره‌تی یوسف
 لئیان بوو به‌ شه‌ر، هه‌ر یه‌که‌ ده‌یگوت: له‌ گه‌ره‌کی خۆمان ده‌ینئیزین، ئاخیری قسه‌یان هاته
 سه‌ر ئه‌وه‌ خستیانه‌ ناو سندوقیکه‌وه و بردیان له‌ ناو ئاوی نیلدا ته‌سلیمیان کرد بۆ ئه‌وه‌ی
 به‌ره‌که‌تی بۆ هه‌موو خه‌لکه‌که‌ بیی، تازهمانی حه‌زره‌تی موسا ده‌ری هینایه‌وه بردی له
 فه‌له‌ستین لای باوک و با پیرانی ناژتی، خوا له‌وان و له‌ ئیمه‌ش خوش پین.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
 وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی یوسف

چهند په نديک له باسی «حه زره تی یوسف»
سه لامی خودای له سه ربی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولَى الْأَلْبَابِ﴾ (۱)

خواوه ندى گوره له ناخري سوره ی «یوسف» دا فہرموویہ تی:

به راستی له گټیرانهوہی به سه رهاتی پیغه مبه راندا به تایبه تی له باسی به سه رهاتی
حه زره تی یه عقوب و حه زره تی یوسف و براکانیدا په ند و عیبرت وه رگرتن و ناموزگاری
زور هه یه بوټه و که سانه ی خواوه ن بیر و عه قل و هوشن.

دوباره هه ر له به رگرتگی و پر په ند و ناموزگاری یه که خوی ته عالا له ټه وه لی هه مان

سوره تدا فہرموویہ تی:

(۱) یوسف: ۱۱۱.

﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ﴾ (۱)

واته ئیمه ده‌گیږینه‌وه بو تو ئه‌ی پیغمبه‌ر جواترین چیرۆک و به‌سه‌ره‌ات به‌ه‌وی نازل کردنی ئه‌و سوره‌ته‌وه که سوره‌ی حه‌زرتی یوسفه‌هرچه‌ند تو لی‌روه‌ پیتش و تا ئیستاش ئه‌و چیرۆکه‌ت نه‌یستوه‌ه بو ئه‌وه‌ی بو تو بیته‌ه موعجیزه‌.

﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَ هُمْ يَمْكُرُونَ﴾ (۲)

چونکه‌ ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ه به‌سه‌ره‌اتیکی نه‌زاندراره‌ه تا ئیستا، نه‌ تو نه‌ خه‌لکی زه‌مانی تو، نه‌یان بیستوه‌ه، ئیمه‌ به‌وه‌حی تو ناگادار ده‌که‌ین بیزانی، ده‌نا خو تو له‌گه‌ل براکانی یوسف نه‌بووی تا بزانی چۆنیان فی‌ل له‌ حه‌زرتی یه‌عقوبی باوکیان و یوسفی برابان کرد تا بو خه‌لکی وه‌گیږی.

جا گوی گرینه‌ه، ئه‌وه‌ چه‌ند پوژه‌ ئیمه‌ له‌ مه‌جلیسی حه‌زرتی یه‌عقوب و حه‌زرتی یوسف داین و به‌سه‌ره‌ات و کاره‌ساته‌که‌مان به‌ته‌واوی بیست. ئه‌گه‌ر به‌راستی گوئمان دابنێ و لی‌یان حالی بوین ده‌بێ هه‌زاران په‌ند و عیبه‌رت و نامۆزگاریمان لی‌ وه‌رگرتبن، چونکه‌ به‌راستی نه‌ک هه‌ر ئایه‌ته‌ی، به‌لکه‌ هه‌ر جومله‌ی ده‌رسیکه‌ بو ئینسانی ژیر له‌ زیاندا و ده‌توانی بیکاته‌ه سه‌رمه‌شقی ژیان و هه‌زاران خو و په‌وشت و نه‌خلاق‌ی به‌رزلی لی‌ وه‌رگرتی. یه‌که‌م په‌ند و عیبه‌رت و نامۆزگاری له‌ چیرۆکی حه‌زرتی یوسفدا له‌ ئیمان و سه‌برگرتنی حه‌زرتی یه‌عقوبی باوکیدا خو‌ی ده‌نوئنی. ئیمان به‌خوا ته‌ئیسیری زوره‌ له‌ نه‌فسی بنیاده‌مدا که‌سیک ئیمانی به‌خوا بوو له‌ به‌رامبه‌ر به‌لا و موسیبه‌تدا خو‌راگر ده‌بێ، ته‌ماشای حه‌زرتی یه‌عقوب که‌ن که‌ه‌والی پین گه‌یشت و گوتیان گورگ خواری له‌هه‌موو که‌سیشی خو‌شتر ده‌ویست به‌ه‌وی ئیمان به‌خواوه‌ چۆنی سه‌برگرت و چی جوا‌بدا‌یه‌وه‌؟ فه‌رمووی:

﴿فَصَبِّرْ جَمِيلًا وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰی مَا تَصِفُونَ﴾ (۳)

(۳) یوسف: ۱۸.

(۲) یوسف: ۱۰۲.

(۱) یوسف: ۲.

سەبرگرتنى بىي لە خۆدان لە ھەموو شتىك باشترە و يارمەتى ھەر لە خوا داوا دەكەم بۆ
ناشكرا کردنى ئەوھى ئىبە دەي ئىن.

جا چونكە ھەزرىتى يەعقوب ئىمانى بە خوا بوو سەبرى گرت و خواي گەورە ناخري
سەبرەكەي وەختىر گىپرا و بە دیدارى ھەزرىتى يوسىف شاد بۆو، ھەر كە سىك بە پراستى
ئىمانى بە خوا بىي و لە كاتى بە لا و موسىبە تدا كوفرانى نىعمەت نەكا و ساىر بىي خوا دل
شكاوى ناكا و ئومىد دەكەم بە دیدارى نازىز و خۆشە وىستانى شاد بىتەو، بە لام زۆر بە
داخوھە زوربەي خەلكى ئىستا لە كاتى ناز و نىعمەتا شوكرانە ناكەن تا لە كاتى بە لا و
موسىبە تدا ساىر بن، بۆيە پۆژ لە دوار پۆژ حالمان ناخۆشتر و خەراپتر دەبى، يان وەرن
پەند و ئامۆژگارى لەو جوابەي وەرگرن كە كورپە كانى لە مىسر گەرانەو و داواي بونىامىنان
كرد، لە گەل ئەوھە شدا كە دەستى بە پۆلو و سوتابوو، ئەو خەيانەتە گەورەي لى دىبون
سەبارەت بە ھەزرىتى يوسىف، لە دووا ئەوھى كە پازى بوو بنىامىن بچى لە گەليان گوتى:

﴿قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾. (۱)

خوا باشترىن ئاگادارە و پەحمى لە ھەموو بە پەحمىك زۆرتەرە، يان پەند لەو
فەرمایشتەي وەرگرن لە كاتىكدا غەمبار بوو، دەگريا مال و خىزانى لۆمەيان دەكرد
فەرمووي:

﴿إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾. (۲)

بۆ لۆمەم دەكەن خۆم دەردى دللى خۆم و بە يانى غەمبارى خۆم لای خوايەك دەكەم
كە تواناي بە سەر لا بردنى ناپەھەتە كە مەداھەيە، خۆ پەنام بۆ كە سىك نەبردوو كە ھىچى
بە دەست نەي.

﴿وَلَا تَأْيَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْيَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾. (۳)

جا وەرن با ئىمەش ئەگەر خوا نەخواستە تووشى تەنگ و چەلمەيەك بووین بە
ئىمانەو و پپ بە دل پەنا بۆ خوا بەرىن و يارمەتى لەو داوا بكەين. دووبارە با سەرنج
بدەپنەو ئامۆژگارى كەي كە بە كورپە كانى دەفەرموو: پپۆن پرسىارىك لە حالى بنىامىن و
يوسىف بكەن.

له په حمی خوا ناٹومید مهبین، کافران نه بی له په حمی خوا ناٹومید نابین، به لام ناشوگری نه بی ټیمه هر که تووشی ناخوشیه ک بوین دنیا مان لی ی تاریک ده بی و ناٹومید ده بین، نه گهر په ند و عبیرت له و به سهر هاته و هر گرین نابین و ابین.

په ند و ناٹومید گاریکی دی له سوره ی «یوسف» دا نه و به که نابین ژن له گه ل پیایوی نامه حرمه ههستی و دانیشی، چونکه به زوری گور و فتاری زوله یخا به هو ی نه و به بو و که زور به ی کات دوو به دوو له گه ل حه زره تی یوسف له مال ه و به بوون. هر له بهر نه و هه شه دینی پاک ی ئیسلام ده لی نابین ثافرت به ته نیا له گه ل پیایوی نامه حرمه مدا بی.

ده رسیکی دی له سوره ی «یوسف» دا بو په ند لی و هر گر تن پاک دا و نسی حه زره تی یوسفه، له کاتیکدا حه زره تی یوسف نه و وه لی گه نجی و لاوی بوو، به نده و عه بدی زوله یخا بوو، شه و و پروژ پیکه وه بوون، زوله یخا عاشقی بوو، بو خوی داوای له حه زره تی یوسف کرد، به لام چونکه پاک داوین بوو، وه فادار بوو، خه یانه تی به گه و ره ی خوی نه کرد که عه زیز بوو، له جوابی زولیکدا فهر موی:

«مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ أَحْسَنُ مَثْوًى.»

په نا به خوا من خه یانه ت له گه ل عه زیز دا ناکه م، نه و پیاهو تی له گه ل مندا کردووه، له گه ل نه و هه شدا که زوله یخا زور جوان بوو جوابی نه دایه وه.

نه ک وه ک زور به ی خه لکی ئیستا که ده هیچ نافکر ن. هه روه ها ته ماشا به رزی و گه و ره یی حه زره تی یوسف بکه ن که زوله یخا و ژنه میسریه کان ترساندیان و گوتیان: نه گهر به قسه ی زوله یخا نه که ی ده تخاته به ندیکه نه و هه فهر موی:

﴿رَبِّ السَّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ﴾ (۱)

نه ی خوی گه و ره زبندان لای من خو شتره له وه ی داوام لی ده که ن. ناٹومید گاریکی دیکه له سه بری حه زره تی یوسفدا خو مان نیشان ده دا. ته ماشا ژبانی نه و زاته به رزه بکه ن، هر له مندالی را له باوک و دایک دوور خرایه ناو بیر ه وه، براکانی چیان به سهر هیتا، کاروانیان له بیران هیتا به ده ری کرا به عه بد و به نده و فروشا، برا بو وه لاتی غه ربی،

تووشی داوی عیشقی زوله یخا بوو، خرابه به نديخانه وه حهوت سالان له وږدا مایه وه، به لام هه ساير بوو، نيمانی به قهزا و قهدهر بوو، ده یزانی هه رچی له ناو چاوانی نوسرابی هه ر ډیته چی، بویه خوی گه وره پاداشتی دایه وه، روتبه و مه قامی دین و دنیای دهس که وت و به دیداری نازیزانی شاد بووه.

جا گړی گرينه ده بی ټینسان وه ک حه زره تی یوسف له ماوه ی ژانیدا سه بر بکا به هاورپی شی و پوژی، چونکه ټینسان که له دایک ده بی به لا و موسیبه ت و تنگ و چه له مه و خوشی و ناخوشی و ساغی و سه لامه تی و فه قیری و ده وله مندئ، له پوژی له دایک بوونی پا، تا پوژی مردنی هه مووی دیاری کراوه. جا نه گه ټینسان ساير و خو پراگر نه بی قهت به ثاوات ناگا و زوو له به ین ده چی. ناموژگاریه که ی دی له باسی ژیان و به سه ر هاتی حه زره تی یوسفدا دهست که وتنی پاداشت و سه وابی چاکه و ټیحسانه له دنیا و قیامه تدا، حه زره تی یوسف چونکه خه راپه ی بو که س نه بوو چاکه نه بی، به هو ی پیاو ته تی و چاکه و ټیحسانه وه خواوه ندی گه وره ناز و نیعمه ت و عیلم و حکمه ت و ملک و ده وله تی دایه، به پایه ی وه زاره ت گه یش ت له دنیا دا و له قیامه تیشدا هه ر خوا خو ی ده زانی پاداشتی چاکه و پیاو ته تی چهنده و چی به؟ هه که سی عیبه رت و ناموژگاری له باسی ژیان و به سه ر هاتی حه زره تی یوسف وه رگړی و چاکه و پیاو ته تی هه بی و داو ټن پاک بی خه لک خو شی ده وی و پرووی ټیده که ن و ریزی لی ده گرن له دنیا دا و

﴿وَلَا جُرْأَلْآخِرَةَ خَيْرٌ﴾. (۱)

پاداشتی دووا پوژی ش له ئی دنیا زوړ تره و چاک تره.

هه روه ها له به سه ر هاتی حه زره تی یوسفدا نه و په ننده مان دهست ده که وی که ټینسان ده بی هه ول بدا بو نه وه ی ناوی به خه راپه نه روا و شه رف و که رامه تی نه شک ی، هه روه ک حه زره تی یوسف که مه لیک په بیان بانگی کرد و گو تی: با له به نديخانه بی ته ده ری، فه رمووی: به مه لیک بلی. یی تا رونی نه که نه وه و نه زانن که من بی تاوان گیراوم، بو نه وه ی خه لک نه لی مه لی. فووی کرد ده نا تاوان بار بوو، دوو باره له باسی

به‌سهرهاتی چه‌زهرتی یوسفدا پند و نامۆزگاریکی دی وهر ده‌گرین و دهرسینکی دی فیر ده‌بین، نه‌ویش نه‌ویه که ئینسان عه‌فو و چاویژوشی و به‌خشینی هه‌بی، دهرباره‌ی نه‌وانه‌ی خه‌راپه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن، چه‌زهرتی یوسف له‌کاتی‌کدا وه‌زیری مایه‌ بوو، ده‌سه‌لاتی وه‌لاتی میسری به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، که‌س به‌رگری نه‌بوو، براکانی له‌فه‌له‌ستین پراهاتن بۆ‌لای بۆ‌گه‌نم کپین، نه‌یان‌ده‌زانی که‌گه‌نم فرۆشه‌که‌ براپانه، به‌لام نه‌و نه‌وانی ده‌ناسی ده‌ی توانی به‌ناره‌زوی خۆی تۆ‌له‌یان لێ بکاته‌وه و کۆلی دلیان پێ برپژئی، به‌لام له‌باتی خه‌راپه و تۆ‌له‌ پادا‌ستی به‌چاکه‌دانه‌وه و باره‌گه‌نمی به‌زیاده‌وه بۆ داگرتن و پاره‌که‌شی بۆ خسته‌وه‌ ناو باره‌کانیان. ته‌نانت هه‌ر خۆشی لێ ئاشکرا نه‌کردن مه‌بادا خه‌جالت بن و شهرم بیان‌گرئ.

هه‌روه‌ها نامۆزگاری‌یه‌کی‌تر له‌سوره‌ی «یوسف» دا نه‌ویه‌که‌ ده‌بی ئینسان به‌چاوی‌ک ته‌ماشای مندا‌له‌کانی بکا و فه‌رق و جیاوازی نه‌خا له‌به‌نیاندا، چونکه‌ مندا‌ل به‌سروشت توپه‌یه، چه‌سوده‌، چاونه‌زیره، به‌خيله، پێوستی به‌لاواندنه‌وه‌ هه‌یه، نه‌گه‌ر به‌کیان وه‌لاوینی و خۆ‌ده‌وانی دی نه‌گه‌یه‌نی لێ‌ی ده‌بنه‌ دوژمن، چه‌زهرتی به‌عقوب چه‌زهرتی یوسفی زۆر خۆش ده‌ویست بۆ‌یه‌ براکانی چه‌سوودیان پێ برد و خسته‌یانه‌ بیره‌وه.

دووباره‌ دهرسینکی دی له‌باسی چه‌زهرتی یوسفدا نه‌ویه‌که‌ تا‌بتوانین چاک‌نیه‌ دوو ژن و سێ ژن و چوار ژن به‌سه‌ر به‌که‌وه‌ بینین چونکه‌ به‌لای هیندی‌ک له‌زانیانه‌وه‌ سه‌ر چاوه‌ی دوژمنایه‌تی براکانی چه‌زهرتی یوسف له‌دایکه‌کانپرا بوو، چه‌زهرتی به‌عقوب وه‌کو له‌پیشه‌وه‌ بۆم باس‌کردن چوار ژنی هه‌بو و پراچیلی دایکی چه‌زهرتی یوسف و بونیامینی له‌هه‌موان خۆشتر ده‌ویست، جا به‌و بۆنه‌وه‌ هه‌وێ‌کانی زۆریان نا‌خۆش ده‌ویست، نه‌و ناخۆشه‌ویستی به‌سیرایه‌تی کرده‌ سه‌ر نه‌ولاده‌کانیشیان. ده‌بینین ئیستاش نه‌وه‌که‌سانه‌ی له‌ژنیک زیاتریان هه‌یه‌ تووشی دووبه‌ره‌کی و ناخۆشی و دوژمنایه‌تی ده‌بن و ژبان به‌خۆیان و می‌رد و مناله‌کانیان تال ده‌که‌ن، بۆ‌یه‌ خواوه‌ندی گه‌وره‌ له‌قورئاندا فه‌رمویه‌تی:

﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً﴾. (۱)

واته نه گهر له وه ترسان که نه توانن دادگهر بن له گهل ژناندا هه ژنیک بینن و مهی که ن به جووته.

موسولمانینه تا ماون له دنیا هه خوا په رستی بکه ن و له سه ر ناز و نیعمه ت شوکرانه ی خوا بکه ن و له کاتی به لا و موسیبه تدا سایبر و خوړاگر بن.

﴿إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾. (۲)

واته که سینک په رهیزگار بی و خوړاگر بی خوا په نجی به زایع نادا. نه وه بوون په ند و عیبه رت و ناموزگاری له باسی به سه رهاتی چه زه تی یوسف دا نومید ده که م سودتان لی وه رگرتبن. له خوا وه ندی گه وره ده پارتمه وه عیباده ت و چاکه ی هه موو لایه کمان قبول بکا و له گونا حانمان خوش بی و له به لا و موسیبه تی دنیا و قیامه ت بمان پاریزی.

و صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی شوعه یب

باسی «حه زره تی شوعه یب» سه لامی خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَ عَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

با لهو مه جلیسه دا بچینه خزمهت شوعه یبی پیغه مبهر و گوئی بگرین بو باسی
به سه رهاتی نهو زاته موبارکه به لکو خواوه ندی گه وره له ژیر سیبه ری ئالای نهو
پیغه مبهرانه دا هه شرمان بکا، هه زره تی شوعه یب نه وهی هه زره تی ئیبراهیمی
«خلیل الله» یه، له چوار سوره تی قورئاندا به ده جینگا باسی کراوه و ناوی براوه. ده لئین
پیغه مبهری خوشمان درودی خوای له سه ربی له هه دیسیکیندا به خه تیبی نه نییای ناو
بردوه. چونکه زورگزی و له سه رخ و هیدی ناموزگاری گه له که ی ده کرد و ماندو نه ده بوو.

﴿وَالِیٰ مَدَیْنٍ اٰخَاهُمْ شُعَیْبًا قَالَ یَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اٰلِهٍ غَیْرُهٗ﴾ (۱)

خوای تهعالا هه زره تی شوعه یبی کرده پیغه مبهر و په وانهی کرد بو سه ره لکی
شاری مه دیه ن که پی ده لئین نه رزی مهعان له نه طرفی شام به لای حیجازه وهیه. خه لکی

ئەو ناوچە زۆر دەوڵەمەند بوون بە ھۆی کەسابەت و موعامەلات و بازرگانپەرە، لە گەڵ ئەو ھەموو ناز و نعیمەتە شادا بت پەرست بوون و خویان نەدە پەرست و خو و پرەوشتیان باش نەبوو، بە تایبەتی لە کەپین و فرۆشتندا زۆر حەرام خۆر و قیل باز بوون، کەشتیان بە خەلک دەفرۆشت سوکیان بۆ کیشانە و پێوانە دەکردن، کە لە خەلکیشیان دەکەری و وەر دەگرت بە گرانەو هیان دەکیشا و ھەزن دەکرد. خوای گەورە حەزرەتی شووعیب کە ھەر لە خۆیان بوو کردی بە پیغمبەر و ناردی بۆ ئامۆژگاری کردیان، ھەر وەکو لە سورە «الأعراف» دا دەفرەمووی: ئیمە حەزرەتی شووعیبی برای خۆیانمان بۆ ناردن و گوتی: ئەی گەلی من خوا نەبێ کەس خواتان نیە ھەر ئەو پەرستن.

﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ (۱)

من پیغمبەری خوام ئامۆژگاریتان دەکەم بە قسەم بکەن، دەلیل و بەلگە و موعجیزەم زۆرن لە سەر پیغمبەرایەتی خۆم.

بە کینک لەو موعجیزانە ئەو عەسایە بوو کە بە میرات لە باب و باپیرانیپرا دەستی کەوتبوو، لە دوایدا دای بە حەزرەتی موسا.

﴿قَاوُفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ (۲)

دوو بارە فرەمووی: پەجاتان لێ دەکەم لەو پۆ بە دواوە تەرازو و میزانتان تەواو بێ. حەقی خەلک بە ناتەواوی مەدەنەو و دادگەر بن.

﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ (۳)

مەردی خوا بن بەد ئەخلاقی و فەساد لە سەر زەوی بڵاو مەکەنەو لە دوا ئەوێ کە خوا پیغمبەری بۆ ناردن.

﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۴)

فرەمووی: ئەوێ من پێتان دەلێم ئەگەر بە قسەم بکەن زۆر باشترە ئەگەر ئیمانتان بە خوا و پیغمبەر و بەوێ پێتان دەلێم ھەبێ. ھەر وەھا لە سەر ئامۆژگاریان دەفرۆشت دەیفەرموو:

﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾. (۱)

زۆر عەیبە بەسە، چیدی پڕی بە خەلک مەگرن و مەیان ترسینن کە دەیان هەوی بین بو لای من و موسولمان بن. ئیوه بو دەتان هەوی پڕگەیی خوا ناسین لە خەلک بگرن و لە پڕی لایان دەدەن؟

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ﴾. (۲)

ئیوه یادی ئەو کاتە بکەنەو کە کۆمەڵیکی کەم بوون خوا زۆری کردن فەقیر بوون دەوڵەمەندی کردن، بێ دەسەلات بوون ئیستا خاوەن دەسەلاتن.

﴿وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾. (۳)

تەماشای ئەو گەلانە بکەن کە لە خوا پەرستن و پڕنگای حەق لایان دا خوا چی بە سەر هێتان؟ بو پەند و عیبرەت و نامۆزگاری و دەرس لە بەسەرھاتی ئەوان وەر ناگرن و دەست لەو بێ دینی و کارە خەراپانە هەل ناگرن، ناترسن ئیوێش واتان بە سەر بێ؟

﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾. (۴)

فەرمووی: دیارە تازە بوونە دوو دەستە، دەستیگەتەن ئیمانی بە خوا و پیغەمبەر و نامۆزگاریەکانم هێناو و موسولمان بوون، دەستیگەتەن کافر و بێ دین و بێ باوەڕن، خۆ راگرن تا خوا کە لە هەموو دادگەرترە دادگەرترە فەرق بخا لە بەینی ئیمە و ئیوێدا و تووشی سزا و عەزابتان دەکا.

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾. (۵)

لە جوابی ئەو هەموو نامۆزگارییە و مەوعیزەدا پیاو ماقوولەکانیان تووڕە بوون و گوتیان: ئەو قسانە چن؟ ئەگەر دەست لەو قسانە هەل نەگری خۆت و موسولمانەکانت دەردەکەین، یان دەبێ بڕۆن یان بینەوێ سەر دینی ئیمە.

﴿قَالَ أَوْلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ﴾ (۱)

حهزره تی شوعه یب وه سهر خوئی نه هینا و له سهر خو فهرمووی: جا چۆن ئیمه دینه وه سهرشتیک که زۆرمان ناخۆش دهوئ یان چۆن به زۆر ده مان به نه وه سهر دینی خو تان؟ قهت قبولی ناکه ین.

﴿قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا﴾ (۲)

فهرمووی: نه گهر بگه پرینه وه سهر دینی ئیوه مه عنای وایه درۆمان به دم خوا وه کردوه. دووا نه وهی که خوا له گومراهی نه جاتی داوین تازه به ئاره زووی خو مان ناگه پرینه وه.

﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُوذَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا﴾ (۳)

شایان نیه تازه بگه پرینه وه مه گهر خوا ئاره زو بکا، که ئه وه ش قهت نایی و ئاره زووی مه حاله.

﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ (۴)

خوای ئیمه ئاگاداره به سهر هه موو شتیک دا و ئیمه پشتمان به خوا به ستوه و له شه ری ئیوه ده مان پارێزی.

ئنجا هه زره تی شوعه یب که زانی تازه موسو لمان نابن و ده ست له و کرده وه خه راپانه هه ل ناگرن، پرۆژیک له پاش دوو رکات نوێ سهری به رز کرده وه بو ئاسمان و فهرمووی:

﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ (۵)

ئه ی خوای گه وره دوو عام گیرا بکه و حوکم بکه له به ینی ئیمه و ئه واندا و دادگه ری خو ت بنو ئنه، خو خو ت له هه موو دادگه ریک دادگه رتری و ده زانی تازه ئیمان ناهینن.

﴿وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِيَنِ اتَّبَعْتُمْ شُعْبًا أَنْكُمْ إِذَا لَخَّاسِرُونَ﴾ (۶)

له دووا دوو عاکه ی هه زره تی شوعه یب کو مه ئیک له کافره کان به گالته وه پروریان کرده موسو لمانه کان و گو تیان: ئه گه ره دووا قسه ی شوعه یب بکه ون زه ره ده که ن، دین و یاسا و قانونی ئیمه باشتره. له و کاته دا به ئه مری خوا هه زره تی جویره ئیل هات و فهرمووی:

(۲) و (۳) و (۴) و (۵) الأعراف: ۸۹.

(۱) الأعراف: ۸۸.

(۶) الأعراف: ۹۰.

خوای ته علاا دووعا که ی گیرا کردی، خۆت و مأل و خۆزان و موسولمانه کان له شار برپۆنه دهروه له بهری به یانیدا غه زه بی خوا ده گاته سه ریان.

﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾ (۱)

خوای گه و ره له سوره ی «هود» دا ده فه رموئ: کاتی که غه زه بی خوا گه یه سه ریان، خوا حه زه تی شوعه یب و موسولمانه کانی نه جاتدا به ره حمه تی خۆی، ئیستا به ته واوی کیلو مه تریک زیاتر له شار دوور نه که وتبوونه وه که حه زه تی جو بره ئیل نه عه ره ته ئیکی لی دا و قیپران دی به سه ر شاری مه دیه ن دا و شاره که که وه ته زه لزه له و هه موو خه لکی شار مردن.

﴿كَانَ لَمْ يَعْنُوا فِيهَا﴾ (۲)

ده تگوت قه ت که سی تیدا نه بووه قه ت ئاوه دان نه بووه. حه زه تی شوعه یب که وای چا و پێ که وت فه رمووی: نه وه ی له ده ستم هات له په ند و ئامۆژگاریان کۆتاهیم نه کرد، به لام ئه وان هه ر له سه ر کوفری خۆزان مانه وه تا وایان لی هات جا چۆن په رو شم بن؟ ئنجا له دووا نه وه ی که خوا وه ندی گه و ره خه لکی شاری مه دیه نی به هیلاک دا و حه زه تی شوعه یب به خۆی و موسولمانه کان رزگار بوون، خوای ته علاا حه زه تی شوعه یبی نارد بۆ سه ر ئه سحابی ئه یکه ت که بریتی یه له هه ر ئمیکی خاوه ن باغ و باغات و دار و دره خت و ئاو و کانیاو و جۆ و جۆبار و سه وزه و شیناورد له نزیک شاری مه دیه نه وه هه ره کو خوای گه و ره له سوره ی «الشعراء» دا به درێژی بۆ مان باس ده کا و ده فه رموئ:

﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۳)

درۆیان کرد پیغه مبه ری خوا یان وه درۆ خسته وه خه لکی ناوچه ی ئه یکه ت.

﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ (۴)

له و کاته دا که شوعه یبی پیغه مبه ر چۆ ناویان و گوتی: بۆ له خوا ناترسن و خوا نا په رستن؟

﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ (۵)

من پیغه مبه ر ئیکی ئه مینم په وانه کراوم بۆ سه ر ئیوه و خه یانه ت تان پێ ناکه م.

(۳) الشعراء: ۱۷۶.

(۲) هود: ۹۵.

(۱) هود: ۹۴.

(۵) الشعراء: ۱۷۸.

(۴) الشعراء: ۱۷۷.

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ﴾. (۱)

رو بکهنه خوا و له غهزه بی خوا بترسن و به قسم بکهن.

﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾. (۲)

له سهر نه و ناموزگاری کردنهش داوای هیچتان لی ناکه م پاداشتی من خوا ده مداته وه و له خوام ده وئی.

﴿أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾. (۳)

نمونه ی ناموزگاریه کانی نه وانه، ده ی فرموو: شت به ته واری بو خه لک کیشانه و پیوانه بکهن به ناته و او یان مه ده نی.

﴿وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ﴾. (۴)

به ته رازووی حه ق و راست شت هه لکیشن.

﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾. (۵)

ده ی فرموو: ناموزگاریتان ده که م حه قی خه لک ناقیس مه که ن و ده ست له پیا و کوشتن و تالان و دزی و فساد ی هه لگرن.

﴿وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْحَبِيلَةَ الْأُولِينَ﴾. (۶)

له و خواجه بترسن که ئیوه و خه لکی پیش وه ی دروست کردوه.

﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾. (۷)

به لام نه وه هموو خو ماندوو کردنه و ناموزگاری به هیچ سوودی نه بوو، کافره کان له جوابدا گوتیان: وا دیاره تو خه لکی شاری مه دینه ی و له وانه ی سیحریان لی کراوه و عه قلیان تیک چوو ه بو به تو نه و قسانه ده که ی.

﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ﴾. (۸)

ده نا تو ش مرو فیککی وه کو ئیمه ی چون ده بیه پیغمبره؟ چیت له ئیمه زیاتره؟ لا مان وایه درو ده که ی پیغمبره نی.

(۳) الشعراء: ۱۸۱.

(۲) الشعراء: ۱۸۰.

(۱) الشعراء: ۱۷۹.

(۶) الشعراء: ۱۸۴.

(۵) الشعراء: ۱۸۳.

(۴) الشعراء: ۱۸۲.

(۸) الشعراء: ۱۸۶.

(۷) الشعراء: ۱۸۵.

﴿فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (۱)

گوتیان: ده نه گهر راست ده که ی پیغه مبهری خوای به خوا بلی با پارچه به کمان له ناسمان به سهردا بهر وهدا و عه زایب کمان بو نازل بکا و له به ینمان بهرئ!

﴿قَالَ رَبِّيَ اعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (۲)

فه رموی: خوا ناگاداره ده زانی کرده وه تان چیه و داوای چی ده که ن و شایانی چ غه زه یکن له کاتی دیاری کراودا غه زه بتان لی ده گری.

﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (۳)

هر حه زره تی شوعه یب ناموزگاری کردن و نه وان به دروژان خسته وه، تا خوای ته علا غه زه بی لی گرتن عه زابی بو پره وانه کردن، حه وت شه و و حه وت پروژان گه رمای به سهردا باراندن، تا ناوی سهرچاوه و جوگه و جوّباره کانیان وه کول هات و له گه رمان نارامیان نه ما و نه وه نده یان نارده ق کرد ناوی له شیشیان هاته و شک بوون، دووا حه وت شه و و پروژ هه ورئکی په ش هاته سهر ناوچه که یان و له نگه ری گرت، خه لکه که دلّیان خۆش بوو ناهیکیان هاته وه بهر و به ورد و درشته وه رایان کرد بو بهر سیه ری هه وره که به لام به پیچه وانه ناوات و نارزه زووی نه وان، هه وره که هه ورری غه زب بوو، ناگری به سهردا باراندن و به ته وای سوتان و کلوکوژیان دامرد. په نا به خوا له غه زب و عه زابی خوا. نه وه بوو باسی حه زره تی شوعه یب که خه زوری حه زره تی موسا بووه، به لام زور به داخه وه بو مان پروون نه بووه دا خوا ته مه تی چه ند بووه و چوئی وه فات کرده، ده لّین گسوری موباره کی له ناوایبکه له ده ور و بهری شاری سه فهد و سی پروژه ری له «بیت المقدس» دووره.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی ئه ییوب

باسی «حه زره تی ئه ییوب» سه لامی خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَ عَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

سه ر قافلە ی خوڤ راگران و شای ساییران و ده رده داران هه زره تی ئه ییوبی پیغه مبه ره
درودی خوای له سه ربی.

با بزانی ن ئه و پیغه مبه ره نازداره تووشی چ به لا و موسیبه تیک بوو؟ له گه ل ئه وه شدا
چه ند ساییر و خوڤ راگر بوو، بو ئه وه ی ئه گه ر خوانه خواسته تووشی ته نگ و چه له مه به ک
بوین و به لا و موسیبه تیکمان به سه رهات یادی هه زره تی ئه ییوب بکه ینه وه و چاو له و
بکه ین تا خوای گه وه وه ک هه زره تی ئه ییوب له نه خووشی پزگارمان بکا. هه زره تی
ئه ییوب به کیکه له و پیغه مبه رانه که خوای ته عالا له قورئانی پیروژدا چوار جار ناوی
بردووه، هه زره تی ئه ییوب له ئه ولادی عه سی کورپی هه زره تی ئه ییوبی کورپی
هه زره تی ئه ییوبی «خلیل الله» به، له وولاتی شام له دایک بووه، خواوه نندی گه وه مال و

سهرهوت و سامان و داراییکی زوری دابویه، له هه موو خه لکی وولانی شام ده وله مه ندرت بوو. ده لین په حمه ی کچی حه زره تی یوسفی هیئا و چه ند کوپ و کچیان بوو، هه ر به گه نجی خوای ته عالا زوهد و ته قوا و عیاده تی خسته دلّه وه، چاکه و پیاوه تی له گه ل فه قیر و غه ریب و بیوه ژن و هه تیو و هه ژاران زور ده کرد، ده سستی داماوانی ده گرتوه، بی میوان نانی نه ده خوارد، هه تیو نه بوو کراسی بو نه کا، شهو و پروژ حه مد و سه نای خوای ده کرد، زور شوکرانه ی ناز و نیعمه تی خوای ده کرد، خوا کردی به نه بی و له هه موو خو و په وشیتیکدا له خه لک باشتر بوو، وای ناو بانگ کرد مه لائیکه ی ئاسمان ئاواتیان به و ده خواست و باسیان ده کرد.

پروژیک له پروژان کو مه لیک مه لائیکه له ناو خویناندا ده یان گوت: ئه و رو له سه ر پشته زه وی که س نییه له حه زره تی ئه ییوب چاکتر بی، به تابه تی پرووی هه موو ده وله مه ندرتکی سپی کردۆتوه، چونکه که م که س ئه گه ر سه روهت و سامانیان بوو ده وله مه ند بوون خویان له بیر ده مینتی، له م لاشه وه شه یتان که ته ماشای حالی حه زره تی ئه ییوبی کرد زور ناره حهت بوو، زوری پی ناخوش بوو، ئینسانتیکی وا هه بی له ئه ولادی حه زره تی ئادهم به و جوړه خواپه رست بی، کوپ و سه روهت و مال و دارایی له پیاوه تی چاکه و خواپه رستی ئه و که م نه که نه وه و هه میشه پروو خوش بی له گه ل خه لک و ئاموژگاریشیان بکا. شه یتان هات هه ر چه ند کردی و کراندی نه ی توانی به خه تهره و وه سه وه سه هیچی له گه ل بکا و بوی به سه هو نه چوو، که به وه سه وه سه هیچی بو ده گه ل نه کرا، هات مال و سه روهت و سامانی له پیش چاوان شیرین ده کرد، فائیده ی نه بوو، زه فه ری پی نه برد، شه یتان عه رزی باره گای ئه قده سی کرد و گوتی: ئه ی خوای گه وره تا عهت و عیادهت و پیاوه تی و چاکه کردنی حه زره تی ئه ییوب به هوی مال و سه روه تی زوری دنیا وه یه، ئه گه ر سه روهت و دارایی نه مینتی ئه و خواپه رستی و پیاوه تیه ی نامینتی، خوای ته عالا فه رمووی: ئه ی شه یتان من عه بد و به نده ی خو م باشتر ده ناسم، ئه گه ر هیچ مال و سه روهت و کوپیشی نه مینتی ده ست له خواپه رستی هه ل ناگرئ، پرو ئه وا ئیزنم دای چی به سه ر دینی بیکه و چۆنی به تاقی ده که یه وه بیکه، شه یتان شه یاتینی له خو ی کو کردنه وه و چون له ته وبله و ئاغه ل و مؤله مه ردا هه موو ئه سپ و حوشر و بز و مه ره که یان سووتاند، ئاگریان به خه له و

خەرمانە کەشەوێ نا و سووتاندیان، شەیتان خۆی بردە سەر شکلی پیاویکی پیر و چوو سەلامی لە حەزرەتی ئەیبوب کرد و گوتی: تۆ دەزانی هەموو سەرۆت و سامانە کەت سووتا؟ حەزرەتی ئەیبوب لە جوابدا فەرمووی: خوا دابووی خواش بردووە تێوێ چ قەیدی هەبە، پۆژنکی دی شەیتان خۆی بردە سەر پەنگی مامۆستای کۆرەکانی حەزرەتی ئەیبوب و بانگ هێشتی کردن و خانوو کە ی بە سەردا روخاندن و خۆی نەبێ هیجیان دەر نەچوون، دەرپەری و چو بۆ لای حەزرەتی ئەیبوب و گوتی: هاوار بە مالم ئەو پۆ کۆرەکانم دەعوەت کردن، من بۆ ئیشیکێ تایبەتی چومە دەرئ تا چوومەوێ خانوو کە یان بە سەردا رووخا بوو یەکیان دەر نەچوو. حەزرەتی ئەیبوب هەرچەند لە تاوی کۆرەکانی دلێ وەک مەنجهل دەکولێ، بەلام وە سەر خۆی نەهێنا و فەرمووی: ئەمانەتی خوا بوون خوا بردنیوێ و شەهیدن، ئەگەر تۆش باش بویتایە دەر نەدەچووی.

راوی دەلێ شەیتان بە روورپەشی و خەسارەت مەندی گەپایەوێ و عەرزێ بارەگای ئەقدەسی کرد و گوتی: ئەی خوای گەورە بە نەمانی مالم ئەو و ئەولاد هیچم بۆ لە گەل نەکرا، چونکە بەدەنی ساغە دەر بەست نیە، ئومێدی بە کەرەمی تۆ زۆرە، دەلێ خوا خاوەن دەسەلاتە، دەتوانی مالم و سەرۆت و کۆری باشتەر و زیاترم بداتی، ئەگەر روخسەتم بەدی تووشی نەخۆشی بکەم هۆشی خوا پەرستی نامێتی.

جا بۆ ئەوێ حەزرەتی ئەیبوب بیته جیگای سەرنج راکێشانی خەلک و دەرس و پەند و عیبرەت و ئامۆژگاری لێ وەرگرن و تەواوی نەخۆش و بریندار و دەر دەدار بە یادی سەبری ئەیبوبەوێ سەبر بگرن و چاوەروانی شیقای دەر دەکەیان بن و بیته مامۆستای خۆراگران و ساییران و پشت بە پشت خەلک بۆ یەکتەری وەگێرن، خوای تەعالا فەرمووی: ئەی شەیتان پرۆ ئەوا ئیزنم دای و نەخۆشیم دایە دەس تۆ، بەلام بە لای دل و زمان و روح و عەقلێوێ نەچی! ئەوانە جێی ئەسراری ئیمانن.

راوی دەلێ بە ئەمری خوا پۆژنک حەزرەتی ئەیبوب لە میحرابدا لە سوجدەدا بوو، شەیتان هات بە هەناسە یەسی خۆی فوینکی لە حەزرەتی ئەیبوب کرد و تووشی نەخۆشی گولی و سەودایی بوو، زۆری پێ نەچوو کرمەرێ بوو، کەس نەدەچوو بە لای دا پەحمە ی زنی نەبێ، خەلک لە ناو خۆیاندا دەستیان کرد بە باس کردنی و قسە پێ گوتنی.

یه کینک دهی گوت: ئەوێ خوا خۆشی دەوێ بۆیه تووشی ئەو نەخۆشیه بووه. یه کێ تر دهی گوت: ئەو هه موو خوا به رستی یه فریای نه کهوت. هیندیکیان ده یانگوت: ده بی گوناخیکی زۆر گه وری کردبی ده نا خوا ئاواي مال و تران و ده رده دار نه ده کرد. ئاخری چون به ره حمه ی خیزانیان گوت: ده بی دوری خه یته وه، زۆر ده ترسین مال و مندالمان لی ی بگره وه. ره حمه ی خیزانی زۆر به وه فا بوو، به و حاله ش هه ر خزمه تی ده کرد. له کۆلی کرد و بر دیه که لاوه کۆنیک دای نا، به و حاله ش شه ی تان له کۆلی نه ده بۆوه وه سه وه سه ی ده دا. هه ر وه کو خوا وه ندی گه وری له سور ه ی «ص» دا بۆمان باس ده کاو ده فهر موئ:

﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ﴾ (۱)

ئە ی پیغمبر له کاتی تهنگانه و نارچه تیدا یادی عهبد و بهنده ی ئیمه ئه ییوب بکه وه، وه ختییک کر مه رپۆ بو بو شه ی تان دهستی لی هه ل نه گرت، وه سه وه سه و خه یال و خه ته ره ی ده خسته دل وه، به لام ئەو هه ر هاواری خوا ی ده کرد و ده ی گوت: ئە ی خوا ی گه وری! ئاگادارم به، شه ی تان نارچه تم ده کا و عه زابم ده دا، هه زار ئافه رین بۆ ره حمه ی خیزانی و هه زار ره حمه ت له گۆری که به پۆژ کاری ده کرد و ده هاته وه ده رخوا ردی چه زره تی ئه ییوبی ده دا و شه و تا به یانی به دیاریه وه ده بوو، شه ی تان وه خت بوو له داخی ئەو ژن و میژده بمرئ.

پۆژنیک هه موو شه یاتینی کۆ کرد نه وه و گوتی: من سه رم له حال ی ئەو ژن و میژده سوپ ماوه، مال و سه روه ت و ئەو لادم له به ین بردن، ئه ییوب تووشی ئەو ده رده کرد، که چی ده ست له شوکری خوا و سه بر و شوکر هه لئاگری. گوتیان: ئە ی باوکه گه وری ئیمه تو ئاده مت به چ فیلیک له به هه شت ده ر کرد به و فیله ش ئه ییوب به سه هوو به ره، گوتی: راست ده که ن ئاده م به هۆی چه واوه به سه هو برد، با بچم بۆ لای ره حمه ی خیزانی و بزانه به هۆی ئەو وه له خسته ی نا به م، هه ستا خۆی برده سه ر شکلی پیاوکی پیر و سه لامی له ره حمه کرد و گوتی: کوا میژده که ت؟ ئەویش به گریان وه گوتی: ئەو ته حالی ئاوا یه که ده یینی، نه وه یه بمرئ و نه وه یه چاک وه بی، شه ی تان ئەو نه نده ی باسی زه مانی گه نجی و لاوی و ساغ و سه لامه تی چه زره تی ئه ییوبی بۆ کردو مال و سه روه ت و کوپه کانی

خسته وه بیر، تا دهستی کرد به گریان و هستا چوو به لای حه زره تی نه ییوبه وه گوتی: ئه رئی پیم نالیت تا که ی خوا عه زابت ده دا؟! نه مالت ما، نه ئه ولاد، نه دۆست دئی به لاته وه، نه کهس و کار و خزم و ره فیق، نه گه نجیت ما، نه گه وره یی، حه زره تی نه ییوب فه زمووی: دیاره شه یتان به سه هووی بردوی ئه و قسانه ده که ی، گوتی: باشه ئه ی بۆ دووعا ناکه ی خوا چاکت کاته وه؟ فه زمووی: زۆرم به سه لامه تی رابوار دووه به لام ئه وه حه وت سألّه نه خۆشم حه یا ده کهم له خوا داوای چاک بوونه وه بکه م. فه زمووی: وادیاره تۆ ئیمانته زه عیف بووه به قهزا و قه ده ر خوا، تووره بوو سوئندی خوارد و گوتی: ئه گه ر خوا ره حمی کرد و چاک بوومه وه، شه رت بئ سه د دارت لئی ده م، فه زمووی: ئه واله سه ر خۆشم حه رام کرد تازه به دهستی تۆ نان ناخۆم و داوای هیچت لئی ناکه م، برۆ له پیش چاوانم تا بزاین خوی گه و ره چ ده کا: دایکه «ره حمه» ره حمه تی خوی لئی بئ به دلّی پر گریانه وه به ره و ئاواپی رۆشت حه زره تی نه ییوب که خۆی به ته نهایی دی و کهس نه ما خزمه تی بکا و ده رده که شی ساعه ت به ساعه ت گرانتر ده بوو، گریا و به زه یی به خۆیدا هاته وه هاواری خوی کرد و گوتی: ئه ی خوی گه و ره:

﴿أَنْتِ مَسْنِي الضَّرِّ وَأَنْتِ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (۱)

ئازار به دلّم گه ییوه تۆش له هه موو که ست زیاتر به زه یته به بنده گاندا دیته وه که یفی خۆته.

﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ﴾ (۲)

خوا ده فه زموئی: فه وری دووعا که مان گریا کرد و به لاکه مان له سه ر لا برد و به هۆی حه زره تی جویره ئیله وه پیمان گوت:

﴿أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾ (۳)

پئی بده به زه وی دا، که قاچی له ئه رز دا ئاوئکی جوان و ساف و سارد و شیرین هه لّ قوئی، حه زره تی جویره ئیل فه زمووی: خوا ده فه زموئی: له و ئاوه خۆی بشوا، خۆی شت، به ئه مری خوا به ده نی وه . . . . . ئاک بۆوه و فه زمووی: بی خۆوه! خواری شیه وه برینی ده روئیشی ساریژ بوو، سوچده ی شرعی برد و هستا به ره و ئاواپی که و ته رئی، رۆشت

تا گه بیه سهر پردیک نووشی ئافره تیک بوو ده گریا و هاواری ده کرد فهرمووی: نهی زه عیفه چیت لی قهوماوه؟ ره حمه خان هات به لایه وه گوتی: به قوربانت بم، میرده کم به نه خووشی له فلان که لاهه دا که وتبوو، تا هاتمه وه له وی نه ما بوو، جا نازانم گورگ خوار دوویه تی؟ چی لی به سهر هاتووه وه خته له تاوانی شیئت بم، فهرمووی: باشه میرده که ت چ نه خووشی به کی بوو؟ ناوی چیه؟ گوتی: به سه ده قهت بم لیت به دور بئ نه خووشی به که ی زور خهراپ بوو بؤ گپرانه وه نابئ، ناویشی ئه ییوب بوو پیغمبره ری خوا بوو، فهرمووی: باشه به ساغی وه ک کئی ده چوو؟ خاتو ره حمه ته ماشای کابرای کرد و گوتی: والله وه ک تۆ ده چوو تۆ ده لی ی هوی. ئنجا حه زره تی ئه ییوب خوی ئاشکرا کرد و به یه کتر شاد بوونه وه و شوکرانه ی خویان کرد و چوونه وه خانه کۆنه که یان. له و کاته دا به ئه مری خوا حه زره تی جویره ئیل هات وه ک قورئان ده فهرمووی:

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولَى الْأَلْبَابِ﴾ (۱)

خیزانه که مان بؤ گنج کرده وه و کوره کانمان بؤ زیندو کردنه وه و ئه وه نده ی دیشمان مال و سهروه ت و سامان دایه به ره حمه تی خوومان، بؤ ئه وه ی بیته هۆی یاد کردنه وه و هه تا دنیا هه به به داستان بگپرنه وه و ئه وانه ی خاوه ن عقل و بیر و هۆشن په ند و عبیره ت و ئامۆزگاری لی وه رگرن.

حه زره تی ئه ییوب وستی بؤ ئه وه ی سوئندی لی نه که وی سهد داره که له ره حمه خان بدا، خواوه ندی گه وره حه زره تی جویره ئیلی نارد و فهرمووی: به ئه ییوب بلی:

﴿وَخُذْ يَدَکَ ضِعْفًا فَاضْرِبْ بِهٖ وَلَا تَخْنَثْ﴾ (۲)

وه ره سهد شولک و تووله داری باریک بیکه وه به سه ته و له خیزانه که تیان پراکیشه تا سوئنده که ت لی نه که وی و ئه زیه تیش به ره حمه خانی ژنت نه گا چوونکه زور به عه د و وه فا بو و له گه لت با دلی نه شکئی.

﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ ضَالًّا رَافِعًا يَمْشِي فِي الْأَرْضِ مُضْتَلًّا وَمُضْتَلًّا وَنَحْنُ لَا نَعْلَمُ الْغَيْبَ﴾ (۳)

خوا ده فهرمووی: ئیمه حه زره تی ئه ییوبمان به تا قی کرده وه باشترین به نده بوو که خوی راگرت بؤ به لا و موسیبه ت و ته نگ و چه له مه و هه ر باشتری زکری خوا ده کرد و

ناشوکر نەبوو زیاتر لە خوا دەترسا و لە بەر خوا دەپارایەو.

گوئی گریته لە باسی ژبانی و بەسەرھاتی پیشەوای ساییران و خۆراگران و دەردەداران حەزرەتی ئەییوب پیغەمبەردا ئەو نامۆژگاری بەمان دەست دەکەون .

یە کەم دبی ئینسانی موسولمان چاوە لە حەزرەتی ئەییوب بکا، هەر وەک لە کاتی سەرۆت و خۆشی و سەلامەتیدا دەبی شوکرانە ی نعیمەتی بکا. لە وەختی تەنگ و چەلەمە و فەقیری و نەخۆشی و بەلا و موسیبەتیشدا خۆراگر و ساییر بی. دووم ئینسان نابێ وای بزانێ بەلا و موسیبەت و فەقیری نیشانە ی خەراپی ئینسانە، خۆ حەزرەتی ئەییوب پیغەمبەری خوا بوو، خەراپ نەبوو، ئە ی بۆ تووشی ئەو دەردە گەورە و گرانە بوو؟ سێ یەم دەبی بزاین کە بەلا بۆ تاکی کردنەوێ ئادەمیزادە. چوارەم زانیمان کە سەبر و خۆ راگرتن خۆلتی و خو و پەروەشتی پیغەمبەرانە. پینجەم دەبی ئینسان لە کاتی بەلادا پەنا بۆ خوا بەرێ و لە بەر خوا وەپاری.

شەشەم لە ئایەتە کە دا کە خوا فەرمووی: لە و ئاوە خۆت بشۆ و بیخۆ و ئەو مان دەست دەکەوی کە دەواو دەرمان بە ئەمری خوا دەبنە هۆی چاک بوونەو لە نەخۆشی، هەر وەک بە زاهیری ئاوە کە بۆ حەزرەتی ئەییوب بوو بە شیفای. حەوتەم دەبی پیاو بە وەفا بی و بی وەفا نەبی، بە تاییەتی لە گەل ژن کە شەو و رۆژ لە گەلتایە، ئە گەر هەلە یە کیشی کرد دەبی لێ ی بیووری، چونکە خوا فەرمووی: لە باتی سەد دار سەد توولی باریک بە سەر یە کەو و بە یە ک کەرەت لە پەحمەخان بەدە، ئنجا حەزرەتی ئەییوب لە تەمەنی نەو دەو سێ سالیدا وەفاتی کرد و گۆری موبارەک و پیروزی بە رپوایەتیک لە وولاتی شامە.

ئەو بوو باسی ژبان و بەسەرھاتی سەردەستە ی ساییران و پیشەوای خۆ راگران حەزرەتی ئەییوب. ئومید دەکەم پەند لە ژبانی وەرگرن و لە سەر بەلا و موسیبەت ساییر و خۆراگر بن تا خوا پاداشتان بداتەو بە ئاوات بگەن.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی مووسا

باسی «حه زره تی مووسا» سه لامي خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

با بۆ باسی ژبان و به سه رهاتی هه زره تی مووسای پیغه مبهه گوی پراگرین و په ند و
نامۆژگاری لی وه رگرین. هه زره تی مووسا کورپی عیمپانی کورپی فاهیتی کورپی لای
کورپی هه زره تی به عقووبی کورپی هه زره تی ئیسحاقی کورپی هه زره تی ئیبراهیم
«خلیل الله» به. دایکیشی ناوی یوکان یان یوحانزی کچی لای به، له زور سوره تی قورئاندا
باسی به سه رهاتی نه و پیغه مبهه گه و ره به کراوه، بۆ وینه له سوره ی «القصص» دا
فه رموویه تی:

﴿تَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَ فِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾. (۱)

ده خۆئینه وه به هۆی هه زره تی جو به ئیله وه به سه ر تۆدا نه ی پیغه مبهه باسی

حه‌زرتی موسا و فیرعه‌ون به راستی و بی موبالغه، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی موسولمانن په‌ند و نامۆژگاری لی وه‌رگرن.

﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا أَهْلَهَا شِيْعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ﴾ (۱)

ده‌فه‌رموئ: به راستی فیرعه‌ون خۆی به زال زانی و ته‌که‌بووری کرد و جیاوازی خسته‌ناو خه‌لکه‌وه و به چاوی سووک ته‌ماشای به‌نی ئیسرائیلیه‌کانی ده‌کرد و زۆری ناره‌حه‌ت ده‌کردن.

﴿يُدْبِحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (۲)

کوره‌کانی سه‌ر ده‌پرین و کچه‌کانی ده‌هیشته‌وه. به راستی فیرعه‌ون یه‌کیک بوو له‌ پیاو خه‌راپان. پراوی ده‌لی فیرعه‌ونی میسر ناوی وه‌لیدی کورپی مه‌سه‌هب بوو، زۆر کافر و بی‌دین بوو، داوای خوایه‌تی ده‌کرد، جوانترین ئافه‌رتی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی که ئاسیه‌ی کچی مزاحیم بوو به‌تۆبزی له‌باوکی ستاند، به‌لام چونکه‌خوا ئیراده‌ی له‌سه‌ر نه‌بوو کاتیک به‌لایه‌وه‌ده‌چوو پیاوه‌تی نه‌ده‌ما و له‌پیاو ده‌که‌وت، تا وای لی هات هه‌ر به‌ته‌مasha کردنی رازی بوو فیرعه‌ون شه‌ویک خه‌وی دی له‌خه‌وه‌که‌یدا ئاگرێک له‌«بیت المقدس» وه‌هات و قیبتیه‌کانی به‌خاوه‌وه‌سووتاند، به‌لام خۆی ده‌به‌نی ئیسرائیلیه‌کان نه‌ده‌گه‌یاند، که له‌خه‌وه‌که‌ی راست بۆه‌ زۆر ترسا. بۆ به‌یانیش به‌ئاشکرا گوئی له‌ده‌نگیک بوو ده‌ی گوت: ئه‌ی خاکت به‌سه‌ر. زۆری نه‌ماوه‌سه‌ر و مالی خۆت و هه‌موو قیبتیه‌کان به‌هۆی پیغمبره‌رئکی بنی ئیسرائیلیه‌وه‌له‌به‌ین بجی، ئه‌وه‌نده‌ی دیش له‌ده‌نگه‌که‌ترسا بۆ به‌یانی هه‌موو کاهینی و ساحیر و موعه‌بیر و مونه‌جیم و ئه‌ستیره‌ناسی بانگ کردن و خه‌ونه‌که‌ی بۆ گێرانه‌وه، گوتیان: ئه‌ی فیرعه‌ون ئه‌و خه‌ونه‌مه‌عنای وایه‌له‌تایغه‌ی به‌نی ئیسرائیلیان کورپیک له‌دایک ده‌بی داوای پیغمبره‌ری ده‌کا و له‌سه‌ر ده‌ستی‌وی به‌هیلاک ده‌چی. ئنجا هات به‌قه‌ی زاناکان هه‌ر ژنیک له‌به‌نی ئیسرائیلیه‌کان که مندالی ده‌بوو، کورپوايه‌سه‌ریان ده‌بری و ئه‌گه‌ر کچ بوایه‌لاقه‌یان نه‌ده‌کرد، پۆژیک پیاو ماقوولی قیبتیه‌کان چوونه‌لای فیرعه‌ون گوتیان: ئه‌ی پاشا تۆ کوره‌کانیان ده‌کوژی و پیره‌کانیشیان به‌ره‌به‌ره‌ده‌مرن تا دوو

سێ سالی دی که سیان نامینی خزمەتی خۆمانی پێ بکهین، فیرەون گوتی: باشە هەر ساڵە نا سالیک کورەکانیان سەر دەبرین. ئەو ساڵە دایکی حەزرەتی موسا حەزرەتی هارونی بوو، پاوی دەلی: فیرەون دووازدە هەزار کورپی بنی ئیسرائیلی کوشت لەو ساڵانەدا، مەلاییکە ی ئەرز و ئاسمان دەستیان کرد بە گریان و لە بەر خوا دەپارانەوه ئەو زولمە قبوڵ نەکا. خوا فەرمووی: ئە ی مەلاییکە سەبەرتان بێ.

﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ (١)

هەموو شتیکی وەختی خۆی هەبە و کاتی دیاری کراوە، نەک زولمی فیرەون زولمی هیچ زالمیک تا سەر نایێ. فەرمووی: مزگینی بێ بەو زوانە موسا پیغەمبەر لە دایک دەبێ و زولمی فیرەون لەبەین دەبا. ئنجا خواوەندی گەورە ئیرادە ی کرد تەخت و بەختی فیرەون لە بەین بەرئ، شەوێک خستیه دلی دایکی حەزرەتی موساوه که هەستی و بچی بۆ لای عیمرانی میدی لە کۆشکی فیرەوندا، لەو کاتەدا عیمران حەرەسی تاییەتی فیرەون بوو. لە فەرشی فیرەون وێک کەوتن و نوتفە ی حەزرەتی موسا لەو شەویدا لە پەحەمی دایکی دا قەراری گرت و لە پاش نۆ مانگ و نۆ پۆژ لە دایک بوو، نوری پیغەمبەری لە ناو چاواندا دەدرەوشایەوه، دایکی لە پیاوه کانی فیرەون دەترسا وهی دۆزن و سەری بێرن، خۆ ی تەعالا فەرمووی:

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾ (٢)

وه حیمان کرد بۆ لای دایکی حەزرەتی موسا که نەترسی و شیر ی بداتی، تا چلە ی چوو دایکی شیر ی دایە، لەو ماوه ش دا باوکی مرد و دایکی ئەوه نەدی دیش خۆفی پێ نیشت، خوا فەرمووی:

﴿فَإِذَا خِفتَ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزِنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (٣)

ئە ی دایکی موسا هەرکاتی زانیت پیاوه کانی فیرەون مالان دەپشکنن و لەوه ی ترسای کورە کەت بدۆزنەوه، سندوویک دروست بکه و کورە که بخەرە ناوی و فری ی دە

ناو به حری نیله‌وه و مه ترسه و په‌روشت نه‌بی، به‌و زوانه ده‌ی نیرینه‌وه لای خوژت و ده‌شیکه‌ین به پیغمبر.

دایکی هه‌ستا تابووتیکی دروست کرد و به قورقوشم قه‌لشته‌کانی پر کرده‌وه و له‌گه‌ل که لسو می کچیدا بردیان خستیانه ناو به حری نیله‌وه، به که لسو می گوت: من ده‌رۆمه‌وه بۆ مالّه‌وه، به لّام تو دوور و نزدیک وه‌دوای که‌وه بزانه ناوه‌که بۆ کوئی ده‌با، دایکی به دلی بریانه‌وه به چاوی پر له‌گریانه‌وه به‌ره و مالّ گه‌پرایه‌وه و که لسو می به گوی به‌حره‌که‌دا وه‌دوای که‌وت. له نیله‌وه جوگه‌ ناوئیک هه‌لگیرا بوو بۆ ناو کوشکی فیرعه‌ون، قه‌زای په‌بیانی ناوه‌که پرووی به تابووته‌که کرده جوگه‌که و به جوگه‌که‌دا بردی تا چۆ ناو‌حه‌وزی‌حه‌وشی قه‌سره‌که‌وه.

﴿فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا﴾ (۱)

مالّ و خیزانی فیرعه‌ون که چاویان به سندوقه‌که که‌وت په‌لاماریان دا و هینایانه‌وه‌رو و سه‌ریان هه‌لچری، ته‌ماشایان کرد کورپکی ساوای نه‌وه‌نده جوانی تیدا به بۆ نه‌وه‌ی ده‌بی نه‌بکه‌ی نه‌بخوی هه‌ر ته‌ماشای سایه‌ی گه‌ردنی بکه‌ی، ئاسیه‌خان په‌حمی په‌په‌سه‌ر و پر به دلّ خووشی و بست، نه‌یان ده‌زانی ده‌بیته‌دوژمنیان و هوئی غه‌مباریان، به لّام که بردیان بۆ لای فیرعه‌ون و کاره‌ساته‌که‌یان بۆ گپرایه‌وه و چاوی بی که‌وت مووچورکینکی له‌به‌ری بی راهات له‌توقی سه‌ری ده‌رچوو. زوری لی ترسا، گوتی: به‌رن بیکوژن نه‌وه‌ده‌بیته‌دوژمنی من.

﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنِي لِي وَ لَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (۲)

ئاسیه‌خانی ژنی گوتی: نابیی بیکوژن، پوناکی چاوی من و تو به گه‌وره بی خزمه‌تمان ده‌کا، هه‌ر کاتیکیش بیکوژی ده‌سه‌لانت هه‌یه، فیرعه‌ون به قسه‌ی کرد و نه‌ی کوشت، نه‌یان ده‌زانی کینه و ده‌بیته‌چی.

﴿وَ أَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۳)

دایکیشی که زانی سندوقه که چۆته کۆشکی فیرعه ونه وه له تاوانی قهراری نه ما و نارامی لئی هه لگیرا و هۆشی نه ما، نه گهر له بهر وه عده که ی خوا نه بوایه خۆی بۆ رانه ده گیرا.

﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّبِهِ فَبُصِّرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾. (۱)

ئنجا دایکی حه زره تی موسا به که لسومی خوشکی حه زره تی موسای گوت: بچۆ بزانه چ له کوربه که ده کهن و چیان لئی کردووه؟ که لسوم چوو له دوره وه پرا، ته ماشای کرد نه وه موسای برای له سهر کۆشی ئاسیه ی ژنی فیرعه ونه و نه یان ناسی که نه و کچه خوشکی نه و منداله یه.

﴿وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾. (۲)

خوای ته عالا له قورئان دا ده فهرمووی: له پیش چوونی خوشکه که ی دا شیر ی هه موو ژنیکمان لئی حه رام کرد و مه مکی که سی نه ده مژی و شیر ی هیچ ئافره تیکی نه خوارد، زۆریان پئی ناخۆش بوو.

﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَ لَكُمْ وَهُمْ لَكُمْ نَاصِحُونَ﴾. (۳)

که لسووم چۆ پێشه وه و گوتی: مائیکتان نشان بدهم که نه و منداله تان بۆ به خێو بکهن و له شیر پئی دانی و گه و ره کردنیدا درئغی نه کهن، گوتیان: زۆرمان پئی خۆشه بچۆ ژنی نه و ماله مان بۆ بانگ که، که لسووم به په له چۆوه بۆ مأل و کاره ساتی بۆ دایکی گێرپیه وه و چوون بۆ مائی فیرعه ون. که چوونه ژوره وه ئاسیه ی ژنی فیرعه ون زانی که نه و ئافره ته خیزانی عیمرانی مامیه تی، زۆری پئی خۆش بوو ده نگگی نه کرد. منداله که ی دایه، که بردی یه سهر باوهش و مه مکی ده زاری نا به پیکه نینه وه گورج مه مکه که ی مژی و زۆر به ئاره زووه قومی لئی ده دا.

فیرعه ون زۆری لا سه یر بوو، گوتی: دیاره شیرت زۆر تێدایه مندالت له به ره، نه ویش له جوابدا گوتی: جا پیاوه کانی تۆ مندالی که سیان هیشته ته وه نه ی کوزن؟ فیرعه ون گوتی: نه ی باشه زیاد له هه موو ژنی میسر بۆ مه مکی تۆی گرت؟ گوتی: ئاخیر من ژنیک ی پاک و

خاوین و بۆن خوشم و شیره کهم زۆر به تام و شیرینه، تا ئیستا هیچ مندالیک نه بووه مه‌مکی بده‌می و نه‌ی مزئی، فیرعه‌ون ده‌نگی نه‌کرد.

﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَلَا تَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَدْرِئُهُمْ وَلَا يَعْلَمُونَ﴾ (۱)

خوا ده‌فهرمووی: دامانه‌وه به‌دایکی تا چاوی پی‌رووناک وه‌بی و له‌دوری خه‌فه‌ت نه‌خوا و له‌باوه‌شی گه‌رمی خویدا و به‌شیری خوئی به‌ختیوی بکا و بزانی وه‌عه‌دی خوا راسته. به‌لام زۆر به‌داخه‌وه زوربه‌ی خه‌لک وا نازانن. ئنجا له‌پاش دوو سال دایکی کوره‌که‌ی برده‌وه بۆ مائی فیرعه‌ون و وه‌کو کورپی مائی لی‌هات.

ده‌لین: چه‌زهره‌تی مووسا له‌عومری سێ سالی‌دا بوو پۆژنک فیرعه‌ون بانگی کرد و له‌سه‌ر باوه‌شی خوئی دانا یاری له‌گه‌ل ده‌کرد، مووسا به‌ده‌ستیک پرسی فیرعه‌ونی گرت و به‌دسته‌که‌ی دیشی وه‌رگه‌پایه‌سه‌ر و گوێلاکی. فیرعه‌ون زۆری لی‌توره‌بوو، ئه‌مری کرد که بیکۆژن، ئاسیه‌خانی ژنی گورج په‌لاماری دایه و ده‌باوه‌شی‌ی گرت و گوتی: ئاخ‌رتۆ نازانی مندالان ئه‌گه‌ر یاریان ده‌گه‌ل بکه‌ی ئه‌و جووره‌چه‌ره‌کاته و ده‌ست بزێویه‌یان هه‌ر هه‌یه و بی‌ئه‌ده‌ب ده‌بن؟ فیرعه‌ون گوتی: ئاسیه‌لیم گه‌رئێ ئاخ‌ری ده‌بینی ئه‌و هه‌تیوه‌ ده‌بیته‌دوژمنی من، ئاسیه‌خان گوتی: به‌سه‌ زمانه‌عه‌قلی نیه و فامی نه‌کردۆته‌وه، ده‌با بۆ درۆ و راستی تا‌قی بکه‌مه‌وه، ته‌شتیکی ئالتونی هینا و پری کرد له‌پشکو و خورما و بانگی مووسای کرد و گوتی: کۆرپم وه‌ره‌له‌و دووانه‌کامه‌یان هه‌لده‌گری هه‌لگه‌ره، چه‌زهره‌تی مووسا ده‌ستی درێژکرد بۆ لای خورماکان، پاوی ده‌لی له‌وکاته‌دا چه‌زهره‌تی جویره‌ئیل به‌فه‌رمانی ره‌بی جه‌لیل له‌غه‌یبه‌وه‌هات و ده‌ستی چه‌زهره‌تی مووسای گرت و بردی به‌سه‌ر پشکو‌یه‌کان و پشکو‌ییکی پی‌هه‌لگرت و خسته‌ی ناو ده‌می‌ه‌وه و زمانی سووتاند و به‌گریانه‌وه‌فرئی دایه‌وه. ئاسیه‌خان گوتی: نه‌م گوت نافامی، ئه‌گه‌رعه‌قلی بووایه‌ خورماکه‌ی هه‌ل نه‌ده‌گرت؟ فیرعه‌ون ده‌نگی نه‌کرد، جا ده‌لین زمان پسکی چه‌زهره‌تی مووسا له‌و پشکو‌یه‌را بووه.

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾. (۱)

نجا خواوه‌ندی گه‌وره ده‌فهرمووی: کاتیک موسا تمه‌نی گه‌یه سی چل سال و به جیسم و عقل ته‌واو بوو کردمان به پیغه‌مبه‌ر و ده‌سه‌لات و زانیاریمان دایه، له‌و تمه‌نه‌دا زور به که‌می له کوشکی فیرعه‌ون ده‌هاته‌ده‌ره‌وه.

﴿وَدَخَلَ الْمَدْيَنَةَ عَلَىٰ حِينِ عَقْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شَيْعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ﴾. (۲)

رؤژتک بی‌نه‌وی که‌س ناگای لی بی‌چوو بو‌ناوشار. تووشی دووکه‌س بوو شه‌پریان ده‌کرد، یه‌کیان به‌نی ئیسرایلی بوو، نه‌وی دیان قیبتی.

﴿فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ عَلَىٰ الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾. (۳)

کابرای به‌نی ئیسرایلی هاواری کرد و گوتی: یا موسا فریام که‌وه چه‌زره‌تی موسا چونکه ده‌ی زانی قیبتیه‌کان زولم له به‌نی ئیسرایلیه‌کان ده‌که‌ن چوو مشتیکی له کابرای قیبتی دا و کوشتی، به‌لام له پاشان زور به‌شیمان بووه.

﴿قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ﴾. (۴)

گوتی: نه‌وه کاری شه‌یتان بوو پی‌ی کردم به‌راستی شه‌یتان دوزمنه و به‌ناشکرا خه‌لک له ریگای راست لاده‌دا.

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾. (۵)

فهرمووی: نه‌ی خوی گه‌وره من زولم له نه‌فسی خوم کرد عه‌فووم که، خوا عه‌فووی کرد. چونکه به‌راستی هر خویبه که به‌خشنده و به‌ره‌حمه.

﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدْيَنَةِ حَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ

لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيُّ مُبِينٌ﴾. (۶)

بو به‌یانی هاته‌وه ناو شار زوریش له‌وه ده‌ترسا که بزنان نه‌و کابرای کوشته‌وه. دوباره تووشی کابرای به‌نی ئیسرایل بووه له‌گه‌ل قیبتیکی دی ده‌ستیان ده‌تیخه‌ی یه‌کتر نابوو

کابراکه چاوی به حه زره تی موسا کهوت گوتی: ئە ی موسا فریام که وه ئەو قیبتی به دە لئی تو دوینئی ئامۆزاکه مت کوشتوو، حه زره تی موسا له کابرای به نی ئیسرا ئیلی توپه بوو گوتی: دیاره تو زۆر شهپرانی! چوو به لایانه وه لیکیان بکاته وه، کابرای ئیسرا ئیلی وای زانی له سه ری ناکاته وه و ده ی کوژی له ترسان گوتی:

﴿أَتْرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ﴾. (۱)

دهت هه ئی منیش وه ک کابرای دوینئی بکوژی؟ حه زره تی موسا قسه ی کابرای زۆر له دلئ گران بوو، به لام هه ی هه ی نه کرد و لئکی کردنه وه. کابرای قیبتی چوو به فیرعه ون و به خه لکه که ی گوت: که موسا کوپه مامه که ی کوشتوو، فیرعه ون گوتی: بچن بی کوژنه وه.

﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ﴾. (۲)

له م لاشه وه حه زره تی موسا چوو بۆوه مألئ دایکی چونکه له قسه ی کابرا زۆر ترسا، ده یگوت فیرعه ون زۆر کافره به لام ئەگه ر خزمی خوئی خه رابه بکا به سه ربه وه ناچئ. له و کاته دا به کییک له خزمانی فیرعه ون که زۆر دوستی حه زره تی موسا بوو له و په ری شارپا به دزبه وه هات بۆ لای حه زره تی موسا و گوتی: فیرعه ون زانیبه تی تو دوینئی کابرات کوشتوو. ئە مری کردوو له تو له یدا بت کوژنه وه ئیستا ئیت ده گه پزئ سه ری خۆت هه لگه ره و میسر به جئ بیله، به راستی من ئامۆزگاریت ده که م و درۆ ناکه م.

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾. (۳)

حه زره تی موسا به قسه ی کابرا باوه ری کرد و خوا حافیزی له دایکی کرد و به دزبه وه و به ترس و له رزه وه له شار وه ده ر کهوت و به ره و مه دیه ن کهوته ری که هه شت رۆزه ری له میسر دور بوو، کهوت بۆ به ینی شام و حیجازه وه لای خه لیجی عه قه به و له ریگادا هه ر دو عای ده کردن و له بهر خوا ده پارایه وه و ده یگوت: ئە ی خوای گه و ره له به لای ئەو قه ومه زالمه م رزگار بکه، له پاش حه وت رۆژ له گه ل ماندو بوئیکی زۆر و برسی به تی و تینوایه تی

زۆردا نه هاوړئى له گه ل بوو، نه خوارده مهنى، نه پتلاوى له پندا بوو نه شاره زای ريگا بوو، گه يشته وولاتى مهديه ن به لام نوورى ثيمان و پشت به ستن به خوا جينگای نه و هموو شتانه ی پر کردبؤوه.

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ (۱)

کاتیک گه ییه وولاتی مهديه ن و له دوره وه شاری مهديه نی وه چاو کرد فه رموی: نومیدم وایه خوا هیدایه تم بدا و له ناخوشی رزگار بم، توژیک سی بووری هات و دلی خوش بوو، جا بالیره دا حه زره تی موسا و هموو لایه ک به خوا بسپیرین و نه گهر عومر وه فای کرد و ماین له مه جلیسی به یانی دا ده چینه وه خزمه تی و له هیندیکى دی له ژبانی نه و پیغه مبه ره ناگادار ده بین و پهنه و ناموژگاری لی وهر ده گرین.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی مووسا

باسی «حه زره تی مووسا» سه لامي خودای له سه ر بی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

با بچینه وه سه ر باسی هه زره تی مووسا و بزانی قهزا و قهدهر چی به سه ر دینتی و له و

کۆچه دا تووشی چ سه ر هاتیکی ده بین؟

﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ

امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ﴾ (۱).

له کاتیکی له شاری مه دیه نزیکی بووه روانی خه لکیکی زۆر کۆمه له یان کردوو و
مه پ و مالاتیکی زۆریان له ده وره یه، لای دا بۆ لایان، سه رنجی دا هه مرویان شوانی میگهل
بوون، له ده وری بیرونی کۆ بوونه وه به نۆره مه پ و مالاته که یان ئاو ده دهن، به لام هه رچی به
تاقت تر بوایه زوتر نۆره ی ده پچری، هه زره تی مووساش ماندو و مردو بوو، زۆری تینو و

(۱) القصص: ۲۳.

برو، چو و ناوی خوارده وه له بهر سیبهرنک پالی لی دایه وه و به دیار یانه وه دانیشت، به لام که روانی دوو نافرته مهر و بزینکی زوریان پی به و دوور له بیر و خه لکه که وه ستاون و ناهیلن میگه له که یان تو خونی تاوه که بی، حه زره تی موسا زوری لا سهیر بوو، هه ستا چوو بو لایان و گوتی:

﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصَدِّرَ الرَّعَاءُ وَ أَتُونَا شَيْخَ كَبِيرٍ﴾. (۱)

ئه وه بو ناهیلن حه یوانه که تان بچنه سهیر به که و تاوه و خۆن؟ گوتیان: والله ئیمه ش هه ر بو مهر تاو دان هاتووین، به لام نامان هه وی تیکه ل به و پیاوانه بین، با ئه وان لی وه بن جا ئیمه ش تاویان ده ده یین، باوکیشمان زور بیره، ناتوانی خوی بی تاویان بدا، بوئه ئیمه به ناچاری هاتووین. به ریوایه تیکیش ده لین شوانه کان که لی ده بوونه وه به ردینکی گه وره یان له سهیر زاری بیره که داده نا به شه ش حه وت که س نه بوایه ئه و به رده لا نه ده چوو، به رده که یان له سهیر به که دانا و رویشتن. حه زره تی موسا زوری به زه یی به نافرته که کان دا هاته وه.

﴿فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾. (۲)

که شوانه کان رویشتن حه زره تی موسا چوو به رده که ی لا برد و ناوی بو هه ل کیشان تا میگه له که یان ناوی خوارده وه و نافرته که کان گه رانه وه بو مال و حه زره تی موسا ش چۆ بهر سیبهری دارنک و پرووی کرده ناسمان و گوتی: ئه ی خوای گه وره زورم برسی به چاوه روانی خیر و که ره می توم. نافرته که کان که چوونه وه کاره ساتیان بو باوکیان گنرا به وه و خوای گه وره دووعای حه زره تی موسای گیرا کرد و دلی حه زره تی شوعه یی بو نه رم کرد، به کچینکی گوت: بچۆ ئه و پیاوه بانگ بکه بو مالی خویمان.

﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْسِي عَلَى اسْتِخْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾. (۳)

به کینک له کچه کان زور به حه یا و شه رمه وه هات بو لای حه زره تی موسا و گوتی: باوکم ده لی بی بو مالی ئیمه تا پاداشتی ئه و چاکه ی بده مه وه که له گه لی کردووین. هه ستا له گه ل نافرته که دا چوو بو مالی حه زره تی شوعه یب.

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُ وَ قَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ ﴾. (۱)

کاتیک چۆ خزمهت حه زره تی شووعیب و سهلامی کرد و دانیشته نان و مان خواردن ته و او بوو. ئنجا حه زره تی شووعیب لی ی پرسی له کوپرا هاتوو؟ نه ویش به ته وای به سه رهاتی خۆی بۆ گپراهه وه.

﴿ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾. (۲)

حه زره تی شووعیب دل خۆشی دابه وه و فرمووی: مه ترسه له دهست نه و قه وه زالمه رزگارت بووه.

﴿ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتِ الْقَوِيَّ الْأَمِينُ ﴾. (۳)

یه کیک له کچه کان عه زری بابی کرد نه ی باوکه نه و پیاوه راگره به شوان چاکترین که سیکه به کرئی بگری، زۆر به تاقه ته و زۆر نه مینه. حه زره تی شووعیب تۆزیک راما و له پاشان سه ری به رز کرده وه و فرمووی:

﴿ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَ مَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴾. (۴)

من ده مه وئ یه کیک له و دوو کچانهت لی ماره کهم به و شه رته هه شت سأل شوانیم بۆ بکه ی، نه گهر ده سالیشت ته و او کرد نه وه پیاوه تی خۆته من تۆزیت لی ناکه م به ئومیدی خوا زۆریشته له گهل باش ده بم.

﴿ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَ بَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَ كَيْلٌ ﴾. (۵)

حه زره تی مووسا فرمووی: زۆر باشه به لام با نه و قسه هه ر له بهینی خۆمان دا بئ و خوا شاهید بئ له سه ر نه وه ی ده ی لئین. سه ر و نه هیشینم هه شت سأل شوانی بۆ حه زره تی شووعیب کرد ی ماره کرد و ماوه یه کیش ما به وه. ئنجا ئاره زوو ی

(۴) القصص: ۲۷.

(۳) القصص: ۲۶.

(۱) و (۲) القصص: ۲۵.

(۵) القصص: ۲۸.

وولآتی میسری که و ته سهر و چۆ خزمهت چه زرهت شوعهیب گوتی: ده بی روخسه تمان بدهی بچینه وه بۆ میسر. چه زرهتی شوعهیب گریا و فهرمووی: من پیر بووم بۆ به جیم دینلی؟ گوتی: ئاخیر زۆر غه ربی دایکم و هارونی برام و که لسومی خوشکم ده کهم و ده میکه لیان بی خه بهرم. چه زرهتی شوعهیب فهرمووی: دا بچن ئه و عه سایه ی که به میرات له باب و باپیرانم بۆ ماوه ته وه بۆم بینن، که هینایان دای به چه زرهتی موسا و گوتی: ئه و عه سایه هه لگره میراتی پیغمبرانه ئومیدم وایه خوا بت کا به پیغمبره.

﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا﴾. (۱)

کاتی که ماوه که ی ته و او کرد و روخسه تی و هرگرت و به خو و خیزانی خوا حافیزیان له چه زرهتی شوعهیب کرد و به ره و میسر که و تنه پئی. ئه و پرۆزه تا ئیواره روشتن، له ئیواری دا ئاسمان دهستی کرد به شریخو و هوپی هه وران و دنیا تاریک بوو، چا و چاوی نه ده دی، دای دایه به فر و باران و پینگایان لی وون بوو. چه زرهتی موسا که پروانی له لای کتوی تووری سینا را ئاوریک دیار بو تروسکه ی ده هات.

﴿قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾. (۲)

به زنه که ی گوت: ئیوه لیره دانیشن من چاوم له ئاگریکه ده چم خه به ری پینگاله خاوه ن ئاگره که ده پرسم یان دهسته جیلنکی لی دینم و خزی بی گهرم ده که نه وه.

﴿فَلَمَّا آتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾. (۳)

کاتی که نزیک بۆوه ته ماشای کرد نوری که له ئاسمانرا هاتوو له دارنکی داوه زۆر ترسا و خزی پئی نیشته، له لای راستی یه وه له و جینگا موباره که له شیوه که ی نزیک کتوی توور ده نگی که له غه بیه وه بانگی کرد و فهرمووی: مه ترسه من خوی هه موو عاله مم.

﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾. (۴)

فهرمووی: من خوی تۆم پتلاوه کانت دا که نه تۆ له شیوی «تووی» زۆر گه وره به.

﴿وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى﴾ (۱)

من تو م کرد به پیغه مبه ر گوی پراگره بؤو ناموژگار یانه و نهو قسانه ی پیت ده لیم.

﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (۲)

به راستی هر من خوام عیاده ت بؤ من بکه و نویژ به یادی منه وه بکه.

﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا يُتَجَزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى﴾ (۳)

به راستی رۆژی قیامه ت هر دئ، گزمانت نه بی، بؤ نه وه ی هه موو که س حیسابی

کرده وه ی له گه لدا بکری.

﴿فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى﴾ (۴)

به قسه ی نه وانه به سه هو نه چی که باوه ریان به دوا رپۆژ نیه و خۆت به هیلاک به ری،

ئینجا که خوای ته عالا حه زره تی مووسای کرده پیغه مبه ر وستی چه ند موعجیزه ی نیشان

بدا، بؤ نه وه ی نو میدی زیاتر بی و نه ترسی، فه رموی:

﴿وَمَا تِلْكَ بِيْمِينِكَ يَا مُوسَى﴾ (۵)

نه وه چیه به ده ستی راسته وه یه؟ عه قل و بی ری ئاده می زاد و به شه ری له جوابی نه و

پر سیاره سه رسام ده بی هه ر ده بی به گو تره ی بی ری ئینسانی جواب وه دا.

﴿قَالَ هِيَ غَضَائٍ أَتَوَكَّؤُا عَلَیْهَا وَأَهْشُ بِهَا عَلَيَّ غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَآرِبٌ أُخْرَى﴾ (۶)

ناچار گوتی: نه ی خوای گه وره بلیم چی؟ نه وه عه سا که مه که ماندوو بووم له رینگادا و

له بهر مه ر خۆی داویمه سه ر، گه لای دارانی شی بؤ مه ره کان بی ده کوتم و هه لده وه رینم،

چه ند ئیشی دیشی بی ده که م.

﴿قَالَ أَلَيْهَا يَا مُوسَى﴾ (۷) ﴿فَالْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى﴾ (۸)

خوا فه رموی: یا مووسا عه سا که ت فری ده، فری دا و بوو به هه ژدیها ییکی وازه لام

نه ده وپرا پر به چاوان ته ماشای کا، حه زره تی مووسا له ترسانی رای کرد.

﴿قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى﴾ (۹)

(۳) طه: ۱۵.

(۲) طه: ۱۴.

(۱) طه: ۱۳.

(۶) طه: ۱۸.

(۵) طه: ۱۷.

(۴) طه: ۱۶.

(۹) طه: ۲۱.

(۸) طه: ۲۰.

(۷) طه: ۱۹.

فهرموی: هه‌لی گره و مه‌ترسه وه ک نه‌وه‌ل جاری لی ده‌که‌ینه‌وه، که ده‌ستی بۆ برد و هه‌لی گرت بۆوه به عه‌ساکه‌ی جاران، دووباره خوا فهرموی:

﴿وَأَضْمُمُ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْنَظَاءٍ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَى﴾. (۱)

ده‌ستی راستت ده‌باخه‌لینئ و بیهینه‌هه‌وه سه‌بی ده‌بی و به‌له‌ک نابئ و عه‌یب‌دار نابئ، چه‌زهره‌تی موسا که ده‌ستی راستی خسته‌باخه‌له‌وه و هه‌ینایه‌هه‌وه، وه‌ک رۆژ دنیای پروناک کرد و نه‌ویش بو به موعجیزه‌ییکی دی، ئینجا خوا فهرموی:

﴿إِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى﴾. (۲)

برۆ بۆ میسر بۆ لای فیرعه‌ون بانگی که بۆ خواپه‌رستی زۆری توو‌غیان کردوه.

﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي﴾. ﴿وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي﴾. ﴿وَاجْلَلْ عُنُقَهُ مِنَ

لِسَانِي﴾. ﴿يَفْقَهُوا قَوْلِي﴾. ﴿وَاجْعَلْ لِي وِزْرًا مِنْ أَهْلِي﴾. ﴿هَارُونَ أَخِي﴾. (۳)

چه‌زهره‌تی موسا گوتی: ئە‌ی خ‌وای گه‌وره هه‌رچی ده‌فهرموی به سه‌ر سه‌ر، به‌لام ده‌بی ئە‌و چوار داوا‌یانه‌م بۆ جئ به جئ بکه‌ی. سینگ و دل‌م فراوان و گوشاد بکه‌ی تاباری پیغمه‌بری هه‌ل گری و لای گران نه‌بی. ئە‌وه‌ی یم ده‌سپیری بۆم ئاسان بکه‌ی. زمانم تۆزیک ره‌وان و فه‌صیح بکه‌ی ئە‌و له‌نگی به‌م نه‌مینئ، تا تیم بگه‌ن، هارونی براشم بکه‌ به وه‌زیر و شه‌ریکم.

﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى﴾. (۴)

خوا فهرموی: ئە‌وا هه‌ر چوار داوا‌کار به‌که‌تم جئ به جئ کرد.

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُون﴾. (۵)

دووباره چه‌زهره‌تی موسا گوتی: ئاخ‌ر من نه‌فهریکم له‌ قه‌ومی فیرعه‌ون کوشتوه ده‌ترسم بمکوژنه‌وه! فهرموی: یا موسا مه‌ترسه زۆر جارم تۆ خه‌لاس کردوه، تۆ له‌ بیرت نایه به دایکتمان گوت: بتخاته تابووته‌وه و فرئی داته ناو به‌حره‌وه! به‌به‌حریشمان گوت: هه‌لت گری و بت باته مألئ دوژمنئ من و تۆ.

خۆشه‌وستیم خسته‌دلی فیرعه‌ون و مال و خه‌زانه‌وه و خۆشیان وستی، خوشکه‌که‌تم

(۳) طه: ۲۵ - ۳۰.

(۲) طه: ۲۴.

(۱) طه: ۲۲.

(۵) القصص: ۳۳.

(۴) طه: ۳۶.

ناردە مآلی فیرەون دایکتی نیشان دان تا شیرت بداتی و بت باتەووە لای خۆی و چاوی پیت پرووناک وەبێ و پەرۆشی نەبێ و خەفەت نەخوا. کە کابراشت کوشت هەر نەجاتمان دای و چووی بۆ مەدیەن چەند سال مایەووە و ژنت هینا و دەوڵەمەند بووی، هەرەو هەلە زۆر نارەحەتی خەلاسمان کردووی.

﴿إِذْهَبْ أَنْتَ وَ أَخُوكَ بِآيَاتِي وَ لَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي﴾. ﴿إِذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى﴾. ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيْسًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى﴾. (۱)

خوا فەرمووی: پرۆ لە گەڵ هارونی برات بۆ لای فیرەون، ئەو موعجیزانە بنۆتە و درێغی مەکەن، چونکە فیرەون توغیانێ کردووە. بەلام بە لە سەر خۆبێ و بە هیتواشی قسە لە گەڵ بکەن، بە لکو بگەرێتەووە یان بترسی، حەزرەتی موسا هاتەووە بۆ لای ژن و مەر و مآله کە ی و بە یانی بەرە و میسر وەرێ کەوتن، لە قەراغ شار ژن و مآله کە ی بە جی هیشتو و چو بۆ مآلی دایکی دەرگایان لێ کردەووە، بەلام دایکی نە ی ناسیەووە، هارونی برای هاتەووە بە خیر هاتنی کرد و زوو ناسیەووە. ئنجا ئەو دایک و کورە پێک شاد بوونەووە و یە کتیران زۆر ماچ کرد و حەزرەتی موسا تەواوی بە سەر هاتی خۆی و کارە ساتی بۆ گێرانهووە، زۆریان پێ خۆش بوو چون ژن و مآله کە شیان هینا بۆ شار. ئنجا پاش دوو سێ رۆژ حەسانەووە، بە جووتە چوونە بارە گای فیرەون گوتیان: ئیمە پیغە مەبری خواین. ئەو خوا بە کە تۆ یە کێکی لە عەبد و بە نەدە گانی و تۆ خوانی و دەبێ لەو پرۆ بە دواوە کارت بە سەر بە نی ئیسرا ئیلیانەووە نەبێ و عەبدی تۆ نین، فیرەون کە حەزرەتی موسای ناسیەووە و ئەو قسانە ی لێ بیستن غەزە بی گرت و زۆر توورە بوو، گوتی: ئە ی موسا دەبوو هەموو کەس قسە بکا تۆ قسە نە کە ی!

﴿قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكُ فِينَا وَلِئِدْأَ وَ لَيْسَتْ فِينَا مِنْ عُمَرِكَ سِنِينَ﴾. (۲)

ئایا من تۆم بە مندالی گەورە نە کرد و سی سال لە مآلی من دا نە بووی؟ چۆن دەبێ ئەو نەندە بێ وە فابی؟!

﴿وَ فَعَلْتَ فَعَلْتَكِ الَّتِي فَعَلْتَ وَ أَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾. (۳)

گوتی: تۆ هەر ئەو کەسە نی پیاو نکت بە ناحەق کوشت؟ تۆ چۆن دەبێ پیغە مەبر؟! تۆ

کوفرانی ناعمتهی منت کرد، نهو هموو چاکه و پیاوه تیهت چاولی نه بوو؟ واش خزمیکی منت کوشت و رات کرد!

حه زره تی مووسا فهرمووی: من نهو پیاوهم به عه مدی نه کوشت نه ده بوو نیوه خه ریکی کوشتنه وهی من بن؟ من له ترسی ئیوه پام کرد، به لام خوی گه وره به گه وره یی خوی منی کرده وه به پیغمبره. فهرمووی: نهی فیرعه ون راست ده که ی چاکه ت له گه ل من کرده، به لام هزار نه وه ندهی چاکه که به نازار دانی به نی ئیسرائیلیه کان تو ل ت لی کرده وه و ناره حه تت کردم.

﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾. (۱)

فیرعه ون به گالته وه گوتی: خوی هموو عالم کی به؟

﴿قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾. (۲)

گوتی: خوی هموو کوراتی ئاسمانی و زه وی و هرچی له به بیناندا هه به خوی نه وانیش و هموو عالمه نه گه ر بزنان و باوه پرتان هه بی.

﴿قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ﴾. (۳)

فیرعه ون پرووی کرده خه لکه که و گوتی: گوتیان لی به چ جواب ده داته وه؟ من له خوی لی ده پرسم نهو باسی ئیشه کانی ده کا. حه زره تی مووسا گوئی نه دایه و گوتی:

﴿قَالَ رَبُّكُمْ وَ رَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾. (۴)

خوی ئیوه و خوی باب و باپیراتان هه ر به که.

﴿قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ﴾. (۵)

فیرعه ون گوتی: خه لکینه پیغمبره که تان شیتته من له چی برسیار لی ده که م و نه و جیم جواب ده داته وه؟

﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾. (۶)

حه زره تی مووسا خوی هه له کرد و گوتی: خوی پروژ هه لات و پروژ ناوا و هرچی چاوتان پیده که وهی هه ر به که نه گه ر عه قلتان هه بی.

(۳) الشعراء: ۲۵.

(۲) الشعراء: ۲۴.

(۱) الشعراء: ۲۳.

(۶) الشعراء: ۲۸.

(۵) الشعراء: ۲۷.

(۴) الشعراء: ۲۶.

﴿قَالَ لَيْنِ اتَّخَذْتَ إِلَّاهَا غَيْرِي لِأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ﴾. (۱)

فیرعهون هه ره شه ی کرد و گوتی: نه ی مووسا نه گهر غه یری من به خوا بزانی زیندانیته ده که م. حه زره تی مووسا له سه ر خو فهر مووی:

﴿قَالَ أَوْلُو جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ﴾. (۲)

نه گهر مو عجزیه شت نیشان بده م هه ر زیندانیته ده که ی؟

﴿قَالَ قَاتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾. (۳)

فیرعهون گوتی: ده ده ی نه گهر راست ده که ی.

﴿قَالَ لَقَدْ عَظَاهُ فَإِذَا هِيَ تُعْبَانُ مُبِينٌ﴾. (۴) ﴿وَ تَرَاعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاطِرِينَ﴾. (۵)

حه زره تی مووسا عه سا که ی فری دا و بوو به هه زدیها یه ک و ده ستی کرد به قورت و پیچ و حه زره تی مووسا ده ستی ده شه ویلان کرده وه و بووه به عه سا که ی جاران، ده ستیشی ده باخه ل نا و هینایه وه ده ری چاوی له به ر هه ل نه ده هات له به ر سپیانی.

﴿قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ﴾. (۶)

فیرعهون پرووی کرده خه لکه که و گوتی: به راستی مووسا ساحیر یکی زور گه وره یه.

﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾. (۷)

مووسا ده ی هه وی به سیحر له وولاتی میسر ده رتان کا. جا چ ته گبیر تک ده که ن و ده لئین چی؟ جا با لیره دا هه موو لایه ک به خوا بسپییرین و نه گهر عومر وه فای کرد سه یینی دینه وه خزمهت حه زره تی مووسا و گوی ده گرینه وه له هیندیکی دی له باسی به سه رهاتی نه و پیغه مبه ره گه وره و خو شه ویسته.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

(۳) الشعراء: ۳۱

(۲) الشعراء: ۳۰

(۱) الشعراء: ۲۹

(۶) الشعراء: ۳۷

(۵) الشعراء: ۳۳

(۴) الشعراء: ۳۲

(۷) الشعراء: ۳۵

حه زره تی مووسا

باسی «حه زره تی مووسا» سه لامي خودای له سه ری بی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَ عَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

با گوئی بگرینه وه بۆ باسی به سه رهاتی هه زره تی مووسا و په نده و ئامۆژگاری لێ
وه رگرین. له مه و عیزه ی دو ئینی دا گوتمان فیرعه ون پرووی کرده خه لکه که و گو تی: ته گبیر
چیه؟

﴿قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾. (۱)

گو تیان: مۆ له تیک بۆ مووسا و هارون دانێ و بیاو بۆ شاره کان بنیره.

﴿يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ﴾. (۲)

با هه ر جادو گه ر و سبهر باز تیک هه یه بانگیان که ن و به سبهر مووسا بۆر ده ن.

﴿فَجَمَعَ السَّحَرَةَ لِمْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾. (۳)

(۳) الشعراء: ۳۸.

(۲) الشعراء: ۳۷.

(۱) الشعراء: ۳۶.

فیرعهون پیاوی نارد هرچی سیحرباز بوو کزیان کرده وه، له رۆژی دیاری کراودا فیرعهونیش به وهزیر و وزه‌پا و لشکر و سپاوه و ته‌واوی خه‌لکی شاری «میسر» له مه‌یدانی دیاری کراودا کۆ بونه وه. حه‌زرتی موساش له گه‌ل هارونی برای دا هاتنه ناویان. جادوگه‌ره‌کان روویان کرده فیرعهون و گوتیان: ئه‌گه‌ر ئیمه به سهر موسادا سهرکه‌وتین خه‌لاتمان ده‌که‌ی؟ گوتی به‌ئێ خه‌لاتیشتان ده‌که‌م و به چاوی حورمه‌تیش ته‌ماشاتان ده‌که‌م و روتبه‌شتان زیاد ده‌که‌م، جادوگه‌ره‌کان روویان کرده حه‌زرتی موسا و گوتیان: تۆ له پیشه‌وه سیحری خۆت ده‌که‌ی یان ئیمه پیش که‌وین؟ حه‌زرتی موسا فهرمووی: ئیوه چیتان له ده‌ست دئی بیکه‌ن و پیش که‌ون. جادوگه‌ره‌کان سوئندیان خوارد و گوتیان: به‌گه‌وره‌یی فیرعهون ئیمه سهر ده‌که‌وین. هه‌زاران گوریس و عه‌سا و وه‌کازیان فری دایه مه‌یدان. له پیش چاوی خه‌لک بوون به‌ مارو نه‌ژدیها و په‌لاماری خه‌لکیان ده‌داو خه‌لک له ترسان خه‌ریک بوون نه‌ستۆی خۆیان بشکینن. فیرعهون و وه‌زیره‌کان له خۆشیان گه‌شکه‌یان گرتبو، لایان وا بوو تازه سهر ده‌که‌ون.

﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى﴾ (۱)

به‌لام حه‌زرتی موسا له دلدا زۆر ده‌ترسا پی‌ی وا بوو ناتوانی سیحره‌کانیان به‌تال بکاته وه.

﴿قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى﴾ (۲)

به‌لام خوا به‌ وه‌حی فهرمووی: یا موسا مه‌ترسه تۆ سهر ده‌که‌وی، ئه‌وه‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌یه فری ده‌ ته‌واوی مار و نه‌ژدیهاکانی وان کۆ ده‌کاته وه.

﴿فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ (۳)

حه‌زرتی موسا ناری خوای هینا و عه‌ساکه‌ی فری دا، هه‌موو مار و نه‌ژدیها به‌کانی هه‌ل لووشین. ساحیره‌کان که‌ ئه‌وه‌یان چاوی که‌وت و ئه‌و موعجیزه‌گه‌وره‌یان دی هه‌موو ئیمانیان هینا و به‌ سوجده‌دا که‌وتن، فیرعهون وه‌خت بوو له داخان شق به‌ری، گوتی: دیاره موسا مامۆستاتانه له جادوگه‌ری دا، بۆیه‌ نای وێرنی به‌ بی ئیزنی من ئیماتان پی

هینا، پراوەستن دەست و قاچتان دەپریم و بە سەر دار خورماوە هەڵتان داووە سەم ئەگەر پەشیمان نەبنەو، جا ئەو کاتە دەزانن عەزابی من ناخۆشترە یان ئی خوای موسا، گوتیان: چیت لە دەست دئ بیکە.

﴿إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ (١).

ئیمە رجوع دەبینەووە بۆلای خوا، فیرەهون ئەمری کرد دەست و قاچی زوربەیی ساحیرەکانیان بری و هەڵیان هاوہەسین و شەھیدیان کردن. فیرەهون دەستە و دائیرەکەیی ئەو ھەموو موەجیزە گەورەیان دین کە چی پۆژ لە دوا پۆژ کافرتر دەبون. پیاو ماقوولەکانی گوتیان: ئەی پاشا ئەو تەکەیی بەنی ئیسرائیلیەکان ئاوا بەر ھەڵدا دەکەیی وڵاتەکەمان بە فەساد بەرن و تۆ و خواکانمان نەپەرستن؟ فیرەهون دڵخووشی دانەووە و گوتی: غەمتان نەبێ، کۆرەکانیان دەکوژم و کچەکانیان دەکەین بە جاریە و قرەواش. زۆریان لە بەنی ئیسرائیلیەکان کوشت، ئەوانیش پەتایان برد بۆ لای حەزرەتی موسا و گوتیان: قوربان زۆریان لێ کووشتووین چارمان چیە؟ فەرمووی: خۆتان پراگرن ئومیدم وایە خوا دوژمنی ئیو بە ھیلاک بەرئ و ئیو بەکا بە خاوەنی ئەو وڵاتە و خاوەن زەوی، جا خۆتان و کردەوہەتان. پراوی دەلێ ئاسیەیی کچی مزاحیم بە دزی فیرەهون ئیمانی هینا بوو کە ژنی فیرەهون بوو، پۆژتیک لە بەر ئاوتنە سەری بە شانە دادینا، شانەکەیی لە دەست بەر بوو، تیک چوو گوتی: یا ربیبی ئاوا تەخت و بەختی فیرەهون تیک چی، فیرەهون گوتی لێ بوو، بە تورپیەووە گوتی: دیارە ئیمانەت بە موسا هیناوە؟ ئاسیە گوتی: بەلێ، فیرەهون تورپە بوو و گوتی: ئەگەر پەشیمان نەبێووە عەزابت دەدەم. ئاسیە گوتی: خان چ دەکەیی بیکە! فیرەهون ئەمری کرد دەست و قاچیان بە گول میخ داکووتان. لەو کاتەدا حەزرەتی جوہرەئیل ھات و فەرمووی: ئەی ئاسیە دەرگای ھەر حەوت ئاسمانەکان خراونە سەر پشت و مەلائیکی حەوت تەبەقەیی ئاسمان تەماشای تۆ دەکەن، چی داوا دەکەیی خوا بۆت جێی بە جێ دەکا، گوتی:

﴿رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ﴾ (٢).

ئەى خوای گەورە داوا دەکەم خانوئەکەم لە بەهەشت بۆ دروست بکەى و لە دەست فیرعهون و ناپاوه کانی نەجاتم بدەى، خوا داواکەى وەرگرت و وەفاتی کرد. ئەو هەموو نامۆزگاری بە جوانانەى حەزەرەتى موسا هیچ سوودیان نەبو، پۆژ لە دوا پۆژ فیرعهون و دار و دەستەکەى کافرتر دەبوون و ئەزىهەتى موسولمانەکانیان زیاتر دەدا. پۆژێک حەزەرەتى موسا و هارون دوایان لێ کردن و حەزەرەتى موسا فرموی:

﴿رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَ مَلَآءَهُ زِينَةً وَ أَمْوَالًا فِى الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ﴾ (۱)

ئەى خوای ئێمە تۆ زینەتى دنیا و مأل و سەرۆتێکى زۆرت داوه بە فیرعهون و دارو دەستەکەى. ئەى خوای ئێمە بۆ ئەو بە هۆى ئەو مأل و سەرۆتە لە پڕنگای راستى تۆ لادەن.

﴿رَبَّنَا اطمسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَ اشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ (۱)

ئەى خوای گەورە مالیان بە دەستەوه مەهێلە و دلێان پەشتەر بکە، چونکە تا عەزاب نەبینن ئیمان ناهێنن.

﴿قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا﴾ (۲)

خوا فرموی: دوعاکەم گیرا کردن و بە هۆى دوعا کردنى ئێوه.

﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَ الْجَرَادَ وَ الْقُمَّلَ وَ الصَّفَادِعَ وَ الدَّمَ﴾ (۳)

تۆفانیكمان ناردنه سەر باغ و باغات و مەر و مألآت و زهوى و زار و زهراعەت و فەلاحەتەکەى نەهێشتن. سالى دووايى کوللەمان بە سەردا باراندن تەر و پوشیان وەکیک دەخوارد و شینایی لە شارى میسر برى و هیچیان نەما و زۆریان لە برسان مردن. جارێکى دى لشکری ئەسپیانمان ناردنه سەر، ئامانیاں پێ هەلگرتن و خەو و خواردنیاں نەما. سالیکی دى بۆقمان بە سەردا باراندن دەکەوتنە ناو چیشتیانەوه، دەچونە ناو بەرگ و لیاسیانەوه، دەچونە ناو لیفە و دۆشەکیانەوه. ئنجا تووشى نەخۆشى نەزىف و خۆین

بوون و خوئین پراسانمان کردن. یان وه کو به ریوایه تیکی دی ده لئین به قودره تی خوا تا چل شهو و رۆژ که قیبتیه کان ده چوون بۆ ئاو خوار دنه وه و ئاو هه لئینجان ئاوه که له مست و گۆزه کانیاندا ده بوو به خوئین، به لام بۆ موسولمانه کان هه ر ئاوی پروون بوو. ئه و کافرا نه تا تووشی یه کیک له و به لایانه ده بوون په نایان ده برده بهر حه زره تی موسا و ده یان گوت:

﴿ يَا مُوسَى اذْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرَّجْزَ لَتَوَمَّنَّ لَكَ ﴾. (۱)

ئه ی موسا دو عا مان بۆ بکه خوا ئه و به لایانه مان له سه ر لا با، ئه گه ر ئه و به لا و عه زابه مان له سه ر هه لگه ری ئیمان ت پی دئینین. حه زره تی موسا دو عای ده کرد و به لاکه یان له سه ر لا ده چوو.

﴿ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرَّجْزَ إِلَىٰ آجَلٍ هُمْ بِالْعَوَةِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴾. (۲)

به لام خوا ده فه رموئ: کاتیک عه زابه که مان پاش ماوه یه کی دیاری کرا و له سه ر لا بردن گورج په شیمان ده بوونه وه و ده چوونه وه سه ر قه راری جاران.

به موعجیزه ی عه سا و یه دی به یزا و توفان و کولله و ئه سپی و بۆق و بوونی ئاو به خوئین و سهروه ت نه مانیا ن هه یج عییره ت گرتوو نه بوون و ئیمانیا ن نه هینا و موسولمانه کانیا ن هه ر نا ره حه ت تر ده کردن.

﴿ وَ لَقَدْ اَوْحَيْنَا اِلَىٰ مُوسَىٰ اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِي ﴾. (۳)

ئنجا خوا ده فه رموئ: ئیمه وه حی مان کرد بۆ لای موسا که به شه و له گه ل به نی ئیسرا ئیلیه کان میسر به جی بیتن و به ره وه فه له ستین وه پئی که ون.

﴿ فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَّ لَا تَخْشَى ﴾. (۴)

خوا فه رموئ: که چو یه سه ر به حری ره ش عه سا که ت له به حره که بده و له وه مه تر سه دو ژمن بتان گاتی، یان غه رق بن، چونکه کاتی به هه یلاک چوونی فیره ون و قه ومه که ی نزیک بۆ ته وه.

له و کاته شدا حه زره تی جو به ئیل به فه رمانی ره بی جه لیل خو ی برده سه ر وئنه ی پیاوئک و چوو بۆ لای فیره ون و گوتی: ئه ی پاشا من به نده یه کم له به نده کانی تو،

عه بدیکم ههیه هه موو ناز و نیعمه تیکم داوه تی، به لام هیچم به قسه ناکا و خۆی وه ک من حساب ده کا، جه زای نه و عه بده چیه؟ فیرعه ون گوتی: عه بدی وا ده بی له به حر دا غه رق بکری، فیرمووی: ده بۆم بنووسه، فیرعه ون به خه تی خۆی نووسی هه ر عه بدیک به قسه ی گه وره ی خۆی نه کا ده بی بخریته به حره وه. چه زرته ی جو بره ئیل نامه که ی هه لگرت و هاته ده ره وه چوو نه و کاره ساته ی بۆ چه زرته ی مووسا گپراهه وه، چه زرته ی مووسا به نی ئیسراییلیه کانی کرده دوازده دهسته و شه و به نه هینی له میسر وه ده ر که وتن و پویشن و به یانی نه و شه وه گهینه سه ر به حر ی سوور له خه لیجی سووس هه ر نه و شه وه فیرعه ون خه به ری زانی به خۆبی و لشکر یکی زۆره وه، دوایان که وت، له کاتی پوژه لات دا لیان نزیک بۆه، به نی ئیسراییلیه کان که چاویان به فیرعه ون و لشکره که ی که وت زۆر ترسان، عه رزی چه زرته ی مووسایان کرد قوریان نه و فیرعه ون به خۆ و لشکر یکی زۆره وه گه یه سه رمان چارمان چیه؟ چه زرته ی مووسا فیرمووی: مه ترسن، خوامان له گه له.

﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ﴾. (۱)

خواه نندی گه وره له قورئاندا دفرمووی: له و کاته دا وه حیمان کرد بۆ مووسا و گوتمان: یا مووسا عه سا که ت له دوازده جیگاوه به به حره که دا بیته.

﴿فَأَنفَلَقَ فَمَا كَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾. (۲)

چه زرته ی مووسا عه سا که ی له دوازده جیگا به به حره که دا هینا و له هه ر دوازده جیگا به حر شه ق بوو، ئاوه که به رز بۆه وه ک کئوی گه وره نه مبه ر و نه و به ری رنگای گرت، به نی ئیسراییلیه کان هه ر دهسته ی به پنگایه کدا ده ستیان کرد به په رینه وه، له و وه خته دا فیرعه ون به خۆبی و هامان و وزه را و لشکره وه گه یه سه ر به حر، ته ماشای کرد له دوازده لاه به حره که شه ق بووه و به نی ئیسراییلیه کانی پندا ده په رینه وه، پووی کرده لشکر و سووبا که بی و گوتی: بزائن بۆ نه وه ی بگهینه سه ر به نی ئیسراییلیه کان نه و به حره چۆن شه ق بووه؟ نه وایش باوه رپان کرد و وه دوای که وتن، به لام تا نه مان گهینه ناوه پراستی به حر چه زرته ی مووسا و موسولمانه کان په رینه وه. ئنجا خوا نه مری کرد به ئاوی به حره که ویک

که ویتته وه، به ئه مری خوا ئاوی به حره که له پیشه وه و له دواوه یان را هاته وه یه ک و ته واوی لشکری فیرعه ون غه رق بوو، له و کاته دا حه زره تی جویره ئیل هات ئه و نامه ی که له پیشه وه گوتمان فیرعه ون به خه تی خوئی نووسی بووی دایه ده ست فیرعه ون. که کاغزه که ی خوینده وه زانی پزگاری نابیی.

﴿قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتَ بِهِ بَنُوا إِسْرَائِيلَ وَ أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾. (۱)

گو تی: ئیمانم هه یه که هیچ خوایه نیه ئه و خوایه نه بیی که به نی ئیسرا ئیلیه کان ئیمانان بیی هیتا وه ئه و امنیش بوومه یه کتیک له موسولمانان و ئیمانم هیتا، وه ی زانی وه ک جازان که په شیمان بۆه پزگاری ده بیی.

﴿الآنَ وَ قَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَ كُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾. (۲)

حه زره تی جویره ئیل فه رمووی: تازه ئیمان دینی؟ تا ئیستا گونا هت کرد و فاسید بووی تازه په شیمانی هیچ سوودی نیه، فیرعه ونیش غه رق بوو، حه زره تی موسا به موسولمانه کانی گووت فیرعه ون خنکا به لام ئه وان له خویشیان با وه پریان نه ده کرد، حه زره تی موسا له خوا ی داوا کرد که لاک ی فیرعه ون سه ر ئاو که وئی، به ئه مری خوا که لاک ی فیرعه ون که وته سه ر ئا وه که و به نی ئیسرا ئیلیه کان ئاسووده بوون. جا له و کاته وه تا ئیستا ئاو مردو پا ناگرئی و سه ر ئاو ده که وئی. ئنجا به نی ئیسرا ئیلیه کان به ره و فه له ستین که وتنه پئی، له پتگادا تروشی قه ومیک بوون بتیان ده به رست. جا چونکه ئه وانیش له میسر گه وه بووبون و خویشیان زوو بت به رست بوون، داوا یان له حه زره تی موسا کرد و گو تیان: یا موسا ده تۆش چه ند خوا ی ئاوامان بۆ په یدا بکه، حه زره تی موسا فه رمووی: دیاره ئیوه زۆر نه فامن نازانن بت په رستی شتیکی به تاله؟! تۆبه بکه ن تا خوا غه زه بی لی نه گرتونا! به نی ئیسرا ئیلیه کان تۆبه یان کرد و په شیمان بوونه وه. رویشتن تا گه یشتنه شیبه جه زیره ی سینا، دنیا زۆر گه رم بوو، خانوئیک نه بوو بچه ناوی، دارئیک نه بوو له زۆر سیبه ری دانیشن و تاوئیک وه حه سین، ئاوی شیرین نه بوو وه ی خوون له شیر به ولاره بیی خوور ده ست نه ده که وت، زۆر ناره حه ت بوون، ئه و ژبانیه یان نه دیبوو، له میسر گه وه

بیوون، چونه خزمهت حه زره تی موسا و شکایه تی حالی خو یان کرد و حه زره تی موسا
دوعای بۆ کردن.

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ
اِثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ﴾. (۱)

خوا ده فه رمووئ: که قه ومه که ی داوای ئاویا نله موسا کرد گوتمان عه ساکته له و
به رده زله پراکیشه، که وای کرد له دوازه جیگا دوازه سه رچاوه ی لی جاری بوو، هه ر
تایفه ی سه رچاوه ی خو ی دیاری کرا بوو ده یزانی.

﴿وَوَضَعْنَا عَلَىٰ الْعَمَامِ وَالْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ الرِّيحُ وَالسَّلْوَىٰ﴾. (۲)

هه ورمان نارد له نگه ری له سه ر پراگرتن و سیبه ری له سه ر کردن تا گه رمایان نه بی.
گه زۆ و سه لوامان بۆ باراندن تا برسیان نه بی یمان گوتن:

﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾. (۳)

بخۆن له و رزقه پاکه ی داوامانه به ئیوه، به لام به داخه وه به نی ئیسرا ئیلیه کانش زۆر
سه پله بوون، به هانه ی زۆریان به حه زره تی موسا ده گرت، داوای زۆر شتی بی جایان
ده کرد. هه ر وه کو تا ئیستاش ئه و خووه له دلی جوله که کان دا ماوه ته وه.

جا با ئه و رۆژ لیره دا ئیوه و حه زره تی موسا به خوا بسپیرم و تا مه جلیسی به یانی خوا
ئاگاداری هه موو لایه کمان بی.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی مووسا

باسی «حه زره تی مووسا» سه لامي خودای له سه ربیی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَ عَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

با بۆ باسی هیندیکی دیش گوئی راگرین له زیان و به سه رهاتی نه و پیغه مبه ره گه وره
که هه زره تی مووسایه و په ند و نامۆژگاری لی وه رگرین هه زره تی مووسا هه ره له میسر
موژده ی دا برو به به نی ئیسرا ئیلیه کان که به و زوانه فیرعه ون له بهین ده چی و خوای گه وره
کتیبیکی بۆ ده نیری ده بی پهیره وی له یاسا و بهنده کانی بکن. جاله دوا نه وه که فیرعه ون
غهرق بوو نه وانیش به ره و فهله ستین که وتنه ری. هه زره تی مووسا داوای له خوا کرد که
کیتابه ئاسمانیه که ی بۆ بنیری.

﴿وَأَعَدْنَا مُوسَىٰ قَلْبًا - آت١٠١﴾ (١)

خوا ده فهرمووی: ئیمه وه عده مان بۆ هه زره تی مووسا دانا که بچیته سه رکئیوی توور و

سی‌ی پوژ له‌وی وه‌مینی و به پوژو بی. حه‌زرتی موساخ به ئه‌مری خوا چۆ بۆ کیتی
تور و سی‌ی پوژ له‌وی به پوژو بوو خه‌ریکی خواپه‌رستی بوو.

﴿وَأَتَمَّمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِيقَاتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾. (۱)

خوا ده‌فه‌رمووی: ده پوژی دیشمان بۆ زیاد کرد. چل پوژ به پوژو بوو.

﴿وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ
الْمُفْسِدِينَ﴾. (۲)

به‌لام له‌کاتی پوژشتندا به هارونی برای گوت: تا دیمه‌وه تو جی نشینی من به وه‌دووا
قسه‌ی پیاو خه‌راپان مه‌که‌وه و به سه‌هوت نه‌به‌ن ناگات له‌خۆ بی.

﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ﴾. (۳)

جا کاتی که حه‌زرتی موسا چل پوژه‌ی ته‌واو کرد و خواوه‌ندی گه‌وره به‌که‌لامی
ئه‌زه‌لی قسه‌ی له‌گه‌لدا کرد و حه‌زرتی موسا ئه‌و روتبه و مه‌قامه و شه‌په‌فه‌ی ده‌س
که‌وت، شه‌وق و ئاره‌زووی دیداری نووری جه‌مالی خوی که‌وته سه‌ر و گوتی: ئه‌ی
خوی گه‌وره زۆر حه‌زه‌که‌م به دیدارت شاد بم و خۆتم نیشان بده‌ی.

﴿قَالَ لَنْ تَرَانِي وَ لَكِنِ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي﴾. (۴)

خوا فه‌رمووی: یا موسا تو من نایی، به‌لام ته‌ماشئا ئه‌و کتیه بکه‌که زۆر له‌تۆ
گه‌وره‌تره و به قوه‌وت‌تره، قوردره‌ت و گه‌وره‌یی و عه‌زه‌مه‌تی خۆمی نیشان ده‌ده‌م، ئه‌گه‌ر
خۆی له‌به‌ر پراگرت ئه‌وه وا ده‌که‌م تۆش بم بینی.

﴿فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَ خَرَّ مُوسَى صَبِعًا﴾. (۵)

کاتی که خوی گه‌وره نووری عه‌زه‌مه‌تی خۆی نیشانی کتیه‌که داوه‌ک هه‌په‌ی لۆکه‌ی
بلا و بۆه، حه‌زرتی موسا که‌ه‌ای چاوپین که‌وت به لادا هات و بی هۆش که‌وت.

﴿فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾. (۶)

کاتی که وه‌هۆش خۆی هاته‌وه شاده و ئیمانیکه به حه‌قی هیتا و گوتی: ئه‌ی خوی
گه‌وره پاک و خاوینی هه‌ر بۆ تۆبه و تۆبه، من به‌که‌م که‌سم که شاهیدی ده‌ده‌م که‌که‌س
ناتوانی له‌دنیدا تۆ بیینی.

﴿قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾. (۱)

ئىنجا خوا فەرمووی: یا موسا ئەوا من تۆم هەلبژارد لە ناو خەلک دا بۆ ئەوەی بتکەم بە پێغەمبەر و قسەت لە گەلدا بکەم و ئەو تەوراتە وەرگرە و بچۆ بۆ قەمە کە تی وە خوێنە و شوکرانەى خوا بکە.

لە گەڕانە وە دا خوا فەرمووی: یا موسا تا تۆ گەڕایە وە سامیری قەومە کە تی گومرا کرد.

﴿فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا﴾. (۲)

حەزەرە تی موسا زۆر بە توورە بییە وە گەڕایە وە بۆ لای قەومە کە ی. با ئەوەش بزانی بە بەنى ئیسرائیلیە کان چونکە لە میسر بوون، خو و پەوشتی میسر یە کانیا ن گرتبوو، زۆریان زۆر ساویلکە بوون و زوو بە سەھو دەچوون. حەزەرە تی موسا ش کە چوو بۆ کیتی توور قەول و ابوو پاش سى ی رۆژ بگەریتە وە بە لām چل رۆژ تى پەرى هەر نەھاتە وە. بەنى ئیسرائیلیە کان لە ناو خۆیاندا لییان بوو بە مقومقو، هیندیکیان دەیان گوت: حەزەرە تی موسا وە عەدە بە خیلاف دەرچوو، دە یگوت پاش سى ی رۆژ دە گەریمە وە کە چی ئەوا چل رۆژیش تپەرى هەر نەھاتە وە!

سامیری کە یە کیک بوو لە گومراکان زۆر شەیتان بوو، بە هەلی زانی هات تەواوی ئالتونی ژنە بەنى ئیسرائیلیە کانى کۆ کردە وە و تواندیە وە و لە سەر شکلی گۆرە کە یە ک بە قالب دای پرشت.

جا بە رپوایە تیک دەلین: تۆزی ژیر سمى ئەسپی حەزەرە تی جوورە ئیلی هەل گرتبوو کەردیە ناو دەمی گۆرە کە کە و وە دەنگ هات و سامیری گوتی: ئەو خواتانە، تازە حەزەرە تی موسا ناگەریتە وە. زوربە ی خەلکە کە ئیمانی پى هینا و باوەریان کرد. هیندیکیش دەلین: کە با ی هەل دە کرد لە کونی خوارە وە ی را دەھات و لە دەمی دەھاتە دەری و دەنگیکى لى پەیدا دەبوو وە ک گۆرە کە دە ی هۆراند. هارون کە خەبەرى زانی دەستی کرد بە ئامۆزگاری کردنیان و گوتی:

﴿ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ ﴾ (۱)

ئەى قەومى من بە ھۆى ئەو گوێرە كەوہ خۆتان تووشى فیتنە و گوپراھى كردووہ، ئەو گوێرە كە خوا نى! خواى ئیوہ خاوەن روحم و كەرەمە.

﴿ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ﴾ (۲)

لە جواپدا گوئیان: ئیمە دەستى لى ھەلناگرین تا ھەزرەتى موسا نەگەرپتەوہ بۆ لامان ھەرچەند ھارون كردى وكراندى جواپیان نەدايەوہ جاوہ ختیک ھەزرەتى موسا بە ررق ھەستاوى و تورپەبىوہ ھاتەوہ زۆریان لى تۆرە بوو.

﴿ وَ أَلْقَى الْأَلْوَاخَ وَ أَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ﴾ (۳)

لە داخان ئەو لەو خانەى تەوپراتیان لى نوسرابۆوہ فپۆى دانوو پىشى ھاپونى براى پراكىشا و ھینای بۆ پىش خۆى و گوتى: بۆ ناگات لى نەبوون و ھىشتوتن گوێرە كە بپەرستن؟ ھەزرەتى ھارون دەستى كرد بە گریان و گوتى: كاكە پىشم پامە كىشە و دوژمنانم پى خۆش مەكە و لىم تورپە مەبە خەتام نى، زۆرم ئامۆزگارى كردن بە قسەيان نەكردم، لە ترسى ئەوہش كە تۆ نەلئى جياوازيت خستۆتە ناو بەنى ئىسرائیلیە كانهوہ بە گژياندا نەچووم، تەنانت زۆرىشى نەمابوو بىم كوژن. ئنجا ھەزرەتى موسا سامىرى بانگ كرد و زۆرى لى تورپە بوو و فەرمووى:

﴿ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴾ (۴)

ئەو گوێرە كەت لە چى دروست كرد و فیتنەت بۆ خستە ناو قەومە كەوہ؟ گوتى: قوربان كاتىك ھەزرەتى جوبرەئیل سواری ئەسپ ببوو چاوم لى بوو ئەسپە كەى پى لى ھەر گژ و گىايەك بنايە فەورى شىن دەبوو، لە تۆزى بەر پى چنگىكم ھەلگرتبوو خستە ناو دەمى گوێرە كەكە و دەنگ ھات. ھەزرەتى موسا پرووى كردە ئاسمان و گوتى:

﴿ إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنِ تَشَاءُ وَ تَهْدِي مَنِ تَشَاءُ ﴾ (۵)

ئەى خواى گەورە ھەرچى ھەبە بە دەست تۆبە و فیتنەى تۆبە. ھىندىكيان گوپرا دەكەى و ھىندىكيان ھىدايەت دەدەى. خوا فەرمووى: يا موسا! خەتای خۆت بوو، تۆكە

(۳) الأعراف: ۱۵۰.

(۲) طه: ۹۱.

(۱) طه: ۹۰.

(۵) الأعراف: ۱۵۵.

(۴) طه: ۹۵.

هاتی بۆ کیتی توور قه ومه کهت به هارون سپارد به منت نه سپارد بۆیه وایان به سهر هات. ئنجا پرووی کرده سامیری و گوتی: برۆ خه جالته بی له دنیا دا کهس ویت ناکه وی و له قیامه تیشدا به جهزای خۆت ده گهی. گویره که کهشی ورد کرد و سووتانندی و ده به حری هاوشت. سامیریش تا مرد کهس قسه ی له گه ل نه کرد و له داخان له که لاهه یه کدا سه ری نایه وه، به نی ئیسرا ئیلیه کانیش په شیمان بوونه وه و گوتیان: یا موسا چارمان چیه؟ ئه گه ر خواره حمان پی نه کا به هیلاک چوین، حه زره تی موسا فه رموی: تۆ به بکه ن و نه فسی خۆتان بشکینن و ته رکی شه هوه ت و دنیا په رستی بکه ن و به قسه ی پیغه مبه ری خۆتان بکه ن تا خوا عه فووتان بکا. گوتیان: باشه تۆ به ده که ین ئنجا به ئه مری خوا حه زره تی موسا حه فتا که سی له پیاو ماقووله کانیا ن هه لبژارد و بۆ دوعا و پارانه وه له گه ل خۆبیدا بردنی بۆ کیتی توور که حه زره تی موسا له کیتی توور ده سستی کرد به دوعا و پارانه وه و قسه کردن له خزمه ت خوادا، پیاوه کان گوئیان را گرتبوو، هیندیکیان کافر بوونه وه گوتیان:

﴿يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً﴾. (۱)

ئیمانته پی ناهینن تا به ئاشکرا خوا نه بینن، له و کاته دا به ئه مری خوا کیتی توور له پیش چاویان به رز بۆوه بۆ ئاسمان و هات له سهر سه ریا ن له نگه ری گرت. هه ور و به رق و بروسکه ده ستیا ن کرد به لیکدان و شریخ و هور، عه رز و ئاسمانیا ن هینایه له رزین، ئه وانیش له ترسان که وتن به عه رزدا و له هۆش چوون، حه زره تی موسا که وای چا و پی که وت گوتی:

﴿قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي﴾. (۲)

ئهی خوی گه و ره ئه گه ر ئاره زوت بکه ردا به له پیش ئه وه دا ئه وانیش و منیشته به هیلاک ده بردن.

﴿أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا﴾. (۳)

فه رموی: ئهی خوی گه و ره ئایا به هۆی کرده وی چه ند که سینکی بی عه ق ل ئیمه ش به هیلاک ده به ی؟ حه زره تی موسا ده سستی کرد به دوعا و پارانه وه. خوا دوعا که ی گیرا

کرد و وه هژش هاتنه وه و ئه و جاریش عه فووی کردن و گه پانه وه. دوباره حه زره تی موسا دهستی کرده وه به ئاموژگاری کردنیان به لام چونکه زور به د ئه خلاق بوون رپوژ له دوا ی رپوژ به هانه ی خه راپتریان به حه زره تی موسا ده گرت. رپوژ ئک ده یان گوت: له گه ل هارونی برات پرو بۆ غه زا، ده میک ده یان گوت: ئیمه لیره داده نیشین له گه ل خوادا بچن فه له ستینمان بۆ بگرن. جا ده چین بۆ فه له ستین جا با بچینه سه ر باسی چاو پی که وتنی حه زره تی موسا به و عه بده سالحه که هیند ئک لایان وایه حه زره تی خضر بووه. ده لئین رپوژ ئک حه زره تی موسا ئاموژگاری قه ومه که ی ده کرد، له دوا ته واو بوونی مه وعیزه که ی یه کیک گوتی: ئه ری قوربان که س له تو دانتر و زانتر هه یه له سه ر دنیا؟ فه رمووی: نه خیر جا به زاهیریش وا بوو چونکه ئه و گه وره ی هه موو پیغمبرانی ئه و سه رده مه بوو. فیرعه ون له سه ر دهستی وی به هیلاک چوو بوو، مه وعیزه ی عه سا و یه دی به یزای هه بوو، ته و پراتی بۆ به خه لات هاتبوو، قسه ی له خزمه ت خوادا کردبوو، به لام خوا وه ندی گه وره عیتابی لی گرتو و فه رمووی: یا موسا وا مه زانه که که س له تو زانتر نیه و تو له هه موو که س زانتری، وا نیه، من به نده و عه بد ئکم هه یه زور له تو زانتره، حه زره تی موسا به و عیتابه له قسه ی خوی په شیمان بۆ وه و گوتی: ئه ی خوی گه وره، زور حه ز ده که م ئه و عه بده م چاو پی بکه وئ، تا له خزمه تیدا به هره مه مند بم.

خوای ته عالا فه رمووی: ئه گه ر بچیه نریک ئه و جیگایه که ده ربای فارس و ده ربای روم، یان به حری سپی و به حری سور تیکه ل ده بن چارت پی ده که وئ، حه زره تی موسا فه رمووی: ئه ی خوای گه وره عه لامه ت و نیشانه ی ئکم بۆ دانئ. خوا فه رمووی: یا موسا ماسینکی سوور کراوه له گه ل خوت به ره و برۆ، له هه ر جیگایه ک ماسیه که ت لی وون بوو له و جیگایه به خزمه ت ئه و عه بده زانایه ده گه ی. حه زره تی موسا یوشه ع کوری نوونی له گه ل خوی برد و که وته ری، هه ر وه کو خوای گه وره له سوره ی «الکھف» دا به ته واوی ئه و به سه ر هاته مان بۆ ده گپرتنه وه و ده فه رموئ:

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا﴾ (۱)

ئە ی یغە مە بر تۆ باسی حه زره تی موسا بۆ ئوممە ته که ت بگێره وه که به یوشه عی کورپی نوونی گوت: وه ره با برۆین و هه ر ده رۆم و رانا وه ستم ئە گه ر زۆریشم بێ بچی تا ده گه مه مه جمه عی به حره ین

﴿ فَلَمَّا بَلَغْنَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيًا حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴾ (۱)

کاتی که گه یشتنه ئەو جیگایه که دیاری کرا بوو بۆ مولا قات، به لام ئەوان نه یان ده زانی ئەو تیه، دانیشن بۆ حه سانه وه و حه زره تی موسا سه ری وه سه ر به ردیک کرد و خه وی لێ که وت. جا به رتوایه تیک ده لێن له و کاته دا خه وی گه وره هه ورئکی هینا و چه ند دلۆبه باران بارین و به دلۆبه بارانه کان ماسیه که زیندو بۆوه و خۆی هاویشته ناو به حره که وه. هیندیکیش ده لێن: کانی و سه رچاوه ی ئاوی حه یات له وی بوو، حه زره تی یوشه ع چوو ده ست نوژی لێ هه لگرت، که هاته وه چه ند دلۆبه ئاو تیک له ده ستی پرژان وه به شتی ماسیه که که وتن و زیندو بۆوه. جا هه ر کامیان بێ هه ر موعجیزه ی حه زره تی موسایه. یوشه ع که وای زانی چوو به حه زره تی موسا بلێ، به لام شه یتان له بیرى برده وه.

﴿ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَائِنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴾ (۲)

کاتی که حه زره تی موسا له خه و خه به ری بۆوه و هه ستان روشتن و دور که وتن وه، حه زره تی موسا روی کرده یوشه ع و فه رموی: با دانیشین و نانه که مان بخۆین به راستی زۆرم برسی به و له وه سه فه ره زۆر ماندو بووم.

﴿ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوْتِ وَ مَا أَنسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَن أَذْكُرَهُ وَ اتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴾ (۳)

یوشه ع که ده ستی بۆ زه میله که برد به سه رهاتی ماسیه که ی وه بیر هاته وه و به شه رمه وه بۆ حه زره تی موسای گێرپایه وه و گوتی: که چووینه سه ر به رده که و جه نابت خه وت لێ که وت ماسیه که زیندو بۆوه و خۆی فرێدایه ناو به حره که خه یالم بوو عه رزت که م به لام شه یتان له بیرى برده وه.

﴿ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ فَازْتَدَا عَلَي آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴾ (۴)

(۳) الکهف: ۶۳.

(۲) الکهف: ۶۲.

(۱) الکهف: ۶۱.

(۴) الکهف: ۶۴.

حهزرتی موسا که نهو خه بهر هی بیست زور خوشحال بوو، گوتی: نهو هی لی ی ده گهریین نهوا نیشانه ی ده رکه وتن. به جی بی ی خویناندا گه رانه وه تا چوونه نزدیک نهو جینگایه که ماسیه که ی لی زیندوو ببووه.

﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾. (۱)

خوا ده فهرمووی: لهوی تووشی پیاو تک له پیاوه کانی ئیمه بوون، که بهر که ت و ره حمه تی زورمان به سهردا رشتبوو، زانیاری زورمان دابوو به. زوربه ی زانیان ده لی ن ههزرتی خضر بووه.

﴿قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ آتَيْتُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ تُرْشِدًا﴾. (۲)

حهزرتی موسا گوتی: ئیجازه ده ده ی بیمه هارو پیت بهو شهرته لهو زانیاری به ی خۆت فیرم که ی؟

﴿قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾. (۳)

حهزرتی خضر گوتی: بیم خو شه، به لام ناتوانی خۆت راگری و سه بر بگری ده نگ نه که ی.

﴿وَكَيفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾. (۴)

گوتی: چۆن ده توانی ره فاقه تی من بکه ی و سه بر بگری له سهر نهو شتانه ی که خۆت نایان زانی و به زاهیر موخالیفی شهر به تی تۆن و من ده یان که م؟ به لام له راستیدا وانین. ده زانم خۆت پین راناگیری، چونکه خوا وه نندی گه وره بنیاده می وا دروست کردوو هه همیشه پر خنه بگری و کاری که سی بی باش نه بی و ههر خه ریکی گفت و گو و کیشه و هه را بی.

﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾. (۵)

حهزرتی موسا گوتی: به ئومیدی خوا ده مبینی سایبر ده بم و بی نه مریت ناکه م.

﴿قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾. (۶)

(۳) الکهف: ۶۷.

(۲) الکهف: ۶۶.

(۱) الکهف: ۶۵.

(۶) الکهف: ۷۰.

(۵) الکهف: ۶۹.

(۴) الکهف: ۶۸.

حه زره تی خضر گوتی: باشه به و شه رته هه رچی چاوت پی کهوت قسه نه که ی و
 پرسیار نه که ی و ئیعتیزاز نه گری! که سه فه ره که مان ته واو بوو خۆم هه موو شتیکت بو باس
 ده که م. حه زره تی مووسا شه رته که ی قبول کرد و بریاری سه فه ریان دا.
 جا با لیره دا هه موو لایه ک به خوا بسپیرین و ئه گه ر عومر وه فای کرد به یانی ده چینه وه
 خزمه تیان.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ.
 وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی مووسا

باسی «حه زره تی مووسا» سه لامي خودای له سه ربیی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَ عَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

با ئيمپرۆژ بچينه وه خزمهت هه زره تی مووسا و هه زره تی خضر و بزاین چیان کرد و
چیان چاوی پی کهوت و چۆن لیک جیا بوونه وه؟ له ئامۆژگاری دوینیدا گوتمان: هه زره تی
مووسا به ئینی دا هه رچی چاوی پی کهوت سه بر بگری و دهنگ نه کا یوشه عی کوری
نوونیان به جی هیشت و دو به دو کهوتنه ری. به گوی به حردا پوشتن.

﴿فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتِ
شَيْئًا إِمْرًا﴾ (۱)

به قه راغ به حردا پوشتن تا تووشی که شتی به ک بوون له دوا سه لام کردن و به خیر
هاتن به که شتی به وانیان گوت: سوارمان ناکه ی؟ کابرای که شتی به وان که ته ماشای ناو

(۱) الکهف: ۷۱.

چاوانی کردن گوتی: دیاره ئه‌وانه زۆر خانه‌دان و نه‌جیب و پیاو چاکه‌ن، گوتی: فرمومون سوار بن و هیچ پاره‌شی لئی وه‌ر نه‌گرتن و زۆریشی حورمه‌ت لئی گرتن. له‌ نه‌خافل چه‌زهره‌تی خضر دوو ته‌خته‌ی له‌ که‌شتی‌یه‌که‌ ده‌ره‌ئینان و که‌شتی‌یه‌که‌ی کومون کرد و عه‌یب داری کرد. چه‌زهره‌تی مووسا نه‌بئی که‌س چاوی لئی نه‌بوو. چه‌زهره‌تی مووسا خۆی پێ پانه‌گیرا و په‌یمانی له‌ بیر چۆوه و گوتی: بۆیه‌ت کومون کرد تا خه‌لکه‌که‌ غه‌رق بن؟ به‌ راستی کارئکی عه‌یب‌دار و خه‌راپت کرد، لای خۆی ئه‌وان پیاوه‌تیان له‌ گه‌ل ئیمه‌دا کرد. چه‌زهره‌تی خضر هیچ وه‌سه‌ر خۆی نه‌هینا و توپه‌ نه‌بوو به‌ هه‌یواشی ئاویری دایه‌وه و فرموی:

﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾. (۱)

ئاخر من نه‌مگروت تو ناتوانی خۆت راگری و ده‌نگ نه‌که‌ی؟

﴿قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُزَهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عَسْرًا﴾. (۲)

چه‌زهره‌تی مووسا شه‌رته‌که‌ی وه‌بیر که‌وته‌وه و زانی په‌یمانی شکاندوو، ده‌ستی کرد به‌ عوزر هه‌ینانه‌وه و گوتی: بمبوره، نه‌مزانی عه‌ده‌که‌م له‌ بیر چوو بۆوه، به‌ ئومیدی خوا لێره به‌ دواوه‌ ده‌نگ ناکه‌م. چه‌زهره‌تی خضر عوزری لئی قبول کرد و له‌ که‌شتی دابه‌زین و؛

﴿فَانطَلَفَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا﴾. (۳)

رۆشتن تاگه‌ینه‌ قه‌راغ دئی‌یه‌ک کۆمه‌لێک مندال گالته‌بان ده‌کردن، چه‌زهره‌تی خضر به‌ هه‌ر جوۆرێک بوو مندالێکی له‌ منداله‌کان دور خسته‌وه و کوشتی. چه‌زهره‌تی مووسا ئیمانی له‌ دلدا نه‌ما و توپه‌ بو و گوتی: ئه‌رئ ئه‌و منداله‌ت بۆ کوشت به‌ ناحه‌ق؟ خۆ که‌سی نه‌کوشتوه به‌ راستی گوناھێکی زۆر گه‌وره‌ت کرد. چه‌زهره‌تی مووسا ناحه‌قی نه‌بوو توپه‌ بێ، چونکه‌ مندالێکی نه‌دیو و نه‌ناسی و بێ گوناخ که‌ جیگای دل بێ خۆش کردنی پاشه‌ پۆژی دایک و بابی بوو، بێ ئه‌وه‌ی که‌سی کوشتبێ بکوژری ره‌وا نه‌یه. به‌ تابه‌تی به‌ ده‌ستی یه‌کیک له‌ وه‌لیانی خوا.

﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾. (۱)

حهزره تی خضر ئه و جاره ش ئاوری دابه وه و گوتی: ئاختر نه مگوت ناتوانی ره فاقه تی من بکه ی و خۆت بێ را ناگیرئ؟

﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتِكِ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾. (۲)

حهزره تی موسا هاته وه سه ر خۆ و په یمانه که ی وه بیر که وه ته وه و گوتی: ئه گه ره وه به دواوه سوئالم لئ کر دی ره فاقه تم مه که چونکه حه قته هاوړې بیم نه که ی. حهزره تی خضر شه رته که ی قبول کرد و؛

﴿فَانطَلَقَا حَتَّى إِذَا آتَيْتَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعْنَا أَهْلَهَا فَابْوَأْنَا أَنْ يُصَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾. (۳)

روپشتن تاگه ی نه دئ یه ک، هه موو دئ یه که گه پان که س پای نه گرتن. ئه و شه وه چورنه که لاهه کوئیک، به یانی حهزره تی خضر ته ماشای کرد ئه و دیوار تک خه ریکه بروخی، دهستی کرد به چا کردنه وه ی دیواره که. حهزره تی موسا دووباره خۆی بێ رانه گیرا و گوتی: ئاختر من ئه و له برسان ده مرم، ته واوی ئه و مالانه مان پشکین ناتیکیان نه داینی، ئه گه ره کرئ چاک ی بکه یه وه و بیده ی نه باشر نیه؟

﴿قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾. (۴)

ئجنا حهزره تی خضر فه رموی: ئه و شه رته ی دواپشت بوو به هۆی جیا بوونه وه ی ئیمه. جا با پیت بلیم و ناگادارت بکه م له سه ر ئه و شتانه که من کر دمن.

﴿أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾. (۵)

جاری که شتی به که مالی چه ند فه قیر و هه تیوو بوو، گوزه رانیان اه سه ر ئه و که شتی به بوو، له و به حره دا ده یان گیرا، وستم عه یب داری بکه م، چونکه پیاری مه لیک به شوین که شتی یاندا ده گه پرا، هه رچی ساغ بوایه به سوغره یان ده گرت، به لام ئه گه ره عه یب دار

(۳) الکهف: ۷۷.

(۲) الکهف: ۷۶.

(۱) الکهف: ۷۵.

(۵) الکهف: ۷۹.

(۴) الکهف: ۷۸.

بووایه لاقه‌یان نه‌ده‌کرد، نه‌وه بوو له باش مه هاتن ته‌ماشایان کرد که زانیان عه‌یب‌داره خوږیان تی نه‌گه‌یاند و خاوه‌نه کانشی به ئاسانی چاکیان کرده‌وه و په‌کیان نه‌که‌وت.

﴿وَأَمَّا الْعُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُزْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ (۱)

کورپه‌کش که کوشتم له بهر نه‌وه بوو باوک و دایکه‌که‌ی زور موسولمان بوون، ده‌ترسام له‌وه‌ی نه‌وه کورپه‌گه‌وره بی و نه‌وه باوک و دایکه‌کافر کا.

﴿فَارَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا﴾ (۲)

نه‌وه کورپه له کۆل کردنه‌وه و یستمان خوا نه‌ولادی به په‌رحمتر و پاک‌تر و خو‌شه‌و‌یستیان بداتی.

﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَ مَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ (۳)

فه‌رمووی: بیینه‌وه سه‌ر دیواره‌که نه‌وه دیواره دیواری دو کورپی هه‌تیوو بوو، له بن نه‌وه دیواره‌دا خه‌زنه و پاره‌ی شاردراره هه‌بوو، نه‌وه هه‌تیوانه باوکیان زور پیاو‌تکی باش بوو، خوا وستی نه‌وه پاره به نه‌سیب نه‌وه هه‌تیوانه بی، جا نه‌گه‌ر دیواره‌که‌م چاک نه‌کردایه‌وه ده‌پوخا و خه‌لک پاره‌که‌ی ده‌دۆزیه‌وه، نه‌وه‌ش بزانه‌که نه‌وه‌ش تانه‌م هه‌یج له خو‌پرا نه‌کردوون، هه‌مووم به نه‌مری خوا کردون. جا نه‌وه‌یه مه‌عنای نه‌وه‌ش تانه‌ی نه‌ده‌توانی خو‌پراگری و ده‌نگ نه‌که‌ی. هه‌زهره‌تی خضر خوا‌حافیزی له هه‌زهره‌تی موسا کرد و ون بوو، هه‌زهره‌تی موساش گه‌پایه‌وه بۆ لای یوشه‌ع و هاتنه‌وه بۆ ناو به‌نی ئیسرائیلیه‌کان و تا وه‌فاتی کرد شه‌و و پوژ خه‌ریکی ئامۆژگاریان بوو. جا نه‌گه‌ر که‌می‌ک بیر له باسی به‌سه‌رهاتی هه‌زهره‌تی موسا بکه‌ینه‌وه، بۆمان ده‌رده‌که‌وه‌ی که ئینسان ده‌بی له به‌رامبه‌ر به‌لا و موسیبه‌تدا خو‌پراگری بی، چونکه زور جاری وایه به پیچه‌وانه‌ی خواستی ئیمه‌خیری پیوه‌یه، هه‌روه‌ک هه‌زهره‌تی موسا که له به‌ر فیرعه‌ون کۆچی کرد و خو‌ی پراگرت بۆ به‌لا و غه‌ریبی و له ئاخیریدا تووشی خو‌شی بوو، خوا کردی به پیغه‌مبه‌ر و بردی بۆ کیتی توور و قسه‌ی له‌گه‌ل کرد.

ئەو کەسە ی لەزەتە تی ئیمانی چیشت دەتوانی لە پیناوی ئیمان و باوەردا خۆی بەخت کا و خۆراگری وەک حەزرەتی موسا، لە باسی بەسەرھاتی حەزرەتی موسادا خوای گەورە ئەوەمان بۆ دەگێریتەو، کە فیرەهون و قەومەکە ی چۆن چۆن بە هۆی خۆ بە زل زانی و زولم و بێ ئیمانیەو بە هیلاک چوون، هەر وەکو لە سورە ی «القصص» دا دەفەرموئی:

﴿وَاسْتَكْبَرُوا هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُزْجَعُونَ﴾. (١)

فیرەهون و سوپاکە ی لە سەر ئەر ز خۆیان بە زل گرت و زولمیان کرد، بە ناحق لایان وا بوو نایتنەو بەردەستی ئیمە.

﴿فَأَخَذْنَا هُوَ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ﴾. (٢)

ئیمەش بە خۆ و بە لشکرە کە یەو لە ناو بە حر دا غەر قمان کردن.

﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾. (٣)

جا ئە ی گوئی گری موسولمان بزانه ناخری زالمان هەر بە هیلاک چوونە و هەر حەق بە سەر ناحق دا سەر دە کە وئی. دووبارە لە باسی بەسەرھاتی حەزرەتی موسادا ئەو پەندەش وەر دە گرین کە دە بێ میلیتە تان ئازاد بن و کەس ژێردەستی کەس نە بێ.

دە بێ موسولمانان دە رس لە بە نی ئیسرا ئیلیە کان وەر گرن، کە لە گە ل ئەو هە موو کوشتن و بپینە دە ستیان لە حەزرەتی موسا هەر هە ل نە گرت و دە ستیان لە مآل و ملکی میسر هە لگرت و وە دوای کە و تن. دە بێ لەو ئایە تە پەند و ئامۆزگاری وەر گری کە خوا بە حەزرەتی موسا و هارون دە فەر موئی:

﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيْنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى﴾. (٤)

واتە ئیو ئە ی موسا و هارون کە چوون بۆ ئامۆزگاری فیرەهون بە نەرم و لە سەر خۆ بی قسە ی لە گە ل دا بکەن، بە تاییە تی ئە وانە ی ئامۆزگاری خە لک دە کەن، دە بێ رویان خۆش بی و زمانیان نەرم بی و لە سەر خۆ بن. هەر وە ها ئەو بە سەرھاتە دە لی دە بێ ئینسان وە ک حەزرەتی موسا وە دوای عیلم و زانیاری بکە وئی، با تووشی غە ربی و سە فەر و

ناره‌ه‌تیی و برسی‌به‌تیش بیی، ده‌بیی بۆ ئە‌ده‌ب له‌گه‌ڵ ماموستا‌که‌یدا چاو له‌ حه‌زهره‌تی
مووسا بکا، که‌ پرۆوی کرده‌ حه‌زهره‌تی خضر و فهرمووی:

﴿ هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ۙ ﴾ (۱)

واته‌ روخسه‌ت هه‌یه‌ وه‌دوات که‌وم و له‌ زانیاری‌یه‌ی خۆت شتی‌کم فیر‌که‌ی؟ خولاسه‌
ئه‌گه‌ر به‌ وردی ته‌ماشای باسی به‌سه‌ره‌اتی و ژیا‌نی حه‌زهره‌تی مووسا بکه‌ینه‌وه‌ هه‌زاران
په‌ند و ئامۆژگاری تێدا‌یه‌، جا با بزاین چۆن وه‌فاتی کردوه‌.

راوی ده‌لی کاتیک وه‌فاتی حه‌زهره‌تی مووسا نزیک بۆوه‌، پۆژنیک به‌نی ئیسرائیلیه‌کانی
کۆکرده‌وه‌ و ئامۆژگاری زۆر به‌ نرخ‌ی کردن و یوشه‌عی کورپی نونی کرده‌ جی‌ نشینی خۆی
و چوو بۆ کتوی توور له‌ پێگادا‌گویی له‌ ده‌نگیک بوو گوتی: وه‌ختی مردنت نزیک
بۆته‌وه‌، زانی که‌ وه‌حیه‌ له‌ لایه‌ن خواوه‌، زۆر ترسا و گوتی: ئه‌ی خوای گه‌وره‌ ئه‌وه‌ ده‌نگه‌
ده‌نگی کێ‌یه‌ ئه‌وه‌نده‌ با سامه‌؟ حه‌زهره‌تی ئیزائیل جوابی دایه‌وه‌ و گوتی: ئه‌وه‌ ده‌نگی
که‌سی‌که‌ که‌ هه‌موو باوک و فرزه‌ندی‌ک لیک ده‌کا، دۆست و براده‌ر لێ‌ک دور ده‌خاته‌وه‌،
حه‌زهره‌تی مووسا که‌ زانی ده‌نگی حه‌زهره‌تی ئیزائیله‌ ئه‌وه‌نده‌ی دیش ترسا و گوتی: ئه‌ی
خوای گه‌وره‌، مندا‌لی وردم زۆرن که‌ بمرم کێ‌ به‌ختی‌یان ده‌کا؟ له‌ غه‌یبه‌وه‌ خوا فهرمووی:
یا مووسا عه‌سا‌که‌ت له‌وه‌ به‌رده‌ را‌کێشه‌، که‌ عه‌سا‌که‌ی له‌ به‌رده‌ که‌ دابه‌ قودره‌تی خوا
به‌رده‌ که‌ له‌ ناو‌راستا له‌ت بوو، کرمی‌کی لێ‌ هاته‌ ده‌ره‌وه‌ په‌لکه‌ گه‌لایێکی شینی به‌ ده‌مه‌وه‌
بوو، زکری خوای ده‌کرد و ده‌یگوت: گه‌وره‌یی بۆ ئه‌وه‌ خوا‌یه‌ی منی له‌ ناو ئه‌وه‌ به‌رده‌دا
خه‌لق کردوه‌ و له‌ بیر نا‌چمه‌وه‌. خوا فهرمووی: یا مووسا جا چۆن مندا‌له‌کانی تۆم له‌ بیر
ده‌چنه‌وه‌ و رزقیان ناده‌م و ئاگام لێ‌ نابن؟ حه‌زهره‌تی مووسا زۆر دل‌ خۆش بوو ترسی مردن
و ئیزائیلی له‌ بیر چۆوه‌، زۆر نه‌پۆش‌ت تووشی دوو سی‌ که‌س بوو قه‌بریان هه‌ل‌ده‌ که‌ند،
خوا به‌ قه‌وه‌ته‌ی لێ‌ کردن و جوابیان دایه‌وه‌، گوتی: ئه‌وه‌ گۆزری کێ‌یه‌؟ گوتیان: ئی
دۆستی‌کی خوا‌یه‌، فهرمووی: باشه‌ پێگام ده‌ده‌ن یارمه‌تیتان بده‌م تا ئه‌منیش خیر‌یکم به‌
نه‌سیب بی‌؟ گوتیان: فهرموو. که‌ گۆره‌ که‌یان ته‌واو کرد، حه‌زهره‌تی مووسا گوتی: ئاخ‌ر نابن

بزاین داخوا کورته، درێژه؟ گوتیان خاوهنی ئەو گۆرە درێژی و کورتی وەک تۆ وایه، ئەگەر زەحمەت نەبێ بە تاقی بکە یەو بەمان مەعلوم دەبێ، حەزرەتی موسا چۆ ناو گۆرە کە و پراکشا و گوتی: بۆ من زۆر باشە لەوکاتەدا حەزرەتی ئیزرائیل سیوئکی لە بەهەشت هینا و دای بە حەزرەتی موسا بۆنی پێوه کرد و لە تەمەنی سەد و بیست سالییدا وەفاتی کرد.

ئەوانە ی قەبرە کە یان هەلده کەند حەزرەتی جوهره ئیل و میکائیل و چەند مەلائیکە ی دی بوون، بە ئەمری خوا هاتبوون قەبری حەزرەتی موسا هەل کەنن کە وەفاتی کرد شتیان و کفن و دفنیا ن کرد و نازتیا ن. جا بۆ یە هیندی ئیک دەلین نازانری مەر قەدی حەزرەتی موسا لە کوێ یە.

ئەو بە موسا بە سەر هاتی حەزرەتی موسا، ئومید دە کە م پەند و عیبرەت و ئامۆزگاری لی وەرگرن و بیان کە نە سەر مە شقی ژیا تان.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی یونس

باسی «حه زره تی یونس» سه لامی خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَ عَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

با سه ربک له شاری موسل بدهین و بچینه خزمهت هه زره تی یونس پیغه مبهه ر
درودی خوای له سه ربی و بزاین چی به سه رهات و په ند و نامۆژگاری لی وه رگرین.
خواوه ندی گه و ره له سوره ی «الصافات» دا فه رموو به تی:

﴿وَإِنَّ يُوسُفَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۱)

به راستی ئه ی پیغه مبهه ر یونس به کیک بوو له پیغه مبهه ران. له شهش ئایهت له قورئاندا
باسی هه زره تی یونس کراوه و سوره تیکیش له قورئان ناو نراوه سوره ی یونس.
به سه رهاتی ئه و پیغه مبهه ر نازدارهش له کاتیکدا روی داوه که شاری موسل پایته ختی
دهوله تی ئاشوور بووه، ئه و دهوله ته ی که زۆربه ی ولاتی ئاسیای له ژیر فه رماندا بوو،

---

(۱) الصافات: ۱۳۹.

گه وره ترين و خوځ ترين شارى ټو سهرده مه مووسل بوو، خه لکى مووسل زور دهوله مند بوون، به هوى دهوله مندى يه وه له خوځيان بايى ببون توغيانان کردبوو، ټيمانان به خوا نه بوو، بيان ده پرستن، زولميان له داموان ده کرد، له گوناح نه ده گه پانه وه، خواوه ندى گه وره حه زره تى يونسى کورپى مه تاي کرده پيغه مېر و بانگى کردن بو خواپه رستى و ده ست هه لگرتن له بت په رستى. به لام هه رچه ند ناموزگارى ده کردن ټوان گوئيان نه ده دايه، روز له دوا روز خه راپتر ده بوون. تا روز ټک خواوه ندى گه وره وه حى نارد بو حه زره تى يونس و فهرمووى: ټه يونس به قه ومه که ت پراگه ټينه ټه گه ر ټيمان نه هينن و تزه نه که ن و په شيمان نه بنه وه له فلان روز و له فلان کات و سه عاتدا عه زايان بو نازل ده که م و غه زه بيان لى ده گرم جا که يفى خوځانه.

حه زره تى يونس زوره يى خه لکه که ي کو کرده وه و فهرمووى: خه لکينه ټه گه ر تا فلان روز ټيمان به خوا نه هينن و تزه نه که ن خوا غه زه بتان لى ده گري، به لام خه لکه که گريان نه دايه و به قسه يان نه کرد. حه زره تى يونس که زانى ټه وا کاتى غه زه بيان نزىک بووه به دزى خه لک به تووره ييه وه شارى مووسلى به جى هيشت و چوو بو سهر دجله بو ټه وه سوارى که شتى بى و ناگاي له به لا و عه زابى قه ومه که ي نه بى. هه ر وه کو خواى ته عالا له سوره ي «الانباء» دا ټه و به سه رها ته باس ده کا و ده فهرمووى:

﴿وَذَا التُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا﴾ (۱)

به کيک له پيغه مېران خواهن ماسى يه که بوو که به تووره ييه وه قه ومه که ي به جى هيشت و ها ته سهر به حر.

﴿فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ (۲)

لاى وا بوو ټيمه لى ده گه رين به ټاره زوى خوى بو کوى دچى بچى؟ نه ي ده زانى چ کاره ساتيک پرووى داوه و پرو ده دا! جا با حه زره تى يونس به ديار که شتى يه وه به جى بيلين و بگه رته وه بو شارى مووسل و بزائين له دووا حه زره تى يونس چ پرووى دا. روز ټک له نکار هه ور ټکى په شى چلکنى دوکه لاوى ها ت و له نگرى له سهر شارى مووسل به ردا نه وه و به دوکه لى هه وره که په ننگى خه لک گورا و ده م و چاويان هه لقرچا.

بۆیان ئاشکرا بوو که ئه وه علامهت و نیشانهی عه زاب و غه زه بی خواجه و قسه که ی حه زره تی یونس وه راست ده گه پۆ و زۆر ترسان و زۆر له حه زره تی یونس گه پان نه یان دی یه وه. بۆیان ئاشکرا بوو که ئه ویش هر له بهر ئه وه یه شاری مووسلی به جی هیشتووه، ئه وه نده ی دیش ترسان.

هه موو فه زل و فه سللی خوان. پۆژی جومه ی ده ی مانگی موحه پره م ژن و پیاو و پیر و گه نج و لاو و مندال به شین گابۆر و گریان له شار چوونه ده ری، هاواری پیاوان و قیزه ی ژنان و زپه ی مندالان و گابۆری مه ر و مالات و پاتال دنیای پر کردبوو، به ری ئاسمانی گرتبو و به دل له بهر خوا ده پارانوه و تۆبه یان کرد و په شیمان بوونه وه. خوا ی گه و ره دو عای گیرا کردن و تۆبه ی لی فیوول کردن و به لا و غه زه به که ی له سه ر هه لگرتن. هر وه ک له سوره ی «یونس» دا ده فه رمووی:

﴿قُلْ لَئِن كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ مَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ (۱)

ئه گه ر خه لکی شاریک له و شارانه که تووشی عه زاب بوون له پیش هاتنی عه زاب و غه زه بی خوا دا تۆبه یان بکر دایه و ئیمانیا ن بینایه نه جاتیان ده بوو، به لام وایان نه کرد. قهومی حه زره تی یونس نه بی که له پیش کاتی دیاری کراو بو عه زاب و غه زه بی خوا تۆبه یان کرد و په شیمان بوونه وه و ئیمانیا ن هینا خوا له غه زه ب و عه زاب پزگاری کردن و تاکاتی مردنی ته بیعی خۆیا ن خۆشیا ن رابوارد و ده یان گوت: ئاخ نه مردوین جارێکی دی حه زره تی یونس مان چا و پۆ که وتۆته وه و به گه و ره ی خۆمان به پیغه مه رمان قبوول کردووه. شه و و پۆژ به دوای دا ده گه پان و زۆریان ئاوات بوو به دیداری شاد وه بن. با ئه وان له گه پاندا به جی بیلین و بچینه وه سه ر به حر و بزانی ن حه زره تی یونس دروودی خوا ی له سه ر بی جی لی به سه ر هات.

حه زره تی یونس که چۆ سه ر به حر ته ماشای کرد ئه واکه شتی به ک له نگه ری گرتووه و راهه ستاوه و ئاماده یه بو پۆیشتن. چۆ لای کابرای که شتی به وان و داوای لی کرد به هر

قیمه تیک بے سواری بکا، که شتی یه وان که ته ماشای ناو چاوانی کرد زور موباره کی هاته پیش چاو گوتی: هه رچهند کشتی یه که باریشی گرانه و جیگای که سی دی نابین، به لام فرموو سوار به. هه روه کو خوا له قورئاندا له سورهی «الصافات» دا شه و باسه مان به ته اووی بؤ به بیان ده کا و ده فرموی:

﴿إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ﴾ (۱)

کاتیک چه زه تی یونس له مووسل پای کرد و هه لات و چو بؤ لای که شتی یه پره که و سوار بوو، زور نه رپوشتن به نه مری خوا گیزه لۆ که یه کی هه لکرد و شه پؤلی ئاو سهر که شتی یه که ده که وتن زوری نه ما که شتی غه رق ببن، که شتی یه وان و خه لکه که زور تر سان. خه لکه که رپویان کرده که شتی یه وان و گوتیان: باری که شتی یه که زور گرانه، با یه کی کمان بخه یه ناو ئاوه که به لکو تۆزیک باری سووک بے و پروا، یه کمان بخنکی له هه مووانمان باشتره. که شتی یه وانه که ش گوتی: خه لکینه من تا قیم کردۆ ته وه هه ر کاتیک شه که شتی یه پاره وستا و نه رپوی مه عنای وایه عه بد و به نده ییکی راکردوی تیدایه بؤیه ناروا، با پشک باوئن و قورعه پاکیشین و بزاین بهر کام مان ده که وی؟

﴿فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ﴾ (۲)

قورعه یان پاکیشا وه بهر چه زه تی یونس که وت. پراوی ده لئی گوتیان: شه که پره ته سودفه بوو، با دووباره قورعه باوی ئنه وه چونکه وا دیاره شه و پیاوه پیاویکی زور نه جیب و خانه دانه بؤ شه وی نابین عه بد و به نده بے و پای کرد بے تا سئ که پره ت قورعه یان پاکیشا هه ر سیک جاره کان وه بهر شه ده که وت. به ناوی شه وه ده هاته ده ر. ئنجا گرتیان و خستیانه ناو به حره که وه و که شتی حه ره که ی کرد، له و کاته دا مه لائیکه ی ئه رز و ئاسمان ده ستیان کرد به گریان و له بهر خوا ده پارانه وه و ده یان گوت: شه ی خوی گه وره په حم به چه زه تی یونس بکه. خوی ته عالا فه وری نه مری کرد به ماسی یه ک بچن ده م بکاته وه و قووتی بدا و به شه مانه ت لای شه و بے.

﴿فَالْتَقَمَهُ الْحَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ (۳)

(۱) الصافات: ۱۴۲.

(۲) الصافات: ۱۴۱.

(۳) الصافات: ۱۴۰.

ماسی به نه مری خوا هات و ده می کرده وه و قوتی دا، خه لکه که ده ستیان کرد به لومه کردنی و خو شنی لومه ی خو ی ده کرد و له بهر خوا ده پارایاوه، هر وه کوله سورهی «الانبیاء» دا ده فرموئی:

﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾. (۱)

چه زره تی یونس له چوار تاریکایی دا له تاریکی شه و دا و له تاریکی ناو به حر دا و له تاریکی ناو سکی ماسی دا و له تاریکی دوا پوژ دا هاواری ده کرد و ده یه فرموو: نه ی خوی گه وره به راستی که س نیه لایق و شایانی عبادت بو کردن و په رستن بی زاتی پاکی تو نه بی و هرچی کردوته و ده ی که ی به خو پرای نیه. به راستی من زولم له خو م کرد و له ریزی زالم نام.

به پویا به تیک ده لین تا چل شه و پوژ له زگی ماسی به که دا مایه وه و هر زکری خوی ده کرد و له بهر خوا ده پارایاوه.

﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الغَمِّ﴾. (۲)

خوا ده فرموئی: جوابی دوعا و پارانه وه که مان دایه وه و له غم نه جاتمان دا.
﴿وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ﴾. (۳)

هر وه هاش موسولمانان له ناخو شنی پرگار ده که یین و نه جاتیان ده دین به لام:
﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ﴾. (۴)

نه گهر له شهر تیک دا چه زره تی یونس زکر و ته سیحاتی خوی نه کردایه و خوی فه راموش بکردایه.

﴿لَلَيْتَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾. (۵)

به زیندوویی ده مایه وه له سکی ماسی به که دا تا پوژی قیامت.
﴿فَتَبَدَّلْنَا بِالْعِزَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ﴾. (۶)

ده فرموئی: نه مرمان کرد به ماسی به که و بردی له قه راغ به حر داینا، به لام نه خو ش

(۴) الصافات: ۱۴۳.

(۲) و (۳) الانبیاء: ۸۸.

(۱) الانبیاء: ۸۷.

(۶) الصافات: ۱۴۵.

(۵) الصافات: ۱۴۴.

بو وه کو مندالی ساوای لی هاتبزوه، زهرد و زه عیف و لاواز و باریک بیوو، به تایبه تی به هژی گهرمایی ناو سگی ماسی به که.

﴿وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ﴾. (۱)

ئججا خوا ده فهرمووی: بۆ ئه وهی تا ماوه یه ک بیته وه سهر خۆ و وه حسیی و به تایبه تی بۆ ئه وهی ههم میشووله له نزیککی نه بن و ههم له به ره که ی بخوا کوله که مان بۆ رواند، چونکه ده لئین میشووله ناچیته بن سیبه ری کوله که.

﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ﴾. (۲)

ئججا خوا ده فهرمووی: کاتییک که وته سهر خۆ ره وانه مان کرده وه بۆ سهر قهومه که ی که له سه د هه زار که س زیاتر بوون. به ریوایه تیک ده لئین خواوه ندی گه و ره ئه مری کرد به چه زه ته ی جویره ئیل دستیککی لیباس بۆ بردو و ده به ری کرد و فهرمووی خوا ده فهرمووی: ههستی بچیته وه بۆ شاری مووسل زیاتر له سه د هه زار که س ئیمانی پین دئین. چه زه ته ی یونس زۆر خۆش حال بوو که زانی قهومه که ی ههر ماون و خوا غه زه بی لی نه گرتوون هه ستا به ئه مری خوا هاته وه بۆ مووسل و چۆوه ماله وه خه لکه که که خه به ریان زانی ژن و پیاو و گه نج و پیر به پیلیه وه چوون...

﴿فَأَمَّنُوا فَمَرَّغْتَهُمْ إِلَىٰ حَبِيبٍ﴾. (۳)

ده ستیان ماچ کرد و ئیمانیان پین هینا و به خۆشی وشادی و به ئیمانته وه پریان بوارد، تا ههر که سه له کاتی ئه جه لی خۆیدا وه فاتی کرد، به لام به داخه وه بۆمان ئاشکرا نه بوو داخوا ژنی هیناوه یان نا؟ یا چه ند کور و کچی هه بووه و ته مه نی چه ند بووه؟ به لام ئه وه شتیکی ئاشکرایه که ههر له شاری مووسل وه فاتی کرده و ئه وه تا مه رقه دی مووباره کی له ناو مزگه وته که دایه و باره گاکه ی زیاره ت گای گشتی به. جا ئه گه ره به چاوی دل بروانینه به سرهاتی چه زه ته ی یونس و گه له که ی ئه وه درسه وه ره ده گرین که ئینسان ده بی تا تووشی غه زه ب و عه زابی خوا نه بووه ده ست له خه رابه هه لگری وه ک قهومه که ی چه زه ته ی یونس. یان ئینسان نابیی ئه گه ر تووشی موسیه تیک بوو خوا فهرامۆش بکا و ناشوکر بی. ههر وه ک چه زه ته ی یونس له ناو سگی ماسی به کش دا له زکری خوا غافل نه بوو.

خوا خزی فەرمووێهەتی: هەر ئینسانێک وەک قەومی حەزرەتی یونس تۆبە بکا یان وەک حەزرەتی یونس زکری خوا بکا لە عەزاب و بەلا نەجاتی دەدەین. وەکو دەفەرموێ: ﴿وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱).

واتە هەر وەها موسوڵمانانیش نەجات دەدەین. باسی بەسەرھاتی حەزرەتی یونس پێغەمبەریشمان لێرەدا تەواو بوو، ئومێد دەکەم پەند و عیبەرەت و ئامۆژگاری لێ وەرگرن تا خواوەندی گەورە وەک حەزرەتی یونس و گەلەکەی لە بەلا و موسیبەت بمان پارێزێ.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی داوود

باسی «حه زره تی داوود» سه لامی خودای له سه ربیی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

موسولمانینه ئەوه باسی به سه رهاتی هه زره تی داووده، جا با گوی پراگین بو باسی
به سه رهاتی ئەو پیغه مبه ره ده نگ خو شه و په ند و عیبه ته تی لی وه رگین.
له پاش وه فاتی هه زره تی موسا یوشه عی کوری نوون بوو به گه وره و جی نشینی
هه زره تی موسا و جوله که کانی برده خاکی فه له ستین.

یه که م شار که داگیران کرد شاری ئه ربحا یا ئور شه لیم بوو، هه ر وه کو قورئان له
سوره ی «البقرة» دا ده فه رموئی:

﴿وَ إِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱)

ئەي پيغمبر تو بۆ موسولمانه كان وه گپره كه تيمه به جوله كه كانمان گوت: بچنه ناو شاري ئورشه ليم و به ئاره زووي خوتان چتان پي خوش بوو بيخون هموو شتيكتان به زوري دهست ده كه وي! به لام ده بي كه چونه ناو شار كورنوش بۆ خوا بهرن و خواتان له ياد نه چي و داواي لي خوش بووتان له خوا بكن، خواله گوناختان خوش ده بي و پاداشتي زوريش ده داته وه به و كه سانه ي چا كه ده كه ن.

﴿قَبْدَلُ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ (۱)

به لام چونكه ته بيه ته ي جوله كه هه ر وا بووه، زور به يان بي ئه مري خويان كرد و به ته كه بووه و چوونه ناو شار و له با تي تو به خه رابه يان ده كرد.

﴿فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ (۲)

خوا ده فه رموي: به هوي زولميانه وه به لاي ئاسمانيان بۆ ناردن و له ماوه ي شه و رۆژي كدا به هوي نه خوشي تاعونه وه زوريان مردن. له پاش وه فاتي حه زره تي يوشه ع ماوه ي ۳۵۶ سال بي پاشا بوون و چهند قازيان دانا بوون به سه ريان را ده گه يشتن، به لام فه له ستينه كان و عه ماليقه و ئاراميه كان زوريان زولم لي ده كردن و ته نانه ت له شه رپي كدا به خه رابي شكان و مال و منداليان به ئه سير گيرا.

ئهو تابوته ي كه ته وراتي تيدا بوو، پييان ده گوت: تابوتي عه هد، عاده تيان وا بوو بۆ هه موو غه زابه كيان ده برد و پييان وا بوو كه به هوي به ره كه تي وي يه وه سه ر ده كه ون، دوژمنه كانيان ئه ويشيان به تالان گرت. جوله كه كان زور نا په حه ت بوون، له سالي ۱۰۴۰ ي پيش له دايك بووني حه زره تي عيسادا پياو ماقوله كانيان چوون بۆ لاي سموئيلي پيغمبر و عه رزيان كرد قوربان ده بي گه و ره ئي كمان بۆ ديارى بكه ي، تا هه موومان به قسه ي بكه ين و وه دوواي كه وين بۆ غه زا. هه ر وه كو دوباره قورئان ئه و باسه مان بۆ به يان ده كا و ده فه رموي:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُنَاقِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (۳)

نایا تو ئەزانی که کۆمه لێک له جوله که کان له دوا حه زره تی موسا چوونه لای پیغه مبه ره که یان و گووتیان: تو گه وره یه کمان بۆ دیاری بکه تا وه دوای که وین و غه زا بکه یه.

﴿قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا﴾ (۱)

پیغه مبه ره که یان گوئی: ئاخه لام وایه نه گه ره غه زاتان له سه ره واجب بکری ئاچن.

﴿قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا﴾ (۲)

گووتیان: جا چۆن شه ره ناکه یه له کاتیکدا ژن و مأل و مندالمان به نه سه ره گیراون!

﴿فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ (۳)

به لام کاتیک خوا غه زای له سه ره واجب کردن ۳۱۳ که سیان نه بی هه مووانیان سه ره پیچیان کرد.

﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا﴾ (۴)

کاتیک پیغه مبه ره که یان بی گوئی: خواوه ندی گه وره تالوت نایکی دیاری کردوه که بی به مه لێک له سه ره ئیوه.

﴿قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ

الْمَالِ﴾ (۵)

جوله که کان گووتیان: قوربان جا چۆن تالوت ده بیته مه لێک له سه ره ئیمه؟ ئیمه له و لایق ترین ئیمه ده وه مه نندین نه وه فه قیره، پاشا و مه لێک ده بی له نه ولادی یه هوزا بن نه وه له نه ولادی بنیامینه!

﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ

يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (۶)

گوئی: پیتان خۆش بی و پیتان ناخۆش بی خوا نه وی هه لێژاردوه و زانیاری و توانایی شه ری داوه تی.

خوا پایه و مه قام و مأل و ملک به ئاره زوی خۆی ده دا به هه ره که سینک وستی بیداتی، خوا زانیاری فراوانه. که زانیان تازه هه ره نه وه ده بی گووتیان: باشه عه لامهت و نیشانه ی

بوونی به مه لێک له لایه ن خواوه چیه؟

﴿ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ (۱)

گوتی: نیشانه‌ی مه‌لیکی تالوت نه‌وه‌یه که تابوتی عه‌هد چهن‌د ساله وون بو‌وه، به هوی مه‌لائیکه‌وه بۆتان دیتنه‌وه و دلّتان ناسووده ده‌بی، ته‌واوی نامۆزگاربه‌کانی تیدایه‌که له شار چوونه ده‌روه تابووته‌که‌یان دۆزه‌وه و چوون له سهر ده‌ستی تالوت به‌یعه‌تیا‌ن کرد، تالوت لشکریکی زوری کۆ کرده‌وه و به‌ره‌وه‌فه‌له‌ستین بۆ شه‌ر کردن له‌گه‌ل عه‌مالیقه‌کان که‌وته‌ری.

نه‌وانیش که‌ زانیان تالوت به‌ لشکر و سپاییکی زۆره‌وه نه‌وا هاته‌سه‌ریان، به‌سه‌ر کردایه‌تی جالوت ناویک که‌ زۆر پالّه‌وان بو، خو‌یان بۆ شه‌ر ناماده‌کرد.

﴿ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ ﴾ (۲)

کاتیکی تالوت وه‌پۆی که‌وت و له‌ دوزمن نزیکی بۆوه، وستی سپاکی به‌ تاقی بکاته‌وه و بزانی داخوا‌خو‌یان بۆ شه‌ر و تینوایه‌تی را‌ده‌گرن؟! پرووی کرده‌خه‌لکه‌که‌ و گوتی: تووشی چومیک ده‌بین خوا‌ تاقیتان ده‌کاته‌وه، نه‌وه‌ی له‌ ئاوی نه‌و چۆمه‌وه‌خوا‌نه‌وه له‌ جه‌ماعه‌تی من نیه‌ و نه‌وه‌ی نه‌شخواته‌وه له‌ ئیمه‌یه، مه‌گه‌ر به‌ مستی خو‌تان سهر و مشت وه‌خۆن نه‌وه‌قه‌یدی نیه.

﴿ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴾ (۳)

به‌لام که‌ چوونه‌سه‌ر ئاوه‌که‌ هیندیکیان نه‌بی هه‌موانیان تیر و پر ئاویان خوارده‌وه و له‌ تاقی کردنه‌وه ده‌ر نه‌چوون.

﴿ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ﴾ (۴)

وه‌ختیک تالوت و موسولمانه‌کان له‌ ئاوه‌که‌ په‌رینه‌وه به‌عزیکیان گوتیان: نه‌پور ئیمه‌ ناویرینه‌جالوت و سوپاکی با به‌گزیاندا نه‌چین و شه‌ر نه‌که‌ین!

﴿قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾. (۱)

به لّام ئه وانه ی که به راستی موسولمان بوون. ئیمانان به دوارۆژ و موحاسبه به هه بوو، له زۆری دوژمن نه ترسان و گو تیان: هه ره به گزیان دا ده چین.

﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَ تَبَّتْ أقدَامُنَا وَاَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾. (۲)

که چوونه مهیدانی موبارهزه، پورویان کرده ناسمان و دو عایان کرد و گو تیان: ئه ی خوای گه وره، سه برمان به سه ردا برژینه و خو پراگرین له مهیدانی شه ردا و به سه ر دوژمن دا سه رمان بخره.

﴿فَهَرَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ قَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَ عَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ﴾. (۳)

خوای گه وره دو عاکه ی گیرا کردن و داود جالوتی پالّه وانی کوشت و خوا ملک و مال و پیغه مبه رایه تی و له هه ر زانیاریه ک خوا ئاره زووی کرد دای به داوود. جا کوشتنی جالوت به و جوژه بوو. وه پاشایه تی و پیغه مبه رایه تی حه زره تی داوود لیره را ده ست پی ده کا. قورئان به دریزی باسی ئه وه ی نه کردووه که حه زره تی داوود چۆنی جالوت کوشتووه، به لّام زانیانی میژوزان و عوله مای ته فسیر ده لّین کاتیک لشکری جووله که کان به سه ر کردایه تی تالوت و لشکری عه مالیه که به سه ر کردایه تی جالوت به رامبه ر وه ستان، تا چهند شه و و پۆژ هیچ کامیان نه چوونه مهیدان، تا پۆژنیک له لشکری عه مالیه کان پالّه وانییک به ناوی جالوت که سه ر کرده ی سوپاکه بوو هاته مهیدان داوای کرد کئی ده خۆرا ده بیستی بۆم بیته مهیدان تا دۆزه خی نیشان بدهم؟ پر به دۆله که ده ی نه پاند و جنیوی ده دان و ده یگوت: کئی پیاوه بابی؟ ئه گه ره له عه رزی دام ئه وه خۆم و سوپاکه م ده بیینه عه بد و به نده ی ئیوه، ئه گه ره منیش به زاندم بینه به نده ی ئیمه.

چهند پۆژ له به یانیره ا تا ئیواره ده ی نه پاند که سه نه بوو جوایی وه دا، تالوت زۆری

خه‌فەت دە‌خوارد، وه‌عدی دابوو هەر که‌سێک بۆی بچێته مه‌یدان و بی‌کوژی بی‌کا به‌سه‌رلشکری و کچه‌که‌ی خوژی بداتی.

راوی ده‌لی له‌شاری به‌یت له‌حم جووله‌که‌یه‌ک بوو ناری یسی بوو، سێ کوری له‌گه‌ل تالوت بوون، ده‌میک بوو لیان بی‌خه‌به‌ر بوو. پوژێک کوره‌چووکه‌که‌ی که‌ ناری داوود بوو و شوانی مه‌ر و ماله‌که‌ی بوو، ناردی تا خه‌به‌ری براکانی بۆ باوکی بی‌نیته‌وه، داوود پوژشت تا چۆ ناو لشکری تالوت، له‌وکاته‌دا جالوتی کافر ئه‌وا له‌مه‌یداندا ده‌نه‌رتنی و پیاو نیه‌جوابی وه‌دا، زۆری پسی ناخۆش بوو، غیره‌تی بزوت و گوتی: ئه‌ری گه‌وره‌ی موسولمانه‌کان کامه‌یه‌؟ گوتیان: فلان که‌سه. چوو بۆ لای تالوت و گوتی: قوربان ته‌گه‌ر ئیجازه‌م بده‌ی من بۆ ئه‌و کافره‌ ده‌چمه‌ مه‌یدان، تالوت که‌ ته‌ماشای کرد زۆری وه‌به‌ر دلی که‌وت، به‌لام به‌سه‌ر و سیمای پرازانێ که‌ تا ئیستا شه‌ری نه‌دیوه، گوتی: کورم وادیاره‌ تو پاله‌وان بازیت نه‌کردوو و شه‌رت نه‌دیون؟ چون ده‌توانی بچیه‌ مه‌یدانی ئه‌و کافره‌؟ گوتی: قوربان به‌ ئومیدی خوا ده‌یکوژم.

دوو‌باره‌ تالوت گوتی: ناوت چیه‌ و کوری کێی و کارت چیه‌؟ عه‌زی کرد قوربان ناوم داووده‌ و کوری یسی م و شوانی بز و مه‌ری باوکه‌م ده‌که‌م. گوتی: قوربان من شیر و گورگ و رچم کوشتوو، تالوت گوتی: ده‌ته‌گه‌ر هه‌ر ده‌چی وه‌ره‌ ئه‌و کراسه‌ زری پۆشه‌ له‌ به‌ر که‌ و ئه‌و گورز و شیره‌ هه‌لگه‌ره‌ جا بچۆ مه‌یدان. داوود کراسی زری له‌ به‌ر کرد. هه‌ر چه‌ند کردی و کرانندی نه‌ی زانی پیه‌وه‌ه‌ پرا، دای‌نایه‌وه‌ گورز و شیر ی فرێدان و ده‌ستی دایه‌ قۆچه‌قانی شوانیه‌که‌ی و چه‌ند به‌ردی هه‌ل‌گرتن و روی کرده‌ مه‌یدان. تالوت گوتی: ته‌گه‌ر بی‌کوژی کچه‌که‌مت لی‌ماره‌ ده‌که‌م و ده‌ت که‌م به‌سه‌رلشکر. جالوت که‌ چاوی بی‌که‌وت ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین و گوتی: که‌س نه‌بوو بۆم بیته‌ مه‌یدان شوایتکی قۆچه‌قانی به‌ ده‌ست نه‌بی؟ داوود گوتی: ئه‌ی کافر تو وه‌ک سه‌گ وای و سه‌گیش ده‌بی به‌ردی پسی دادری. جالوت رقی هه‌ستا و ده‌ستی دایه‌ شیر و په‌لاماری دایه‌، به‌لام هه‌زه‌تی داوود گورج به‌ردیکی خسته‌ ناو قۆچه‌قانیه‌که‌ی و هاوشتی راست له‌ ناو چاوانی جالوتی کافری دا و خستی، پیاوانه‌ پامالی کردی و شیره‌که‌ی له‌ ده‌ست ده‌هینا و سه‌ری بری. کافره‌کان

له ترسان رایان کرد و شکان، تالوت زور که یف خوش بوو، کچه که ی خوی لی ماره کرد و کردیشی به سهرلشکر، روژ له دوا پوژ ناوازه ی پیاو ته تی و لی هاتووی داوود زیاتر په پره ی ده ستاند و خو شه و بستر ده بوو، زورتر ده که وته سهرزاران، به لام تو له چه رخی پوژگار گه پئی.

کهس نازانی چون ده گه پئی؟ یان چ بکه ین له گه ل دل پارچه گوشتیکه و ههر تاوه له سهر مه جازیکه، له پاش ماوه یه ک تالوت فکری گورا دهر باره ی داوود، که زانی له ناو خه لکدا باس ههر باسی پیاو ته تی داووده، پوژنک داوود چوو بو باره گای تالوت، زور به گرژ و ناو چاوان تالی هاته پیش چاو، پوژان که له دوره وه چاوی بی ده که وت پروو خوش و دم به بی که نینه وه بوو، به لام نه و پوژ خوین تال و پروو گرژه، به تو بیزیش بی که نینی نایه تی. له دلی خویدا ده یگوت: ده بی چ پرووی دابی؟ خه لک چ خه رابه یه کیان گوتی؟ بو ده بی نه و پوژ له گه ل مندا وا پروو گرژ بی؟ هه ستا چوو ه بو مال و کاره ساتی بو مکیالی خیزانی گپرا یه وه مکیال هه ناسه ییکی هه لکیشا و فرمیسکی هه ل وهراندن و گوتی: جا چت لی وه شپیم؟ له و پوژه وه باو کم زانیو یه تی خه لک نه وه ندیان تو خوش ده وی و باس باسی چاکه و پیاو ته تی تو یه؟ زورت لی ده ترسی، ده ترسی پوژنک بی به ته واوی تو ده سه لاتی له مست دهره یینی؟

به و بونه یه وه ده ی هه وی به ههر قیمة تیک بی له به ینت به ری، راوی ده لی شاخری چه زه تی داوود مه جیوور بوو به خوی و خیزانی بر وا و چوو بو کیو نک و له ناو نه شکه و تیکدا دهستی کرد به خوا به رستی و به ره به ره خوا به رسته کان دهریان دا و قهره بالغ له دوری په یدا بوو له ماشه وه له ماوه ییکی زور که مدا به هوی نه وه وه که تالوت زولم و زوری په یدا کرد، دوری چول بوو، ناچار بوو ده ست کا به شپ له گه ل ناحه زه کانی و ههروه ها به گژ فه له ستیه کانیشدا بجی.

به لام له شه ردا شکا و کوژرا. ئنجا ته واوی خه لکی ولاتی شام و فه له ستین چه زه تی داوود بیان کرده مه لیک و له عومری چل سالیدا خوا وه ندی گه وره ش کردی به پیغه مبه ر و زه بوری به خه لات بو نارد ه خواره وه.

دهستی کرد به پاشایه‌تی و پیغمبریه‌ری و روتبه‌ی دین و دنیای ده‌ست کهوت و تاوازه‌ی زانیاری و عه‌قل و ده‌وله‌مندی به دنیا‌دا بلا و بؤوه و رپوژ له دوا‌ی رپوژ خه‌لک زیاتر نیمانی بین دینا و زورتر موسولمان ده‌بون. خواوه‌ندی گه‌وره شه‌ونده‌ی موعجیزه و ناز و نیعمت دابوو به حه‌زرتی داوود مه‌گر هر خوا بزانی، یه‌کئی له موعجیزه گه‌وره‌کانی زه‌بوور بوو، یه‌کی دی ده‌نگه خو‌شه‌که‌ی و هه‌روه‌ها چهنده‌ستی تریش هه‌روه‌کو خوا له قورئاندا ده‌فرموی:

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَالنَّوْلَ الْاِحْدَيْدَ﴾. (۱) ﴿أَنْ اِغْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ﴾. (۲)

به پاستی نیمه زیاتر له پیغمبران و خه‌لک ناز و نیعمت‌مان دا به داوود، به کتو و بالندانمان گروت: که داوود ته‌سیحاتی کرد و خو‌تندی و گریا له گه‌لی بخو‌تن و بگرین. هه‌روه‌ها ئاسمان بؤ وه‌ک میو‌لی کرد له بهر ده‌ستیدا، بین ئاور و کوتان بؤی نهرم ده‌بوو، بؤ شه‌وی زری‌ی لی‌ی دروست کا و زه‌نجیره‌کانی نه زور باریک بین نه درشت. چاکی بچنی و پر به بهر خه‌لک بن، سه‌به‌ب و هؤی زری‌ی دروست کردنیسی شه‌وه‌بوو، به رپوژ ده‌گه‌را له غه‌ریبان و نه‌ناسیاوانی ده‌پرسی. ده‌یگوت: داوود چؤن پیاو‌تکه، تا رپوژنک پیاو‌تک گوتی: هیچ عه‌یبی نیه شه‌وه‌نهبی له به‌یتی مال مه‌سره‌ف ده‌کا حه‌زرتی داوود له دل‌ی خو‌یدا گوتی: پاست ده‌کا، دوعای کرد و خوا فی‌ری زری‌ی دروست کردنی کرد و ده‌ی فرو‌شتن و خه‌رجی مال و مندالی لی‌ی ده‌کرد. جا با لی‌ره حه‌زرتی داوود له ژیانیکی خو‌ش‌دا به جی بی‌لین و تا سه‌به‌ینی شه‌وکاته هه‌موو لایه‌ک به خوا بسپیرین.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی داوود

باسی «حه زره تی داوود» سه لامي خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

گوئی گرینه با بچینه وه سه رباسی حه زره تی داوودی نه غمه خوان و گوئی پاگرینه وه بۆ
پاش ماوهی ژیانی و په‌ند و ئامۆژگاری لی وه‌رگرین، حه زره تی داوود کات و وه‌خت و
سه‌عاتی خۆی کردبوو به چوار به‌ش، پۆژیک خه‌ریکی عیبادت و خواپه‌رستی ده‌بوو،
پۆژیکی دی دادگه‌ری و قه‌زاوه‌تی ده‌کرد، پۆژی سێ هم ئامۆژگاری خه‌لکی ده‌کرد،
پۆژی چواره‌م خه‌ریکی ئیسراحت و پابواردن ده‌بوو.

﴿يَا دَاوُدَ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ
فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾. (۱)

له سه‌وره‌ی «ص» دا خواوه‌ندی گه‌وره له باره‌ی دادگه‌ری حه زره تی داووده وه

ده‌فهرموی: ئەوی داوود ئیمه تۆمان کردوه به خه‌لیفه له سه‌ر ئه‌رز، تا قه‌زاوه‌ت و دادگه‌ری له به‌ینی خه‌لکدا بکه‌ی، به‌لام له به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌روشت و ته‌بیعه‌تی به‌شه‌ری زۆری وایه به هۆی پوتبه و مه‌قام و مآلی دنیاوه ده‌گۆرئ و له خۆی بایی ده‌بی، خوا چه‌زه‌تی داوود ئاگادار ده‌کاته‌وه و ده‌فهرموی: یا داوود ئاگات له خۆت بی، حوکم له به‌ینی خه‌لکدا به راستی بکه و له حه‌ق لانه‌ده‌ی و به‌ قسه‌ی نه‌فس و شه‌بتان نه‌که‌ی له‌ورپڠایه لات ده‌ن که خوا دایناوه.

﴿و داوود و سلیمان اذ یحکمان فی الحزب اذ نفست فیہ عنم القوم و کنا لِحکمهم شاهدین﴾. (۱) ﴿فَقَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَ كَلَّا آتَيْنَا حُكْمًا وَ عِلْمًا﴾. (۲)

هه‌ر وه‌کو چه‌زه‌تی داوود دادگه‌ر و زانا بووه، چه‌زه‌تی سوله‌یمانی کورپشی وه‌ها زانا بووه. زانایانی ته‌فسیرزان له مه‌عنای ئه‌و ئایه‌ته‌دا فه‌رموویانه: رۆژیک دوو پیاو دینه خزمه‌ت چه‌زه‌تی داوود و یه‌کیان عه‌رزى ده‌کا قوربان، مه‌ری ئه‌و پیاوه به‌ شه‌و که‌وتۆته ناو ده‌غڵ و دانه‌که‌م ئه‌وی خواردویه خواردویه‌تی ده‌نا له به‌ینی بردووه.

چه‌زه‌تی داوود پوی کرده‌ خاوه‌ن مه‌ره‌که‌ و فه‌رموی: ئه‌و پیاوه راست ده‌کا؟ گوتی: به‌لی قوربان، ئنجا پووی کرده‌ خاوه‌ن زه‌راعه‌ته‌که‌ و فه‌رموی: زه‌راعه‌ته‌که‌ت بایی چه‌ند ده‌بوو؟ کابرا مه‌بله‌غیکی گوت: به‌ خاوه‌ن مه‌ره‌کانیشی گوت: ئەوی مه‌ره‌کانی تۆ بایی چه‌ندن؟ ئه‌وش مقدار تکی گوت. چی وای له‌گه‌ل قیমে‌تی ده‌غڵ و دانى کابرا فه‌رق نه‌بوو.

به‌ خاوه‌ن مه‌ره‌که‌ی گوت: ده‌بی تۆ مه‌ره‌کانت بده‌ی به‌و پیاوه له‌ باتی خه‌له و خه‌رمانه‌که‌ی، چه‌زه‌تی سوله‌یمانی کورپ له‌وئ حازر بوو، به‌ ئه‌ده‌به‌وه‌ گوتی: ئەوی باوکه، ئه‌گه‌ر ئیجازه‌ هه‌بی من قسه‌ بکه‌م من ره‌ئییکی دیکه‌م هه‌یه. باوکی فه‌رموی: بلنی بزانه‌م ره‌ئیه‌که‌ت چۆنه. چه‌زه‌تی سوله‌یمانی فه‌رموی: ئه‌و خاوه‌ن مه‌ره‌ مه‌ره‌کانی بدا به‌و پیاوه له‌ خوری و به‌رگن و شیر و ماست و به‌ره‌میان ئیستیفاده‌ بکا. ئه‌میش زه‌وی ئه‌و دابچینی و ئاوی بدا و ئاگاداری بکا تا پین ده‌گاته‌وه، جا ئه‌و کاته‌ زه‌راعه‌ته‌که‌ ته‌سلیم به‌ خاوه‌ن زه‌وی بکاته‌وه و مه‌ره‌کانی وه‌رگرته‌وه.

حەزرەتی داوود فەرمووی: بە پاستی کۆری خۆشەویستم حوکمە کەت زۆر جوانە و حوکمی بە قسە ی ئەو کرد. جا ئەو یە کە خۆی گەورە لە سورە ی «الأنبياء» دا دە فەرمووی: ئە ی پیغە مبەر تۆ باسی داوود و سولە یمان بۆ ئوممە تە کەت بگێرە وە کە چۆن حوکمیان کرد دەرحەق بە و مەرانیە کە شە و چوو بوونە ناو زەرەعی کابرا و ئیمە ئاگامان لە حوکمە کە یان بوو، هەر چەند ئە و باوک و کۆرە هەردوکیان زانا و دانا بوون، بە لام حوکمە کە ی سولە یمان جوانتر بوو.

جا با بیئە سەر باسی موبتە لا بوونی حەزرەتی داوود پاجیع بە فیتنە ی حەزرەتی داوود قسە ی زۆر کراون.

یە کئی لەوانە دە لێ پۆژنک باسی گەورە یی حەزرەتی ئیبراھیم و حەزرەتی ئیسحاق و حەزرەتی یە عقوقوبی دە خویندە وە، لە دلی خۆیدا گوتی: دە بی چ تاعەت و عیبادە تیکیان زیاتر لە ئیمە کرد بی خوا ئاوا ی گەورە کردوون؟.

خۆی گەورە بە و هە یە عیتابی لێ گرت و وەحی بۆ نازل کرد و فەرمووی: یا داوود ئاخەر ئەوانم تووشی هەزار دەرد و بە لا کرد و سە بریان لە سەر گرت بۆ یە وام گەورە کردوون. حەزرەتی داوود گوتی: ئە ی خۆی گەورە ئە منیش سایی دە بم، حەزرەتی داوود ئە وە ی گوت و حەزرەتی جویرە ئیل نازل بوو و گوتی: یا داوود زۆر ئاسودە بوی، بە لام خۆت خستە ناپە حەتی یە وە، خۆت بۆ موسیبت نامادە بکە. یە کئی تر دە لێ داوود ژنی زۆر هیناون، بە قەو لیک نە وەد و تۆ ژنی هینا وە، کۆر پیک کە ناوی ئە وریای کۆری حەنان بوو، هە پەدی لاوی بوو، زۆری حەز دە کرد هاوسەر پیکي جوان و باش و نە جیبی دە ست کە وئ و دلی پێ خۆش کا. شە و و پۆژ چاوی دە گێرا، تا پۆژنک چاوی بە سابغی کچی شائع کە و ت و دلی چۆ سەر. خۆی بۆ پانە گیرا ناردی یە خواز بیئیان و داوا ی کرد و بە لئیان پئدا.

ئە وریا شە و و پۆژ لە خە یالی ئە وە دا بوو چۆن مألک پیکە وە نئ و ژن بیئئ و ژیان تیکي خۆش پابو ئی. ئە وریا لاو بوو، لاو کانی ش دە بی تا گەنج و لاون واجبی سەر شانیان بە جئ بیئ.

بچنه سهربازی و خزمهت به گهل و نیشتمان بکهن، واپرئکهوت لهو سهروبه نه دا
 حه زره تی داوود لشکرئیکی گه وره ی بؤ غهزا ناماده کرد، ئه وریش نهی توانی ئه رکی
 سهرشانی به جئ نه هئتی، چوو بوو به پیشمه رگه و چۆ ریزی سهربازه کانه وه. به ئومیدی
 ئه وهی که غهزای ته و او کرد بگه پرتنه وه و له گهل ده زگیرانه که ی زه ماوه ند بکا.
 به لام به نده ده کا خه یالان خودا ده کا به تالان، چه رخ به نه و عئیکی تر گه پرا، شه پ درئزه ی
 کئشا، ئه وریا ئاگای له ئومید و ئاواته که ی برا، حه زره تی داوود دلئ چۆ سهر ساغ. ناردی
 بؤ خوازینیان و دایانئ. چونکه لایان و ابو ئه وریا هه ر نه ش ماوه ئه گه ماشین خۆ ماره ی
 نه کردوه، حه زره تی داوود ماره ی کرد و گواستی یه وه، ده لئین حه زره تی سوله یمان له و
 ئافره ته یه.

جا به و هۆیه وه خه ئاگاداری کرده وه و عیتابی لئ گرت: هه ر وه ک خوی گه وره له
 سوره ی «ص» دا چۆ نه تی ئه و به سهرهاته مان بؤ به یان ده کا و ده فهرموئ:

﴿وَهَلْ آتَاكَ تَبِؤُا الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ﴾ (۱)

ئایا ئه ی پیغمبر تو خه به ری ئه و دوو داواکه ر و داوالئ کراوه ت نه زانی وه که له نکاو
 له کاتئکدا حه زره تی داوود له میحرابدا بوو لئ ی وه ژور که وتن؟

﴿إِذْ دَخَلُوا عَلٰی دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغِي بَعْضُنَا عَلٰی بَعْضٍ
 فَاَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا اِلٰی سَوَاءِ الصَّرَاطِ﴾ (۲)

چوونه لای داوود بی ئه وهی ده رکه وان ئاگایان لئ بی، هه ر چه ند به زاهیری وه ک
 خه لک ده چوون، به لام له بهر ئه وهی حه زره تی داوود ده ی زانی ئه و پوژه حه ره س و
 ده رکه وان رئگا ناده ن که س بچئته خزمه تی، خه لکیش بی ئه مری ناکه ن، به بی پرس بچنه
 ژوو ره وه. ژوریان لئ ترسا، میوانه کان حالئ بوون که حه زره تی داوود خۆ فئیکی پئ نئشت
 و ده ترسئ، گوتیان: مه ترسه ئیمه هاتوین بؤ شه رع. یه کمان غه دری له وی تر کردوه، به
 راستی شه رعمان بکه و زولم مه که و پئگای راستمان نیشان بده.

﴿إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَ تِسْعُونَ نَعَجَةً وَّلِي نَعَجَةٌ وَّاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي
 فِي الْخِطَابِ﴾ (۳)

یه کیان پروی کرده حه زره تی داوود و گوتی: قوریان ئه وه برای دینیمه نه وه د و نو مه ری هه یه، من هه ر مه رنکم هه یه که چی ته ماعی ده مه ره که ی من کردوه و ده لئی ده بی بیده ی به من به قسه و ده لیل و به لگه ش نای و پرمی.

حه زره تی داوود پروی کرده ئه وی تر و فه رموی: راست ده کا؟ گوتی: به لئی:
﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجْتِكَ إِلَىٰ نَعَايِهِ﴾ (۱)

حه زره تی داوود پروی کرده وه زولم لئی کراوه که و گوتی: به راستی زولمی لئی کردوی که داوای مه ره که ی تۆی کردوه.

﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْتَغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ (۲)

فه رموی به راستی زۆر له دۆست و براده رمان هه وئ ده دن زولم له یه کتر بکه ن. له گه ل ئه وه شدا که پیوسته ئینسافیان هه بی، ئه و زولم کردنه ش سرورشتی زۆربه ی خه لکه، مه گه ر ئه وانه نه بی که موسولمانن و کاری باش ده که ن.

﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾ (۳)

ئه وانیش زۆر که من له ناوکۆمه لئی ئاده میزادا.

ئنجا به ریوایه تیک ده لئین ئه و دوو نه فه ره هه ستان خوا حافیزیان کرد و گوتیان: حه زره تی داوود حوکمی به سه ر خوئی دا کرد.

﴿وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتْنَاهُ فَاستَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾ (۴)

حه زره تی داوود که ئه و قسه ی بیست به برینی خۆی زانی و بۆی ده رکه وت که ئه وانه بۆ تا قی کردنه وه ی ئه و هاتون. ده ستی کرد به گریان و پارانه وه و به سو جده دا که وت. داوای لئی بووردنی له خوا ده کرد شه و پرۆز وه ک شیتان له کیتو و بیابان و ده شت و دۆل ده گه را و ته سیباحتی خوای ده کرد و ده گریا، به ئه مر و قودره تی خوا ته واوی دار و به رد و کیتو و شاه و گوئ و گیتا و بالنده له گه لئی ده گریان و جواییان ده دایه وه.

﴿إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَمِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾ (۵)

هه ر وه ک خوا وه ندی گه وره له قورئاندا ده فه رموی:

ئیمه کیوه کانمان حالی کردن که ئیواره و به یانی له گه‌ل حه زره تی داوود ته سییحات بکه‌ن و جوابی ده‌نگه خوشه‌که‌ی بده‌نه‌وه.

﴿وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلُّ لَهُ أَوَاتٌ﴾. (۱)

ته‌واوی ته‌یر و بالنده له ده‌وره‌ی کۆ‌بونه‌وه و له گه‌لی ده‌گریان به زمانی خۆیان. خوا ده‌فه‌رموئی:

﴿فَعَقَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ﴾. (۲)

له داوود خۆش بووین و له لای ئیمه زۆر خۆشه‌ویسته و جی‌گای به‌هه‌شته. جا موسولمانینه نه‌گه‌ر ئیمه به وردی له باسی ژبان و به‌سه‌رهاتی حه‌زهره‌تی داوود حالی بین ده‌زانی که نه‌و پیغمبه‌ره نازداره لای خواوه‌ندی گه‌وره چه‌ند گه‌وره بوه و خوا زۆری خۆش ویستوه.

زه‌بووری بۆ نازل کردوه، هه‌ر وه‌ک پیغمبه‌ر بووه پاشاش بووه، ئاسنی بۆ نه‌رم کردوه به‌بێ کوتان له به‌ر ده‌ستی دا‌وه‌ک می‌و‌وا بوو زری‌ی لی دروست ده‌کرد. ده‌نگ خۆشی به‌که‌ی موعجیزه‌یه‌کی زۆر گه‌وره بوو، زمانی بالندانی ده‌زانی، کورپی وه‌ک حه‌زهره‌تی سوله‌یمانی هه‌بوو.

به‌لام ئینسان نابێ به‌مال و سه‌روه‌ت و کورپ و پوتبه و مه‌قام بنازێ. حه‌زهره‌تی داوود له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا بێ خه‌فه‌ت نه‌بوو، تووشی عیتابی خوا بوو، له ترسی خوا شه‌و و پرۆژ ده‌گریا.

له به‌رامبه‌ر بێ ئه‌مری خوا‌دا پیغمبه‌ر و شاو و گه‌دا وه‌ک یه‌کن، هه‌موویان ده‌مرن و حیسابیان له‌گه‌ل ده‌کری. نه‌و پیغمبه‌ره که پاشاش بوو کاتی‌ک نۆره‌ی گه‌یشته سه‌رئ هیچ مؤلّه‌ت نه‌درا. نه‌و ده‌رکه‌وانه‌ی که هه‌موو شه‌وئک وه‌ختی نووستنی ده‌رگای داده‌خست و کلپه‌کانی ده‌دا به‌ حه‌زهره‌تی داوود، نه‌و شه‌وه ده‌رگای باره‌گای حه‌زهره‌تی داوودی داخست، به‌لام ته‌ماشای کرد زه‌لامی‌ک له ناو حه‌وشه‌دا‌یه، به‌توره‌یی به‌وه‌گوتی: ئه‌رئ کابرا تو‌چ که‌سه‌ی به‌و دره‌نگ وه‌ختی به‌هاتوویه ئیره؟ مه‌گه‌ر نازانی ئیره باره‌گای

حه زره تی سوله یمان

باسی «حه زره تی سوله یمان» سه لامی خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

موسولمانینه به له کۆرپ و مه جلیسی ته ورئماندا بچینه خزمهت سوله یمانی پیغه مبه و
به نه ده ب دانیشین و گوی پراگرین بۆ باسی زیان و به سه رهاتی و په ند و ئامۆژگاری لئی
وه رگرین، هه زره تی سوله یمان کۆری هه زره تی داوود بووه. هه ره کۆ خوی گه وره له
سوره ی «ص» دا فه رموویه تی:

﴿ وَ هَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴾ (۱)

ئیمه دامان به داوود و سوله یمان که باشتین عه بد بو و زۆر له خوا ده ترسی، کاتی که
حه زره تی داوود وه فاتی کرد، هه زره تی سوله یمان بوو به جی نشین.

﴿ وَ وَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ ﴾ (۲)

حه زره تی سوله یمان بو و به واریس و جی نشینی حه زره تی داوودی باوکی له پیغمبرایه تیدا و له پاشایه تیدا.

ئهو پرۆزه ی له سه ره ته ختی سه لته نه ت دانیشته ته وای و هزیر و وزه را و بیا و ماقول و زوربه ی خه لکی بانگ کرد و گوتی:

﴿ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَإِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴾ (۱)

خه لکینه سوپاس بو خوا زیاد له ناز و نیعمه ت و پیغمبره ی و پاشایی و پروتبه و مه قام و هر شتیگ پیغمبران و پاشایان و خه لک هه یانه، خوا فیری زمانی بالندایشی کردم، که به پاستی ئه وهش لوتف و که ره میکی ناشکرایه خوا دگه ل منی کردوه. ده لئین له پاش ئه وهی حه زره تی سوله یمان بو به جی نشینی باوکی ههروه کو له سوره ی «ص» دا ده فهرمووی:

﴿ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مَلَكًا لَا يُنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴾ (۲)

دوو عای کرد و فهرمووی: ئه ی خوی گه و ره عه فووم که و پروتبه و مه قامیکی وام بده یه که له پاش من نه یده ی به که سی دی. خۆت به خشنده ی که یفی خۆته. ئنجا خوا وه ندی گه و ره دو عاکه ی گیرا کرد و هه رچی ئاره زوی بو دایه و نگینی بئ عه تا کرد که ده لئین: ته وای حوکم و سه لته نه ت حه زره تی سوله یمان به هۆی نه قیمی ئه و ئه نگوستیله وه بووه.

خوا وه ندی گه و ره ئه مری کرد به با له فه رمانی حه زره تی سوله یمان دهر نه چی!

﴿ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴾ (۳)

واته به بامان گوت: له فه رمانی حه زره تی سوله یمان دهر نه چی و نه رم بئ و به قسه ی

بکا بو هر جیگایه ک حه زره تی سوله یمان وستی بچی له قسه ی دهر نه چی.

﴿ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ ﴾ (۴) ﴿ وَآخِرِينَ مُفَرِّقِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴾ (۵)

(۳) ص: ۳۶.

(۲) ص: ۳۵.

(۱) النمل: ۱۶.

(۵) ص: ۳۸.

(۴) ص: ۳۷.

هەر وه‌ها به شه‌یاتینانمان گوت: ئیتاعه‌ی بکه‌ن، هیندیک بینای به‌رز و کوشکی عالی و به‌رزیان بۆ دروست ده‌کرد. هه‌ندیکیان له ژێر ده‌ریادا دور و گه‌وه‌هر و مه‌رجانیان بۆ دینایه‌ ده‌ری، ئه‌وه‌ی کافر بوو له شه‌یاتینان زنجیری کردبوون.

﴿ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْتُنْ أَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾ (۱)

گوتمان: ئه‌وه‌یه‌ عه‌تا و به‌خششی ئیمه‌ چی لێ ده‌به‌خششی بیه‌خشه‌ و نای به‌خششی مه‌ی به‌خشه‌. پرسینه‌وه‌ت له سه‌ر نیه‌ مالی خۆته‌.

هه‌روه‌ها له سوره‌ی «سبأ» دا ده‌فرمووی: بامان له ئیختیاری حه‌زهره‌تی سولیمان نابوو.

﴿ وَاسْلَيْمَانَ الرِّيحَ عُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرِوَاْحُهَا شَهْرٌ وَاسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ﴾ (۲)

به‌یانان مانگه‌ریکی ده‌برد و ئیواران مانگه‌ریکی ده‌بهری و ده‌ی هینایه‌وه، دوری ده‌خسته‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی مسی تواوه‌مان بۆ له ژێر ئه‌رز هینایه‌ ده‌ری و دامانی.

﴿ وَ مِنَ الْجَنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ﴾ (۳)

هه‌زاران ئه‌جیننه‌ له ژێر فه‌رمانی دا بوون، کاریان ده‌کرد به‌ ئه‌مری خوا بۆ حه‌زهره‌تی سوله‌یمان.

﴿ وَ مَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴾ (۴)

هه‌ر کام له‌وانیش له ئه‌مری در بچوبایه‌ و به‌ قسه‌ی حه‌زهره‌تی سوله‌یمانی نه‌کردایه‌ ئه‌وه‌ به‌ ئاگری جه‌ه‌ننه‌م عه‌زایی ده‌ده‌ین.

﴿ يَغْلَمُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَ تَمَائِلٍ وَ جِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَ قُدُورٍ

رَاسِيَاتٍ ﴾ (۵)

هه‌رچی حه‌زهره‌تی سوله‌یمان ئاره‌زووی بکردایه‌ بۆیان دروست ده‌کرد له میحراب و خانو و قه‌سه‌ر و بینای چاک. له وینه‌ی جوان و هه‌یکه‌لی نایاب. له جام و کاسه‌ی گه‌وره‌ی وه‌ک حه‌وز، له مه‌نجه‌ل و دیزه‌ی گه‌وره‌ی واکه‌ له جینگای خۆیان نه‌ده‌بزیوران. راوی ده‌لی پوژیک حه‌زهره‌تی سوله‌یمان گوتی: ئه‌ی خوای گه‌وره‌ ده‌مه‌ه‌وئ پوژیک هه‌موو گیان له به‌ران میوانداری بکه‌م.

بانگ کراکه ئه‌ی سوله‌یمان پوژی ده‌هنده‌ی مه‌خلوقات هه‌ر منم، به‌تو نان نادرین.

گوتی: ئه‌ی خوای گه‌وره‌ زورت داوه‌ به‌ من و زور ده‌وله‌م‌ندم.

خوا نیجازه‌ی دا‌ه‌زه‌ته‌ی سوله‌یمان ئه‌مری کرد دیتوان له‌ قه‌راغ به‌حر جینگایان خوش کرد، له‌ پوژه‌لات بۆ پوژ ئاوا و له‌ پوژ ئاوا بۆ پوژه‌لات خوارده‌مه‌نی‌بان کۆ کرده‌وه‌ و سه‌ده‌ه‌زار مه‌نجه‌لی گه‌وره‌یان دروست کرد، ته‌واوی ئه‌جیننه‌ و ئینسان و دیو و درنج و چه‌یوانات و بالنده‌ و مار و میرویان بانگ هیشتن کرد.

ه‌زه‌ته‌ی سوله‌یمان ئه‌مری کرد با ته‌ختی سوله‌یمانی هه‌ل گرت و بردی له‌ سه‌ر به‌حرئی‌پاگرت، له‌ و کاته‌داگیان له‌ به‌ریک هات و گوتی: پاشا من برسیمه‌، فه‌رمووی: توژیک سه‌بر بگره‌ با میوانه‌کان کۆ وه‌بن، گوتی: ناخر زۆرم برسی‌یه‌ خۆم بۆ پاناگیری، فه‌رمووی: ده‌ چه‌ند ده‌خۆی بخۆ، که‌ ده‌ستی کرد به‌ خواردن هه‌موو نان و چیشته‌که‌ی خوارد و گوتی: تیرم نه‌خواردوه‌. گوتیان: جا خۆ هیچ نه‌ماوه‌، گوتی: ئه‌گه‌ر خه‌لکت بۆ تیر ناکرئ بۆ خه‌لک بانگ هیشتن ده‌که‌ی؟

ه‌زه‌ته‌ی سوله‌یمان که‌ ئه‌وه‌ی بیست بۆ هۆش بوو، به‌ سوچه‌دا که‌وت و ده‌ستی کرد به‌ گریان و پارانه‌وه‌ و گوتی: ئه‌ی خوای گه‌وره‌ تو به‌ عه‌فووم که‌، هه‌ر تو پوژی ده‌هنده‌ی، من گه‌دای باره‌گای تو.

﴿وَ حُسْرٍ لِّسَلِيمَانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهَمُّ يُوزَعُونَ﴾. (۱)

هه‌روه‌ها له‌ سوره‌ی «النمل» دا ده‌فه‌رمووی: پوژیک لشکری ه‌زه‌ته‌ی سوله‌یمان به‌ ئه‌مری ه‌زه‌ته‌ی سوله‌یمان کۆ کرایه‌وه‌، که‌ بریتی بوو له‌ ئه‌جیننه‌ و ئینسان و بالنده‌، پرتزبان به‌ست تا ناخر نه‌فه‌ریان هات ئنجا لشکر وه‌پئ که‌وت.

﴿حَتَّىٰ إِذَا اتَّوَا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَ جُنُودُهُ وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾. (۲)

تاگه‌یشته‌ نزیک شیونیک پر بوو له‌ شاره‌ میرو و شای میروان که‌ چاوی به‌وه‌موو لشکر و سپایه‌ که‌وت، به‌ میروه‌کانی گوت:

ده خیلتان بم زوو بچنه وه ناو کونه کاتتانه وه تا حه زره تی سوله یمان و سوپاکه ی له پووی
بئ موبالاتی به وه به بر پئی یان و نه ده ن و له به ینو نه به ن، حه زره تی سوله یمان گوئی له و
قسه ی شای میرووان بوو؛

﴿فَتَبَسَّ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ
وَ عَلَيَّ وَاللَّيِّئِ وَ أَنْ أَعْمَلَ ضَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ﴾ (۱).

به قسه ی شای میرووان زۆر پئی خو شحال بوو، قاقا پئی که نی و فهرمووی:
ئه ی خوای گه و ره توانام بده ی شوکرانه ی ئه و ناز و نيعمه ته بکه م که داوته به خو م و
باوکم، ههروه ها تا کاری باش بکه م تا خوام لئی پازی بئ و بم به پیزی پیاو چاکانه وه.
راوی ده لئی: ئنجا حه زره تی سوله یمان شای میرووانی بانگ کرد و له سه ر به ری
ده سستی دانا و فهرمووی: ئه ی شای میرووان بو چی به میرووه کانت گوت: له به ر
سوله یمان هه لئین؟ چ خه راپیکت له من دیوه؟ گوئی: قوربان هه چی خه راپیم له جه تابت
نه دیوه، به لام گوتم مه بادا وه به ر سمی ئه سه به کان بکه ون، فهرمووی: بو ئه ی شای میرووان
ئه وه نده ت ئاگا له میرووه کان هه یه؟ گوئی: به لئی، ته نانه ت ئه گه ر میرووه ک له ده ره وه ی
شاره میرووه که بمری و بزائم ده نیرم بی هیننه وه، شاره میرووه که.

فهرمووی: باشه پاشایه تی من گه و ره تره یان ئی تۆ؟ گوئی: قوربان ئی من؛ چونکه با
ته خته که ت هه لده گری و ته خته که ت فه رشه که ت هه لده گری و فره شه که تۆی هه لگرتووه و
تۆش منت هه لگرتووه.

حه زره تی سوله یمان ده سستی کرد به پیکه نین و فهرمووی: ئه و زانیاریه ت له کوئی بوو؟
گوئی: قوربان خو زانیاری هه ر ئه وه نیه تۆ ده ی زانی! خوا به شی ئیمه شی داوه.

ئنجا له سالی چواره می پاشایه تیدا، له مانگی ئه یاری سالی ۵۵۹ دوا وه فاتی حه زره تی
مووسا ده سستی کرد به چاک کردن و ته عمیری شاری «بیت المقدس» و مزگه وتی قودس.
هه زاران ئینسان و ئه جیننه و شه یاتینی ئیشیان تیدا ده کرد، تا له سالی یازده ی
سه لته نه تیدا، واته له ماوه ی هه وت ساله ته واوی کردن. ئینجا وستی بچی بو زیاره تی

مالی بہیت، ہممو و وزیر و وزہرا و پیانو ماقوولی بانگ کردن، ہزاران نہ جینتہ و شہیاتی و حیوانات و بالندہی کڑ کردہوہ، لشکرکی زور گورہی پیکہوہ نا و برہو مہ ککہ کہوتہ پئی، ہزاران بالدار سیبہری لہ سہر سہر کردبوو تا گہیشتہ مالی بہیت، حج و تہوافی کرد و ماوہ بہک لہ بہیت ماوہ.

پوژتک پرووی کردہ خہلکہ کہ و فہرموی: تیرہ جینگای لہ دایک بونی پیغمبرکی عہرہبی دہین، بہ سہر کافر و دین دوژمندا سہر دہ کہوئی، لہ بہرامبہر حہ قدا خزم و بیگانہی لاوہ کہ بہ دہین. فہرموی خوزگہم بہوکہ سہ بہ خزمہ تی دہگا و ٹیمانہ پی دینتی. نجا بہیانی بہک ٹہمری کرد برہو و ولاتی یہ مہن کہوتنہ پئی، پویشتن و نیوہ پوگہینہ خاکی سہنعہا، حہزرتی سولہیمان زور دل گیری ہاتہ پیش چاو، ٹہمری کرد و فہرموی: با لیرہ دابہزین ٹیسراحتیک بکہین و نان و ٹاوٹک بخوین، بہ لام کاتیک بارو بارگہیان بہ ٹہرزئی دادا، تہ ماشایان کرد ٹاوی لی نیہ.

﴿وَتَقَدَّ الطَّيْرَ فَقَالَ مَالِي لَا أَرَى الْهَدُودَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ (۱)

ہودہود کہ پہوسلیمانہ بہ تہ ماشا ہر جینگاہہ کی بکر دایہ دی زانی داخوا ٹاوی تیدایہ یان نا، دہشی زانی داخوا بہ چہند مہتر ٹاوہ کہی سہردہ کہوی. نجا نشانہی دیو و عیفریت و شہیاتیانی دہدا خیرا و ہہ لیان دہ کند و ٹاویان حازر دہ کرد. حہزرتی سولہیمان فہرموی: کوا ہودہود بانگی کہن، گہران دیار نہبو، فہرموی: بز ہودہود نابینم یا دہمیکہ وونہ؛

﴿لَأَعَذَّبَنَّ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ (۲)

رہقی ہہستا فہرموی: با بیتہوہ یان توکی پیوہ ناہیلیم، یان دہی خہمہ قہ فہسہوہ، یان سہری دہپریم، یان دہبی ہڑی وون بونہ کہی بلئی و دہلیلی بہ قووت بیتتہوہ.

﴿فَمَكَتْ غَيْرَ بَعْدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَ جِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ﴾ (۳)

زوری نہخایاند پہیدا بووہ، پالی لہ سہر ٹہرزئی دانان و ہاتہ خزمہت حہزرتی سولہیمان، حہزرتی سولہیمان بہ توورہیہوہ فہرموی: لہ کوئی بوی؟ گوتی: قوربان تورہ مہ بہ کہ جہنابت فہرموی: لشکر دابہزی من گوتم با تہ ماشایہ کی ولاتی یہ مہن

بکه‌م، چاوم به باغ و باغاتیک کهوت زۆرم بێ جوان بوو، گوتم وه چاکه هه‌تا ئه‌وان بار و بارگه ده‌خه‌ن بچم بزانه‌م چۆنه، چومه شاری سه‌با ئه‌وه‌ی من دیومه تو تا ئیستا نه‌ت دیوه و خه‌به‌ریکی زۆر خۆشم بۆ هیناوی، فه‌رمووی: بلی بزانه‌م ئه‌و خه‌به‌ره خۆشه چیه؟ گوتی:

﴿إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾. (۱)

قوربان چومه شاری سه‌با ته‌ماشام کرد شاری سه‌با زۆر خۆشه، ژنیک پاشایانه و زۆر ده‌وله‌مه‌نده.

هه‌رچی نه‌فس ئاره‌زوو بکا هه‌یه‌تی، به‌ تابه‌یه‌تی ته‌ختیکی هه‌یه تا ئیستا هه‌یچ چاویک شتی وای نه‌دیوه و به‌ زمان ته‌عریفی نا‌کری و به‌ قه‌له‌م نا‌نوسری.

﴿وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾. (۲)

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خوا ناسن و ئیمانیا‌ن به‌ خوا نیه، به‌لکو پو‌ژیه‌رستن و شه‌یتان په‌رستن و کرده‌وه‌ی ناشیرینی له‌ پێش چاوشیرین کردوون و پێگای راستی لێ گرتوون و نایان هیلێ سوجه‌ بۆ خوا به‌رن.

﴿قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾. (۳)

حه‌زهره‌تی سوله‌یمان فه‌رمووی: زۆر باشه با بزانه‌ن راست ده‌که‌ی یان درۆ.

﴿إِذْ هَبَّ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقِيهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾. (۴)

جا بۆ ئه‌وه‌ی راستی قسه‌ی هودهود ده‌رکه‌وئێ نامه‌یه‌کی نووسی و دای به‌ هودهود و فه‌رمووی: ئه‌و نامه‌ به‌ره و پرۆ هه‌ر جو‌رنیک بێ وابکه‌ بگاته ده‌ست ئه‌و ئافره‌ته و له‌ پاشان خۆت مات که و گوئێ بگه‌ر بزانه‌ جوابی نامه‌ که چۆن ده‌ده‌نه‌وه؟

هودهود نامه‌ی حه‌زهره‌تی سوله‌یمانی به‌ ده‌ندوکه‌وه‌ گرت و به‌ره و شاری سه‌با هه‌لقه‌ری، پو‌یی تا چۆ کۆشکی مه‌له‌که‌ی شاری سه‌با که ئافره‌تیک بوو ناوی به‌لقیس بوو. هودهود که له‌ کوره‌خانه و پو‌ژنه‌پا‌روانی، ئه‌وا به‌لقیس له‌ سه‌رگیزی پشت پاکشاره‌، له‌ کونه‌ پو‌ژنه‌پا‌نامه‌که‌ی به‌ردایه‌وه‌ سه‌ر سنگی، له‌ خه‌و و پاره‌ری ته‌ماشای کرد نامه‌که‌ له‌

(۳) النمل: ۲۷.

(۲) النمل: ۲۴.

(۱) النمل: ۲۳.

(۴) النمل: ۲۸.

غهبیه و بهر بزوه سهر سنگی زوری لا سهر بوو، که خوئندی به و نه و هنده ی دی
سهر سام بوو، ههستا چۆ باره گا و کۆشکی پاشایه تی وه زیر و وزه را و سهر لشکر و پیاو
ماقوولی بانگ کردن.

﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا اِنِّي الْقِيَّ اِلَى كِتَابِ كَرِيْمٍ﴾ (۱)

گوئی: ئەی سەرداران و پیاو ماقولان نامە یەکی زۆر جوانم بۆ هاتوو ه ئەو نامە یە لە
لایەن سولەیمان پاشاوه هاتوو ه لە ئەو ئەلی نامە که دا نوو سراوه.

﴿اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَاِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾ (۲)

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان و بگا به دهست مه له که ی سه با.

﴿اَلَا تَعْلَمُوْا عَلٰى وَاَتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ﴾ (۳)

ئنجا نو سراوه که خۆتان به زل نه گرن و ته که بورتان نه بی و بین ئیمان به خوا بینن و
موسولمان بن و دهست له رۆژیه رستی هه لگرن.

﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا اَفْتُوْنِيْ فِيْ اَمْرِيْ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُوْنَ﴾ (۴)

ئنجاکه به لقیس که نامە که ی خوئنده وه پرووی کرده خه لکه که و گوئی: ئەی سهر لشکر
و سهر داران جوابم بده نه وه چۆن جوابی ئەو نامە بده ی نه وه؛ من بی پرسى ئیوه هیچ
کارێک ناکەم.

﴿قَالُوْا نَحْنُ اُولُوْا قُوَّةٍ وَاُولُوْا بَاسٍ شَدِيْدٍ وَاَلَا نُرِيْكَ فَا نَظُرِيْ مَاذَا تَأْمُرِيْنَ﴾ (۵)

گوئیان: ئەی مه له که ئیمه له ماڵ و سهروهت و دارایی و سه ربا زدا زۆر به قوه تین و
ئه سبابی شه رمان ته واوه. ئنجا ئه مر ئه مر ی تۆیه چی بلێی له قسه ت ده ر ناچین که یفی
خۆته، شه ر ده که ی، رێک ده که و ی له گه لی. جا با لیره دا خوا حافیزی له حه زره تی
سوله یمان بکه ین و تا سه ی نی ئه و کاته هه موو لایه ک به خوا بسپیرین.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيْعِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

(۳) النمل: ۳۱.

(۲) النمل: ۳۰.

(۱) النمل: ۲۹.

(۵) النمل: ۳۳.

(۴) النمل: ۳۲.

حه زره تی سوله یمان

باسی «حه زره تی سوله یمان» سه لامي خودای له سه ربیی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

با بیجینه وه خزمهت حه زره تی سوله یمان و بزاین به لقیسای مه له که ی سه با و وه زیر و
پیاو ماقوله کانی چیان له جوابی نامه ی حه زره تی سوله یماندا نوسی یه وه و دوایی چی
رووی دا و چۆن وه فاتمی کرد؟

﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَ جَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَ كَذَلِكَ
يَفْعَلُونَ﴾ (۱)

به لقیسا زانی که خه لکه که ده یان هه وی شه پر بکه ن، به لام نه و زۆر عاقل بوو له دلی
خۆیدا گوتی: جا خو سوله یمان داوای شتی خه رابی نه کرده، ده لئی له باتی رۆژ خوا
بپه رستن، ویستی به به لگه بییان سه لمینی که شه پر کردن زۆر خه رابه. پرووی کرده

خه لکه که و گوتی: ئاخیر خه لکینه عاده تی پاشابان وایه شهر له گه ل هه ر که س و هه ر وولاتیکدا بکه ن و بیگرن نه و وولاته ویران ده که ن و پیاو ماقوول و گه وره کانیا ن بی حورمه ت ده که ن. جا نه گه ر شهر بکه ی ن و سوله یمانیش زال بی به سه رماندا وولاته که مان کاو ل ده کا و خۆشمان بی حورمه ت ده کا.

﴿وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ﴾ (۱)

گوتی: جارئ من شه پم بی باش نیه دیاری به کی گه وره یان بو ده تیرم بزاتم پیاوه کانم که گه رانه وه چه ده گپرنه وه؟ گوتی: نه گه ر سوله یمان پاشا بی نه وه به دیاری به که زور دل خوش ده بی و بی ده نگ ده بی، به لام نه گه ر پیغمبر بی نه وه گوتی ناداته دیاری و ده ستمان لی هه ل ناگری تا ئیمانی بی نه هینین.

هات مه زه ری کوری عه مر که پیاوتکی عاقل و به ناوبانگ بوو له یه مه ندا له گه ل چه ند که سی دیدا به نوته ری ئاماده ی کردن که بیان تیری بۆ لای هه زه تی سوله یمان، هینای چل کوپ و کچ که هه موویان یه ک ته مه نیان هه بوو یه ک جو ره لیباسی له به ر کردن، پینسه د خستی زیتر و پینسه دی زیوی له گه ل چه ند دوورو و گه وه هر و له عه ل و مه رجاندا بار کرد، دورپیککی کون نه کراوی له گه ل یاقووتیکی کون کراوی خوار و خپچ خسته ناو صندوقه که وه قفلی دا و سه ری مؤر کرد. نامه یه کیشی نوسی و له نامه که دا نوسی نه ی سوله یمان نه گه ر زانیت له وه هه شتا که سه چه ندیان کوپن و چه ندیان کچن و پیش نه وه ی نه و صندوقه هه لچپری زانیت چی تیدا یه و نه وه ی کون نه کراوه کونی بکه ی ت و نه وه ی کون کراوه هه ودا یه کی تی راکه ی نه وه ده زانم پیغمبره ی و ئیمان ت پی دینین، ده نا هه رچی له ده ستت دئ خۆت موختار به.

به مه زه ریشی گوت: نه گه ر گه یشتی به لای سوله یمان و توپه بوو هیچ لی ی مه ترسه نه وه پاشایه، نه گه ر روو خوشیش بوو نه وه بزانه پیغمبره و گوتی بۆ راکره. قافلله که ی نوته ره کانی به لقیس که وته ری و هودهود هه لفری و هاته وه ته واری گفتوگۆی به لقیسی بۆ هه زه تی سوله یمان گیرایه وه.

حەزرەتی سولەیمان کە ئەوێ زانی تەواوی ئەجیننە و بنیادەم و شەیاتینی بانگ کردن و گوتی: دەم هەوئ بارە گایە کم بۆ دروست بکەن هەر خشتیکی لە زۆری بی و خشتیکی لە زیوی. مەیداتیکیش پڕ فەرش بکەن بە خشتی زۆ. ئەجیننە و شەیاتینی لە ماوێه کی زۆر کەمدا تەواویان کرد فەرمووی: تەواوی ئەجیننە و ئینسان و شەیاتینی و حەییوانات بە سەف پراوەستن. فەرمووی: چ حەییواناتیک هەیه زۆر عەجایب بی؟ گوتیان: حەییوانیک و گیان لە بەرئک لە فلان بە حرەدا هەیه زۆر عەجایبە. ئەمری کرد شەیاتینی چون هینایان فەرمووی: لە دەورە شۆرە مەیدانە کە زنجیریان بکەن، ئنجا خۆی چو لە سەر تەختی سەلتەنەت دانیشت و بآلندان سیبەریان لە سەر سەری کرد.

کاتیکی پیاوێ کانی بەلقیسا نزیک بوو و چاویان بەو دەزگایە کەوت سەر سام بوون و زۆر ترسان.

بە پیاوێتیک دەلێن بارە دیاری بە کەیان لەوئ هەلەپرشتن و گوتیان: مەبادا بلێن دزیوتانن. گەورە شەیاتینیە کان زانی کە دەترسن خەریکن و گەرین، چۆ پێشەو و گوتی: مەترسن وەرن پڕۆن بۆ خزمەت حەزرەتی سولەیمان. چوونە خزمەتی و سەلامیان کرد، حەزرەتی سولەیمان فەرمووی: چۆنە هاتوون؟ مەنەر چۆنەتی هاتنە کە ی بۆ گرایەو و کاغەزە کە مەلە کە ی سەبای دایە. کە کاغەزە کە ی خوێندەو فەرمووی: کوا سندوقە کە؟ چون هینایان. لەو کاتەدا حەزرەتی جوهرەئیل بە فەرمانی خوا هات و گوتی: فلان شت و فلان شتی تیدا، گوتیان: راست دە کە ی، بە لام گەو هەرە کە کون بکە ی بە بی ئەوێ دەستی بنیادەمانی تیدا بی و بە ئاسن و ئەلماسیش کون نە کرئ! دە بی دەزویە کیش لە لەعلە کون کراو کە پراکە ی. دە بی بزانی لەو هەشتا نە فەرەش کامیان کورە و کامیان کچە! بانگی مۆرانەیان کرد تا دە لئ ی بە ک و دوو گەو هەرە کە ی سمی. کرمیکی سپی شیان بانگ کرد تالە دەزویە کە ی بە دەمەو گرت و لەم سەر خۆی بە کونی لەعلە کە دا کرد و لەو سەر هاتە دەرئ. ئەمریشی کرد تەشتیکی زۆر گەورەیان هینا و پریان کرد لە ئاو و فەرمووی: ئەو هەشتا کە سە یە ک یە ک هاتن دەم و چاویان لە ئاوی تەشتە کە دا شت. هەرچی کور بوو بە هەردوو دەستان ئاوە کە ی هەلە گرت و بە چاوانیەو دەدا، بە لام ئەوێ کچ بوو بە

دهستیک ناوه کهی هه‌ل دینجا و به ده‌م و چاوی هه‌ل ده‌پرژاندو به‌و هۆیه‌وه ئه‌وانیشی لیک جیا کرده‌وه.

﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِي اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ تَفْرَحُونَ﴾ (۱)

ئنجا چه‌زهره‌تی سوله‌یمان رووی کرده‌ پیاوه‌کانی به‌لقیسا و فه‌رمووی: ئیوه‌ دیاری بۆ من دین؟ من زۆر ده‌وله‌مه‌ندم، ئه‌وه‌ی خوا داویه‌تی به‌ من زۆر زۆرت‌ر و باشتره‌ له‌ ئی ئیوه‌، من پیغمه‌برم و پاشای ئه‌جینه‌ و ئینسان و شه‌یاتینی و چه‌یوانات و بالنده‌ و بام له‌ ژتر فه‌رمان دایه‌. ئیوه‌ به‌ مالی دنیا دلخۆشن لای من هیچ نیه‌.

﴿إِذْ جَعَلْنَا آلِيهِمْ فَلَئِنَّا لَتَجِدَنَّاهُمْ بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَ لَنَخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَدْلَلَّةً وَ هُمْ ضَاغِرُونَ﴾ (۲)

رووی کرده‌ گه‌وره‌ پیاوه‌کانی به‌لقیس و گوتی: بچۆوه‌ بۆ لای مه‌له‌که‌ و سه‌رده‌ره‌کان و دیاری یه‌که‌یان بۆ به‌روه‌ و چیت چاوی بۆ که‌وتووه‌ بۆیان وه‌گێره‌ و بییان بلی: سوله‌یمان ده‌یگوت: ئه‌گه‌ر به‌ خۆشی دین و موسولمان ده‌بن ئه‌وه‌ باشه‌. ده‌نا سوئند به‌ خوا لشکریکی وایان سه‌ر ده‌گێرم عه‌رز هه‌لی نه‌گری و خۆی بۆ پانه‌گرن. ئه‌وکاته‌ له‌ شاری سه‌با و وولاتی یه‌مه‌نیشیان ده‌ر ده‌که‌م و ئه‌سیریان ده‌که‌م، پیاوه‌کانی به‌لقیس گه‌رانه‌وه‌ چیان دی‌بوو چیان چاوی بۆ که‌وتبو چی‌یان له‌ چه‌زهره‌تی سوله‌یمان بیستبو هه‌مویان بۆ گێرانه‌وه‌ به‌لقیس به‌ ته‌واوی بۆی مه‌علووم بوو که‌ چه‌زهره‌تی سوله‌یمان هه‌ر پاشا نیه‌ و پیغمه‌بریشه‌، رووی کرده‌ سه‌رداران و پیاو ماقوولان و گوتی: هیچ چارمان نیه‌ ده‌بێ به‌ قسه‌ی بکه‌ین، ئنجا خۆی و چه‌ند سه‌رلشکر و پیاو ماقوول و ده‌ست و پێوه‌ندی له‌ گه‌ل خۆی بردن و به‌ره‌و فه‌له‌ستین که‌وتنه‌ پری.

چه‌زهره‌تی سوله‌یمان که‌ هه‌والی هاتنی ئه‌وانی زانی بۆ ئه‌وه‌ی مو‌عجیزه‌ی گه‌وره‌ و ده‌سه‌لاتی خۆی نیشانی به‌لقیسا بدا رووی کرده‌ خه‌لکه‌که‌ و گوتی:

﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَعْزُّهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ (۳)

(۱) النمل: ۳۶.

(۲) النمل: ۳۷.

(۳) النمل: ۳۸.

ئه ی کومه لی دانیشتون کۆ ده توانی ته ختی به لقیسم بو بینی له پیش ئه وه ی دا بگاته لای من و موسولمان ببی؟

﴿قَالَ عَفْرُبْتُ مِنَ الْحَيِّ اَنَا اَتَيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَقَامِكَ وَاِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اٰمِيْنٌ﴾ (۱)

عيفر بتيك له ئه جينه نه كان راست بو و گوتی: من ده چم بو ت دینم له پیش ئه وه ی له جینگای خۆت هه لستی، زۆریش به تاقه تم ده توانم به تنی هه لی گرم و خه یانه تی شی لی ناکه م.

﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ اَنَا اَتَيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ يَزْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾ (۲)

به کی دی له وانه ی عیلمی غه بی و ئیسمی ئه عزه میان ده زانی که زوره ی زانایان ده لین ئاسه فی وه زیر بووه، گوتی: بو ت دینم له پیش ئه وه ی دا ته ماشای شتیك بکه ی و چاو له سه رنك نیه وه.

﴿فَلَمَّا رَاَهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي اَاشْكُرُّ اَمْ اَكْفُرُّ﴾ (۳)

حه زره تی سوله یمان که چاوی به ته ختی به لقیس که وت له و دووره را، له و ماوه که مه دا له لای دانراوه زۆر دلخۆش بو و گوتی: ئه وه له گه وره بی خواوه یه و بو تاقی کردنه وه ی منه، داخوا شوکرانه ی نیعمه تی خوا ده که م یان نا؟ فه رمووی: خوایه زۆر شاکیرم، که سیك شوکرانه ی نیعمه تی تو بکا بو خۆی قازانجه و ئه وه ی نه ی کا خۆی زه رد ده کا.

﴿قَالَ نَكُرُوْا لَهَا عَزْسَهَا نَنْظُرُ اَتَهْتَدِيْ اَمْ تَكُوْنُ مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ﴾ (۴)

راوی ده لئێ ئه جینیان زۆریان پێ ناخۆش بوو به لقیسا موسولمان ببی و ببیته زنی حه زره تی سوله یمان، زۆریان غه بیه تی به لقیس کردبوو. ده یان گوت: زۆر بێ عه قل و زۆر توکاوی به و مووی زۆرن. جا بو تاقی کردنه وه ی، حه زره تی سوله یمان فه رمووی: ته خته که ی لی بگۆرن و گه وه ره کانی به پێچه وانه لی نینه وه و سه ره و بنی که ن بزانیان ده ی ناسیته وه؟

﴿فَلَمَّا جَاءَتْ قَبْلَ اَهاكَذَا عَزْسُكَ قَالَتْ كَاثَّةٌ هُوَ وَاوتَبْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِيْنَ﴾ (۵)

(۴) النمل: ۴۱.

(۲) و (۳) النمل: ۴۰.

(۱) النمل: ۳۹.

(۵) النمل: ۴۲.

کاتیک گه‌یشته خزمه‌ت حه‌زرتی سوله‌یمان به‌خیئر هاتنیان کرد، گوتیان: ئه‌ری ئه‌وه ته‌خته‌که‌ی تو‌نیه؟ ته‌ماشای کرد و تو‌زیک پاما و زانی که‌ئه‌وه، به‌لام گوتی: ده‌لئی‌ی هه‌وه! ئه‌ی حه‌زرتی سوله‌یمان له‌پیش ئه‌وه موعجیزه‌ش زانیومه‌ خواگه‌وره‌یه و تو‌پیغه‌مبه‌ری و موسولمان بووم. هه‌روه‌ها ده‌لین حه‌زرتی سوله‌یمان بو‌ئه‌وه‌ی بزانی داخوا‌ئه‌جینه‌ه راست ده‌که‌ن که‌ده‌لین به‌ده‌نی به‌لقیسا تووکنه‌ ئه‌م‌ری کردبوو خانوکی زور بی و‌تته‌یان بو‌دروست کرد، ته‌واوی حه‌وشه‌که‌یان به‌شوشه‌ی سپی دانا بوو، له‌بنه‌وش به‌ئه‌ندازه‌ی مه‌تریک ئاوی تیدا بوو، پر بوو له‌ماسی، بو‌خۆی پرۆزیک چوو له‌سه‌ره‌وه‌ی حه‌وشه‌که‌ کورسی دانا و له‌سه‌ری دانیشته‌، فه‌رمووی به‌لقیسم بو‌بانگ که‌ن. که‌مه‌له‌که‌ به‌لقیسم هات گوتیان:

﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ﴾. (۱)

فه‌رموو بچۆره‌ ژوره‌وه‌.

﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا﴾. (۲)

که‌له‌ده‌روازه‌چۆ ژوره‌وه‌ وای زانی حه‌وشه‌که‌پره‌له‌ئاو، ده‌لینگی هه‌لکردن و به‌له‌کی ده‌رکه‌وتن.

﴿قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرَ﴾. (۳)

حه‌زرتی سوله‌یمان به‌ئاوات گه‌یشت و گوتی: ئه‌وه ئاونه‌مه‌ترسه‌ وه‌ره‌ ژوره‌وه‌ ئه‌وه شوشه‌ی سپی‌یه. به‌لقیسا چوو له‌لای حه‌زرتی سوله‌یمان دانیشته‌و؛

﴿قَالَتْ رَبِّ اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾. (۴)

به‌لقیسا که‌ئه‌وه موعجیزه‌گه‌وران‌ه‌ی دی و چاوی به‌وه‌هه‌موو سه‌روه‌ت و ماله‌ و گه‌وره‌یی‌یه‌که‌وت و ئه‌وه حورمه‌ته‌ی دی گوتی: ئه‌ی خوای گه‌وره‌من تا ئیستا زولم له‌نفسی خۆم کردوه‌ که‌تۆم نه‌په‌رستوه‌ ئه‌وا ئیمانم پی‌هینای و چوومه‌ سه‌ر دینی حه‌زرتی سوله‌یمان به‌ناشکراییی.

ئج‌جا حه‌زرتی سوله‌یمان به‌لقیسی ماره‌کرد و له‌پاش ماوه‌یه‌ک ناردی‌یه‌وه‌ بو‌یه‌مه‌ن و

زوو زوو سەری دەدا، دەلێن: ھەوڵ ھەمامیک لە سەر دونیا دروست کرا ئەو ھەمامە بوو
کە حەزرەتی سولەیمان بۆ بەلقیسی دروست کرد.

﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَانَ عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ﴾ (۱)

زانایان لە سەر ئەو ئایاتە زۆریان قسە کردووە، ھیندیک گوتیانە: ئەو فیتنە یە نەخۆشی
بوو تووشی بوو. بەعزێک دەلێن چۆ لای چەند ژنی و گوتی: ھەموانیان کورپان دەبێ و لە
گەلم سوارد دەبن نەگوت: ئینشاالله. ناخری کورپیکی سەقەتی بوو، بە پرپوایەتیک و بە
حەدیسێک دەلێن: حەزرەتی سولەیمان چوو شاری سەیدونی لە جەزائر گرت و کچی
پاشای ئەسیر کرد و مارە ی کرد، زۆری خۆش دەوێست. بەلام کچەکە زۆری پەرۆشی
باوکی بوو، شەو و پوژ ھەر دەگریا.

حەزرەتی سولەیمان زۆری خۆش دەوێست پوژتیک پرسیاری لێ کرد کە بۆ ئەوەندە
دەگری؟ گوتی: بۆ باوکم دەگرم، ئەگەر وێنە یەکی باوکم دروست بکە ی و چاوم لێ بێ
سێ بوریم بێ دی.

ئەمری کرد شە یاتینیان وێنە یەکی باوکیان بۆ دروست کرد. ئیوارە و بە یانیان کچەکە
لە گەل قەرەواشەکانی سوجدە یان بۆ دەبرد.

تا چل شەو و پوژ. پوژتیک ئاسەفی وەزیر بەو خەبەرە ی زانی عەرز ی حەزرەتی
سولەیمانی کرد قوربان ئەگەر ئیجازە بفرمووی ئامۆزگاری یەکی ئەو خەلکە بکەم خۆم
تەقاعود دەکەم، حەزرەتی سولەیمان ئەمری کرد خەلکە کە ھەمووی کۆ بۆو، ئاسەفی
وەزیر پرووی کردە خەلکە کە و ھەمد و سەنای خوای کرد و باسی ھەموو پیغەمبەرانی کرد
و ھاتە سەر باسی حەزرەتی سولەیمان و گوتی: بەلام حەزرەتی سولەیمان تا ئیستا زۆر
باش بوو، حەزرەتی سولەیمان زۆری بێ ناخۆش بوو کە گوتی تا ئیستا. بانگی کرد و
گوتی: بۆچی گوت تا ئیستا بۆ ئیستا خەراپیم؟ گوتی: بەلێ مەگەر جەنابت نازانی ئەو چل
پوژە لە مالی تۆدا بت پەرستی دەکری؟! حەزرەتی سولەیمان چو وێنە ی خێزانە کە ی
شکاند و بەو ھۆیەو تووشی ئەو بەسەرھاتە بوو کە ئیستا بۆتان دەگێرمەو.

سهلته نه تی چه زره تی سوله یمان به هوی نه نگوستیله که یه وه بوو، عاده تی وا بوو که ده چۆ همام دهی دا به نه مینه ناویک تا له همام ده هاته وه. رۆژیکی سه خری جینی خۆی برده سهر شکلی چه زره تی سوله یمان و چوو نه نگوستیله که یه له نه مینه وه رگرت و له سهر ته ختی چه زره تی سوله یمان دانیشوو و دهستی کرد به حوکمات. چه زره تی سوله یمانیش که هاته ده ری و زانی سه خری جینی نهو کاره ی کردوو و تازه خه لک باوه ری پی ناکا ناچار بوو شاری به جی هیشتو و چۆ له لای کابرایه کی ماسی گر دامه زرا. رۆژی به دوو ماسی. ئیواره یه کی ده فروشت و یه کیشی ده برزاند.

رۆژیکی ئاسه فی وه زیر خه لکه که ی کۆ کرده وه و گوتی: ئیوه ده زانن رهنگ و پرخسار و حوکمی سوله یمان گۆراوه؟ لام وایه نه وه چه زره تی سوله یمان نه! خه لکه که گوتیان: راست ده که ی به کۆمه ل هه ستان چوون بۆ باره گای چه زره تی سوله یمان.

سه خری جینی که چاوی به خه لکه که کهوت زۆر ترسا له ترسان رای کرد و له سهر به حر نه نگوستیله که ی لی بهر بۆوه و ماسی یه ک قوتی دا. چه زره تی سوله یمان که دوو ماسی یه که ی وه رگرتن یه کیانی فروشت و نهوی دی هه لدری، ته ماشای کرد نه نگوستیله که ی له ناو سگی ماسی یه که دایه، کردی یه وه دهستی بۆوه به پاشا و چه زره تی سوله یمانی جاران. ئنجا تۆبه و ئیستیغفار یکی زۆر به دلّی کرد و هاته وه سهر ته ختی سهلته نه ت.

جا له پاش نه وه بوو دهستی کرد به دروست کردنی مزگه وتی «بیت المقدس» و نه جینه ی دنیا له دروست کردنی مزگه وتی «بیت المقدس» دا کاربان ده کرد و لای بنیاده میان ده یان گوت: ئیمه عیلمی غه ییمان هه یه! تا چه زره تی سوله یمان وه فاتی کرد.

﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾. (۱)

ئنجا چۆنه تی وه فاتی چه زره تی سوله یمان به ته واوی پووناک نه و له ته فسیری نهو نایه ته شدا زانایان چه ند بیر و رایان هه یه. کۆمه لیک ده لّین وه فاتی کرد و ئیژرا و نه جینه تا

مژگەوتی «بیت المقدس» یان تەواو کرد نەیان زانی! ھێندێک دەلێن حەزرەتی سولەیمان
وہک عادی جارانێ چوو بۆ میحرابە کە ی بۆ عیبادەت. گە یشتە ژوری مژگەوتە کە ی
حەزرەتی ئیزرائیل سەلامی لێ کرد و لە پاش جوابی سەلامە کە ی حەزرەتی سولەیمان
فەرمووی: بۆ مولا قات ھاتووی یان بۆ گیان کێشان؟ گوتی: بۆ گیان کێشان!

فەرمووی: مۆلە تم بدە قومیک ئاو وە خۆم. گوتی: ئیجازە نیە. حەزرەتی سولەیمان
خۆی ھاو یشتە سەر عەسا کە ی و گیانی کێشا! تا پاش سالیکی مۆرانە عەسا کە ی نە خوارد
نەیان زانی کە وە فاتنی کردووە.

جا ئەو یە کە خوای گەورە لەو ئایە تە دا دە فەرمووی: کاتیکی ئە جەل بوو بە میوانی
حەزرەتی سولەیمان، وە فاتنی کرد نەیان زانی تا مۆرانە عەسا کە ی نە خوارد و بە لا دا
نە ھات، جا ئەو کاتە ئە جیننان بۆیان ئاشکرا بوو ئە گەر عیلمی غەیبیان بزانیایە ئەو سألە لە
عەزابی کار کردندا نە دە مانەو.

حەزرەتی سولەیمان لە تە مە نی پە نجا و سێ سالیدا وە فاتنی کرد و لە فە لە ستین، واتە لە
«بیت المقدس» دا نێژرا.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی ئیلیاس و ئیلیه سه ع

باسی «ئیلیاس و ئیلیه سه ع» سه لامی خودایان له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَ عَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

موسولمانینه ههه چهنه حه زره تی هارون و حه زره تی زیلکه فل له قورئاندا به پیغه مبهه
ناو براون، به لام له بهر ئه وهی قورئان زور به کور تی باسی کردون ئیمه ناتوانین به درئی
باسیان بکهین. جا با بچینه سهه باسی ژیان و به سه رهاتی حه زره تی ئیلیاس و حه زره تی
ئیلیه سه ع و به گویره ی خو بیان په نه و ئامۆزگاریان لی وه گرین. خواوه نندی گه وه له
قورئانی پیروزدا له سوره ی «الصافات» دا فه رمو به تی: ﴿وَإِنَّ الْيَأْسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾. (۱)
واته به پاستی ئیلیاس به کییک بوو له پیغه مبهه ران و له ئه ولادی حه زره تی هارونی
پیغه مبهه ر، برای حه زره تی ئیبراهیمی خلیل الله. (۲) خواوه نندی گه وه کردی به پیغه مبهه ر و

(۱) الصافات: ۱۲۳.

(۲) دوو هارون برون به کیان برای حه زره تی ئیبراهیم و ئهوی تر برای حه زره تی موسایه.

پروانه‌ی کرد بۆ سه‌ر خه‌لکی شاری به‌عله‌به‌ک که له‌و کاته‌دا بو‌تیکیان ده‌په‌رست به‌ ناوی به‌عل و له‌و کاته‌وه به‌و شاره‌ ده‌لین: شاری به‌عله‌به‌ک.

﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ﴾. (۱)

خوای‌گه‌وره له‌ قورئاندا به‌ پیغمبر ده‌فه‌رمووی: ئه‌ی محمد تو‌یادی چه‌زهره‌تی ئیلیاس بکه‌وه که پرووی کرده‌ قه‌ومه‌ که‌ی و‌گوتی: بۆ له‌ خوا ناترسن و ته‌قوای خوا ناکه‌ن؟ نازانن که خوا غه‌زه‌بی زوره‌!

﴿اتَدْعُونَ بَعْلًا وَ تَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾. (۲)

فه‌رمووی: بۆ هاواری ئه‌و بته‌ ده‌که‌ن که ناوتان ناوه‌ به‌عل و ده‌ی په‌رستن؟ بۆ عیباده‌ت بۆ ئه‌و خویابه‌ ناکه‌ن که عاله‌می له‌ سه‌ر جواتترین یاسا و نیزام دروست کردوه‌؟

﴿اللَّهُ رَبُّكُمْ وَ رَبَّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ﴾. (۳)

ئه‌و خویابه‌ شایانی عیباده‌ت و په‌رستشه‌ که خوای ئیوه‌ و باب و باپیراتانیشه‌.

﴿فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾. (۴) ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾. (۵)

به‌لام خه‌لکه‌ که زۆر له‌ خزبان بایی بیون، به‌ مآلی دنیا زۆر مه‌غرور بیون، خویان نه‌ده‌ناسی، له‌ باتی باوه‌ر پێ کردن چه‌زهره‌تی ئیلیاس‌یان به‌ درۆ ده‌خسته‌وه، به‌و هۆیه‌وه ده‌چنه‌ جه‌ه‌هنه‌م، ئه‌وانه‌یان نه‌بێ که به‌ راستی ئیمان‌یان هینا بو و عه‌بدی خوا بوون.

پاوی ده‌لین: که چه‌زهره‌تی ئیلیاس ده‌ستی کرد به‌ بانگ کردنی خه‌لکی شاری به‌عله‌به‌ک بۆ خوا په‌رستی له‌و کاته‌دا پاشایه‌کیان هه‌بوو به‌ ناوی لاجب ئیمانی به‌ چه‌زهره‌تی ئیلیاس هینا. پاشا زۆر خاوه‌ن ده‌سه‌لات بوو، ژیتکی هه‌بوو زۆر له‌ خۆی به‌ ده‌سه‌لات تر بوو، پاشا زۆری لێ ده‌ترسا. هه‌ر کاتیک پاشا بجویابه‌ بۆ سه‌فه‌رێک ژنه‌که‌ی ده‌بوو به‌ جێ نشینی، ژنی پاشا کاتبی هه‌بوو به‌ دزی ئیمانی به‌ چه‌زهره‌تی ئیلیاس هینابوو، ئه‌و کاتبه‌ باغیگی زۆر جوان و دلگیر و خۆشی بوو، له‌ ته‌نیشته‌ کۆشکی پاشاوه‌ بوو، ژنی پاشا زۆر دلێ چو‌بۆ سه‌ر باغه‌ که. زۆر له‌ گه‌ل کاتبه‌ که‌ی خه‌ریک بوو پێی نه‌فرۆشتن، ژنی پاشا غه‌ره‌زی لێ هه‌لگرتو و چاوه‌روانی هه‌ل و فرسه‌تیکێ ده‌کرد وه‌ک مار به‌ کاتبه‌ که‌یه‌وه

(۳) الصّافات: ۱۲۶.

(۲) الصّافات: ۱۲۵.

(۱) الصّافات: ۱۲۴.

(۵) الصّافات: ۱۲۸.

(۴) الصّافات: ۱۲۷.

بدا، پاشا چۆ سه فهر و ژنی پاشا شاهیدی به درۆی ئاماده کرد و لای بهرتوه بهری دادگا شاهیدی یان دا که کاتب جینیوی به پاشا داون.

یاسا و قانونی ئه و کاتهش وا بوو که هه ر که سیک جینیو به پاشا بدا ده بی بکوژی. نووسه ریان کوشت و ژنی پاشا باغه که ی داگیر کرد.

پاشا له سه فهر گه راپه وه شازن کاره ساتی بۆ گه راپه وه. پاشا زۆری بی ناخۆش بوو، زۆر به سه ر شازندا هات و خۆی لئ توپه کرد و گوتی: تازه ئیمه خۆشی له خۆمان نایین، شازن گوتی: له بهر خاتری تۆم کوشت، چونکه جینیوی به تۆدا؛ تازه له سه زری مه رۆ ئه وه ی کرا کرا.

خواه ندی گه و ره وه حی کرد بۆ لای هه زه ته ی ئیلیاس و فه رمووی: بچۆ با پاشا بلئ: ئه گه ر تۆ به نه که ن و باغه که نه ده نه وه به واریس و میرات گری نووسه ره که، خوا غه زه بتان لئ ده گری و له ناو باغه که دا به ناشیرینی ده مرن.

هه زه ته ی ئیلیاس ئه وه وه حی به یه ی به پاشا پراگه یاند. پاشا زۆر تیک چوو، زۆر توپه بوو، خۆی کافر کرده وه و گوتی: ئه ی ئیلیاس دیاره هه رچی ده لئ ی درۆ ده که ی! خوا چۆن غه زه ب له ئیمه ده گری. فلان پاشا و فلان مه لیک هه ر بت په رست بوون هه یچیشیان به سه ر نه هات و خوا غه زه بی لئ نه گرتن.

ئاخری پاشا خه ریک بوو هه زه ته ی ئیلیاس بکوژی. هه زه ته ی ئیلیاس به ناچار ی له شار رای کرد و چۆ له شاخ و له ناو ئه شکه وت هه شاری گرت. تا ماوه ی هه وت سأل له گۆ و گیا و بهری داران خۆی تیر ده کرد.

کافره کان شه و و رۆژ هه ر لئ ی ده گه ران به لام خواه ندی گه و ره ئاگاداری کرد و پاراستی. له پاش هه وت سأل مانه وه له کیو و ئه شکه وتاندا زۆر مه حزوون بوو، زۆر نار په حه ت بوو، پۆژنک خواه ندی گه و ره وه حی کرد و فه رمووی:

یا ئیلیاس ئه وه بۆ ئه وه نده غه م بار و نار په حه تی؟ چی داوا ده که ی داوا بکه تا بۆت جی به جی بکه م. من خاو. . ره حم و که ره مم.

هه زه ته ی ئیلیاس فه رمووی:

ئەى خورای گەورە داوا دە کەم هەر ئیستا گیانم بکیشی و بمرم و بچمه ریزی باب و بایرانم، خوا فەرمووی: یا ئیلیاس ئەو پۆ پۆژی مردنی تۆ نیه دنیا بە هۆی چەند کەسی وەک تۆو پراووە ستاو، مردن نەبێ چى داوا دە کەى بیکە، حەزرتى ئیلیاس فەرمووی: داوا دە کەم کە حەوت سالان هەور و باران بەدەیه دەست من. بە دووعای من نەبێ هەور نەبیتە سەر خاکی بەعلە بەک و بە شەفاعەتى منیش نەبێ باران نەبارى، خوا فەرمووی: یا ئیلیاس من زۆر بە پەحمم دەرحەق بە گیان لە بەران. حەوت زۆرن، بەلام ئەوا تاسى سال هەور و بارانم دایە دەست تۆ. خولاسەى کەلام سى سال نە هەور هاتە سەر شارى بەعلە بەک نە باران بارى، خەلک تینیان بۆ هات، گرانی و قات و قریان کەوتە ناو، مەرپ و مالاتیان قپى کرد، لە پاش سى سال پۆژیک حەزرتى ئیلیاس چۆ مالى پیرۆژتیک و فەرمووی:

هیچ خوار دە مەنیت لایە؟ گوتى: بەلى هیندیک ئارد و بە عزیزکم پۆن هەیه. فەرمووی: بیان هینە پیرۆژن هینانیه پیشەووە و حەزرتى ئیلیاس دووعای بەسەردا خویندن و جەواله کەى پپ بوو لە ئارد و دیزە کەى پپ بوو لە پۆن. خەلک بەو خەبەرەیان زانى و پیرۆژن باسى میوانە کە و دووعاکەى بۆ بەیان کردن. خەلکە کە زانیان کە ئەو حەزرتى ئیلیاس بوو.

پۆژنیکى دى حەزرتى ئیلیاس چۆ مالى ژنیک ژنە کە زۆر بە خیر هاتنى کرد و حەشارى دا. ئەو ژنە کورپنیکى هەبوو نەخۆش و دەردە دار. حەزرتى ئیلیاس دووعایى کى بەسەردا خویند فەورى خوا شیفای دا. کورپە کە ناوى ئیلیەسەع بوو، ئیمانى بە حەزرتى ئیلیاس هینا و دواى کەوت.

حەزرتى ئیلیاس پیر بیوو بەلام ئیلیەسەع تازە دە گەیشى و گەنج بوو، خواوەندى گەورە وەحى کرد بۆ لای حەزرتى ئیلیاس فەرمووی وەختى کە خۆت ئاشکرا بەکەى، حەزرتى ئیلیاس چو بۆ شارى بەعلە بەک و خەلکە کەى کۆ کردەووە و گوتى: خەلکینە، ئەووە چەند ساله لە نارەحەتى دان؛ خۆتان و مالاتان بە هیلاک چوو؛ ئیستاش وەرن با پەیمانیک بەستین؛ ئیو هەموو بەتە کانتان بیتن و دەچینە ئەو دەشتە، لە بەریان وەپارین. ئەگەر جوا بیان دانەووە و بارانیان بۆ باراندن ئەووە باشە. دەنا دیارە لە سەر بەتالن. منیش لە بەر خورای خۆم دەپاریمەو، ئەگەر دووعای گیرا کردم و باران بارى، ئیمانم پى بیتن،

گوتیان زۆر باشه! چوونه سەحرا، هەر چەند لە بەر بته کانیاں پارانه وه هیچ فائیده ی نه بوو، به لام که حەزره تی ئیلیاس دوو رکات نویژی کرد و له بەر خوا پارایه وه به ئەمری خوا هەورێک هاتە هەموو ئاسمانی داگیر کرد. دەسی کرد به باران و بەراو و دیمه کاری پاراو کرد و خۆشی و شادی کهوته وه ناو خەلک. به لام ئەگەر که سێک خوا پێگای لێ گۆرپی به هیچ ئیمان ناهێتی، ئەوانیش پۆژ له دوا ی پۆژ خەرا بتر ده بوون. حەزره تی ئیلیاس که زانی تازە ئیمانی پێ ناهێتن. دووعای کرد و فەرمووی:

ئە ی خوای گەوره له ناو ئەو میلله ته نه جاتم بده! خواوه نندی گەوره وه حی کرد و فەرمووی: فلان پۆژ له فلان جینگا پراوه سته هەرچی هات سواری به وه دنگه مه که. له کاتی دیاری کراودا چۆ جینگایه که ئەسپی پهیدا بوو هاته پیش حەزره تی ئیلیاس پراوه سته.

سوار بوو، ئەسپ بەره و بیابان کهوته رێ. ئیلیه سەح که له خزمه تی دا بوو، هاواری کرد و گوتی: بۆ کوئ ده چی؟ بۆ به جیم دیلی؟ حەزره تی ئیلیاس عه باکه ی بۆ هاویشته و گوتی: تۆ خەلیفه ی من به له سەر به نی ئیسرا ئیلیان. له و کاته وه تا ئیستا حەزره تی ئیلیاس بێ سەر و شوینە.

زۆر له زانایان ده لێن: هەر ماوه و تا پۆژی قیامت هەر ده مینێ، هەموو سائیک پهمه زان له «بیت المقدس» ده بێ و هەموو سائیک له حەج له گەل حەزره تی خدر وێک ده که ون و به کتر ده بینن، خواوه نندی گەوره ش دوژمنیکی زۆر به قووه تی نارده سەر لاجب و قه ومه که ی و له ناو باغه غەسب کراوه که دا به خۆی و به ژنه که یه وه سەریان برین و له ناو باغه که دا بۆ گەنیان کرد و تۆیین. ئنجا خواوه نندی گەوره ئیلیه سەحی کرده پێغه مبه ریان و خەلکه که ئیمانیان پێ هێتا تا وه فاتی کرد. ئەوه بوو به کورتی باسی ئەو پێغه مبه ره.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی زه که ریا

باسی «حه زره تی زه که ریا» سه لامي خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَ عَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

گوئی گرینه با بچینه خزمهت هه زره تی زه که ریا ی پیغه مبهه و گوئی پراگرین بو باسی
ژیان و به سه رهاتی نه و پیغه مبهه زولم لی کراوه و په ند و ناموژگاری لی وه گرین.
خواوه ندی گه وره له قورثانی پیروژدا له هه شت ثایه تدا ناوی هه زره تی زه که ریا ی
بردوو و باسی کردوو. بو نمونه له سوره ی «مریم» دا خوا ده فهرموی:

﴿ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَّرِيًّا﴾. (۱)

واته نه و نوسراوه و نه و خوئندراوه یه یان نه و سوره ته باسی په حمهت و به ره که تی
خوا ی تو یه که دای به عه بد و به نده ی خو ی هه زره تی زه که ریا «عَلَىٰ نَبِيِّنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ
وَ السَّلَامُ».

حه زره تی زه که ریا پیغمبر له نه ولادی هه زره تی سوله یمانی کوری هه زره تی داووده. خواوه نندی گه وره کردی به پیغمبر له سهر به نی ئیسرا ئیلیه کان و به ته ورات و دین و شه ربه تی هه زره تی مووسا ئاموژگاری خه لکه که ی ده کرد و بانگی ده کردن بۆ خواپه رستی.

به هۆی دار تاشیشه وه خۆی ده ژياند. خوشکی دایکی هه زره تی مه ربه مه ناوی ئیساع بوو ژنی بوو، که ده بیته پوری هه زره تی مه ربه می دایکی هه زره تی عیسا دروودی خوای له سهر بی.

تا هه زره تی زه که ریا عومری گه یشته نزیکه ی نه وه د سال نه نه و له ئیساع نه ولادی بوو، نه عیمران له حنه ی خوشکی ئیساع کوری بوو. پوژی یه ک دوو ساعت ده چۆ دوکانه که ی و دار تاشی ده کرد و باقیه که ی ده چۆ مزگه وتی «بیت المقدس» خزمه تی هه یکه لی ده کرد و عیاده تی خوای ده کرد و شه و دره نگانێ ده چۆ وه ماله وه لای خیزانه که ی. تا هه زره تی مه ربه م حامیله بوو به هه زره تی عیسا و هه زره تی زه که ریا بوو به که فیلی، وه کو له باسی ژیان و به سه رهاتی هه زره تی عیسا دا ئینشا الله به ته واوی باسی ده که ی. پوژنیک که هه زره تی زه که ریا چۆ بۆ لای هه زره تی مه ربه مه ته ماشای کرد خوا له غه بیه وه رزقی بۆ ناردوو و خوا هه رچی ناره زوو بکا ده یکا و بیری له وه ش کرده وه که نه و پیر بووه وه جاخ کو پره و له پاش مردنی نه و که س نیه ئاموژگاری خه لکه که بکا. دستی کرد به گریان و پرووی کرده ئاسمان و ده گریا و له بهر خوا ده پاراپه وه.

هه ره کو خوا ده فهرمووی:

﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا﴾. (۱)

واته نه ی پیغمبر نه وه په حمه تی خوا بوو که له گه ل زه که ریای دا کرد. له و کاته دا دووعای کرد و به نه هینی له بهر خوا پاراپه وه.

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾. (۲)

گوتی: ئەی خوای گه وره خۆت زانا و ئاگاداری که من پیر بووم، ئیسقانه کانم سست بوون، سهرم سپی بووه و قه تیش له دوعا کردندا نا ئومیدت نه کردووم ههر دو عایه ک تا ئیستا کردبیتم گیرا بووه.

﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾. (۱)

ههروهها فهرمووی: ئەی خوای گه وره من که له بهرت ده پارێمهوه و دووعا ده کهم بۆ مالی دونیا نا پارێمهوه.

تهنها بۆ ئەوهش نا پارێمهوه که ئەولادم ببێ و هجاخ کوێر نه بيم، به لکو من له وه ده ترسم له پاش مردنی من به کیککی نائههل بیته گه وره به سهر خه لکه که وه له دین لایاندا، ههر چهند خیزانه که شم نه زۆکه و مندالی نابن، به لام داوا ده کهم به که ره م و په حمی خۆت کورپنکمان بده یتی.

﴿يَرْئِي وَيَبْرُثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾. (۲)

له عیلم و زانیاری و دین و دیانه تدا میراتگری خۆم بێ و له ملک داریشدا جیگری ئەولادی حه زه تی به عقوب بێ. فهرمووی: ئەی خوای گه وره داوا ده کهم ئەولادیکی وابی خۆت له قسه و کرده وهی پازی بی.

زۆری نه خایاند خوای گه وره وه ک هه موو جاره کان دووعای گیرا کرد، حه زه تی جویره ئیل له گه ل چهند مه لائیکه دا هاتن و فهرموویان:

﴿يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا﴾. (۳)

ئەی زه که ریائیمه له لایه ن خواوه هاتووین موژده ت بده یتی که لیره به دووه له ئیساعی خیزانت کورپنکتان ده بێ و خواش ناوی ناوه به حیا که تا ئیستا کهس نه و ناوه ی نه بووه و نه بیستراوه. حه زه تی زه که ریای که ئەو ده نگه ی بیست زۆر پێ خۆش حال بوو له خۆشیان.

﴿قَالَ رَبِّ أَنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي غَافِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾. (۱)

فهرمووی: نهی خوای گهوره جا کوا تازه من کورم ده بین که ژنه کم نه زوکه و مندالی هه نه بووه و خوشم له بهر پیریان په کم که وتووه؟

﴿قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا﴾. (۲)

مه لایکه ته کان گو تیان: خوای گه وره ده فهرمووی: نه وه لای من ئاسانه، نهی بو بیر له حالی خوټ ناکه یه وه خوټ توټس له پیشدا نه بووی دروستم کردی.

﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا﴾. (۳)

ئنجا چه زره تی زه که ریا له بهر خوا پارایه وه عه لامهت و نیشانه یه کی بو دیاری بکا بو کاتی نزیک بوونه وهی منداله که بیان.

خوای گه وره فهرمووی: نهی جویره ئیل پی تی بلی عه لامهت و نیشانه ی مندال بوونه که بیان نه وه یه که سی شه و پروژ له سه ره یه ک زمانت لال ده بی به ئیشاره ی ده ست و چاو و سه ره نه بی جوابی خه لکت پی نادرته وه، به لام به قودره تی خوا بو ته و پرات خویندن و زکر کردن و دووعا و عبادت زمانی هه ره وک جارن فه سیح و په وان بو.

﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾. (۴)

پروژی له میحرابی مزگهوت هاته ده ری به ئه مری خوا زمانی لال بوو به ئیشاره به خه لکه که ی گوت: ئیواره و به یانیا ن نوټژ بکه ن و عبادت و زکری خوا بکه ن. جا که نه و حاله ته ی دی زانی خیزانه که ی به سه ری پیری و نه خوټسی له عومری سه د و بیست سالیدا مندالیان ده بین.

له پاش نو مانگ و نو پروژ واته به شه ش مانگ پیش له دایک بوونی چه زره تی عیسا «علی نبینا و علیه الصلاة والسلام» چه زره تی یه حیا له دایک بو.

له کاتی له دایک بوونی چه زره تی عیسا و چه زره تی یه حیادا جووله که کان ده ستیان کرد به به ده نه خلاقی. هه ره چند چه زره تی زه که ریا ئاموژگاری ده کردن فائیده ی نه بوو.

(۳) مریم: ۱۰.

(۲) مریم: ۹.

(۱) مریم: ۸.

(۴) مریم: ۱۱.

ئنجاکاتیک خواوەندی گەورە ئیرادەیی کرد بە سەرھاتیککی سەیر و دوا پوژنکی چاوەروان نە کراو نیشانی حەزرەتی زە کەریا بدا ئەمری کرد بە حەزرەتی جوهرە ئیل کە بچی فویە ک لە سەر و چاو و دەمی حەزرەتی مەرەمە بکا. فەرمووی:

حەزرەتی جوهرە ئیل بە فەرمانی پەیبی جەلیل هات و فوی کردە ناو دەمی حەزرەتی مەرەم و حامیلە بوو بە حەزرەتی عیسا و پاش نۆ مانگ و نۆ پوژن لە دایک بوو.

بە لām لە بەر ئەو هی حەزرەتی زە کەریا ئاگاداری حەزرەتی مەرەمی دە کرد و ئەو نە بێ کەس مافی ئەو هی نە بوو هات و چۆی بکات جوولە کە کان بوختانیان بۆ حەزرەتی زە کەریا دروست کرد و لە ناو خۆیاندا دەیان گوت: چۆن ئافرەت پیاوی نە چیتە لا مندالی دە بێ؟ ئاخیری پڕیاریان دا کە بچن حەزرەتی زە کەریا بکوژن، حەزرەتی زە کەریاش کە خە بەری زانی هەموویان قسەیان گە یو هە تە یە ک بۆ کوشتنی، پای کرد. جوولە کە کان هە و آلیان زانی پای کردوو و دوا ی کە و تن تاگە یشتە بن دارنک بە ئەمری خوا دارە کە و دە ننگ هات و گوتی: وەرە ناوم، پاوی دە لێ: دارە کە لە نکاو نیک لیک بۆ وەو حەزرەتی زە کەریا چوو و ناوی و نیک کە و تە وە، خە لکە کە زۆری لێ گە پان نە یان دیو، شە یان خۆی بردە سەر شکلی پیرە مێردیک و گوتی: ئەو نازانن زە کەریا ساحرە بە سیحر چوو تە ناو ئەو دارە وە خۆی شار دە و تە وە؟ موشارنک بێنن بۆ درۆ و پاستیان دارە کە دا هێنن بۆ تان ئاشکرا دە بێ داخوا راست دە کە م یان درۆ؟ چۆن موشاریان هینا و دارە کە یان دا هینا، کاتیک دە دانە ی موشارە کە گە یشتە سەر سەری هە ناسە ییکی هە لکیشا و هاواری کرد. لە و کاتە دا بە ئەمری خوا ی گە وەرە حەزرەتی جوهرە ئیل نازل بوو فەرمووی: ئە ی زە کەریا خواوەندی گە وەرە دە فەرمووی: قە سە م بە گە وەرە یی خۆم ئە گەر هە ناسە ییکی دی هە لکیشی و هاواری کی دی بکا ناوی لە دیوانی پیغە مە راندا پەش دە کە مە وە. بۆ ئەو نە ی دە زانی کە م ن پە نا دە هە ن دە ی هە موو عالیە م؟ بۆ پە نای بۆ ئەو دارە برد کە هیچی بە دە ست نیە؟..

حەزرەتی زە کەریا کە ئەو نیدایە ی بیست دانی بە خۆیدا گرت تالە گە ل دارە کە بە موشار دوو لە ت یان نە کرد و دایان نە هینا نە یگوت: وە ی.

ئنجاک لە عومری سەد و سی سالییدا بە پڕوایە تیک عومری درژی دا بە حازریان و

وہ فاتیٰ فرموا۔ تہوہ بوو باسی ژیان و بہ سہرہاتی حہ زرہ تی زہ کہ ریائو میڈ دہ کہم بہندی
لی و ہر گرن تالہ دونیا و قیامت خوالہ بہ لا و موسیبت لاتان دا۔

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی یه حیا

باسی «حه زره تی یه حیا» سه لامی خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَ عَلَىٰ عِبَادِهِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

موسولمانینه با گوئی پاگرین بۆ باسی ژبانی حه زره تی یه حیا و په‌ند و نامۆژگاری لێ
وه‌رگرین.

له باسی ژبانی حه زره تی زه‌کریا داگوتمان: که حه زره تی زه‌کریا ته‌مه‌نی گه‌یشتبوو
سه‌د و بیست سال ته‌ولادیان نه‌بوو، وه‌جاخ کوێر بوون، زۆری بێ ناخۆش بوو که له‌پاش
وه‌فاتی، گه‌له‌که‌ی بێ سه‌ره‌رست وه‌میینی و پرو بکه‌نه‌ بێ دینی و به‌د نه‌خلاق بن. ته‌وه‌ بۆ
دوعای کرد و له‌ به‌ر خوا پارایه‌وه‌ بۆ ته‌ولاد هه‌ر وه‌کو خرای گه‌وره‌ له‌ سوره‌ی «مریم» دا
باسی ده‌کا ده‌فه‌رمووی: زه‌کریا له‌ دوعاکه‌ی داگوئی:

﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾. ^(۱) ﴿يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ
رَضِيًّا﴾. ^(۲)

نه‌ی خوای گه‌وره کورپنکم بی بیه‌خشه به‌گه‌وره‌یی خۆت که بیته جی نشینی من له پیغمبرایه‌تی دا و له به‌دینی دا جی‌گری نه‌ولادی چه‌زرتی به‌عقوبیش بی له ملک و دارایی دا، نه‌وه‌نده باش بی خۆت لی‌ی پازی بی. خواوه‌ندی گه‌وره دو‌عا و پارانه‌وه‌که‌ی گیرا کرد. هر وه‌کوله سوره‌ی «آل عمران» دا ده‌فهرمووی:

﴿فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَىٰ مُصَدِّقًا
بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَ سَيِّدًا وَ حَصُورًا وَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾. (۱)

له کاتیکدا که چه‌زرتی زه‌کریا له میحرابدا نو‌ژی ده‌کرد، چه‌زرتی جو‌بره‌ئیل هات بۆ لای و بانگی کرد و فهرمووی: خواوه‌ندی گه‌وره ده‌فهرمووی: موژده‌بده به‌زه‌کریا که خوا دو‌عا که‌ی گیرا کرد، کورپنکی ده‌بی به‌ناوی یه‌حیا و ئیمان دینی به‌چه‌زرتی عیسا که‌لیم‌الله و ده‌بیته‌گه‌وره‌ی گه‌له‌که‌ی و خۆی له شه‌هوت و ناره‌زووی نه‌فس ده‌پاریزی و ده‌بیته پیغمبر و زۆر پیاوی چاک ده‌بی. به‌ریوایه‌تیک ده‌لین: نه‌وه‌نده پیاوی چاک و سالح بووه پیغمبره‌ی ئیمه چه‌زرتی موحه‌مه‌دی موسته‌فا سه‌لات و سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی له‌حه‌دیسینکدا فهرموویه‌تی:

﴿مَا مِنْ نَّبِيٍّ إِلَّا وَقَدْ عَصَىٰ أَوْ هَمَّ بِمَعْصِيَةٍ غَيْرِ يَحْيَىٰ فَإِنَّهُ لَمْ يَعْصِ وَ لَمْ يَهْمَ﴾.
هیچ پیغمبره‌تیک نه‌بووه که یان گوناحی نه‌کرد بی، یان نه‌گه‌ر گوناحی نه‌کرد بی. خه‌یالی گوناحی کردووه، چه‌زرتی یه‌حیا نه‌بی که قه‌ت گوناحی به‌خه‌بالیشدا نه‌هاتووه. ئیمام فه‌خری پازی خوای لی‌ی بی پازی ده‌فهرمووی: پۆژنیک دایکی چه‌زرتی یه‌حیا تووشی چه‌زرتی مه‌ریه‌م بووه له‌وکاته‌دا که چه‌زرتی مه‌ریه‌م حامیله‌بووه به‌چه‌زرتی عیساوه. گوتی: یا مه‌ریه‌م تو ده‌زانی مندالم له‌سگی دایه و کورپه و هه‌ست ده‌که‌م که سوجه‌ده‌با بۆ چه‌مله‌که‌ی تو؟ چونکه دایکی مژده‌ی له‌مه‌لائیکه‌وه‌رگرتبووه که چه‌مله‌که‌ی ناوی یه‌حیا به‌ئیمان به‌چه‌زرتی عیسا دینی. ئنجا که چه‌زرتی یه‌حیا له‌دایک بووه‌هاته‌سه‌ر و به‌ندی بلوغ بوونی، زۆر پوخۆش و خوین‌گه‌رم و عاقل و تیگه‌یشتوو بووه، خواوه‌ندی گه‌وره کردی به‌پیغمبره‌هر وه‌ک له‌سوره‌ی «مریم» دا ده‌فهرمووی:

﴿ يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتِنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴾ (۱)

یا به حیا ئەوا تۆمان کرده پیغه مبهەر ئەو کتیبه که ته وراته، یان کتیبیکی تایبه تیه هه لنگره و بی خوینه وه و عه مه لئی بی بکه و زۆر به دیقته له مه عناکه ی فکره و بیزانه. خوای گه و ره هه ره له و ئایه ته دا ده فهرمووی: هه ره به مندالی قووه ت و قودره ت و توانا و فه هم و زه کاوه ت و حیکمه تمان دا به به حیا بۆ ئەوه ی مه عنا ی ئەو کتیبه بزانی و زوو شاره زای دین بی.

﴿ وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكْوَةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴾ (۲)

هه ره وه ها ده فهرمووی: ئیمه به ره حمی خو مان دلئیکی پر له ره حم و میهره بانیمان دایه، پاک بوو له هه موو کرده وه یه کی خه راپ و زۆر به ره هیزگار بوو.

﴿ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴾ (۳)

له گه ل دایک و بابی زۆر باش بوو، قه ت بی ئەمری نه ده کردن و دلئ نه ده هیشاندن و خۆی به زل نه ده زانی، فیز و ده مار و ته که بووری نه بوو، به حه یاتی گوناحی به خه یالدا نه ده هات. زۆر پروو خۆش و زمان شیرین و ده م به پیکه نین بوو، شه و و پۆژ خه ریکی عیباده ت و ئامۆژگاری خه لک بوو به ته وای مه عنا ئاگای له ته ورات و دینی حه زره تی موسا بوو.

﴿ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَ يَوْمَ يَمُوتُ وَ يَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴾ (۴)

ئه وه نه ده لای خوا مه رته به ی به رز بوو خوا ئەوه نه ده ی خۆش ده و یست که هه ره له سگی دایکی را تا پۆژی له دایک بوونی و تا پۆژی مردنی و تا پۆژی زیندو کردنه وه ی بۆ مه یدانی مه حشه ر و مو حاسه به خوا وه ندی گه و ره له شه پری شه یتانی پاراست و له دونیا تووشی بی ئەمری خوا نه بوو، له قه بر و قیامه تیشدا تووشی ناخۆشی نابی.

خوا وه ندی گه و ره له و چه ند ئایه ته دا نۆ سیفه تی باس کردوون که ده لاله ت ده که ن له سه ر گه و ره یی حه زره تی به حیا یه که م سیفه ت ئەوه یه حه زره تی به حیا گه ییۆ ئەو ده ره جه خوا قسه ی له گه ل کرد و فهرمووی: ئەی به حیا ئەو کتیبه بگره.

(۱) مریم: ۱۴.

(۲) مریم: ۱۳.

(۳) مریم: ۱۲.

(۴) مریم: ۱۵.

دووهم: هەر له مندالیدا خوا عه‌قل و بیر و هژی شی دابه بۆ ئه‌وه‌ی له دین حالی بێ و به خه‌لکی راگه‌یه‌نی و عه‌مه‌لی بێ بکا.

سێ‌یه‌م: خوا ته‌عریفی ده‌کا و ده‌فه‌رمووی: زۆر به‌ په‌حم بووه.

چواره‌م: زۆر پاک و خاوین بووه له‌ هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی خه‌راپ.

پێنجه‌م: زۆر په‌ره‌یزگار بووه که زۆر سیفه‌تیک‌ی گه‌وره‌یه‌، نه‌ بێ ئه‌مری خوای کردووه نه‌ گوناھی کردووه.

شه‌شه‌م: قه‌ت بێ دلی دایک و بابی نه‌کردووه.

حه‌وته‌م: خوی به‌ زل نه‌زانیه.

هه‌شته‌م: قه‌ت گوناھی به‌ خه‌یالیشدا نه‌هاتۆوه.

نۆیه‌م: خوا ده‌فه‌رمووی: سه‌لام له‌ سه‌ر یه‌حیا له‌ پۆژی له‌ دایک بوونیدا و له‌ پۆژی وه‌فاتیدا و له‌ پۆژی زیندوو کردنه‌وه‌یدا، که لام وایه‌ ئه‌وه‌یان له‌ هه‌مووان گه‌وره‌تره‌، چونکه ئینسان و نه‌فسی ئینسانی له‌و سێ پۆژو سێ کاته‌دا زۆر غه‌ریبه‌ و زۆر ده‌ترسی. له‌ ناو مه‌نزلی سگی گه‌رم و نه‌رمی دایک‌پا دپته‌ سه‌ر دنیا. که له‌ دنیا‌دا کاتی ته‌واو بوو مرد ده‌که‌وتنه‌ ناو عاله‌میکی که‌وه‌، که زیندو کرایه‌وه‌ ده‌که‌وتنه‌ بازاڕێکی که‌وه‌، که به‌ راستی ئه‌و سێ گۆرانه‌ زۆر گرنگن و زۆر جیگای مه‌ترسین.

به‌لام خوا ده‌فه‌رمووی: ئیمه‌ یه‌حیامان له‌ ترسی ئه‌و سێ جیگایه‌ پاراست جا بۆیه‌ پیغمبه‌ر له‌ حه‌دیه‌سه‌که‌دا فه‌رمووی: یه‌حیا به‌ خه‌یالیش گوناھی نه‌کردووه.

حه‌زهرتی یه‌حیا له‌ دوا شه‌هید بوونی باوکی زیاتر ده‌ستی کرد به‌ عیباده‌ت و خواپه‌رستی و ئامۆژگاری خه‌لکه‌که‌.

حاکم و پاشای جوله‌که‌کان که ناوی هیرودس بوو، عاشقی هیرودیای برازای خۆی بوو، زۆری هه‌زلی ده‌کرد و خه‌ریک بوو ماره‌ی کا.

حه‌زهرتی یه‌حیا که ئه‌و خه‌به‌ره‌ی زانی له‌ ناو خه‌لکا بڵاوی کرده‌وه‌ که به‌ شه‌رع برازا له‌ مام ماره‌ ناکرێ، کچه‌ و دایکی کچه‌که‌ قسه‌ی هه‌زهرتی یه‌حیایان بیسته‌وه‌، زۆریان بێ ناخۆش بوو، پقیان له‌ هه‌زهرتی یه‌حیا له‌ دل‌گرت، پۆژێک دایکی کچه‌که‌ی به‌ ئه‌نواعی لیباسی جوان و زێر و زۆ پازانده‌وه‌ و چوون بۆ لای پاشا، پاشا که چاوی به‌ هیرودیای

برازای کەوت وەخت بۆ لە خۆشیان شیت بی، دواگفتوگۆ و ینکەنین پاشاگوتی: هەر داوا و ئارەزوویە کت هەیه بلی تا بە چاوان بۆت جی بە جی بکەم، کچە کە گوتی: تەنیا ئارەزووی من ئەویە ئەمر بکە ی کە یەحیا سەر بپرن، چونکە تۆ ئاگات لی نیه بە جارنک ئابروی بردوین، لە هەموو کور و مەجلیسێکدا باسما دەکا و دەلی دروست نیه هیرو دیا لە مامی ماره بکری، پاشا ئەمری کرد و چوون حەزرەتی یەحیا یان سەر بپری و سەرە کە یان هینا بۆ مەجلیسی پاشا.

لە و کاتەدا مەلاییکە ی ئەرز و ئاسمان دەسیان کرد بە گریان و عەرز ی بارە گای ئەقەدەسیان کرد ئە ی خوای گەورە حەزرەتی یەحیا، چ گوناھێکی کردبوو سەریان بپری؟ خوا فەرموی: ئە ی مەلاییکە من یەحیا م خۆش دەوی، گوتیان: ئە ی خوای گەورە بۆ هەر کە سیکت خۆش و سست ئاوی دە کوژی؟ خواوەندی گەورە فەرموی:

ئە ی مەلاییکە وا دیارە ئیوہ من وە ک بنیادەمان تە ماشا دە کەن کە دوژمنی خویمان دە کوژن و دوستان ئاگاداری دە کەن! بۆ ئەوی لە دەست دوژمن زەرەر نە بینن و لا دوستانیش چاکە یان دەست کەوی، فەرموی: من کە خوام دوستان دە کوژم و دوژمنان پەرورە دە کەم، تا هەموو عالەم بزانی کە من نە لە دوستان قازانجم دەست دە کەوی و نە لە دوژمنان زەرەرم پی دە گا.

بە رپوایە تیک دە لین: کە حەزرەتی یەحیا یان سەر بپری و سەرە کە یان هینا یە مەجلیسی پاشا سەرە کە ی دە ی فەرمو: ئە ی بی دین ماره کردنی دروست نیه، ماره ی نە کە ی.

خواوەندی گەورە لە تۆ لە ی خوینی حەزرەتی یەحیا پاشایە کی ئاگر پەستی نار دە سەریان حەفتا هەزار کە سی لی کوشتن و سەری پرن. بە و جوړە حەزرەتی یەحیا شە هید کرا. ئیستا سەری موبارە کی لە جامیعی ئە مەوی لە شامە و بە دە نیشی لە بیرو تە. ئە گەر بە وردی بیر لە زیان و بە سەر هاتی حەزرەتی زە کریا و حەزرەتی یەحیا ی کوری بکە ی نە وە پەند و دەرسی لی وەر دە گرین.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی عیسا

باسی «حه زره تی عیسا» سه لامی خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَ عَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

موسولمانینه با له مه جلیسی ئه و رۆماندا بچینه خزمهت حه زره تی عیسا و به ئده ب
دانیشین و گوئی را گرین بۆ باسی ژبان و به سه رهاتی ئه و پیغه مبه ره خو شه وسته و په ند و
ئامۆژگاری لئی وه رگرین.

عیمرانی باوکی حه زره تی مه ربه م پیاوئکی زۆر گه و ره و به ناویانگ بوو، ژنه که ی که
خوشکی ژنی حه زره تی زه کربا بوو مندالی نه ده بوون، زۆری ئاره زو له مندال بوو،
رۆژنک چاوی له بالنده یه ک بوو بیچوو که ی له بن خو نابوو، گه رمی داپۆشی بوو،
ئه وه نده ی دیش ئاره زووی مندالی کرد و به زه یی به خویدا هاته وه. هه ستا چۆ مرگه وتی
«بیت المقدس» و ده ستی کرد به دوعا و پارانه وه له بهر خوا بۆ ئه وه ی ئه ولادیکی بداتی.
له پاش ماوه یه ک هه ستی کرد که مندالی وه سگی که وتوو له خو شیان پرووی کرده
ئاسمان و گوئی:

﴿ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾. (۱)

ئەى خواى گەورە ئەوا من ئەو مندالەى لە سگم داىە نەزرم کرد هيجى پىنەكەم و بيكەمە خزمەت چى مزگەوتى «بيت المقدس»، گوتى: خواى گەورە نەزرى كەم قبول كە خۆت بينا و زاناي بە هەموو بىر و كرده وەيه كى ئادەمىزاد.

لە كاتىكدا خىزانى عىمرانى چاوپروانى ئەوەى دەكرد كورپان بىي و لەگەل عىمرانى مېردى چاويان بە دیدارى كورپەكەيان بکەوئ و دلپان بگەشپتەو. عىمران عەمرى درئوى دا بە حازريان و قەزا و قەدەر خەفەتېكى تازەى خستە دلئى داىكى حەزرىتى مەرىەمەو، كە نۆ مانگ و نۆ پۆژەى تەواو بوو؛

﴿ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ

كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَدُرِّتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾. (۲)

لە باتى كورپ كچى بوو، كە زانى كچە گوتى: ئەى خواى گەورە خۆ من كچم بوو؛ ئەى خواى گەورە خۆت دەزانى كە كچ بۆ خزمەتى عىبادەتگا وەك كورپ نیه! ئەوا ناوېشم نا مەرىەم و داوا دەكەم كە خۆى و ئەولادى لە مەكرى شەيتان بيارئى.

﴿ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا

زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ

اللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾. (۳)

خواى گەورە نەزرى كەى لئى قبول كرد و بە جوانى پىي گەياند كاتىك چلوى چوو مندالەكەى لە باوەشى گرت و بردى بە مزگەوتى «بيت المقدس» و لای راهيب و كاهين و ئەوانەى كە خزمەتى هەيكەلپان دەكرد داى نا و گوتى: من ئەو مندالەم نەزر كردووە بيكەمە خزمەت چى مزگەوت ئەوا تەسليم بە ئىوەى دەكەم ئەوانيش كە زانپان ئەوە ژنى عىمرانە و ئەو مندالەش مندالى ئەو، چونكە عىمران گەورەيان بوو، زورى پياوەتى لەگەل كردبوون، هەركەس لە بەر خۆپەو دەيگوت: خۆم بەخپوى دەكەم، ئاخرى قورەيان كيشا و پشكپان هاوېشت بە ناوى حەزرىتى زەكەرىا هاتە دەرى.

(۱) آل عمران: ۳۷.

(۲) آل عمران: ۳۶.

(۳) آل عمران: ۳۵.

به ڕیوایەتێک دەڵێن: تەشتێکی گەورەیان هێنا و پریان کرد لە ئاو و هەر کەس قەڵەمه ئاسنە کەمی هاویشته ناو ئاوه کە و گوتیان: قەڵەمی کۆی لە سەر ئاوه کە ڕاوهستا و قوم نەبوو ئەو بی باتەوه قەڵەمی حەزرەتی زە کەریا نەبێ هەموویان بن ئاو بوون، حەزرەتی زە کەریا مەریهەمی ناردەوه بۆ مآلهوه بۆ لای خێزانە کەمی کە پووری مەریهەمه بوو، تاحەوت سالان لە مآلهوه بە خێویان کرد. ئنجا حەزرەتی زە کەریا میحراب و حوجرەیه کەمی لە گۆشەیه کەمی مزگەوتای بۆ دروست کرد و بردی یه وئێ تا تاعەت و عیبادەتی خوا بکا.

شەو و ڕۆژ مەریهەم لەو حوجرە عیبادەتی خۆی دە کرد.

هەر کاتێ حەزرەتی زە کەریا دە چۆ حوجرە کەمی تەماشای دە کرد میوهی هاوینی لە زستاندا لایه و ئی زستانی لە هاویندا لایه. زۆری لایه جاییب بوو، فەر مووی: ئەمی مەریهەم ئەو میوهت لە کۆی بۆ دئ؟

گوتی: لە لایەن خواوه، ئە گەر ئارەزوو بکا بە بی حیساب رزق دە دا بە هەر کەسیک کە خۆی مەیلی بێ.

با بچینه سەر باسی لە دایک بوونی حەزرەتی عیسا. هەر وه کە خواوەندی گەوره لە سورە «مريم» دا بە تەواوی باسی دە کا و دە فەر مووی:

﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْيًّا﴾ (١)

ئەمی یتە مەبەر تۆ بە هۆی قورئانەوه باسی مەریهەم و لە دایک بوونی حەزرەتی عیسا بۆ گە لە کەت وه گێرە کە چون حەزرەتی عیسا بووه، لە کاتی کدا کە حەزرەتی مەریهەمه لە لای ڕۆژ هەلاتی «بیت المقدس» لە خەلۆهتی یه کەیدا بوو، خۆی دوورە پەرز گرتبوو لە خزم و کەس و کار و خەلک.

﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ (٢)

خۆی شار د بۆوه لە خەلک؛ ئیمه حەزرەتی جویره ئیلمان نارد بۆ لای لە سەر سورەتی ئینسانیکە تەواو، بۆ ئەوهی مەریهەم لێی نە ترسی و لە ترسانی ڕانه کا.

حەزرەتی مەریهەم کە چاوی بە و پیاوه بیگانه کەوت وهی زانی پیاو خەراپه و خەیاڵی خەراپی هەیه؛

﴿قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتُ تَقِيًّا﴾. (۱)

گوتی: په ناده گرم به خواله شهرې تو نه گه ربه دینی و ته قوات هه یه ههسته پرؤ و دوور که وه.

حه زره تی جو بره ئیل که زانی زور ده ترسی خوی ناشکرا کرد و فهرمووی:

﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا﴾. (۲)

ئهی مهربم مه ترسه من به شهر نیم مه لایکه م، فرستاده ی خوام هاتووم کورپنکی پاکت بده می.

مه ریه م که نه و خه به رهی بیست زوری لاهه جایی بوو، په ننگیکی هینا و برد و به

سه رسامی یه وه گوتی:

﴿قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا﴾. (۳)

جا چوون من مندا لم ده بی خو من شوم نه کردوه و به هه لالی که س دهستی له دهستی نه داوم و خوا خوی ده زانی خه رایشم نه کردوه؟ هه زره تی جو بره ئیل جوابی دایه وه و فهرمووی:

﴿قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا﴾. (۴)

ئهی مهربم وه ک تو ده لئی وایه، به لام خوا ده فهرمووی:

مندا لم بوونی بی باب لای من ناسانه و هیچ هه جایی نه، به تاییه تی بو نه وه ی به لگه و ده لیل بی له سهر قودره تی خوا لای خه لک و ههروه ها په حمه تیک بی تا خه لک دوی که ون و پزنگای راست بگرن.

فهرمووی: تازه قه له می پیدا هاتووه په د نایته وه و هه ر ده بی.

﴿فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا﴾. (۵)

حه زره تی جو بره ئیل به نه مری خوا فوی کرد به سهر و چاوی هه زره تی مه ریه مدا و حامیله بوو به هه زره تی عیسا.

(۳) مریم: ۲۰.

(۲) مریم: ۱۹.

(۱) مریم: ۱۸.

(۵) مریم: ۲۲.

(۴) مریم: ۲۱.

حه زره تی مه ریه م که ههستی کرد به مندال دهستی کرد به گریان و نه وهندهی دیش خۆی له خه لک شارده وه و شهو و پوژ ده گریا و دهی گوت: نهی خوای گهوره جا خۆ کهس باوه پرم پین ناکا، نهی خاک به سهرم کهس له دنیا دا وه ک من خه جالهت و پرسوا نه بووه.

﴿فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مِّنْ سَيِّئًا﴾ (۱).

کاتی که وهختی مندال بوونی هات و دهستی کرد به ژانان زۆر نارپه حهت بوو؛ له بهر خه جاله تیان ئاواپی به جی هیشته و پرووی کرده سه حرا و بیابان؛ ئیش و ئازاری مندال بوون تینی بو هینا، پوژی تا گه بیسته بن دار خورمایه ک، به لام داره که وشک بیوو، گه لای پیوه نه بوو، ناچار بوو له بهر نارپه حهتی و سه رمای زستان چۆ بن داره که و پالییدا به داره که وه و ده گریا و دهی گوت: نهی خوای گهوره فریام که وه، چۆنم لئ قه وما.

نه مامان ههیه پالی پیوه ده م، نه کهس ههیه چۆر ئیکم ئا و داتی، نه خزمیکم لایه، پرووی کرده ئاسمان و له کاتی که دا که خه ریکی وه زعی حه ملی بوو، ده گریا و دهی گوت: سه د بریا به مردمایه و نهو حاله م چا و پین نه که و تابه.

له و قسانه دا بوو کورپکی زۆر جوان و پاکی بوو، هه ر چه ندی زۆری دل به کۆرپه که ی خۆش بوو، به لام ده یگوت: جا کین باوه پرم پین ده کا و کین ده لئ داوین پاکه؟ چۆن ئافرهت پین مێرد مندالی ده پین؟...

زۆر غه م بار و نارپه حهت بوو، زۆری به زه یی به خۆیدا ده هاته وه، زۆری تینوو بوو، به لام حه مد و سه تا بو خوا زۆر جار زوو فریای عه بد و به نده گانی خۆی ده که و ئ و له ته نگانه رزگاریان ده کا.

﴿فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا﴾ (۲).

حه زره تی جویره ئیلی نارد و بانگی کرد نهی مه ریه م غه م مه خۆ خوا له بهر ده متا ئا و ئکی جاری و شیرین په یدا ده کا و؛

﴿ وَ هُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكِ زُطْبًا جَنِينًا ﴾. (۱)

هسته نهو دار خورمايهش پراوه شينه خورماي فريک و تازه دهر ده کا.

﴿ فَكُلِّي وَ اشْرَبِي وَ قَرِّي عَيْنًا فَاِمَّا تَرِيَنَّ مِنَ الْبَشْرِ اَحَدًا فَقُولِي اِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ﴾. (۲)

له خورماکه تير بخزو له ناوه کهش تير وه خو و دلت ناسوده بي، نه گهر تووشی که سيکيش بووی و گوتی: نهو منداله چي به؟ بلئی من نهرم کردوه قسه ناکه م.

که هستا دار خورماکه ی پراوه شانده به قودره تی خواگه لای شينی دهر کرد و خورماي گرت و هه لوره ينه به رده می، که روانی له خوار خوشی به وه ناوتک هه لقولئی وه و ناو جاری بووه، تۆزینک سی بۆری هات و فهرامۆشی شکا، جا له و کاته وه ده لین نافرته که مندالی بوو خورما بخوا زۆر باشه.

﴿ فَاتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴾. (۳)

ئيجا به غه مباری و گریانه وه هستا و منداله که ی له باوه شی کرد و به ره و مال گه رابه وه. خه لک که زانیا ن مندالی بووه دستیا ن کرد به لۆمه کردن و قسه بی گوتنی، ده یانگوت: نهو منداله ت چۆن بووه؟ به راستی وه زعیکی سه یرت به سه ردا هاتووه و شتیکی عه جایی له تۆروی داوه، چۆن نافرته میردئ نه کرد بی مندالی ده بی؟

﴿ يَا اُخْتِ هٰٓؤُوْنَ مَا كَانَ اَبُوکِ اَمْرًا سُوٓءٍ وَّ مَا کَانَتِ اُمُّکِ بَغِيًّا ﴾. (۴)

ده یانگوت: نه ی خوشکی هارون خو باوکت پیاوکی خه راپ نه بوو دایکیشت قهت خه رابه و کاری خه رابی نه ده کرد. نه ی تۆ نهو منداله ت له کوئ بووه؟

﴿ فَاشَارَتْ اِلَيْهِ قَالُوْا كَيْفَ تُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴾. (۵)

حه زره تی مه ریه م له به رامبه ر نهو هه موو قسه و باسه دا به نامۆزگاری حه زره تی جویره ئیلی کرد و قسه ی نه کرد.

به لام ئیشاره ی کرد بۆ لای منداله که ی و به ئیشاره گوتی: جواییان بده و گوتی: له و

(۳) مریم: ۲۷.

(۲) مریم: ۲۶.

(۱) مریم: ۲۵.

(۵) مریم: ۲۹.

(۴) مریم: ۲۸.

کوره پرسن جوابتان ده داته وه. خه لکه که نه وه نده ی دیش رقیان هه ستا و توپه بوون و گوتیان: تو گالته مان بی ده که ی چۆن مندالی سهر لانه که قسه ده کا؟

له و کاته دا به نه مری خوا حه زره تی عیسا وه ده نگ هات و گوتی:

﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَ جَعَلَنِي نَبِيًّا﴾. (۱)

نه ی خه لکینه من عهد و به نده ی خوا م کتیم بو ده تیری و ده مکا به پیغه مبه ر و گوتی:

﴿وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا﴾. (۲)

له هه ر جیگایه ک بم بیت و به ره که تی ده که ویتی و خوا نه مر م بی ده کا به نوئژ کردن و

زه کات دان تا زیندو بم.

﴿وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾. (۳)

گوتی: خوا وای کردوه له گه ل دایکم چاک بم خۆم به زل نه زانم گوناح نه که م.

﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا﴾. (۴)

فه رموی: له رۆژی له دایک بوونمپا تا ده چمه ناو گوڤر و زیندوو ده کریمه وه بو

موحاسه به خوا له مه کری شه یتان و خه رابه مه حفوزی کردم و ناگا داریم ده کا.

که حه زره تی عیسا له لانه دا نه و قسانه ی کرد خه لکه که واقیان و پر ما و سه رسام بوون

و بۆیان ناشکرا بوو که حه زره تی مه ره م بی گوناحه و نه و خوا به ی که مندال له لانه دا

وه ده نگ بی نی ده شتوانی بی باب به وه له دی بی نی.

جا با لیره دا تا سه بی نی هه موو لایه ک به خوا بسپیرین و نه گه ر عومر وه فای کرد، به یانی

ده چینه وه خزه تیان.

و صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی عیسا

باسی «حه زره تی عیسا» سه لامي خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَ عَلَىٰ عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

موسولمانینه با له مه جلیسی نه و روماندا بجینه وه خزمهت هه زره تی عیسا و بزانی
نه و پیغه مبه ره نازداره چون ژیاوه و چی لی به سه هات و په ند و ناموژگاری لی وه رگرین.
حه زره تی عیسا وه کو هه موو مندالیک گه و ره بوو، به لام له بیر و باوه و عه قل و شعور
و خو و ره و شندا له هه موو مندالیک جیاواز بوو، له سه ربستی لانکه دا قسه ی ده کرد، له
ته مه نی مندالیدا مو عجیزه ی ده نواند.

خواوه ندی گه و ره به ئیلهام خستی به دلی دایکی به وه که شام و فه له ستین به جی بیلی
و پروا بو میسر ده نا «هیرودس» کوره که ی ده کوژی.

حه زره تی مه ربم به دزی خه لک رویشت بو میسر له پاش دوازه سال که خه به ری
زانی «هیرودس» مردوه گه رانه وه بو وولاتی شام و چوونه شاری ناسیره و تا ته مه نی

حه زره تی عیسا بوو به سی سال هه ره له وی مانه وه، هه ره به و بۆ نه شه وه یه به پهیره وه کانی ده لّین نه سرانی.

ئجنا له ته مه نی سی سالی دا خوا وه ندی گه و ره ئینجیلی بۆ نارده خواری و دهستی کرد به نامۆزگاری کردنی خه لک.

هه ره وه کو خوی گه و ره له سوره ی «المائدة» دا ده فهرموئی:

﴿وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَ نُورٌ وَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَ هُدًى وَ مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (۱)

واته ئیمه ئینجیل مان بۆ عیسا نارده که پری نموونی تیدا به بۆ نوری ئیمان و پهیره وی له ته و پارت ده کا و پره له نامۆزگاری بۆ نه وانهی له خوا بترسن.

حه زره تی عیسا له ته مه نی سی سالی دا که ئینجیلی بۆ هاته خواری دهستی کرد به نامۆزگاری خه لک. هه ره وه کو خوی گه و ره له سوره ی «الصّف» دا باسی ده کا و ده فهرموئی:

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَ مُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِيهِ مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ﴾ (۲)

کاتی که عیسا کورپی مه ره م گوتی: ئە ی ئە ولادی ئیسرا ئیل من فرستاده ی خوام بۆ لای ئیوه و با وه پم به ته و پارت هه یه و مژده ی ئە و پیغمبره شم پی یه که له دوا من ده بیته پیغمبر و ناوی ئە حمه ده؛ واته موحه مه دی موسته فا درودی خوی له سه ره بی.

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ (۳)

به لأم که هه زره تی عیسا ئینجیلی بۆ خو ئندنه وه و مو عجیزه ی نیشان دان، له باتی ئە وه ی ئیمانی پی بینن ده یانگوت: به راستی عیسا ساحر ئکی زۆر گه و ره یه و ئە وه ی ده ی کا سیحر ئکی ئاشکرا به.

حه زره تی عیسا ده ی فهرموو:

﴿أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ وَ أُبَيِّتُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَ مَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾. (۱)

من له قور تهیر دروست ده که م فوی پیندا ده که م به نه مری خوا روحی وه بهر دئی و ده فری، که پ و لال و به له ک چاک ده که مه وه و مردوزیند و ده که مه وه به ئیزنی خوا و چیتان خوارد بی و بخون ده زانم و ئیمان بینن زورتان قازانجه و ده لیل و به لگه له و موعجزانه گه وره تر نابن له سه ر پیغه مبه رایه تی من.

خواه نندی گه وره موعجزه ی واگه وره ی دا بوو به حه زره تی عیسا که زمان له به رامبه ریاندا لاله. کۆمه لیک ئیمانیا ن پئ هینا، به تایبه تی دوا زده که س که ناو ده برین به حه وارین شه و پوژ له خزمه تیدا بوون، حه زره تی عیسا بو هه ر شار و دئی به ک بچویایه له گه لئی ده چوون، له سه فه رتکدا تووشی چۆل و بیابانیک بوون، زوریان برسی بوو، له تینوان زمانیا ن نه ده گه را و گه روویان وشک ببوو، له کاتیکدا شه وان له و حاله دا بوون و حه زره تی عیسا دلخوشی ده دانه وه، پروویان کرده حه زره تی عیسا و گوتیان:

﴿يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾. (۲)

ئه ی عیسا ی کورپی مه ریم خوا ده توانی له ئاسمانرا و له غه بیه وه سفره یکمان بو نازل بکا؟ هه ر وه ک موعجزه ی ئه رزیت نیشان داوین موعجزه یه کی ئاسمانیشمان نیشان بده ی؟ حه زره تی عیسا شه و په رسیا ره ی زور پئ ناخوش بوو فه رمووی: له خوا بترسن و داوا ی شتی وا مه که ن، ئه گه ر موسولمانن. گوتیان:

﴿قَالُوا ثَرْيَدٌ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَ تَطْمَئِنُّ قُلُوبُنَا وَ نَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتُنَا وَ نَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾. (۳)

قوربان، برسی مانه ده مان هه وئ لئی تیر بخوین و ئیمانمان پته و تر بی و شاهیدیش بین بو خه لکی وه گئیرین تا زیاتر ئیمان بینن. به هه ر جوړتک بوو خو یان گه یانده قه راغ شاری «بیت المقدس».

﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيداً لِأَوْلَانَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ (۱)

حه‌زرتی عیسا که زانی به پراستیانه و درؤ ناکهن، روی کرده ناسمان و گوتی: نهی خوای گه‌وره سفره‌یه کمان له ناسمان و له غه‌یه‌وه بو بنیره تا بیکه‌ینه جه‌ژن و بییته به‌لگه‌ییکی گه‌وره‌ش له سهر پیغمبره‌ری من و رزقمان بو بنیره تو چاکترین رازقی.

﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَاباً لَا أُعَذِّبُهُ أَحَداً مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (۲)

خوای فهرمووی: من نهو سفره‌تان بو نازل ده‌کهم به‌لام ههر که‌سیک چاوی پی که‌وتوو ئیمانی پی نه‌هینا و کافر بوو نه‌وه تووشی عه‌زاییکی وای ده‌کهم که‌کهم واه‌زاب نه‌دابی.

راوی ده‌لی هه‌موو فه‌سل فه‌سلی خوان رۆزی یه‌ک شه‌مه‌ه بوو، له به‌ینی دوو په‌له هه‌وردا سفره‌یک له ناسمانی‌را هاته خورای.

حه‌زرتی عیسا که چاوی پی که‌وت ده‌ستی کرد به‌گریان و فهرمووی: نهی خوای گه‌وره، بیگی‌ری به‌هۆی پیت و به‌ره‌که‌ت و نه‌بیته هۆی عه‌زاب. له کاتی نازل بو‌نیدا خه‌لکه‌که بو‌تیکی نه‌وه‌نده خو‌شیان به‌سهردا ده‌هات که‌قته بو‌نی وایان نه‌کردبوو حه‌زرتی عیسا و هه‌واری یه‌کان سو‌جده‌ی شو‌گریان برد و زۆر پی خو‌شحال بوون.

له‌وکاته‌دا جوله‌که‌کان خه‌به‌ریان زانی به‌په‌له هاتن چاویان به‌شتیکی عه‌جایب که‌وت: سفره‌یه‌ک دانراوه سهر‌پۆشیکی جوانی به‌سهر هه‌لکیشراوه.

حه‌زرتی عیسا پرووی کرده خه‌لکه‌که و فهرمووی: کی هه‌مان زیاتر له‌خوا ده‌ترسی با هه‌ستی نه‌و سهر پۆشه له‌سهر نه‌و سفره‌لا به‌ری تا بزاین چی تیدا‌یه و ده‌ست که‌ین به‌خواردن. هه‌واری یه‌کان گوتیان:

قوربان له‌تۆمان گه‌وره‌تر و به‌دین‌تر و باشتر تیدا‌یه. خو‌ت په‌رده‌ی له‌سهر لابه‌، حه‌زرتی عیسا هه‌ستا ناوی خوای هینا و سهر‌پۆشی له‌سهر لا‌برد. ته‌ماشایان کرد

ئەنواعی خوار دەمەنی لە سەرە و هەرچی نەفس ئارەزووی بکا ریز کراوه. بە ڕیوایەتێک دەلێن حەزرەتی عیسا و حەواری یەکان و زۆر خەلکی تریش دەستیان کرد بە خواردن و تا چل ڕۆژ ڕۆژی جارێک ئەو سفرە لە غەیبەو دەهات هەر فەقیرێک لە تەعامی ئەو سفرە ی بخواردایە دەولەمەند دەبوو، هەر گول و کەچەل و بەلەک و شەل و نەخۆشێک دوو پاروی بخواردنایە چاک دەبوونەو.

بەو موعجیزە گەرە خەلک زۆر ئیمانیا ن هینا. بەلام کۆمەلێک لە جولە کەکان لە روی خوورە و شتیکی کە لە قەدیمەو هەر بوو یا نە و لە کەللەیان دەرنایەتی گوتیان: چۆن لە لایەن خواوە سفرە نازل دەبێ؟

خوای گەرە وەحی کرد بۆ لای حەزرەتی عیسا و فەرمووی: من وەعدەم داووە کە هەر کەس لەو سفرە بخوێ و ئیمانی پێ نەبێ تووشی غەزەب و عەزابیکی وایان دەکەم کەس عەزابی وای نەدی بێ. بۆ بەیانی ئەو ڕۆژە سێ سەد و سی کەسیان بوون بە بەراز و لە مائەکانیا ن وەدەر کەوتن و بە کۆلانا نەو دەگەران و داوینی حەزرەتی عیسا یان ماچ دەکرد، حەزرەتی عیسا دووعای کرد و فەرمووی: با چیدی زەلیل نەبن، خوا دووعاکە ی گیرا کرد و مردن.

ئاخری کاهین و مالم و زاناکانیا ن کە زانیا ن زوربە ی خەلک دوای دەکەوی و بازاری وان کەساد دەبێ دەستیان کرد بە غەیبەت کردنی و لای خەلک دەیانگوت: عیسا ساحیرنکی زۆر گەرەو، لەوانە یە ئەگەر فریا خۆمان نەکەوین دینە کەمان لە بەین بەری، چونکە تا ئیستا هەر پیغەمبەرنک هاتبی دینی حەزرەتی موسای بەتال نەکردۆتەو، کە چی ئەو کۆرە بێ بابە بە بەتالی دادەنێ.

ڕۆژێک زوربە ی عالمەکانیا ن خۆیا ن گەیا ن دە لای پاشای ڕۆمان گوتیان: قوربا ن ئەگەر باوەرمان پێ دەکە ی ئیمە بەرمل و ئوستورلاب چاومان پێ کەوتوو ئەگەر ئەو کۆرە بێ بابە نەکوژی تەخت و بەختت لە بەین دەبا، پاشا کاغەزی نووسی و پیاوی نارد بۆ لای حاکیمی فەلەستین کە فەوری عیسا بگرە و لە داری بدە!

حەزرەتی عیسا خەبەری زانی بوو کە بە دوای دا دەگەرن، خۆی شار دەبوو

نەیا ن دەزانی لە کوئی یە؟!

له کاتیکدا ته وای مالم و کاهین و زوربه‌ی جوله که کان له مزگه وتی «بیت المقدس» کۆ بیونوه یه کینک له واته‌ی به زاهیر ئیمانی به چه زره‌تی عیسا هینا بوو، به لام مونا فیق بوو، به درۆ موسولمان بوو و هژور که وت و گوتی: من ده زانم عیسا له کوی خوی شار دۆته وه! چه واری به کان که نه و چه به ریان زانی نه و انیش رایان کرد. بیاوی هیرو دس له گه‌ل کابرای مونا فاق هاتن بۆ نه و جیگایه که چه زره‌تی عیسا لئ بوو، که چوونه ژوره وه خوا چه زره‌تی عیسا هه‌لکیشا و به‌رزی کرده وه و کابرای مونا فیقی برده سهر شکل و شیوه‌ی چه زره‌تی عیسا. پیاوه کانی حاکم وایان زانی عیسا به، ده‌ست و قاچیان به‌ست و له داریان دا و کوشتیان.

له پاشان زانیان که چه زره‌تی عیسا نه بووه به لام چ فائیده، هه‌ر وه کو خوی گه‌وره له سورهی «النساء» دا ده‌فه‌رمووی:

﴿وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ﴾ (۱)

عیسا یان نه کوشت و له داریان نه دا!.. به لام مونا فقه که یان له دار دا وه یان زانی عیسا به.

﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ (۲)

به‌لکو خوا چه زره‌تی عیسا نه جات دا به‌رزی کرده وه بۆ لای خوی.

نه وه بوو باسی ژیان و به‌سه‌رهاتی چه زره‌تی عیسا ئومید ده‌که م په‌ند و ئامۆزگاری لئ

وه‌رگرن و ئیمانتان پته‌وتر بی تا خوا له دنیا و قیامه‌ت په‌رحمتان بی بکا.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی موحه ممه دی موسته فا

باسی «حه زره تی موحه ممه دی موسته فا»

سه لامی خودای له سه ربی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ
وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَىٰ مَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ.

موسولمانینه با له کۆر و مه جلیسی ئه و رۆماندا بچینه خزمهت خاته می پیغه مبه ران و شافیعی گونا هکاران و پیغه مبه ری ئاخو زه مان هه زره تی محمدی موسته فا سه لات و سه لامی خوای له سه ربی و به ئه ده ب دانیشین و گوئی را گرین بو باسی زیان و به سه رهاتی ئه و زاته خاوه ن که ره م و خو و په وشته به رزه و په ند و ئامۆژگاری به نرخی لی و هه رگرین: پیغه مبه ری ئیسلام هه زره تی «محمد المصطفی» درودی خوای له سه ربی له هه دیسیکدا فه رموویه تی:

ئه ووه ل شتیکی خوا دروستی کرد نوری من بو، پشت به پشت و په حه م به په حه م هات تا گه یشته عبداللهی باوکم و ئامینه خاتوونی دایکم.

راوی ده‌لی: «عبدالطلب» نه‌زری کردبوو که نه‌گه‌ر خوا ده‌کوری بداتی‌یه کیان بکا به قوربانی.

کاتی‌ک خوا ده‌کوره‌که‌ی دایه، ناخر کورپان عبدالله بوو، له هم‌موان جوانتر و لاوچاکتر و پروو خو‌شتر بوو، باوکی خه‌یالی کرد وه‌فا به نه‌زره‌که‌ی بکا، زانا و دانای بانگ کردن و کاره‌ساتی بؤ‌گپرانه‌وه، گوتیان: وه‌فا به نه‌زر واجبه ده‌بی قورعه پراکیشی به ناوی هر کام له کوره‌کان هاته ده‌روهه سه‌ری بری.

به‌لام له بهر نه‌وه‌ی نووری توبووت و رساله‌ت له ناو چاوانی عبدالله‌دا شوعله‌ی ده‌دا باب و دایک و خزم و که‌س و کار هم‌موو قوره‌یشیه‌کان عبدالله‌یان له هم‌موکوره‌کان خو‌شتر ده‌ویست، که چی به نه‌مری خوا تا ده‌جار له سه‌ر یه‌ک قورعه‌یان پراکیشا هر به ناوی نه‌وه‌وه ده‌هاته ده‌ر.

ناخری زاناکان گوتیان: نه‌گه‌ر ده‌و شتر سه‌ر بیری و ناگرئیک له غه‌بیه‌وه بی بیان سویتتی نه‌زره‌که‌ت له سه‌ر لاده‌چی و عبدالله‌رزگاری ده‌بی. ده‌جار جاری ده‌حوشتری سه‌ر ده‌بری تا سه‌د حوشتری سه‌ر بری. ئنجا ناگره‌که په‌یدا بوو هم‌موویان سووتان و عبدالله‌نه‌جاتی بوو، جا نه‌ویه که پیغمبه‌ر فرموویه‌تی: نه‌من کوری دوو سه‌ر پراوانم، واته‌ه‌زه‌رتی ئیسماعیل و عبدالله‌ی باوکی.

«عبدالطلب» ته‌مه‌نی گه‌بیو حه‌فتا و چه‌ند سال عبدالله‌ش له ته‌مه‌نی بیست و چوار سالی‌دا بوو، گوتی: وه‌چاکه تا خو‌م ماوم ژنیکی جوان و خانه‌دان بؤ عبدالله‌بینم، چوو داخوازی «ثامینه‌کچی وه‌ه‌بی» بؤ کرد و دایانی و به‌شایی و زه‌ماوند بؤیان گواسته‌وه. هر له‌و سه‌ر و به‌نده‌شدا «هاله»‌ی کچی مامی ثامینه‌ی بؤ خو‌ی خواست.

زوری نه‌خایاند ثامینه‌خاتون حامیله بوو به پیغمبه‌ر و هاله‌ش له عبدالطلب حامیله بوو به‌ه‌زه‌رتی «حمزه». پوژئیک عبدالطلب به عبدالله‌ی گوت: نزیکه خیزانت مندالی بیی، له‌گه‌ل کاروان برؤ بؤ شام بؤ ته‌داره‌کی گوئزه‌بانه، چونکه له‌و زه‌مانه عاده‌تیاں وا بوو نه‌گه‌ر کورپان بوايه ده‌بوو شایی و گوئزه‌بانیکی زوری بؤ بکه‌ن.

عبدالطلبیش ده‌ی زانی ثامینه‌کوری ده‌بی، چونکه شه‌وئیک له خه‌ودا به ثامینه

ده لاین: موزده بی کورنکت ده بی ده بیته سهردار و گه وره ی هه موو عالم و ناوی محمد ده بی.

ئه ویش خه ونه که بو خه زوری ده گیرته وه، ده لاین ئه ی نامینه لای که س مه ی درکینه. عبدالله چوو بو شام و هه رچی پیوست بوو کپی و له گه ل قافلّه گه پرایه وه به ره و مه ککه، به لام قه زای ره بیانی له گه پرا نه وه دا له نزیک شاری مه دینه نه خۆش که وت و ناچار لای دایه مائی خالانی و وه فاتمی کرد. له ته مه نی بیست و پینج سالدیا. کاروان چی هاتنه وه خه به ری نه خۆش که وتنی عبدالله یان گیرایه وه؛ عبدالمطلب حارسی کرپه گه وره ی نارد بو مه دینه به لام تا حارس گه بشته مه دینه عبدالله وه فاتمی کرد بوو، به خاکیشیان سپارد بوو، حارس گه پرایه وه و هه وائی مردنی عبدالله ی برای به هه موان پرا گه یاند، ته وای قوره یشی یان ده ستیان کرد به شین و گریان به تابه تی نامینه خاتوونی دل پهرتشان، ده گریا و ده ی لاوانده وه و به و پارچه شیعره و قه سیده دا به عبدالله ی هه للا ده گوت و ده ی گوت:

فهله ک بوچ وات له گه ل من کرد له دنیا

له یاری خۆم جودا کردم به تالی

به عبدالله دلّم خۆش بوو له دنیا

له پیش جاوانی ون کردم جه مائی

جه مائی گهر وونه ئه ماما به مه عنی

له بو من مونسه فکر و خه یالی

جه وانا نامرادا بوچی وا زوو

و بداعت کرد له نیو ئه هل و عه یالی

له دنیا دا ئه گهر لیتر جودا بوین

له جه ننه ت پیم که ره م کا حق و سالی

قه دی به رزی نه مامی پر سه مهر بوو

حه یات و عه یشی من بوو خه ت و خالی

دوو ئه برۆ و چاوی مهستی خه م په وین بوون
 به جئی هیشتم له مائی چۆل و خالی
 که پژیستی له لام زوحی په وانم
 منت سووتاند له تاوان وه ک زوخالی
 زه لیل و بی که سم جه رگم برپاوه
 زیان و عومری شیرین بوون به تالی
 شهو و پژی له تاوی پرووی جه مالت
 دل و گیانم وه کونه ی هر ده نالی
 فغان و شین و واوه یلا له دوریت
 هه تیو ماوه هه بیی زولجه لالی
 درنغا بو جه مائی ماهی تابان
 به بی بابی چلۆن بی ژین و حالی
 نه مینم بو تۆ نه ی بابی «محمد»
 له پاش تۆ من چ لیکه م عومر و مائی
 له دوری تۆ نه ما عبدالمطلب
 دلی من چۆن نه سووتیتن به حالی
 خودا فەرمووی منم حەق دارو و غەمخوار
 منم ته رتیب ده ری عه قل و که مائی
 خوولاسه دوو مانگ دوو مردنی عبدالله، له وه رزی به هاردا، له به یانی پژی
 دووشه ممه ی دوازده ی مانگی «ربیع الاول» و بیستی مانگی نیسانی سالی ۵۷۱ی زاینی،
 دوو له دایک بوونی حه زره تی عیسا پیغمبره ی ئیمه له دایک بوو.
 عبدالمطلب کۆرپه ی کرده مه لۆتکه و بردی ته وافی مائی به یتی پی کرد و له پژی
 هه وتی له دایک بوونی چهند سه ر و شتریان سه ر بری و ته وای خه لکی مه که که یان بانگ
 هیشتن کرد و دوی نان خواردن ناویان نا محمد. خه لکه که تا ئه و کاته ئه و ناوه یان

نه بیستبو، گوتیان: ئه ی عبدال مطلب ئه و ناوه چی به لیت ناوه؟ بۆ له ناوی باب و باپیرانی خۆت لات داوه؟ گوتی: بۆ ئه وه ی ئه و کوره سپاس کراو بئی له ئه رز و ئاسمان.

دوا ژه ک پیدان و شیر ی دایکی ئه و وه ل ئافره تیک شیر ی دا، به پینغه مبه ر سووبه ی که نیزه کی ئه بوله هب بووه، ئنجا له به ر ئه وه ی یاسا و باوی پیاوه گه و ره کانی قوره یش وا بوو بۆ ئه وه ی کوره کانیان هه وای ئازادی ده شت و دهر هه لمژن و فیری زمانی عه ره بی په تی بین، ده یان دان به دایه ن و ده یان ناردن بۆ ناو خیله کان، تا عومریان نه گه یشتایه شه ش چه وت سأل نه یان ده هیناوه.

ژنانی لادی یی بۆ وه رگرتنی مندالانی ساوا ده چوون بۆ شاری مه ککه. چه لیمه ی ژنی حاریسی کوری «عبد العزی» ده لئی: ئه و سألّه زۆر گرانی بوو، باران نه باری بوو، تیمه ش هه چمان نه بوو له گه لّ حاریسی میردم بریارماندا که له گه لّ ژنانی به نی ساعد بچین بۆ مه ککه و مندالی ده وه له مه ندیک وه رگرتن، به لکو که س و کاری شتیکمان بده نی و ده ست گیری په کمان بکه ن.

و شتریکی پیری میمان بوو که م شیر بوو، خۆشم شیرم که م تیندا بوو، کوره که ی خۆم هه لگرت و سواری حوشتره که بووم و حاریس هه و ساری راکیشا و به ره و مه ککه که وتینه ری.

که گه یشتینه شاری مه ککه ژنانی به نی سه عد هه ر کورپیک زانیان باوکی ده وه له مه نده گورجیک ده یان گرت، هه یچ بۆ من نه مایه وه هه تیویک نه بئی که ناوی محمد بوو، ده لئی به لام به قودره تی خوا که چاوم بئی که وت ره حم په ری به سه ر و زۆرم خۆش و بست، به میرده که م گوت با له به ر ئه وه ی به ده ستی به تاله وه نه چینه وه ئه و هه تیوه به رینه وه، خۆ هه یچ نه بئی له قوره شی یانه، میرده که م به قسه ی کردم و وه مان گرت و له باوه شم کرد و چوینه وه مه نزلئی.

ده لئی له و کاتدا مه مکه کانم پر بوون له شیر، زۆرم لا سه یر بوو، مه مکی راستم دایه پئی تیری خوارد، هه ر چه ند کردم مه مکی چه بی نه گرت هیشتی به وه بۆ کوره که ی خۆم، ده لئی وه خت بۆ له خۆشیانی گه شکه بگرم.

زانیم ٺه و کورپه ده بیته هوی خیر و بیر بزمان، ده لئی له و هوش عه جایب تر ٺه وه بوو
میرده کهم چوو به لای حوشره که وه بیدوشی به لکو چوره شیرنکی تیدا بئ بو خومان
بیخوین، ته ماشا ده کا ٺه وا گوانی پرن له شیر، جاران چورپکی تیدا ده بوو به لام ٺه و که پرته
ٺه و ندهی تیدا بوو پیمان تیر خوار دو و له به ریشمان مایه وه.

میرده کهم گوتی: حه لیمه ٺه و کورپه زور به خیر و سهر به رزقه. به بانی زوو وه پری
که وتین به ره و مال. له رینگادا وه پیش هه موو کاروانی به کان ده که وتین، خه لکه که زوربان لا
سه بر بوو، گوتیان: ٺه وه حوشره که ی دوینی نیه؟ ٺه ی دوینی بو ههر وه دوا ده که وت؟
گوتمان به لئی ٺه وه.

گوتیان به راستی زور عه جایبه، ده بئ شتیکی زور گرنگ روی دابی یان رو بدا.
حله لیمه ده لئی چوبنه وه هوزی به نی سه عد خوا وه ت حه سینی له سایه ی محمده وه
شه و روژ خیر و به ره که تمان به سهر دا ده رزا، خه لک حه سودی بئ ده بر دین.

محمدیش له نۆ مانگیرا که وته قسه کردن، به مندالی قه ت خوی بیس نه ده کرد، قه ت
بیانو و گپروی نه ده گرت وه ک مندالان، زور روخوش و خوین گهرم بوو، دوا بینج سال
حله لیمه ده ی با ته وه بو مه ککه بو لای دایکی، دایکی که چاوی بئ ده که وئ له خویشانی
گه ش ده بیته وه له با وه شنی ده گری و به خو به وه ده گوشی و تا تیر ده بئ ماچی ده کا.

ئججا به پئی توانا پاداشت ده دا به حه لیمه و خوا حافیزی لیک ده که ن. به کیک له و شته
عه جایبانه ی که ده لاله تیان ده کرد، له سهر گه وره یی پیغمبر ٺه وه بوو، ناوی باوکی
«عبدالله» بوو ده لاله تی ده کرد له سهر به نده گی و ته وحید، ناوی دایکی ئامینه بوو
ده لاله تی ده کرد له سهر ٺه مینی، ناوی سو به که شیری دایه ده لاله تی ده کرد له سهر
سه و اب، ناوی حه لیمه ده لاله تی ده کرد له سهر حیلیم: ئومو ٺه یمن که به خیتی ده کرد
ده لاله تی ده کرد له سهر یومن و به ره که ت.

ئججا پیغمبر له ته مانی شه ش سالیدا بوو که ئامینه خاتونی دایکی له گه ل
ئومو ٺه یمن بردنی بو مه دینه بو ٺه وه ی دیده نی خاله کانی عبدالمطلب بکه ن و بچنه سهر
گوری عبدالله ی جوانه مرگ و پیغمبر چاوی به گوری باوکی بکه وئ، بئ ٺه وه ناگیان

له وه بی که شاری مه دینه ده بیته گۆرستانی ئه مانیش، به لام عبدالله بۆ ته پیشه نگی قافلّه یه کی گه وره و قهزا و قهدهر به قه له می قودرهت نه خشه یه کی سهر سور هینه ری کیشاوه.
له پاش مانگیک مانه وه له مه دینه به ره وه مه ککه گه پانه وه، له ریگه داله ئاوا بی ئه بواء که که وتبۆ به ینی مه ککه و مه دینه نامینه خاتوونی دایکی نه خوۆش که وت و کۆچی دوا بی کرد و له وئی ته سلیم به خاک کرا، دووباره پیغه مبه ر بی ناز بۆ وه، ئومو ئه یمه ن پیغه مبه ری هینا یه وه بۆ مه ککه.

عبدال مطلب که وته لاواند نه وه ی له هه موو کوره کانی خوۆشتر ده ویست، له گه لّ خوئی ده نواند، له گه لّ ئه وی نان ده خوارد، له ته نیشت خوئی دای ده نا، زۆر جار ده ی گوت به خوا ئه م کوره م زۆر خوۆش ده وئی، چونکه وا دیاره پاشه پۆژیکی زۆر پوونی ده بی.
قهزا و قهدهر جار یکی دیش پیغه مبه ریان بی ناز کرد و له پاش دوو سالّ باپیری شی کۆچی کرد.

ئجنا ئه بوتالیب پیغه مبه ری برده لای خوئی و سه ره رستی ده کرد و زۆری خوۆش ده ویست، پیغه مبه ر له ته مه نی دوازه سالدای بوو که ئه بوتالیب مامی له گه لّ خویدا بردی بۆ وولانی سوری یه و شام، پویشن تاگه یه نزه یک شاری به سرا له خوارووی شامه وه که ئیستا به و شاره ده لّین شاری حۆران. له بن داریک باریان خست و ئالیکیان بۆ و لاغان تی کرد و خه ریکی ئیسراحت بوون له به رامبه ر ئه و داره کلیسا و ئه شکه وتیک بوو بوو حه پرای راهیب چه ند سالّ بوو له وئی خوا په رستی ده کرد.

له کتیبی خویندا دی بووی که له فلان سالدای ئه و پیغه مبه ری که له مه ککه په ییدا ده بی رینگای ده که ویته بن ئه و داره، هاتبو ده ی روانی، که ته ماشای کرد ئه و کاروانتیک له لای مه ککه راهات و باریان داخست، به ئه مری خوا هه ورئیک سیبه ری کرد له سه ریان و له نگه ری گرت.

بوو حه پرا زانی که پیغه مبه ری ئاخو زه مان له گه لّ ئه و کاروانه یه پیاوئیکی نارد و گوئی عه رزیان بکه من خه لکی مه ککه م زۆر خوۆش ده وئی، ده بی میوانی من بن. گوتیان باشه.
ئه بو تالیب پیغه مبه ر و نۆکه رتکی لای بار و حوشره کان به جی هیشت و چوون بۆ لای بوو حه پرا.

بوچه‌پرا پیش‌وازی به کی گهرمی لی کردن و زوری به خیرهاتن کردن.
نان دانرا و ده‌ست کرا به نان خواردن بوچه‌پرا هر سهرنجی ده‌دان و چاوی ده‌گیرا،
به‌لام نه‌وهی ده‌ی‌وست و به‌ر چاوانی نه‌ده‌که‌وت.

هاته‌ده‌روه ته‌ماشای کرد هه‌وره‌که‌هر له‌سهر‌داره‌که‌له‌نگه‌ری‌گرتووه، هاته‌ژور و
گوتی: نه‌ری‌که‌ستان‌لای‌باره‌کان‌به‌جی‌هیشتووه؟ گوتیان: به‌لی، کورپک و نو‌که‌رنکمان
به‌جی‌هیشتون، گوتی: ده‌بی‌بانگیان‌که‌ی‌نه‌وانیش‌بین‌نان‌بخون، چون بانگیان‌کردن
بوچه‌پرا‌که‌وته‌سهرنج‌دان و لی‌ورد‌بوونه‌وه‌له‌پیغمبه‌ر، نه‌و‌ناو‌نیشانانه‌ی‌که‌له
کتیبه‌کانی‌خویاندا‌هه‌ل‌درا‌بوون‌له‌ویدا‌چاوی‌بی‌که‌وتن.

رووی‌کرده‌نه‌بوتالیب و گوتی: نه‌وکوره‌چیته‌وا‌دیاره‌باوک و دایکی‌نه‌ماون، گوتی:
به‌لی‌برازامه و باوک و دایکی‌مردون، بوچه‌پرا‌گوتی: راست‌ده‌که‌ئ، به‌لام‌نه‌ی
نه‌بوتالیب‌ئاموزگاریت‌ده‌که‌م‌به‌قسم‌بکه‌نه‌وکوره‌مه‌به‌بؤ‌شام، چونکه‌جووله‌که
دوژمنی‌نه‌وکوره‌ن‌ه‌گهر‌چاویان‌بی‌بکه‌وئ و بیناسن‌هه‌ولی‌له‌به‌ین‌بردنی‌ده‌ده‌ن.
نه‌وکوره‌ده‌بیته‌پیغمبه‌ر. نه‌بوتالیب‌به‌قسه‌ی‌کرد و له‌شاری‌حوران‌شت و مه‌کی
کری و گه‌پراهه‌وه.

پیغمبه‌ری‌ئیمه‌وه‌کو‌زوربه‌ی‌پیغمبه‌ران‌ده‌ردی‌سهری‌دیوه و شوانیشی‌کردوه و
مه‌ر و مالاتی‌له‌وه‌پاندوه، هه‌روه‌کو‌نه‌بوهوره‌یره‌ده‌لی‌پیغمبه‌ر‌فه‌رموی: هیچ
پیغمبه‌ریک‌نه‌بووه‌شوانی‌نه‌کردبی و مه‌ری‌نه‌له‌وه‌پاندبی، نه‌سحاب‌عه‌رزیان‌کرد
قوربان‌جه‌نابیشت؟ فه‌رموی: به‌لی‌منیش‌مه‌رم‌له‌وه‌پاندوه.

له‌ته‌مه‌نی‌هه‌ژده‌سالی‌دا‌له‌گه‌ل‌زوبه‌یری‌مامی‌چوو‌بؤ‌ولاتی‌یه‌مه‌ن.
له‌ته‌مه‌نی‌پازده‌بیست‌سالی‌دا‌بوو‌که‌شه‌ری‌مه‌شهور‌به‌شه‌ری‌«فیجار»‌له‌به‌ینی
قوره‌یشی‌یه‌کان و قه‌بیله‌ی‌«قه‌یس»‌روی‌دا و پیغمبه‌ریش‌به‌شداری‌ده‌وه‌شه‌ره‌دا‌کرد.
جا‌نه‌وه‌بوو‌که‌له‌پاش‌شه‌ری‌فیجار‌قوره‌یشی‌یه‌کان‌له‌مالی‌عبدالله‌ی‌کوری
جودعاندا‌کو‌بوونه‌ویه‌کیان‌کرد و په‌یمانی‌«حه‌له‌فول‌فزولیان»‌به‌ست و برپاریان‌دا‌که
دادگه‌ری‌بلاو‌بکه‌نه‌وه و نه‌هیلن‌که‌س‌زولمی‌لی‌بکری.

پهغه مبه ریش به شداری نه و په یمانه ی کرد و به تایه تهی گه نچ و لاهه کانی قوره بش به سهر کردایه تهی پیغه مبه ر سپایه کیان ریچک خست.

چوون مالی به یتیان به ئاوی زه مزه م شت و ئاوه که یان خوارده وه که چیگای سوئندیان بوو، بریار یاندا که دادی هه موو مه زلومیک بیرسن.

چارچک نه بوجه هل کالایی له بازارگاتیکی خارخی کپی پاره که ی نه ده دایه. پیغه مبه ر خه به ری زانی چۆ سهر نه بوجه هل و گوتی: هه ر ئیستا پاره ی نه و بازارگانه بده نه بوجه هل خۆی بۆ رانه گیرا و پاره که ی دایه کابرا.

به سپاو لشکری «حلف الفضول» پیغه مبه ر گۆرانیکی گه و ره ی له مه ککه دا په یدا کرد. له پیش نه وه شدا خه لک زۆریان خۆش ده و بست. سه ر پاست بوو به عه هد و وه فا بوو، درۆزن نه بوو، روو خوش بوو، له به ری نه وه ی خه یانه ته ی نه ده کرد ناویان نابو «محمد امین».

تا ته مه نه ی گه ییه بیست و پینج سالی، به کری پاره ی فه یسی کوپی زه یدی ده گپرا. روژنک نه بو تالیب بانگی کرد گوتی: نه ی برازای خۆشه و بستم من ده ست کورت و خیزان دارم پاره ی فه یس به شمان ناکا! خه دیجه ناوبانگی راستی و نه مینی تۆی زانی وه وه لامی ناردوه و گوتوبه تی: نه گه ر محمد سه ره به رستی کاروانم بۆ بکا دوو قاتی خه لکی پاره ی ده ده می.

ده لئی ی چی بیچم بۆ لای و بلیم باشه؟

پیغه مبه ر فه رموی: نه ی مامی خۆشه و بست زۆر باشه.

جا بالیره دا هه موو لایه ک به خوا بسپیرین و نه گه ر ماین سه یینی ده چینه وه خزمه تیان.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حزره تی موحه ممدی موسته فا

باسی «حزره تی موحه ممدی موسته فا»
سه لای خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ
وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى مَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

موسولمانینه با بیچینه وه سه ربی باسی به سه رهاتی پیغه مبه و په ند و ناموزگاری لی وه ر
گرین. گوتمان نه بوتالیب به پیغه مبه ری گوت خه دیجه وه لای ناردوه نه گه به سه م
بکه ی ده چم ده لیم باشه و پیغه مبه ره فرمووی: چی بلی ی به سه ت ده که م.
نه بوتالیب هه ستا چوو بولای خه دیجه و قه ول و قه راریان کرد. خه دیجه چه ند
حوشتری بار کردن و خوزه یمه ی برازای و نوکه ریکی به ناوی مه یسه ره ده گه ل خست و
کاروانه که ی ته سلیم به پیغه مبه ره کرد و له گه ل قافلله ی قوره یشی یان به ره و سوری به که وتنه
ری.. کاروان به سه لامه تی چو شام و کالای خو یان فروشت و شتی هه رزانیان کپی و
گه پرانه وه.

له و سه فەرهدا سودو و قازانجیکی زۆری بۆ خه‌دیجه هینایه‌وه خه‌دیجه به دلّ عاشقی جه‌مالی محمد بوو، مه‌یسه‌ره‌ی بانگ کرد ئه‌حوالی پیغهمبه‌ری لئی پرسی. مه‌یسه‌ره گوتی: پیاوه‌تی و پراستی و ئه‌مینی محمد به زمان به‌یان ناکرئ؟ خه‌دیجه ئه‌وه‌نده‌ی دیش عاشقی بوو. خه‌دیجه دوو می‌ردی ده‌وله‌مه‌ندی کردبوو، میراتی زۆری ده‌ست که‌وتبوو، پیاو ماقوولی قوره‌شی زۆریان ته‌ماع ده‌ سه‌روه‌ته‌که‌ی کردبوو، زۆریان داوا ده‌کرد شوی پین نه‌ده‌کردن، ته‌مه‌نی گه‌ی بۆ چل ساله‌ که‌ عاشقی جه‌مالی پیغهمبه‌ر بوو، ته‌مه‌نی چه‌زرت بیست و پینج سال بوو. پوژیک به‌ مه‌یسه‌ری نوکه‌ری گوت: بچۆ محمد بدوئنه داخواژن ناهینی؟..

مه‌یسه‌ره چوو به‌ پیغهمبه‌ری گوت ئه‌وه بۆ ژن ناهینی؟ فه‌رمووی: ئاخ‌ر مامم ده‌ست کورته‌ ده‌بێ یارمه‌تی بده‌م: ئه‌گه‌ر ژن بینم یارمتم بۆ نادری. مه‌یسه‌ره گوتی: ده‌زانی خه‌دیجه عاشقت بووه و ده‌ی هه‌وئ شوت پین بکا؟

فه‌رمووی: جا چۆن خه‌دیجه می‌رد به‌ من ده‌کا. تا ئیستا ئه‌وه هه‌مو بازرگانانه ناردویانه‌ته سه‌ر جوابی نه‌داوه‌ته‌وه؟ مه‌یسه‌ره چۆه ئه‌وه گه‌فتوگۆیه‌ی بۆ خه‌دیجه گپ‌رایه‌وه.

دوباره خه‌دیجه خۆی بۆ پرانه‌گیرا و ئافره‌تیکسی به‌ ناوی نفیسه وه نارد بۆ لای و ئافره‌ته‌که‌ گوتی: ئه‌ی محمد بۆ چی ژن ناهینی؟...

فه‌رمووی: ده‌ستم نارواژن بینم، گوتی: ئه‌گه‌ر ژنیکسی ده‌وله‌مه‌ند چه‌زت لئی بکا ماره‌ی ده‌که‌ی؟.. فه‌رمووی: جا ژنی ده‌وله‌مه‌ند چۆن چه‌ز له‌ پیاوی فه‌قیر ده‌کا؟.. گوتی ده‌نا خه‌دیجه زۆرت چه‌ز لئی ده‌کا و زۆری پین خۆشه‌ ماره‌ی که‌ی، فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر وابین منیش چه‌ز ده‌که‌م. نه‌فیسه هاته‌وه و قسه‌کانی بۆ خه‌دیجه گپ‌رایه‌وه و کاره‌ساتیان به‌ ئه‌بو تالیب پراگه‌یاند و هه‌ستا چوو بۆ لای عه‌مری کورپی ئه‌سه‌ده‌که‌ مامی خدیجه بوو خوازیننی لئی کرد و خواستیان و پینج سه‌د دره‌مه‌یان کرده ماره‌یی و ماره‌یان کرد، به‌ ئاینی چه‌زهره‌تی ئیبراهیم و شاییکی زۆر خۆشیان کرد و پیغهمبه‌ر چۆ سه‌ر مالی خه‌دیجه.

تا خه‌دیجه له‌ ته‌مه‌نی ۶۵ سالی‌دا وه‌فاتی کرد زۆر خۆشیان پابوارد و تا ئه‌وه وه‌فاتی نه‌کرد ژنی تری نه‌هینا له‌ خه‌دیجه دوو کورپ و چوار کچی بووه که‌ بریتی بوون له‌ قاسم و عبدا‌لله و زه‌ینه‌ب روقیه ئوموکه‌لسوم فاته‌مه.

دەلێن ناگرێک لە مەککە کەوتەووە و کەعبەیی سووتاند، لافاوێکی گەورەش هەستا و دیوارەکانی روخاند؛ هەر دە تائیفە کە ی قورەیشی کۆ بوونەو، بریارباندنا مائی بەیت چاک بکەنەو. لەو کاتەدا بازارگانێکی ڕۆمی لە ئەستەنبوولەووە بەرەو یەمەن کەوتبو ڕی. لە بەندەری جەددە کەشتی بە کە ی لە قورئ چەقیو لەنگەری گرت. سەرئشینە کان خۆیان گەیانده مەککە و ئەو خەبەرەیان بلأو کردەو. کەشتی بە کەش پڕ بوو لە بەردی مەرپەر و خشتی کاشی و داری باش. دەیان بردن بۆ یەمەن کلیسیایان پئی دروست بکەن و وەستایەکی زۆر باشیشیان لە گەل بوو.

قورەیشی بە کان چوون بۆ لای خواوەنی کەشتی بە کە و گوتیان: خۆ تازە ناتوانی کەشتی بە کە وە گەر پەخە ی. ئە گەر هەر واش وە میننی غەر قتر دە بی، ئەو دار و بەردە بە مە بفرۆشە با مائی بەیتیان پئی دروست بکەینەو. وە ستاکەشت بۆمان دانئ، هەموو ئە سبابە کە یان کړی و وە ستاکە یان برد دە ستیان کرد بە دیوار نان، تاگە یشتە راستی جینگای بەردی «الحجر الاسود» لە سەر دانانی لئیان بو بە ناخۆشی هەر تائیفە ی دە یگوت: بۆ خۆم دای دە نئیم، تا ئە بوئومە ییە ی کورپی موغە یرە کە لە هەموان پئشی سپی تر بوو گوتی: بریار بدەن کە یە کە م کەس لە لای سە فاوە هاتە زورەوە بی کەن بە حە کە م و بە قسە ی رازی بن، گوتیان: باشە ئەوا بریارمان دا.

بە ئە مری خوا یە کە م کەس کە هاتە مزگەوت پئغە مەر بوو، هەمووانیان گوتیان: لەوە باشتر و ئە مین ترمان دە ست ناکە وئ فەر مووی: جاجمیکم بۆ یئین. هینایان پئغە مەر جاجمە کە ی راخت و بەردی حە جەرول ئە سوە دی لە ناوە راستی دا دانا و بانگی دە پیاو ماقولئ لە هەر دە تائیفە کرد و هاتن و فەر مووی: هەر کەس لە لایە ک گۆشە یە کی جاجمە کە بگړئ و گرتیان و فەر مووی: بەرزی کە نەو! بەرزیان کردەو تاگە ییە راستی جینگای بەردی «حجر الاسود» پئغە مەر دە ستی برد و لە جینگای جارانی دانایەو و کۆتایی بە ناکۆکی بە کە یان هینا و ئەو ناگرە ی کوزاندهو.

زۆر لە پیاو ماقولەکانی قورەیشی سالی مانگئ کیان تەرخان دە کرد و دە چوون لە جینگایەکی چۆل دە مانەو.

پیغمبریش هه موو سالیکی له مانگی په مه زاندا ده چۆ ئه شکه وتی حیرا له سه رکیتی نور و بیری له که ون و کائات ده کرده وه دهستی کرد به خه و بینین و هه ر خه و نیک دهی دی، وه ک پۆژ وه پاست ده گه را تا شه و نیک که له ته مهنی چل سالیدا بوو، له غاری چه رادا، له به بنی خه و و بیداریدا بوو، له نکاو یه کییک تووند به خۆیه وه گوشه و پارچه یه کی نیشان دا و گوتی: وه خوئنه، ده فهرمووی: منیش گوتم: ئاختر خوئنده وار نیم؟ دووباره رای گوشیمه وه و گوتی: بخوئنه وه هه ر گوتم ئاختر نه خوئنده وارم چ بکه م؟ بۆ جاری سی یه م توندتر گوشیمی و زۆر ترسام ئه و ئایه ته ی بۆ خوئنده مه وه که خوا له قورئاندا ده فهرمووی:

﴿إِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾. ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾. ﴿إِقْرَأْ وَ رَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾. ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾. ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمُ﴾. (۱)

ده فهرمووی: به ئه مری خوا وه ک نه قش له دلمدا جی گیر بوون و هاته نه بهرم. ئنجا پیاوه که گوتی: من جویره ئیلم موزده بی خوا تووی کرد به پیغمبره ی ئاختر زمان. ئه وه ی گوت و له پیش چاوانم وون بوو، ده فهرمووی: منیش زۆر ترسام و نۆبه تن دایگرتم و گه پامه وه بۆ مال.

حه زه ته ی خه دیجه ده فهرمووی: که هاته وه زۆر تیک چوو بوو، فهرمووی: نۆبه تیم هاتو تی دام پۆشن. ده لئی منیش دامپۆشی تا هاته وه سه رخۆ ته واوی به سه رهاته ی خۆی بۆ گپرامه وه و فهرمووی: زۆر ده ترسم، ده لئی منیش گوتم: مه ترسه خوا تووشی خه رابه ت ناکا چونکه چاکه و پیاوه تیت زۆره، به لام وه ره له گه لم با بچین بۆ لای وه ره قه ی کوری نه وفلی ئامۆزام بۆی وه گپره. ئه و پیاوئکی زانایه و شاره زای ئینجیلی عیسا ی پیغمبره. بزاین ده لئی چی؟

ده لئی هه ستاین چوین بۆ لای له ماله وه، بیر و کویر بیوو، به سه رهاته که ی بۆ گپرا په وه، وه ره قه گوتی: ئه ی محمد موزده بی ئه و پیاوه ئه و مه لائیکه بووه که موزده ی داوه به پیغمبران.

گوتی: خۆزگە لەو کاتەدا کە تۆ داوای پێغەمبەری دەکەیت و خزمەکانت دەرت دەکەن من گەنج بومایە و لە سەرم بکردی یایەو.

پێغەمبەر فەرمووی: بۆچی دەرم دەکەن؟ گوتی: بەلێ! هیچ پێغەمبەریک نەبوو داوای پێغەمبەری کردبێ و دوزمانیەتیان نەکردبێ.

ئنجار زۆر بە دڵخۆشی گەپراوە و زۆری شەوان بۆ بیر کردنەوە دەچۆ ئەشکەوتی ھەرا بەلام مەلائیکەتە کە لە دەھاتەو بەو زۆر ناپەھەت بوو، تا شەوێک لە غاری ھەرادا بەرمالکەیی بە خۆدا دەدا و پراوە کەشی، بەلام خەوی لێ ناکەوێ. گوتی لە دەنگی حەزرەتی جوهرەئیل بوو فەرمووی: تۆ پێغەمبەری و من جوهرەئیلیم بۆ بەیانی زۆر بەروو خۆشی ھاتەو و بە دزی دەستی کرد بە بانگ کردن بۆ خواپەرستی.

تا لە سالی ٦١٠ زاینی پارتا سالی ٦١٣ واتە بە سێ سالی حەزرەتی خەدیجەیی خێزانی و حەزرەتی عەلی و زەیدی کورپی حارسە و لە پاشان حەزرەتی ئەبوبەکر موسولمان بوون... خەبەری داواکردنی پێغەمبەرایەتی پێغەمبەر بۆو و خەلک زانیان بەلام زۆریان مەتەلب نەبوو. بە پیاویەتیکی تا چل رۆژ و بە قسەیی ھیندیکیان دەمانگ و بە قەوڵی زوربەیی میژوونسان تا سێ سالی وەحی بۆ پێغەمبەر نەھات و هیچ ئایەت نازل نەبوو کافرەکان دەیان گوت: خوا لە محمد پرووی وەرگێراو.

تا رۆژێک حەزرەتی جوهرەئیل سورەیی «الضحی»ی بۆ ھینا و وەحی دەستی پێ کردەو و پێغەمبەر گەشایەو. حەزرەتی ئەبوبەکر کە موسولمان بوو دەستی کرد بە بانگ کردنی خەلک بۆ سەر دینی ئیسلام، ئەوانەیی کە بە قسەیی حەزرەتی ئەبوبەکر ھاتن بۆ خزمەت پێغەمبەر و موسولمان بوون بریتی بوون لە عوسمانی کورپی عەفان و زوبەیری کورپی عەوام و عبدالرحمن کورپی عەوف و سەعد کورپی ئەببەیی و قاس و تەلحە کورپی عبیداللە.

تا ماوەی دوو سالی ھەر بە نەھینی ئاینییان بۆو دەکردەو تا خواوەندی گەورە ئەو ئایەتەیی سورەیی «الشعراء»ی ناردە خواوەو بە حەزرەتی جوهرەئیل دا کە دەفەرمووی:

﴿وَ أَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ (۱)

واته خزمه نریکه کانت بانگ بکه بۆ سهر ثاینی ئیسلام و بیان ترسینه له غزه بی خوا. پیغمبر زوو چه زره تی عهلی بانگ کرد فهرمووی: ئەی عهلی بانگ هیشتیتکی مام و ناموزاکان و خزمه کان بکه و نان و چیشت حازر بکه، نان و چیشت لئ نرا و هممویان بانگ هیشتنهوه کردن. نان خورا و پیغمبر ههستا و فهرمووی: ئەی خزمنه داواتان لئ ده کم وهرنه سهر دینی ئیسلام و بترسن له عهزایی خوا، ئەبولهه بی مامی به تورپیهوه راست بۆوه و گوتی: دامامی بۆ تو ئەی محمد، ههر بۆ ئەوت کۆ کردوینهوه؟.. پیغمبر به ههپهشه و تورپهونی مامی زۆر دل تهنگ بوو، به لام خوای گهوره له باتی ئەو جوابی دایهوه و فهرمووی:

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَ تَبَّ﴾ (۲)

یا خوا دوو دهسته که ی ئەبولهه ب به هیلاک بچن و دامام بی، ئەو پرۆزه بلاوهیان کرد، پرۆژنکی دی پیغمبر له چهوشی که عهدها به دهنگی بهرز فهرمووی: خه لکینه به یانی همموتان له کتیری سهفا کۆ وه بن، شتیکی گرنگتان بۆ باس ده کم. بۆ به یانی تهواوی خه لکی مه ککه له کتیری سهفا کۆ بوونهوه، روی کرده خه لکه که و فهرمووی: ئەگه ر باسی شتیکتان بۆ بکه م باوه ریم پی ده که ن؟ زۆر به یان گوتیان به لئ، چونکه تا ئیستا درۆمان به تۆوه نه دیوه. فهرمووی: بزانتن خواوه ندی گه و ره منی کرده به پیغمبر تا بانگتان کم بۆ سهر ثاینی ئیسلام. دوباره ئەبولهه بی مامی راست بۆوه پرووی کرده خه لکه که و گوتی: کهس باوه ری پی نه کا. عه قلی له سهر خۆ نه ماوه خه لکه که له ترسی ئەبولهه ب بلاوهیان لئ کرد، چه زره تی عهلی و زهیدی کوری حارسه نه بی که سی لانه ما.

ئجنا قوره بشی به کان که زانیان دینی ئیسلام په ره ده ستینی و پرۆ له دوا ی پرۆ خه لک زیاتر و زۆر تر موسولمان ده بن. ده ستیان کرد به ئازاردانی پیغمبر و موسولمانه کان به رد بارانیان ده کردن، لیان ده دان، جنیویان پی ده دان، به تایبه تی خزمه کانی ئەوه نده یان

پیغه مبهر ناره حهت ده کرد. پوژنک رووی کرده ئاسمان و فهرمووی: ئهی خوای گهوره خۆت ده زانی خزمه کانم ده ستم لی هه ل ناگرن و ئیمان ناهینن.

حهزره تی جویره ئیل هات و ئه و نایه ته ی سوره ی «الحجری» بۆ هیناکه خوا ده فهرمووی:

﴿فَاَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۱).

ئه وه ی له لای خواوه پێ ده کری ئاشکرای بکه و گوئی مه ده ئازاری کافره کان.

﴿اِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ (۲).

ئه وانه ی ناره حهتت ده که ن هه واله به ئیمه یان بکه.

﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ يَصْبِقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ (۳).

به پاستی ئیمه ده زانین سینگی تو به قسه ی وان وه ته نگ هاتوه.

﴿وَاَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ (۴).

تا ماوی له دنیا دا وه زیفه ی خۆت به جی پی نه و ده ست هه ل مه گره و گوئی مه ده که س، به لام پوژ له دوا ی پوژ کافره کان زیاتریان ئه ز بهت ده دا. پوژنک ئه بوجه هل گوئی: ئهی محمد له و پو به دوا وه نابێ به بی ئیجازه ی من بیته مائی بهیت و نوژن بکه ی! پیغه مبهر فهرمووی: مائی بهیت مائی خوا به و ئیجازه ی که سی ناوی، پوژی دوا ی پیغه مبهر چۆ مائی بهیت ده سستی کرد به نوژن و ئه بوجه هل به ردیکی زلی هه ل گرت خه ریک بوو به سه ری دادا. به لام خوا ترسی خسته دل وه و نه و ترا. جارنک له نوژن دا چه رمه خاویان به سه ردا ده دا، که ره تیک به رمائی یان ده مل کرد و با یان دا خه ریک بوون بی خنکینن.

به لام پیغه مبهر خۆی بۆ ئه و هه موو سزا و ئازاره راده گرت. رو قیه و ئومو که لسومی دا بوو به عه تبه و عوته ی به ی کورپی ئه بوله هه ب مامی. ئه بوله هه ب هه ردووکی پێ ته لاق دان و نار دنیه وه بۆ مائی پیغه مبهر.

جارنکی دی ئه بوجه هل کافرکی نارد ورگه حو شترنکیان هینا؛ پیغه مبهر له سو جده دا بوو هاویشتی به سه ر پیغه مبهر، که س له ترسی ئه بوجه هل نه و ترا له سه ری لا با.

(۳) الحجری: ۹۷.

(۲) الحجری: ۹۵.

(۱) الحجری: ۹۴.

(۴) الحجری: ۹۹.

تا فاطمه‌ی کچی هات له سه‌ری لا برد، تازار دانی ئه‌سحابه‌کانیشی وه نه‌بی له ئی خۆی که‌متر بوی، به‌تایبه‌تی ئی چه‌زره‌تی ئه‌بویه‌کر و بیلالی چه‌به‌شی و یاسر و عه‌ماری کورپی و سمیه‌ی خیزانی یاسر. لیان ده‌دان، دهم و چاویان داغ ده‌کردن، له‌به‌رگه‌رمای نیوه‌پۆ سه‌نگه‌ و به‌ردی‌یان ده‌کردن.

بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ست له‌ دینی ئیسلام هه‌ل‌گرن، به‌لام دینی ئیسلام دل‌ی روناک کردبونه‌وه ده‌به‌ست به‌ کوشتنیش نه‌بوون. ئه‌بوجه‌هل سمیه‌ی که‌نیزه‌کی که‌ خیزانی یاسر بوو برده‌ مائی به‌یت و له‌ پیش چاوی خه‌لک کوشتی، یاسه‌ری می‌ردیشی له‌ ژێر داردادا مرد. ئه‌وه‌ه‌ل‌ پیاوتیک که‌ له‌ پئی ئیسلام دا شه‌هید کرا حارسی کورپی چه‌زره‌تی خه‌دیجه‌ بوو له‌ می‌رده‌که‌ی پیشووی، کافره‌کان له‌ مائی به‌یت له‌ سوچه‌دا کوشتیان.

پۆژتیک پیغمبه‌ر له‌ کتیی سه‌فا بوو؛ ئه‌بوجه‌هل چوو زۆری جینو پی دان. پیغمبه‌ر ده‌نگی نه‌کرد. ئه‌بوجه‌هل هاته‌وه «نادی» بۆ کافره‌کانی گێپایه‌وه له‌وکاته‌دا چه‌مه‌زی مامی پیغمبه‌ر له‌ پاو هاته‌وه چوو به‌ ده‌وری که‌عه‌دا گه‌را، تووشی ئافره‌تیک بوو گوتی: ئه‌ی چه‌مه‌زه‌ ئه‌گه‌ر ناگات له‌ محمدی برازات ده‌بوو که‌ ئه‌بوجه‌هل چ جینوئیکی پی ده‌دان؟.. چه‌زره‌تی چه‌مه‌زه‌ رقی هه‌ستا و چۆ سه‌ر ئه‌بوجه‌هل و که‌واتیک به‌ سه‌ر سه‌ری‌دا دا سه‌ری شکاند و گوتی: ئه‌ی نامه‌رد قسه‌ به‌ محمد ده‌لی؟ ده‌ ئه‌وا من چوومه‌ سه‌ر دینی محمد «اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمداً رسول الله» جا ئه‌وه‌ی پیاوه‌ قسه‌ بکا.

ئه‌بوجه‌هل که‌وته‌ پارانه‌وه، پیغمبه‌ر به‌و خه‌به‌ره‌ زۆر دل‌خۆش بوو، به‌لام کافره‌کان زۆر نا‌په‌حه‌ت بوون، چونکه‌ چه‌زره‌تی چه‌مه‌زه‌ پال‌ه‌واتیک بوو له‌ پال‌ه‌وانه‌کانی قوربه‌ش. پیغمبه‌ر به‌و کاره‌ نا‌په‌وانه‌ی کافره‌کان له‌گه‌ل‌ موسولمانه‌کاندا ده‌یان‌کردن زۆر نا‌په‌حه‌ت بوو، پۆژتیک کوی کردنه‌وه و فه‌رمووی: وام پی باشه‌ به‌ره‌به‌ره‌ کۆچ بکه‌ن بۆ چه‌به‌شه‌. بۆ به‌یانی ئه‌و پۆژه‌ یازده‌ پیاو و چوار ئافره‌ت چوون سواری که‌شتی بوون و چون بۆ چه‌به‌شه‌ بوونه‌ په‌ناهینده‌. «نه‌جاشی» پاشای چه‌به‌شه‌ زۆری به‌ خیر هاتن‌کردن و زۆری حورمه‌ت لی‌گرتن.

هه‌روه‌ها موسولمانه‌کان یه‌ک‌یه‌ک و دوو دوو کۆچیان‌کرد تا ژماره‌یان گه‌یشته‌ هه‌شتاو و سی پیاو و هه‌ژده‌ ئافره‌ت.

کافره کان به کوچ کردنی موسولمانه کان زور ناره حهت بوون و زوریان بی ناخوش بوو،
 که وتنه مقومقو و پراویژ کردن بؤ گه راندنه وهی موسولمانه کان. وه فدیکیان پریک خست
 بچن بؤ لای باشای حه به شه داوای موسولمانه کان بکه نه وه.
 جا با لیره دا ئیوه و موسولمانه کان به خوا بسییرین نه گهر عومر وه فای کرد به یانی
 ده چینه وه سهر باقی باسه که.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ.
 وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی موحه ممه دی موسته فا

باسی «حه زره تی موحه ممه دی موسته فا»
سه لامی خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ
وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى مَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

له کۆری دوئیدا گوتمان وه فدیکیان به دیاری زۆره وه نارد بۆ لای پاشای حه به شه، به سه رکردایه تی «عه مری کۆری عاص» و «عبداللهی کۆری په بعه» که زۆر زانا و به لیمهت و فیل باز بوون.

چوون بۆ حه به شه وه پاش خوئاساندن به پاشا گوتیان: ئهی پاشا کۆمه لیک له تو که رو غولام و که نیزه ک ئایینی باب و بایریان وه لاناوه و شیت بوون و ئایینیکی تازه یان داهیناوه. کهس و کاریان ئیمه یان ناردووه بۆ خزمهت جه نابت بمان ده یه وه بیان به ینه وه. پاشان گوتی: بانگیان نه کهم نه یان دوئیم ناتان ده مه وه و ناردی به شوئیان دا هاتن پاشا بوی تی کردن گوتی: بۆ راتان کردووه؟ ئهو ئایینه چی یه داتان هیناوه؟ جه عفه ری کۆری ئه بوتالیب گوتی: ئهی پاشا ئیمه گه لیک ی نه زان و بت په رست بووین.

مرداروه بومان ده خوارد و داوین پس بووین. سیله ی ره حمان به جی نه ده هینا، دراوسی یه تیمان نه ده زانی، ده و له مه ندمان سته می له ده ست کورت ده کرد، تا خوای گه وره پیغمبهرنکی بو ناردین، بانگی کردین بو خواپه رستی و واز له بتپه رستی بیئین داوای لی کردین که درو نه که یین راست گو بین، سهر له خزمان بده یین و خراپه نه که یین، نه مین بین و خه یانته نه که یین.

ئیمه ش باوه رمان پی کرد و ئیمانمان پی هینا.. جا له بهر نه وه ی خزمه کانمان که وتنه ده ست درژی کردن بو سهرمان و نازاریان ده داین بو نه وه ی بمان گینه وه سهر بت په رستی و ئیمه ش په نامان بو تو هینا،... نه جاشی گوتی: باشه له و کتیه که له لای خواوه بۆتان هاتو ته خواره وه هیچت له بهر یوم وه خوینی؟...

جه عفر گوتی: به لی، ده ستی کرد به خویندنه وه ی سوره ی «مریم» تا گه یشته:

﴿وَالسَّلَامُ عَلَیْ یَوْمَ وُلِدْتُ وَ یَوْمَ اَمُوتُ وَ یَوْمَ اُبْعَثُ حَیًّا﴾. (۱)

نه جاشی و قه شه کان زوریان پی خوش بوو گوتیان: به خوا نه و دینه ش ههر له و سهر چاره وه هاتو وه که ئینجیل و دینی عیسی لی وه هاتو وه نجا روی کرده وه فده که و گوتی: برپونه وه تازه نه وانه تان ناده مه وه وه فدی قوره یشی به کان به دل ساردی و ده ست به تالی گه رانه وه.

پژژنک قوره یشی به کان له دارونه دوه کۆ بوونه وه و گوتیان: نه گهر فریا نه که وین دینی محمد په ره ده ستینی و بی حورمه تمان ده که ن. عومه ری کوری خه تاب راست بو وه و ده ستی دایه شمشیر و گوتی: ههر ئیستا ده چم محمد ده کوژم.

له و کاته دا پیغمبهر و حه زره تی نه بوبه کر و حه زره تی عه لی و ئیمامی حه مزه و چه ند نه سحابی دی له مالی نه رقه می کوری مه خزوم بو نوژکردن کۆ ببونه وه، له رتگادا تووشی نه عیم ی کوری عبدالله بوو که نه ویش به دزی موسولمان بیوو.

گوتی: یا عومه ر بو کۆئی ده چی؟.. گوتی: ده چم محمد ده کوژم. نه عیم گوتی: نه وه به راستی ته؟ گوتی: به لی نه عیم گوتی: نه ی بو ناچی فاته می خوشکت و سه عیدی میردی

بکوژی خۆ موسولمان بوون، عومەر قسە کە ی نە عیمی زۆر پێ مەنتیقی بوو، رقی هەستا و گەراییەوه بۆ مائی خوشکی، گەیشته بەر درگا گۆئی لە دەنگیان بوو قورئانیا دەخویند. لە دەرگای دا و چۆ ژورەوه.

لە ترسانی بی دەنگ بوون، گوتی: ئەو دەنگە چ بوو دەهات؟ گوتیان: هیچ نەبوو، نەپراندی و دەستی کرد بە لێدانی فاتمە ی خوشکی و گوتی: دیارە موسولمان بوون و قورئان دەخوینن؟ فاتمە هەموو لەشی خویناوی بوو گوتی: ئە ی کاکە ئە گەر بشم کوژی دەست لە دینی محمد و قورئان خویندن هەل ناگرم؛ ئە گەر تۆش قورئان بخوینی دەزانی کە دینی محمد راستە و موسولمان دەبی، عومەر تۆزێک پام و گوتی: سە عید هیندیکم قورئان بۆ بخوینە، سە عید دەستی کرد بە قورئان خویندن، عومەر پەنگی گۆرا و هەستا فاتمە ی خوشکی دەباوەشێ گرت و گوتی: ئە ی فاتمە لێم بیورە، و گەردنم ئازاد بکە و پیغەمبەرم نیشان بەدەن موسولمان دەبم، هەستان چوون مائی ئەرقەمیان نیشان دا، عومەر لە دەرگای دا؛ یە کێک لە ئەسحابە کان روانی ئەوا عومەر گەیشته بەر درگا، بە غار چۆ ژورەوه و گوتی: عومەر هات. ئەسحاب زۆر ترسان، بەلام پیغەمبەر بە پیلەوه چوو بەرۆکی گرت و فەرمووی: ئە ی عومەر بۆچی هاتووی؟ بەسە! موسولمان بە!.. حەزرەتی عومەر بە هیواشی گوتی: هاتووم موسولمان بم، حەزرەت فەرمووی: «الله اکبر» هەموو ئەسحابە کان لێکرا گوتیان: «الله اکبر». حەزرەتی عومەر دەستی کرد بە گریان و گوتی: «اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمداً رسول الله».

خۆشی و شادی کەوتە ناو موسولمانە کانهوه، حەزرەتی عومەر وتی ئە ی پیغەمبەری خوا خۆ ئیمە بکوژرین لە سەر حەقین؟ فەرمووی: بەلێ. گوتی: کە وایە خۆ شار دێنەوه ی بۆ چیە؟.. هەستن با بچین بۆ کە عەبە نوێژ بکەین، پیغەمبەر پیشیان کەوت هاتن نوێژیان لە کە عەبە دا کرد.

لەو کاتە دا ئەبوجەهل و ئەبوتالب و ئەبوسوفیان و ئەبولهەب و زوربە ی پیاوه گەورە کان لەو ی بوون. نەیان توانی هیچ بلین.

لە پاشان موسولمانە کان بڵاوه یان لێ کرد حەزرەتی عومەر روی کردە کافرە کان و گوتی: لەو رۆ بە دواوه هەر قسە یە کتان هە یە بە منی بلین، چونکە من موسولمان بووم.

ئەوئەندە لە حەزرەتی عومەر دەترسان کەس نەیتوانی جوابی وەدا جا هیندیک دەلێن بە موسولمان بوونی حەزرەتی عومەر موسولمانە کانی حەبەشە گەرانه‌وه بۆ مە ککە.

قۆرەیشی یەکان بە ئیسلام بوونی حەزرەتی عومەر کۆ بوونەو یەکیان کرد بریاراندا کە دەنگ لە موسولمانەکان دا بپرن و ئەگەر بۆشیان کرا پیغمبه‌ر بکۆژن.

لەو کۆبونەو دا بە یانیکیان نووسی کە لەو رۆ بە دواو نابی کەس قسە بکا بە بەرە بابی هاشم و عبدالمطلب و موسولمانەکان؛ نابی ژنیشیان لێ بخوازن، نابی نەشتیان لێ بکرن، نە پیتیان بفرۆشن، نابی قسەیان لە گەڵ بکەن، ئەو بەندانەیان نووسین و لە کەعبەدا هەلیان هاوہ سین.

ئەبو تالیب کە وای زانی هەر دوو بەرە بابە کە و موسولمانەکانی کو کردنەو و بردنی لە شیوی لە نزیک مە ککەدا رەشمالیان هەلدان و سێ سأل زۆر بە ناخۆشیان رابوارد، بە تاییبەتی دوو کارەساتی گەورە و دل تەزین بە سەر پیغمبه‌ردا هاتن. یەکیان مردنی خاتو خەدیجە ی خیزانی و ئەوی دی مردنی ئەبو تالیبی مامی بوو. بەو بۆنەو ئەو سألەیان ناو نا سالی «ماتەم».

ئاخری هیندیک لە خیر خواکانی قۆرەیش بەزەبیان پیدا هاتنەو و رۆژیک مەتەم کورپی عەدی پەلاماری کاغەزە هەلواسراوہ کە ی دا و دای گرت.

تەماشایان کرد هەموو مۆرانە خوار دبووی، ئەو نەبی کە لە سەرەو نووسرا بوو، بە ناوی تۆ ئە ی خواوەنی کەعبە. کە ئەو یان دی زۆر ترسان. کاغەزە کە یان دراند و نار دیان پیغمبه‌ر و خزمەکانی و موسولمانەکانیان هینایەو بۆ مە ککە. بەلام و نەبی کافرەکان دەستیان لە نایاوی هەلگرتی؟ دەستیان کردەو بە تازار دانی پیغمبه‌ر. ریتیان پێ دەگرت، خۆلیان بە سەردا دەکرد، تا ناچار بوو بپروا بۆ تائیف و چۆلای سەرۆکەکانیان و زەیدی لە گەڵ خۆ برد و رۆی بۆ شاری تائیف و خۆی پێ ناساندن، داوای یارمەتی لێ کردن. بەلام زۆر بە نایاوی جوابیان دایەو، مندالە وردکەیان لێ هاندان، بەرد بارانیان کرد و برینداریان کردن. و مندالیان دوا خستن، تا چوونە ناو رەزی عەتەبە و شیبە ی کورانی رەبیعە ناوێک و دانیشتن، خواوەن رەزەکان چاویان لێ بوون بەزەبیان پیدا هاتن و

مندالە کانیان لێ دوور خستنهوه، پیغه مبهەر زۆرنا رەحەت بوو دەستی کرد بە دووعا و پارانهوه. لەو کاتەدا حەزرەتی جوهره ئیل هات و گوتی: خوا سەلامت لێ دەکا، بە منی فەرموو: بڕۆ هەرچی ئارەزوو دەکا بە قسە ی بکە و ئەگەر گوتی؛ شاری تائیف سەرەوبن بکەوه.

پیغه مبهەر فەرمووی: ناراژی نیم هەرچەند ئەوان خەراپن ئومێد دەکەم بیاوی باشیان لێ پەیدا بێ، خاوەن رەزەکان بەزە بیان پێدا هاتنهوه، بەندە یەکیان هەبوو ناوی عەداس بوو لە گەورە کانی موسڵ بوو، هیندیکیان تر پێدا نارد بۆ پیغه مبهەر و زەید، بردی داینا و پیغه مبهەر دەستی برد هیشوئیکی هەلگرت و بسم اللهی کرد و دەستی کرد بە خواردنی. عەداس گوتی: ئەو کەلیمە خەلکی ئەو ناوچە تایلین. پیغه مبهەر فەرمووی: بۆ تۆ خەلکی کوئی؟ گوتی: خەلکی «نە ی نەوا» م. فەرمووی: خەلکی شاری یونسی کورپی مەتی. کابرا گوتی یونس لە کوئی دەناسی؟ پیغه مبهەر دەستی کرد بە باس کردنی حەزرەتی یونس. عەداس کە ئەو هی بیست موسولمان بوو.

پیغه مبهەر و زەید بەرەو مەککە گەرانهوه و ناردی بۆ لای مەتەم می کورپی عەدی پەنای بەدا، مەتەم بە خۆی و چەند بیاوهوه هات لە کەعبە پرووی کردە قورەیشی بەکان و گوتی: محمد پەنای بۆ من هیناوه کەس ناتوانی دەستی بۆ بەرێ. پیغه مبهەر گەراپهوه بۆ مالهوه. لەو سەفەرەدا زۆری پێ چوو بوو، قورەیشی بەکان زانی بویان. ئنجا پیغه مبهەر سوودی کچی زەمعی ماره کرد و گواستی بەوه لە پاشان حەزرەتی عائیشە ی کچی حەزرەتی ئەبوبە کری ماره کرد. بەلام لەبەر ئەوهی مندال بوو تا کوچیان نەکرد بۆ مەدینە نە ی گواستهوه.

ئنجا لە تەمەنی پەنجا و یەک سالییدا بۆ تاقی کردنهوهی مونا فیه کان و بۆ ئەوهی بەر دەیه کی کە لە ژبانییدا هەلداتەوه خوا خەلاتی کرد بە موعجیزە ی میعراج.

باسی شەو پەوی و میعراجیش بەو جۆرە بووه. کە حەزرەت لە حەدیسیدا بۆمان بەیان دەکا و دەفەرموئ: شەوی بیست و حەوت مانگی پەجەب لە حەتیمدا کە شوئیکە لە حەرەمی بەیتا. لە بەینی روکن و بیری زەمزەم و مەقامی حەزرەتی ئیبراهیم دا لە بەینی خەو بێ داریدا بووم.

به فرمانی خدای گه‌وره‌هه‌زه‌تی جویره‌ئیل هاته لام و فه‌رمووی: خدای گه‌وره‌هه‌سه‌لامت لی ده‌کا و نه‌میری پی‌کردووم که نه‌مشه‌و بت به‌م بۆ مزگه‌وتی «بیت المقدس» و له‌وئشه‌وه بۆ هه‌موو کوراتی ناو فه‌زا بۆ نه‌وه‌ی گه‌لی نه‌سه‌ری قودره‌تی خوا به‌چاروی خۆت بیینی.

فه‌رمووی: منیش له‌گه‌لیا هه‌ستام و له‌بیت‌الله هاتینه‌ده‌روه‌هه، که ته‌ماشام کرد بۆ‌پراق که و لا‌غئیک بوو زۆر جوان و شیرین بو بۆ سواری حازر کرا بوو. سوار بووین و به‌ره‌و مزگه‌وتی «بیت المقدس» که‌وتینه‌ری. که گه‌یشتینه‌مزگه‌وتی «بیت المقدس» له‌بۆراق دابه‌زین و چوینه‌مزگه‌وت.

ته‌ماشام کرد به‌نه‌میری خدای گه‌وره‌هه‌پروحانیه‌تی هه‌زه‌تی ئیبراهیم و هه‌زه‌تی موسا و هه‌زه‌تی عیسا و هه‌زه‌تی داود و هه‌زه‌تی سوله‌یمان له‌مزگه‌وت حازر بوون. منیش بووم به‌ئیمامیان دو‌رکات نو‌ئۆم بۆ کردن و دو‌عایان بۆ خۆم و ئوممه‌ته‌که‌م کرد و خوا حافیزیم لی کردن.

فه‌رمووی: جا له‌مزگه‌وت هاتینه‌ده‌روه‌هه که ته‌ماشام کرد به‌قودره‌تی خوا په‌یژه‌یه‌که‌ن‌سب کراوه‌بۆ ئاسمان. منیش له‌گه‌ل هه‌زه‌تی جویره‌ئیلدا چوینه‌سه‌ر په‌یژه‌یه‌که‌و به‌رز کراینه‌وه‌بۆ ئاسمان به‌لام‌عه‌جایب نه‌وه‌بوو کاتی گه‌یشتینه‌ئاسمانی به‌که‌م چاووم به‌پروحانیه‌تی ئاده‌م که‌وت و سه‌لامان لی کرد و به‌خیر هاتنی کردین.

له‌ئاسمانی دووهم به‌پروحانیه‌تی هه‌زه‌تی عیسا و له‌ئاسمانی سێ‌یه‌مدا به‌پروحانیه‌تی یوسف و له‌ئاسمانی چواره‌مدا به‌پروحانیه‌تی ئیدریس و له‌ئاسمانی پینجه‌مدا به‌پروحانیه‌تی هارون و له‌ئاسمانی شه‌شه‌مدا به‌پروحانیه‌تی هه‌زه‌تی موسا و له‌ئاسمانی هه‌وته‌مدا به‌خزمه‌ت هه‌زه‌تی ئیبراهیم گه‌یشتین.

هه‌ر به‌که‌به‌نه‌وعی به‌خیر هاتنیان لی کردین.

ئنجال کوراتی ئاسمانه‌کان تیه‌په‌رین و چوینه‌«سدره‌المنتهی» که چوینه‌نه‌وی هه‌زه‌تی جویرائیل گوتی: لیره‌به‌نه‌ولاوه‌ناتوانم سه‌ر بکه‌م بآلم ده‌سووتی ئنجا به‌قودره‌تی خوا په‌رف په‌رف که شتییک بوو وه‌کو فه‌رش بۆم حازر کرا و له‌سه‌ری دانیشتم

بەرز کرامە وە بۆ ئەو جیڭگایە کە خوا قەراری داو بوو مولا قات. تا لەو ئێستایە مەبەر کە لامی خوای بیست و قسە لە حەزور خوادا فەرموو نوێژ لە سەر خۆی و ئوممەتی فەرز کرا. پاش ماوێه کە هەر لەو شەو دا هاتۆتەو بۆ ئەو جیڭگایە کە لێی نوستبوو. بەلام بۆ بەیانی کە تەشریفی چوو بۆ مزگەوت و واقعە میعراجی بۆ قورەیشی بەکان گێراپەو هەموویان دەستیان کرد بە پیکەنین و ئەبوجەهل گوتی محمد شیت بوو. جا ئەو بوو کە هەندیک لە قورەیشی بەکان گوتیان: ئەی محمد کە تۆ راست دەکەی باسی «بیت المقدس» مان بۆ بکە.

پێغەمبەر فەرمووی: زۆر ناپەرەت بووم چونکە من بە شەو چاوم پێ کەوتبوو. بەلام بە ئەمری خوا حەزرەتی جویرەئیل «بیت المقدس» ی لە پیش چا و پراگرت، منیش تەعریفم بۆ کردن تەواوی دارو دیوار و دەرگا و پەنجەرەم بۆ بەیان کردن. زۆریان لا سەیر بوو. ئنجا گوتیان: باشە کاروانی ئیمە چۆتە «بیت المقدس» لە کوئی تووشی بووی؟ حەزرەت فەرمووی: ئەوا لە فلان شوێنە و وشتریک لە پیشیانەو دەروا دوو جەوایی پێوێه.

یەکیان سپیە و ئەوی تریان سپی و پەشە، لەو ختی پۆژەهلات خۆرکەوتندا دەگەنەو مەککە.

کافرەکان زۆریان چوونە سەر پێگە کاروانە کە بۆ ئەوێ حەزرەت بە درۆبخەنەو تا یەکی گوتی: ئەوا پۆژەهلات و یەکی تر گوتی: ئەوا کاروان و دەدر کەوت. جا لەو کاتە دا زۆر کەس ئیمانیا هینا و موسوڵمان بوون و کۆمەلێک چوون خەبەریان دا بە حەزرەتی ئەبوبەکر. فەرمووی: ئەگەر لەو هەش زیاتر بلی من باوهری پێ دەکەم و ناویان نا ئەبوبەکر «صدیق» بەلام چەند مونا فیق لە دین وەر گەرانەو. تا شەوی میعراج هەر لە سەر دەستووری ئابنی حەزرەتی ئیبراهیم سوچدەیان دەبرد.

بەلام لە شەوی میعراجدا ئنجا نوێژ لە سەری خۆی و ئوممەتی فەرز کرا بۆ نیوهرۆی ئەو پۆژە، حەزرەتی جویرەئیل هات فیری دەستوێژ و نوێژی کرد و ئەسحابەکان داوی کەوتن.

پیغمبر که زانی قوره‌یشی‌یه کان ئیمان ناهینن و ده‌ستیش له خه‌راپه‌کردن و ئازاردانی هه‌ل ناگرن ده‌ستی کرد به چوونه لای عه‌ره‌به‌کان که بۆ حج و عه‌مره ده‌هاتن. باسی دینی ئیسلام و پیغمبرایه‌تی خۆی بۆ ده‌کردن. هیندی‌ک به ناشیرینی جوابیان ده‌دایه‌وه و به‌عزێک به‌خۆشی.

ئه‌و ساله‌ش شه‌ش که‌س له‌خه‌لکی مه‌دینه هاتن بۆ عه‌مره پیغمبر به‌دزی خۆی گه‌یاندنێ و پرسى ئیوه کین؟ گوتیان: ئیمه له عه‌ره‌بى «یه‌سرب»ین واته مه‌دینه و له خه‌زره‌جیانین. فه‌رمووی: هاوپه‌یمانن له‌گه‌ل جووله‌که‌کان؟ گوتیان به‌لێ. فه‌رمووی: ده‌دانیشن با نه‌ختیک قسه بکه‌ین. دانیشن باسی خوا و دینی تازه‌ی ئیسلام و پیغمبریه‌تی خۆی بۆ کردن.

یه‌کیان راست بۆوه و گوتی: کورپنه ئه‌وه ئه‌و پیغمبره‌یه که هه‌موو جارێ جووله‌که‌کان ئیمه‌ی پێ ده‌ترسینن و ده‌لێن به‌و زووانه پیغمبرێک په‌یدا ده‌بێ و ئیمه ئیمانی پێ دینین. وهرن با ئیمه ده‌ستی خۆمان پێش خه‌ین.

هه‌ر شه‌شیان ئیمانان هینا و موسولمان بوون. ئنجا گوتیان: قوربان عه‌ره‌بى مه‌دینه دوو به‌ره بابی گه‌وره‌ن به‌ ناوی ئه‌وس و خه‌زرج به‌بنیان زۆر ناخۆشه، ئومید ده‌که‌ین له سه‌ر ده‌ستی جه‌نابت یه‌ک بگره‌وه.

حه‌جی عه‌مره‌یان کرد و گه‌رانه‌وه و ئه‌و ده‌نگ و باسه‌یان بلاو کرده‌وه چه‌ند که‌س موسولمان بوون.

سالی دوایی دوازه که‌س هاتن بۆ حج و له‌و جیگایه که ناوی عه‌قه‌به بوو چاویان به پیغمبر که‌وت و په‌یمانان نوێ کرده‌وه و حه‌جیان کرد و گه‌رانه‌وه. به‌لام حه‌ززه‌ت مه‌سه‌بى کورپی عومه‌یری له‌گه‌ل ناردن تا ده‌ستوری ئایینی ئیسلام و قورئان ئه‌وه‌نده‌ی نازل بووه‌ فێریان کا.

بۆ سالی دوایی حه‌فتا و سێ پیاو و دوو ئافره‌ت هاتن بۆ حج و له‌ هه‌مان عه‌قه‌به به شه‌و چاویان به پیغمبر که‌وت و به‌یعه‌تیان کرد و پرپاریاندا که تا ماون سه‌ر و مال له‌ رێی دینی ئیسلام و پیغمبردا به‌خت که‌ن.

حهزره تی موحه ممه دی موسته فا

باسی «حهزره تی موحه ممه دی موسته فا»
سه لای می خودای له سه ربی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ
وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى مَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

موسولمانینه با بچینه وه خزمهت حهزرهت و گوئی راگرین بۆ به شیکسی دی په ند و
نامۆزگاری لی وه رگرین.

قوره یشی یه کان که زانیان عه ره بی مه دینه زۆریان موسولمان بوون و موسولمانه کانی
مه ککه ش به زۆری کوچی یان کردوه بۆ وئ و پۆژتیک پیغه مبه ریش له وانه یه کوچ بکا بۆ
ناویان و دینی ئیسلام له وه زیاتر پهره بستینی و ئه وان له به یین بچن، هه ره ده تائیفه که له
دار و ننه دوه واته له یانه ی گشتی کۆ بوونه وه و بریار یاندا که ده نه قهر له هه ره تائیفه نه قهر یک
شه و بچن هه ره کاتی پیغه مبه ره له مال هاته دهره وه به خه نه جهران دای گرن و شه هیدی
بکه ن.

به ریوایه تیک ده لئین: حه زره تی جویره ئیل هات و ئه و خه به ره ی پی دا و گوتی: خوا ده فهرمووی: کۆچ بکا بۆ مه دینه، هیندیکیش ده لئین روقیه ی پوری ناگای لی بوو هات گپرایه وه.

وهختی نیوه پۆ پیغمبه‌ر چۆمالی حه زره تی ئه بوبه کرو کاره ساتی بۆ گپرایه وه. حه زره تی ئه بوبه کر له خۆشی کۆچی پیغمبه‌ر گریا و گوتی: قوریان له میژره دوو و شترم بۆ سواری ناماده کردون.

حه زره ت ناردی حه زره تی عه لیان بانگ کرد و دهنگ و باسه که ی تی گه یاند و فهرمووی: بچۆ جبه که ی من به شاندا ده و له جیگا که ی مندا له بهر په نجه ره که دانیشه با وا بزانی که له ماله وه م و شه ویش له وئ بنو، ههروه ها ئه و نامانه تیانه ی لا من بیانده وه. فهرمووی: به لی؛ که شه و داها ت پیغمبه‌ر و حه زره تی ئه بوبه کر به دزی له شار ها تته دهروه و پرویان کرده خواروی مه ککه به ره و ولاتی یه من - پۆیشتن تاگه ی نه ئه شکه وتی سه ور چونکه ده یانگوت: ئه گه ر دوامان که ون پو ده که نه پنگای مه دینه له و کۆچ کردنه دا هه ر حه زره تی عه لی و ئه سما و عایشه ی کچی حه زره تی ئه بوبه کر و عبدالله ی کورپی و عامری کۆنه به نده یان ناگادار بوو.

بۆ شه وئ ده کورپی گه نج ها تته بهر ده رگای مالی پیغمبه‌ر. تا به یانی چاوه پروان بوون بیته دهروه و به خه نجه ران دای گرن هه ر نه ها ت، به یانی ته ماشایان کرد حه زره تی عه لی نه بی که سی لی نیه زۆریان لا سه یر بو، چوون به گه وره کانیان گوت.

ئه بوجه هل روی کرده مالی حه زره تی ئه بوبه کر و له ئه سما ی پرسی بابت له کوئی یه؟.. گوتی: نازانم، ئه و نامه رده به هه موو تا قه تی شه قه زلیکی لی دا و گوتی: درۆ ده که ی. جا که زانیان کۆچیان کرده جارپاندا و گوتی: هه ر که س محمد بگریئ سه د حوشتری خه لات ده که ی. کافره کان ده ستیان کرد به گه ران له پیغمبه‌ر.

له ماشه وه پیغمبه‌ر و حه زره تی ئه بوبه کر که گه ی نه ئه شکه وتی سه ور له پیشدا حه زره تی ئه بوبه کر چۆ زوره وه پاکی کرده وه و به عه گال و بهر ماله که ی پشتی کونیک نه بی هه موو کوون و که له بهری گرتن و چوونه زوره وه. پیغمبه‌ر ماندو ببو خه وی لی که وت.

حەزرەتی ئەبوبەکر پاژنە پێی نا بە ئەو کونەووە کە نەگیرا بوو، ماریک لە کونە کەدا بوو هات بە پاژنەووەی دا. کە پێغەمبەر هەستا و پروانی ئەبوبەکر تێک چوووە پرسیاری لێ کرد؛ گوتی: مار پێیەووە داوم.

پێغەمبەر جیگایەکی مژی و دوغای بەسەردا خوێند تا ژانەکە ی شکا. سێ شەو و سێ رۆژ لەوێدا مانەووە عبدالله دەنگ و باسی بۆ دێنان و ئەسما نان و پێخۆر و عامر بۆ مەر لەووەراندن دەچۆ و ئی و شیریی بۆ دەدۆشین. چەند کافر چووونە لای ئەشکەوتە کە.

گوتیان: با بچینە ناوی، بەلام بە ئەمری خوا جالجه لۆکە دەرگای ئەشکەوتە کە ی تەنی و دوو کۆتر لە سەر زالکی ئەشکەوتە کە هێلانە و هێلکە یان کرد.

لەوکاتەدا حەزرەتی ئەبوبەکر زۆر دەترسا. پێغەمبەر فەرمووی: مەترسە مەبە خوامان لەگەڵە. کافرەکان کە چاویان بە جالجالۆکە و هێلانە هێلکە کەوت گەرانهووە و گوتیان دیارە لەمیژە شەقلی نەشکاوه.

لەپاش سێ شەو و رۆژکە قورەیشی بەکان لەگەرەن بە دوایاندا ماندوو بوون. ئەسمای کچی حەزرەتی ئەبوبەکر و عامری کورپی فەهیرە و عبداللهی کورپی ئەریقەت دوو حوشتەر و نان و پێخۆریان بۆ هێنان و خوا حافیزیان لە ئەسما کرد و سوار بوون و بەرەو باشور بۆ خۆرئاوای مەککە کەوتنە پێ و لەکەناری دەریای سورەووە بەرەو تەهامە رۆیشتن. سوراقە ی کورپی مالک کە گەورە ی خێلکی عەرەب بوو، لە تاوێکدا لەگەڵ چەند کەس دانیشتبوو، پیاویک بە غاردان هات و گوتی: دو حوشتەر سوارم چاوی پێ کەوتن لام وایە یەکیان محمد بوو، سوراقە بۆ ئەو ی خەلاتە کە هەر بۆ خۆی بێ گوتی: بابە ئەو دوو سوارە شەوی رابردوو میوانی من بوون. لە پاشان چۆووە مآلەووە و دەستی دایە شمشیر و سواری ئەسپ بوو دوایان کەوت. کاتی چاوی پێ کەوتن ئەسپی تاودا.

حەزرەتی ئەبوبەکر زوو رچاوی کرد و زۆر ترسا، بەلام پێغەمبەر دەستی کرد بە قورئان و دوغاکردن لە نکاوێک ئەسپی سوراقە سەرسمی بردوو سوراقە ی هەلدا وەخت بوو ملی بشکێ.

تا چوار جار سوار ده بۆوه و سه رسمه‌ی ده برده‌وه. ئنجا زانی که شه‌وه موعجیزه‌ی پیغمبهره، هاواری کرد و ئەمانی خواست و گوتی: سوئند به خوا زهره‌رم بۆتان نابیی، چونکه بۆم پروون بۆوه که تۆ له سه‌ر حه‌قی، به‌لام ده‌بی ئەمانه‌ت نامه‌یه‌کم بۆ بنوسی که پۆژنک مه‌ککه‌ت گرت خۆم و خێله‌که‌م له ئەماندا بین، پیغمبهر پرووی کرده عامر و فرموی: بۆی بنوسه.

له پاشان سوراقه‌گه‌رایه‌وه و ئەوانیش پۆیشتن، دوا هه‌شت پۆژگه‌یشتنه قوبا بیست پۆژ له قوبا مایه‌وه و مزگه‌وتی مه‌شه‌هور به‌ مزگه‌وتی ته‌قوای دروست کرد.

ئنجا له به‌یانی پۆژی جومعه‌دا به‌ره‌و یه‌سرب واته مه‌دینه‌که‌وته پڕی و نوێژی جومعه‌یان له ناو خێلی به‌نی سالم کرد.

ته‌واوی خه‌لکی مه‌دینه به‌ ژن و پیاوه‌وه پیر و گه‌نج و کافر و موسولمانه‌وه به‌ره‌و پیلی هاتبوون، زۆر ئاره‌زوومه‌ندی دیداری بوون.

ده‌نگی شیع‌ر خویندنه‌وه و ده‌ف لێدان به‌ری ئاسمانی گرتبوو، هه‌زه‌تی عه‌لی له قوبا گه‌یشته‌ خزمه‌تی، یه‌که‌م شتی‌ک که له مه‌دینه ده‌ستی پێ کرد مزگه‌وته‌که‌ی بوو، ئنجا ناردی ژن و منداله‌که‌یان بۆ هینا.

له به‌ینی موهاجیر و ئەنساردا براهه‌تی دامه‌رزاند. په‌یمانی له‌گه‌ڵ جووله‌که‌کاندا به‌ست و یه‌کیه‌تی به‌کی ته‌واوی له مه‌دینه‌دا پتک هینا.

به‌لام زۆری نه‌خایاند که جووله‌که‌کان له ترسی زۆر بوونی موسولمانان و په‌ره‌ساندنی دینی ئیسلام که‌وته‌ فرۆفینل و ته‌له‌که‌بازی و چه‌ند که‌سیش که هه‌ر به‌ پڕواله‌ت موسولمان بیوون چوونه پالیان، یه‌که‌م کۆمه‌ل که هه‌لوێستی خه‌رایان به‌رامبهر به‌ بانگ ده‌رپری جووله‌که‌ بوون.

پیغمبهر و یارانی خانوویان دروست کردن و هه‌زه‌تی عه‌لی نارد ژن و منداله‌کانی هینان، ئەسحابه‌ش نارديان هینایان پیغمبهر خه‌به‌ری نارد بۆ قوره‌یشی به‌کان که له‌و پۆ به‌ دواوه نابیی کاروانیان به‌ سنوری مه‌دینه‌دا تپه‌ری. دواي ئەو بپرايه پیغمبهر چه‌ند جار سه‌ریه‌ی نارد هه‌ر پتگایان، به‌لام له به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک شه‌ریان نه‌کرد، تاله‌ سالی دووه‌می

کۆچیدا هەشت کەسی بە سەرکردایەتی عبداللەهی کۆری جەحش پەوانە کرد و کاغەزیکی دایە دەست و فەرمووی: تا دوو پۆژ بە پێیدا نەپۆن هەلی مەبچرە.

لە پاش دوو پۆژ پۆشتن عبداللە نامە کە ی هەلپچری تەماشای کرد نوسرابوو تا دەگە یە نەخلەت کە لە سەر پێگای مە ککە و تائیفە هەر برۆ، لەو ئی هەوآلی قورەیشیان بزانه.

عبداللە پێنج نەفەری لە گەل مابوو، چونکە سەعدی وە قاص و عەتە بە حوشتریان ون کردبوو بە دوایاندا دە گەران.

عبداللە کە تەماشای کرد کاروانی مە ککە لە تائیفە و هاتە وە دەستیان کرد بە بارخستن، وە کاروان چی یە کان چوار کەس بوون. عبداللە دەستیکی کە و تە ئەملا و یە کی کە و تە ئەو لا؛ چونکە شە و پۆژنکی لە مانگی پە جەب مابوو، شە پکردنی تێدا حەرام بوو بە لام ناخری هەر بە سەری دادان و نە فەریکی لی کوشتن و دووی بە ئە سیر گرت.

یە کیان رای کردە وە بۆ مە ککە ئە سیر و تالانە کە یان هێنایە وە بۆ مە دینە، حەزرەت فەرمووی: خۆ من نەم نووسی بوو شە پ بکەن!

کافرو و جولە کە کە ئە و هە و آلیان زانی دەستیان کرد بە لۆمە کردنی پیغە مە بر، دە یانگوت: محمد حورمە تی ئە و مانگانە ناگرتی کە خوا شەری تێدا قە دە غە کردوون.

پیغە مە بر تا ئە و ئایە تە هاتە خوارە وە کە لە سورە ی «البقرە» دا دە فەرمووی:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ (١)

زۆر نارە حەت بوو، بە لام لە پاشان شاد بۆ وە.

ئنجا قورەیشی یە کان سەعدی بنی وە قاص و عەتە بە کە بە دیل گرتبویانن هێنایانە وە بۆ مە دینە و لە گەل دوو ئە سیرە کانی خۆیان گۆرپاننە وە.

تا شازدە مانگ لە مە دینە هەر رویان دە کرد «بیت المقدس» بە لام پۆژنیک لە نوێژدا بوون حەزرەتی جوبرە ئیل هات و ئایە تی:

﴿قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ (٢)

هینا له نوڙه که دا پرویان وهرگپرا و له وکاته وه به و مزگه و ته ده لاین مزگه و تی قبله ته یښ. جووله که وهخت بوو له داخان بمرن، زوریان پښ ناخوښ بوو، نجا له سالی دووه می کوچی دا زه کات و سهر فتره و پروژو واجب کران.

شش ههفته دوا پروداوی نه خله پیغمبه‌ر خه بهری زانی که کاروانه که ی مه که به سهر کر دایه تی نه بوسوفیان له سوری به بهره و مه که گه پرایه وه و چل که سی قه تارچی له گه له. پیغمبه‌ر سی سهد و سیزده که سی به دو نه سپ و هفتا و شتر و نان و پیخوړ ناماده کرد و پروژی هه شتی په مه زانی سالی دووه می کوچی بهره و بهدر که ۱۶۰ کیلومه تر له مه دینه دوره، که و تنه ری.

له پیښه وه ته لحه و سه عدی ناردن تا بزنان کاروانه که گه یوه ته کوئی؟.. پروښتن تا گه یښه «حوراء» له وئی خوږیان حه شاردا تا خه بهری کاروانه که بیان زانی و به په له گه پړانه وه.

پیغمبه‌ر پړانه وه ستا نه وان بگه پړینه وه هاتن له زفیران خستی یان، دو که سی نارد بو سهر ناوی بهدر هه والی کاروانه که بزنان. چوون و شتریان یه خدان و ناویان خوارده وه و گه پړانه وه، به لام گوئی یان له که نیزه کیچک بوو داوای قهرزی له یه کی تر کرد، نه ویش گوتی: پړاوه سته به یانی کاروان ده گاته تیره و ئیشیان بو ده که م و قهرزه که ت ده ده مه وه، هاتنه وه نه و خه بهری یان دا به پیغمبه‌ر به لام ههر له پاش وان نه بوسوفیان دیتته سهر ناوه که و ده پرسی که سوو نه دیوه؟ ده لاین دوو سوار ئیستا ناویان خوارده وه و پروښتن.

چوو ته ماشا شوئنه که ی کردن پشقل و تهرسی و شتره کان ناوکه خورمای له گه له بوو، گوتی: بی و نه بی نه وه مه دینه یین. خیرا گه پرایه وه و پړنگای کاروانه که ی گورپی و زه مزه می غه فاری نارد وه بو مه که که تا فریای که ون. زه مزه م گه یه مه که که و هاواری کرد نه ی قورپه شی محمد هاتو ته سهر پړنگای کاروانه که تان. نه گه ر فریای نه که ون تالانی ده کا.

ده لاین عاتیکه ی کچی عبدالمطلب غه یب زان بوو، نه و پروژه گوتی به لایه کی زور گه وره به سهر قورپه شیان دا دئ! که نه و خه بهری شیان زانی زور ترسان.

به لام نه بو جهل نو سهد و په نجا که سی به سهد نه سپ و حه و سهد و شتر و شمشیر و تیره وه ری خست. له لاهه نه بو جهل نه پړاندی و گوتی: تا نه چینه بهدر و سی پروژ نه مینینه وه و قه سابی نه که یښ و شهراب نه خوږینه وه ناگه پړیمه وه.

پێغه مەبەر هەوایی بۆ هات کە قورەیشی یەکان بە هاواری کاروانە کەوێ هاتوون، پڕوی کردە ئێسحاب و فەرمووی: قورەیشی بۆ یارمەتی ئەبوسوفیان هاتوون و خواش بە ئێنی داومی یان تالانی کاروانە کە یا سەرکەوتن بە سەر قورەیشی یەکان مان دەست خا. هیندیک گوتیان ئێمە بۆ کاروانە کە هاتوین.

بەلام حەزرەتی ئێبەبەکر و عومەر و مقدادی کورپی عەمر و گوتیان: چی بکە ی ئێمە لە گەلتاین، ئنجا باریان کرد و بەرەو بەدر کەوتنە پڕی. پێغه مەبەر لە پێشەوێ پڕۆسی تووشی زەلامیک بوو بە قسە کردنی بۆی دەرکەوت قورەیشی یەکان نزیکی بونەوێ گەراپەوێ. حەزرەتی عەلی و زوبەیر و سەعدی وەقاص نارد بۆ سەر ئاوی بەدر، زۆری نەخایاند هاتنەوێ دوو زەلامیان هینا لە گفتوگۆ لە گەڵ کردنیان رازانرا کە قورەیشی یەکان چەندن و گوبونە کوێ پێغه مەبەر و موسولمانەکان هاتن لەو دیوی بەرد بە لای مەدینەوێ شوێنیکێ بی ئا و هەلیاندا و ئەو شەوێ بە ئاسوودەیی نووستن.

بەلام بۆ بەیانی زۆریان تینوو بوو. ئی واهەبوو ئیحتیلامی بوو زۆر نارەحەت بوون. تا خواوەندی گەورە بارانی بۆ باراندن و دلخوشی کردن.

ئنجا بە قسە ی حبابی کورپی ئێلمەنزەر چوونە سەر ئاوی بەدر و بە قسە ی سەعدی کورپی مەعازیش کە پڕیکیان بۆ پێغه مەبەر لە پشت خۆیانەوێ دروست کرد. بۆ بەیانی کە پێغه مەبەر چاوی بە سپای قورەیش کەوت فەرمووی: ئە ی خوا ی گەورە قورەیشی بە هەموو هیز و فیز و دەماریکەوێ لە گەڵ دینی تۆدا شەر دەکەن و پێغه مەبەر کەت بە درۆ دەخەنەوێ. خواپە ئەو پڕۆ بە هیلایان بەرە.

ئەگەر ئەو کۆمەلە موسولمانە لە ئا و بچن کەس نامینتی بت پەرستی لەو کاتەدا حەزرەتی جوهرەئیل بە خۆی و هەزار فریشتەوێ دابەزی.

ئنجا پێغه مەبەر مستیکی گۆل هەلگرت و دوغای بە سەردا خویند و بەرەو پڕوی کافرەکان هەلیدا و فەرمووی:

«شَاهَتِ الْوُجُوهُ»

واتە ئەو پڕوانە پەش و پڕسوا بوون.

ئنجا بۆ شەرپ و هەر دوو سپا تیک پڑان، باب ئاگای له کورپ نه ما و کورپ ئاگای له باوک نه ما جهراح په لاماری نه بو عوبه یده ی کورپی دا بیکوژی به لام نه بو عوبه یده خوی لی لادا و ئامۆزگاری کرد که موسولمان بی، به لام بن سوود بوو، په لاماری دایه وه، نه بو عوبه یده ناچار بوو کوشتی.

موسولمانه کان زوریان له ناوداره کانی قورپه ییش کوشت مه عازی کورپی عه مر حه مله ی کرد سهر نه بوجه هل شمشیرتکی لی دا و شه پرزه ی کرد، به لام عه کره مه ی کورپی نه بوجه هل یارمه تی باوکی دا و شمشیرتکی له دهستی مه عاز دا و دهستی راستی په راند، به لام مه عاز وه ی نه زانی که ههر بریندار شه، ئنجا عه وفی کورپی حارس و عبدالله ی کورپی مه سعود سه ریان بری و حه و آله ی جه هه ننه میان کرد. که نه بوجه هل کوژرا سپای کافر شکا. کافره کان حه فتایان لی کوژرا و حه فتایان لی به دیل گیرا و باقی رای کرد و ته وای شته کانیان به تالانی گیرا، له موسولمانه کانیس چوارده که س شه هید کران.

پیغمبر فه رمانی دا که لاکی کافره کانیان خسته بیری به دره وه و نه سحابه کانیس به ریز ناشتن و له پاش سی پوژ به ره و مه دینه به خو شی که و تنه ری.

ئنجا پیغمبر تالانه که ی به سه ردا به ش کردن و دیله کانیس نه وه ی ده و له مه ند بوو ههر یه کی به چوار هزار دره م خوی کرپه وه و نه وه ی ده ست کورتیش بوو پیغمبر په یمانی له گه ل به ستن که ههر یه که ی ده مندالی موسولمان فیری نوسین و خو ئندنه وه بکه ن و نازاد بن.

جا با لیره دا هه موو لایه ک به خوا بسپیرین و نه گهر ماین به یانی ده چینه وه خزمه ت باقی به سه رهاتی نه و پیغمبره ی که تاقه سواری ریگای نازادی بوو.

و صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

حه زره تی موحه ممه دی موسته فا

باسی «حه زره تی موحه ممه دی موسته فا»

سه لامی خودای له سه ربی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ
وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى مَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

له سالی سی به می کۆچی دا پیغه مبه ر چه ند جار غه زای کرد له گهل کافر و جوله کاندای،
ههروه ها له و سالد دا قوره یشی په کان که وتنه جم و جول بۆ تۆله ساندنه وهی شه ری به در.
ئه بوسوفیان بوو به فه رمانده ی سپا و سی هه زار که سی کۆ کرده وه به حه وسه د
زری پۆش و دووسه د ئه سپ سوار و سی هه زار وشتره وه و کۆمه لیک له ژنه کانیا ن به
سه رۆکایه تی هیندی ژنی ئه بوسوفیان و له ژیر سی ئالادا به ره قس و سه ما و ده ف لیدان
که وتنه ری له پۆزی چوار شه ممه ی چواری مانگی شه شه لاندای گه ینه ده ور و به ری کتوی
ئو حود و خستیان.

عباسی مامی پیغه مبه ر هه رچه ند موسولمان نه بوو بوو کاغه زیکی به دزی به وه بۆ

پیغه مبه ر نارد.

پیغمبر ته‌واوی موسولمان و مونافیه‌کانی کۆ کرده‌وه و کارساتی بۆ گپ‌رانه‌وه و فه‌رمووی: من وام بپی باشه هەر له ناو شاردا بین و نه‌چینه دهره‌وه.

به‌لام گه‌نجه خوین گهرمه‌کان و ئه‌وانه‌ی له غه‌زای به‌دردا به‌شدار نه‌بیون و زۆر له‌وانه‌ش که به‌شدار بیون رایان وابوو بچنه دهره‌وه‌ی شار. پیغمبر بۆی دهرکه‌وت که زوربه‌ی پاره‌گه‌ل چوونه دهره‌وه‌دایه‌ ناچار بوو پوژۆی حه‌وتی شه‌شلان دوا نوێژی جومعه فه‌رمووی: کراسه‌ زیرکه‌م بۆ بینن هینایان له به‌ری کرد و فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر له قسه‌م دهرچن و سه‌بر و ئارامتان نه‌بێ له شکاندتان ده‌ترسم، به‌ خۆی و هزار که‌سه‌وه که‌وته‌ن پێ تا گه‌ینه‌ نزیک کیتی ئو خود له‌وئ مونافیه‌کان که سی‌سه‌ده‌کس بوون گه‌رانه‌وه، بۆ به‌یانی شه‌ر ده‌ستی پێ کرد.

یه‌که‌م که‌س چۆ مه‌یدانی شه‌ره‌وه‌ حه‌زرتی حه‌مزه و ئه‌بو دوجانه بوون چهند کافریان کوشت، به‌لام زۆر به‌ داخه‌وه که به‌نده‌ییکی حه‌به‌شی وه‌حشی ناو حه‌زرتی حه‌مزه‌ی شه‌هید کرد.

سه‌ر له به‌یانی ئه‌و پوژه موسولمانه‌کان زۆر سه‌رکه‌وتو بوون حه‌فتا گه‌وره‌ پیاوی قورپه‌شی‌یان کوشت. به‌ تابه‌تی که ئالا هه‌لگه‌ره‌کانیان کوژران به‌ ته‌واوی شکان و که‌وته‌ن پراکردن. موسولمانه‌کان دوايان که‌وتن و گه‌رمه‌ی:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ»

ئاسمانی پر کردبوو، به‌لام به‌ داخه‌وه زۆر له موسولمانه‌کان که‌وته‌ن تالان کۆ کردنه‌وه و ئه‌و کۆمه‌له‌ ئه‌سحابه‌ی پیغمبره‌ ناردبوونه سه‌ر کیتی ئو خود به سه‌ر کردایه‌تی عبدالله‌ی کورپی جوبه‌یر که ته‌ماشایان کرد کافر شکاون و پاده‌که‌ن، گوتیان: تازه ئیمه بۆ لیره وه‌میتین عبدالله گوتی: ئاخیر پیغمبر نه‌ی فه‌رموو به شکان و سه‌رکه‌وتن کیوه که به جی مه‌هیلن؟.. به‌لام به داخه‌وه زوربه‌یان به قسه‌یان نه‌کرد و به جییان هیشت.

خالدی کورپی وه‌لید سه‌ر کرده‌ی هزار کافر بوو که زانی کتیه‌که‌یان به جی هیشت چوو له‌پشته‌وه‌ پرا کتیه‌که‌ی گرت و عبدالله و هاوه‌له‌کانی شه‌هید کردن. ئنجا پوی کرده موسولمانه‌کانی تریش.

موسولمانەکان سەریان لێ شیوا و شەر پەرە ی ستاند و موسولمان موسولمانی دە کوشت، کافرێک ئالاً هەنگری پیغەمبەری شەهید کرد وای زانی پیغەمبەرە!.. هاواری کرد و گوتی: محەمم کوشت موسولمانەکان بەوخەبەرە بە تەواوی دەستیان شپل بوو هیندیکیان گەپانەوه بۆ مەدینە و کافرەکان بە جاری هێرشیان کردە سەر ئەو ناوچە کە پیغەمبەری لێ بوو، بەلام ئەبوئەلحە و حەزرەتی ئەبوئەبەرە و عومەر و عەلی و ئەبوئەدوانە و سەعدی وەقاس دەوری پیغەمبەریان گرتبوو، کافرەکان نزیک بوونەوه دەست کرا بە تیرەندازی.

عوتبە ی کۆری ئەبی وەقاس بەردیکی گرتە پیغەمبەر و دانی موبارەکی شکاند و پۆی موبارەکی بریندار و خویناوی بوو.

بە هەر جۆرێک بوو خۆیان گەیانە سەر کێو کە، کەعبی کۆری مالک هاواری کرد و گوتی: ئەی موسولمانینە ئەو پیغەمبەرە شەهید نەکراوه و بەر مەدەن. ئەسحابەکان کە لە دەوری پیغەمبەر کۆ بوونەوه بەلام حەفتایان لێ شەهید کرابوو، شەر دوایی هات و ئەبوسوفیان گوتی: قەرارمان سالی داها توو بی و بەرەو مەککە گەپانەوه، پیغەمبەر و ئەسحابە کانی شەهیدە کانیان تەسلیم بە خاک کرد و بە دل شکاوی گەپانەوه بۆ مەدینە ئافەرەتیک میرد و کۆر و برای شەهید کرابوو، چۆ خزمەت پیغەمبەر و گوتی: هەموویان بە فیدای سەعاتیکێ تۆ بن و تازیهی بۆ حەزرەتی حەمزە دانا.

ئنجالی چواری کۆچی داها و حەزرت حەزرەتی حەفسە ی کچی حەزرەتی عومەری مارە کرد و چەند غەزایان لەو سألە دا کردن؛ هەر وهاله سالی پینجەمی کۆچیشدا. ئنجالی سالی شەشی کۆچی دا پیغەمبەر مژدە ی دا بە موسولمانەکان کە خەونی دیوه دەچن بۆ مەککە بۆ حەج و عەمرە. لە هەمو تیرە ی عەرەبە کانی گێراپەوه، بە هەزار و چوار سەد کەس و حەفتا و شتری قوربانیوه کەوتنە پڕی تاگەینە حودەیبیە قورەیشی یەکان کە خەبەریان زانی لەشکرێکی زۆریان کۆ کردەوه و نوینەریان ناردن بۆ لای پیغەمبەر و گوتیان: قورەیشی ناهیلن بچنە مەکەوه. پیغەمبەر فەرمووی: ئیمە بۆ شەر نەها تووین، عەمرە دەکەین.

ئاخر نوښه ريان که گه پرايه وه گوتی: خه لکينه من چوموه لای قهيسهري پړوم و کيسراي فارس و نه جاشی حه به شه نه وهی ياره کانی بؤ محمد دهی که ن بؤ که س نه کراوه.

بابین عه مره بکه ن و بگړښه وه، پازی نه بوون؛ پیغمبر حه زره تی عثمانی نارد دووباره گوتیان: سوښدمان خواردوه نابې نه و سال بینه مه ککه وه، حه زره تی عثمان دره ننگ گه پرايه وه و هه وال هات که عثمان کوزراوه.

پیغمبر موسولمانه کانی کؤ کرده وه و په یمانی له گه ل تازه کرده وه و بریاراندا یا مه ککه بگرن یا شهید بکړین.

قوره یشی که نه و خه به ريان زور ترسان عثمانیان نارد وه و سوه یلی کوری عومهریان نارد بؤ په یمان به ستن له گه ل پیغمبر به و شهرتانه یه که م نه و سال بگه رښه وه تا سالیکی دیی. دووم تا ده سالی دی شهر نه که ن.

سی یه م هه ر که سیک له ماوهی نه و ده ساله دا چؤ ناو موسولمانه کان له وان بیده نه وه، به لام هه ر موسولمانیک چؤره ناو قوره یشی به کان نهی ده نه وه.

نه وهی بې هه وئ له گه ل پیغمبر هاوپه یمان بې نه وان ده ننگ نه که ن و نه وهی له گه ل نه و انیشدا بیته هاوپه یمان موسولمانه کان ده ننگ نه که ن.

پیغمبر حه زره تی عه لی بانگ کرد بؤ نووسین و فه رموی: بنووسه: «بسم الله». سوه یل گوتی: بنووسه: «بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ».

حه زره ت فه رموی: یا عه لی وا بنووسه.

ئنجا فه رموی: بنووسه نه وه نه و په یمانه یه که محمد پیغمبر خوا و سوه یل له سه ری رینک که وتون؛ سوه یل گوتی: نابې وا بنووسی! نه گه ر به پیغمبرت بزاین، شهرت له گه ل ناکه ین.

حه زره تی عه لی توره بوو، به لام پیغمبر خؤی کوزاندی یه وه و فه رموی: بنووسه «محمد کوری عبدالله» ئنجا قوربانیان کرد و سه ریان تاشی و گه پانه وه بؤ مه دینه.

هه ر چه ند موسولمانه کان زوربان بې ناخوش بوو، به لام له راستی دا سه رکه و تیکسی زور گه وره بوو بؤ موسولمانه کان، چونکه ده سیان کرد به گفتوگو له گه ل خه لک و زور که سیان موسولمان کرد و موسولمان بوون. یه کئی له وانه خالدی کوری وه لید بوو.

ئىنجا پىڭمەبەر دەستى كرد بە نامە ناردن بۆ پاشا و سەرۆكان.

دوحيەى كەلبى نارد بۆ لاى قەيسەرى رۆم؛ عبداللهى كورپى حوزافەى نارد بۆ لاى كىسرا پاشاى ئىران جەغفەرى كورپى ئەبوتالىبى نارد بۆ لاى مەلىكى حەبەشە حارسى كورپى ئەبوشمىرى نارد بۆ لاى فەرمان پەرەواى سورى بە.

عەلاى حەزرەمى نارد بۆ لاى پاشاى بەحرەين؛ عمرەى كورپى عاسى نارد بۆ لاى پاشاى عومان. هيندىك جوانيان جواب داىەو و بەعزىك ناشرىن.

ئىنجا لە سالى حەوتى كۆچى دا فەتخى قەلاى خەبەر كرا و تالانىكى زۆر گىرا، لە پاشان لە گەل جەولە كە رىك كە وتەنەو زىننەبى كچى حارسى گۆشتى زەهراوى بۆ پىڭمەبەر و چەند ئەسحابە لى ناو پىڭمەبەر پاروئىكى بۆ دەم برد و فەورى فرى دايەو و زانى، بەلام بشر ناوئىك قوتى دا و پىتى مرد.

ئىنجا سالى هەشتى كۆچى بەسەردا هات و پىڭمەبەر سپاىە كى سى هەزار كەسى بە سەر كرايەتى زەيدى كورپى حارس و خالىدى كورپى وەلىد نارد بۆ شام و بە سەر كە و تووى گەرانەو.

لەم لاشەو قورەيشى يە كان پەيمانە كە يان شكاند و لەو پەيمان شكاندە زۆر ترسان. ئەبوسوفيان يان نارد بۆ لاى پىڭمەبەر كە ماوەى پەيمانە كە درىزتر بكنەو ئەبوسوفيان چۆ لاى ئوموحيەبى كە كچى خۆى بوو خىزانى پىڭمەبەر بوو، وىستى لە سەر جىڭاى پىڭمەبەر دانىشى، بەلام ئوموحيەبى گوتى: تۆ كافر و پىسى نابى لە سەر جىڭاى پىڭمەبەر دانىشى! ئەبوسوفيان تۆرە بوو هەستا چوو بۆ لاى پىڭمەبەر؛ پىڭمەبەر پوى تى نە كرد و جوابى نە داىەو. چوو بۆ لاى حەزرەتى ئەبوبەكر ئەوئىش قسەى لە گەل نە كرد، چوو بۆ لاى حەزرەتى عومەر ئەو زۆرى لى توورە بوو، كە زانى حالە كە واىە، گەراپەو بۆ مەككە و كارەساتى بۆ گىرانەو.

ئىنجا لە مانگى رەمەزاند پىڭمەبەر بە دە هەزار كەسەو وەرئى كەوت بۆ مەككە هاتن تا گەينە مەر زەهران و خىستيان.

عەباسى مامى كە بە دزى موسولمان ببوو بە خو و خىزانەو بەرەو مەدىنە دەهات گەيشتە پىڭمەبەر و دە گەل هۆردو كەوت.

لەم لاشەوئە ئەبوسوفيان و دووگەسى دى بۆ ھەوآل زانين دەگەرەن شەو بوو ھەزەرەتى
 ەباس سوارى ھىستەرە سپىيە كەي ببوو دەگەرەن دەنگى ئەبوسوفيانى ناسىيەو، گوتى: ئەي
 ئەبوسوفيان ئەو ھۆردوى پىڭمېرە ھاتوئە مەككە بگىرى، ئەگەر فرىاي خۆتان نەكەون
 سەر و ماآل و تىدا دەچى. ئەبوسوفيان بە قسەي ەباسى كرد و پىياوئە كەي ناردەوئە بۆ مەككە
 بۆ ئەوئەي ئەمان بخوازان و شەر نەكەن و خۆشى لە پشت ەباسەوئە سوار بوو، چۆ خزمەت
 پىڭمېر ئەمانى دا و موسولمان بوو، ئنجا خەلكى مەككەش ئەمانيان خواست.

پىڭمېر ئەمىرى كرد لشكر بوو بە چەند دەستە و لە چەند لاوئە پرويان كرده مەككە
 دەستەي خاليدى كورپى وەلید نەبى تووشى شەر نەبوون پوژى بيستى مانگى رەمەزان كە
 پوژى ھەينى بوو مەككە فەتخ كرا و گىرا و پىڭمېر تەوافى كرد و ئەمىرى كرد ھەموو
 بوئەكانيان شكاند.

ئنجا پروى كرده خەلكەكە و فەرموى: برون ئەوا ئازادم كردن، چەند كەسيك نەبى،
 ئنجا ھەزەرەت چۆ سەر كىوى سەفا و ھەموو خەلكەكە چوون لە سەر دەستى موسولمان
 بوون و لە پاشان گەرەنئەوئە بۆ مەدینە و غەزاي حونەين و تاييف و تەبووكيان كرد و لە
 ھەمواندا سەر كەوتن.

لە سالى دەيەمى كۆچى دا ھەزەرەت چوو بۆ ھەجەتول وەداع و خوتبە بە ناو
 بانگەكەي خوتبەدەوئە و ئاخىر ئايەتى قورئانى بۆ ھاتە خوارەوئە و گەرەپايەوئە بۆ مەدینە.

ھەزەرەتى عايشە دەلى پوژى چوارشەممەي بيست و ھەشتى مانگى سەفەر پىڭمېر
 نەخۆش كەوت پوخسەتى لە ئنەكان وەرگرت ھاتە ھۆدەكەي من پوژ لە دواي پوژ
 نەخۆشى يەكەي گراتر دەبوو پوژىك فەرموى: ئاوم بۆ بيئن، ئاويان ھىنا و خۆئىشت.

نەخۆشى يەكەي تۆزىك سووك بوو. ھەستا سەرى پىچا و چۆ ناو موسولمانەكان.

لە دوا نوئىز و تارىكى زور گىنگى دا و دوعاى بۆ خويان و شەھىدەكانيان كرد.

پوژىكى دى بلال بانگى دا ھەزەرەت فەرموى: بۆم بانگ كەن بانگيان كرد،
 فەرموى: بە ئەبوئە كىر بلى پىش نوئىزى يەكەيان بۆ بكا.

بلال بە گىرەنئەوئە چوو بۆ مزگەوت و گوتى: ھەزەرەت دەفەر موئى: با ئەبوئە كىر پىش

نوئىزى بكا.

ئەسحاب دەستیان کرد بە گریان و ئەبوبەکر ئیمامەتی یەكەى بۆ کردن تا بە یانی پۆزی وەفاتی؛ بە یانی ئەو پۆزە تۆزیک بە دەنی سووک بوو دەست نویژی گرت و فەرمووی: بێ بەن بۆ مزگەوت با چاوم بە یاران بکەوئ.

حەزرەتی عەلى و فەزلى كۆرى عەباس چوونە بن بآلى و بردیان بۆ مزگەوت ئەبوبەکر خەرىك بوو میحرابەكەى بە جى يىلى..!

پىغەمبەر دەستی لە شانى دا و فەرمووی: نوێزەكەیان بو بکەو خۆشى لە لای راستى یەو بە دانىشتنەو نوێزى دا بەست. لە دواى نوێزى پرووى كرده ئەسحاب و نامۆزگارى یەكى زۆرى فەرموو؛ ئنجا فەرمووی: هەر كە سىك حەقى لە سەرمەیان ئازاد بکا، یان با داواى بکا تا لە پۆزى قیامەتدا داوام لى نەكا.

ئەسحاب دەستیان کرد بە گریان. بە لام عەكاشە هەستایە سەرى و عەرزى كرد ئەى رەسولى خوا پۆزىك بە ناحەق قەمچى یەكت لە شانى روتى داوم، حەزرەت فەرمووی: ئەى بلال بچۆ قامچى كەم بۆ بێنە. بلال چۆ هینای حەزرەتی ئەبوبەکر و عومەر و عوثمان و عەلى و ئەسحاب هەر كەس لە لایەك دەیانگوت: ئەى عەكاشە لە باتى قامچى يك سەد قامچى لە ئیمە بدە و واز لە پىغەمبەر بێنە؛ رازى نەبوو، حەزرەت شانى پروت كرد و فەرمووی: وەرە تۆ لەى خۆت بکەو و عەكاشە دەستی كرد بە گریان و پامالى شانى موبارەكى كرد و ماچى كرد و گوتى: ئەى خۆشەوێستى خوا كى هەیه حەقى لە لات بى. بۆیە وام كرد تا بە هۆى ماچ كردنى بە دەن و شانى موبارەك تەو لە ئاگرى جەهەننەم مەحفوز بو.

ئەسحاب زۆریان بى خۆش بوو، ئنجا پىغەمبەر فەرمووی: هەر كە سىك دەى هەوئ بچیتە بە هەشت با تەماشای ناوچاوانى «عكاشە» بکا.

ئەسحاب هەموویان گوتیان: ئەى عەكاشە خۆزگەمان بە خۆت و ناوچاوانیان ماچ كرد. لە دوواگفتووگۆ لە گەل چەند ئەسحابە هاتەو بۆ مآلەو لە تەمەنى شەست و سى سآلیدا لە پۆزى دووشەممەى دوازدهى مانگى «ربیع الاول» دا وەفاتی فەرموو تا ئیرە باسى ژيانى پىغەمبەر بوو. خواوەندى گەورە بۆ خاترى گەورەى خۆى و خۆشەوێستى ئەو

خۆشه‌ویسته عه‌فوومان بکا و به ئوممه‌تی ئه‌ومان قبول کما و له ژێر سییه‌ری ئالای
پیغمبردا چه‌شرمان بکا.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

به یارمه‌تی خوای گه‌وره له وه‌رگێڕان و نووسینی ژبانی پیغمبران بوومه‌وه له پوژی
دووشه‌مه‌ی دوازه‌ی جیمادی‌الاخری ۱۳۹۸ی کۆچی رێکه‌وتی پازده‌ی پینجی
۱۹۷۸ی زاینی له حوجره‌ی خانه‌قای مه‌ولانا خالید له سلیمانی.

ناواخن و پیرست

- ۹..... باسی «حه زره تی ئاده م»
- ۱۷..... باسی «حه زره تی ئیدریس»
- ۲۳..... باسی «حه زره تی نوح»
- ۳۱..... باسی «حه زره تی هوود»
- ۳۹..... باسی «حه زره تی سألح»
- ۴۵..... باسی «حه زره تی ئیبراهیم» (۱)
- ۵۵..... باسی «حه زره تی ئیبراهیم» (۲)
- ۶۳..... باسی «حه زره تی ئیبراهیم» (۳)
- ۷۱..... باسی «حه زره تی ئیسحاق»
- ۷۷..... باسی «حه زره تی لوت»
- ۸۵..... باسی «حه زره تی به عقوب»
- ۹۱..... باسی «حه زره تی یوسف» (۱)
- ۱۰۱..... باسی «حه زره تی یوسف» (۲)
- ۱۱۱..... باسی «حه زره تی یوسف» (۳)
- ۱۲۱..... باسی «حه زره تی یوسف» (۴)
- ۱۲۹..... باسی «حه زره تی یوسف» (۵)
- ۱۳۷..... چهند په ندیك له باسی «حه زره تی یوسف» (۶)
- ۱۴۵..... باسی «حه زره تی شوعه یب»
- ۱۵۳..... باسی «حه زره تی ئه ییوب»

- ۱۶۱..... باسی «حزرتی موسا» (۱)
- ۱۷۱..... باسی «حزرتی موسا» (۲)
- ۱۸۱..... باسی «حزرتی موسا» (۳)
- ۱۸۹..... باسی «حزرتی موسا» (۴)
- ۱۹۹..... باسی «حزرتی موسا» (۵)
- ۲۰۷..... باسی «حزرتی یونس»
- ۲۱۵..... باسی «حزرتی داوود» (۱)
- ۲۲۳..... باسی «حزرتی داوود» (۲)
- ۲۳۱..... باسی «حزرتی سولهیمان» (۱)
- ۲۳۹..... باسی «حزرتی سولهیمان» (۲)
- ۲۴۹..... باسی «ئیلیاس و ئیلیه‌سهع»
- ۲۵۵..... باسی «حزرتی زه‌که‌ریا»
- ۲۶۱..... باسی «حزرتی یه‌حیا»
- ۲۶۷..... باسی «حزرتی عیسا» (۱)
- ۲۷۵..... باسی «حزرتی عیسا» (۲)
- ۲۸۱..... باسی «حزرتی موحه‌مه‌دی موسته‌فا» (۱)
- ۲۹۱..... باسی «حزرتی موحه‌مه‌دی موسته‌فا» (۲)
- ۳۰۱..... باسی «حزرتی موحه‌مه‌دی موسته‌فا» (۳)
- ۳۱۱..... باسی «حزرتی موحه‌مه‌دی موسته‌فا» (۴)
- ۳۱۹..... باسی «حزرتی موحه‌مه‌دی موسته‌فا» (۵)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com